

ĐA HIỆU

KIỆN TOÀN TẬP THỂ VÕ BỊ

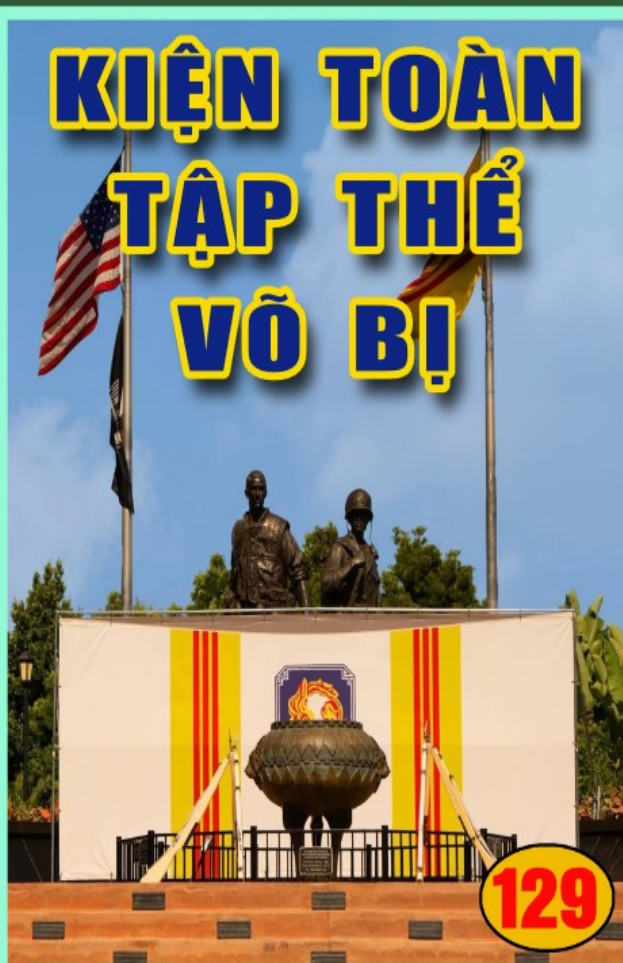
SỐ 129

ĐA HIỆU

**CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM**

KIỆN TOÀN TẬP THỂ VÕ BỊ

129

Lễ Đặt Quân Kỳ Rũ

**Vị Chủ Tọa Đại Tá Thiết Giáp Lương Chi K10 cùng nh
vị THT đặt Quân Kỳ Rũ tại buổi Lễ Truy Diệu Truyền
Thống của Trường Võ Bị, đêm 28/6/2024**

Quan Điểm & Qui Định Của Tập San Đa Hiệu

Đa Hiệu là một cơ quan ngôn luận của Tổng Hội CSVSQ TVBQGVN, là gạch nối các CSVSQ, giữa các Hội Võ Bị địa phương, giữa các thế hệ đi trước cha anh và thế hệ kế thừa , đại diện các Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu và Hậu Duệ trên toàn thế giới. Đa Hiệu cũng là nơi để mọi người cùng chiến tuyến chia sẻ quan điểm , lập trường chống cộng đến các chiến hữu, thân hữu, các độc giả cùng chung lý tưởng.

Để thực hiện được mục tiêu kể trên , chúng tôi mong mỗi sẽ nhận được những bài vở như các bút ký , thơ văn qua nhiều đề tài , đặc biệt liên quan đến các chiến trường xưa , đến Trường Võ Bị. Khi chọn đăng, chúng tôi sẽ theo một số qui định cụ thể như sau:

- Không nhận những bài viết có nội dung tuyên truyền, cổ vũ cho chủ thuyết và chế độ cs, đặc biệt là chế độ csvn.
- Không nhận những bài viết có nội dung đả kích hay bôi nhọ cá nhân trong hay ngoài tập thể Võ Bị , trừ lý do đặc biệt có tài liệu dẫn chứng và chính xác đính kèm.

Xin ghi rõ tên thật , bút hiệu, địa chỉ, email và số phone để Tòa Soạn liên lạc khi cần . Khi gửi các sáng tác cho Tòa Soạn, có thể đính kèm qua email dưới dạng Microsoft Word , qua bưu điện PO box hoặc CD. Có thể dùng những nhu liệu tiếng Việt VNI , UNIKEY hay UNICODE . Có thể viết tay nếu không biết dùng những nhu liệu được nêu trên.

Ban Biên Tập Tòa Soạn sẽ quyết định chọn đăng hay không những bài đã đăng ở các báo khác hay trên các trang website. Những bài được chọn cũng có thể được kiểm sửa với ý chính của tác giả được bảo tồn.

**TỔNG HỘI CSVSQ / TVBQGVN
CƠ QUAN NGỒN LUẬN
TẬP SAN ĐA HIỆU**

TỔNG HỘI TRƯỞNG kiêm CHỦ NHIỆM

CSVSQ NGUYỄN PHƯỚC ÁI ĐÌNH - K26

Email: aidinh2003@yahoo.com

CSVSQ NGUYỄN HUỆ - K25 (Tân Chủ Nhiệm)

Email: tayson1515@yahoo.com

CHỦ BÚT

CSVSQ PHÒNG TÍT CHĂNG - K29

Email: ctphong@yahoo.com

TRƯỞNG BAN TRI SỰ & THỦ QUỸ

CSVSQ TRẦN TRÍ QUỐC - K27

Email: tran27147@yahoo.com

PHÁT HÀNH

Tổng Hội CSVSQ / TVBQGVN

ĐỊA CHỈ TÒA SOAN

ĐA HIỆU MAGAZINE

P.O. Box 8628

Fountain Valley, CA 92728

Email: ctphong@yahoo.com

WEBSITE CỦA TỔNG HỘI:

<https://tvbqgvn.online>

TỔNG HỘI DIỄN ĐÀN EGROUP :

vobidoanketkbc4027@googlegroups.com

Note: Đa Hiệu sẽ được bàn giao cho tân BCH NK 2024-2026 sau khi được thành lập xong.

BAN CHẤP HÀNH TỔNG HỘI
Nhiệm Kỳ 2022-2024

Ban Cố Vấn TH

NT Vĩnh Quốc K16
NT Nguyễn văn Dục K17

Ban Chấp Hành
(Gồm các cựu SVSQ)

1/ Tổng Hội Trưởng:	Nguyễn phước Ái Đình K26
2/ Tổng hội phó Nội vụ:	Phòng tit Chắng K29
3/ Tổng hội phó ngoại vụ:	Lê trung Nga K23
4/ Trưởng ban điều hành ĐĐ:	Đỗ trọng Đạt K29
5/ Thư ký Tổng Hội:	Nguyễn duy Niên K27
6/THP miền Đông Bắc HK:	Nguyễn văn Lâm k17
7/THP miền Trung HK:	Nguyễn văn Dục K17
	Nguyễn hữu Trí K22
8/THP miền Tây Bắc HK:	
9/THP miền Tây Nam HK:	Phòng tit Chắng K29
10/THP Úc Châu :	Trần minh Quân K31
11/THP Âu Châu :	
12/ THP đặc trách TTNDH:	Đỗ trọng Đạt K29
13/ Ủy viên Xã Hội:	Phan văn Lộc K30
14/ Ban trị sự & thủ quỹ TH:	Trần trí Quốc K27
15/ Chủ bút Đa Hiệu:	Phòng tit Chắng K29

Note: Đa Hiệu sẽ được bàn giao cho tân BCH NK 2024-2026 sau khi được thành lập xong.

BAN CHẤP HÀNH TỔNG HỘI
Nhiệm Kỳ 2023-2025

Ban Cố Vấn TH

Châu Đồng Ấu K21 (Nội Vụ)

Ban Chấp Hành
(Gồm các cựu SVSQ)

1/ Tổng Hội Trưởng:	Nguyễn Huệ K25
2/ THP Nội Vụ:	Lê Phước Nhuận K28
3/ THP Ngoại Vụ:	Quan Minh Tấn K25
4/ THP Truyền Thông:	Hà Trinh Tiết K29
5/ Tổng Thư Ký:	Nguyễn Gia Thiệu K30
6/THP Vùng Bắc HK:	Trần Quang Duật K21
7/THP Vùng Bắc Cali HK:	Lê Thi K29
8/THP Miền Tây Bắc HK:	Nguyễn Công Cẩn K25
9/THP Miền Tây Nam HK:	Lê Văn Chuối K23
10/ THP Đặc Trách H D:	Nguyễn Thành Sang K28
11/ Ủy Viên Xã Hội:	Bùi Đạt Trung K25
12/ Ban Thủ Quỹ TH:	Đào Văn Quý K25
13/ Ủy Viên Khánh Tiết:	Nguyễn Sanh K28
14/ UV- Điều Hợp D Đ:	Trần Văn Niếu K27
	Hồ Thanh Sơn K28
	Hà Trinh Tiết K29

Note: BCH Nhiệm Kỳ 2024-2026 sẽ thông báo sau khi được thành lập.

MỤC LỤC

<u>Trang</u>	<u>Đề Tài</u>	<u>Tác Giả</u>
	Bìa Đa Hiệu Design	Đinh t Đạo K24
1	Hình Ảnh Lễ Đặt Quân Kỳ Rũ	
2	Quan Điểm & Qui Định Đa Hiệu	
3	BCH TH CSVSQ/TVBQGVN	
6	Mục Lục	
8	Lá Thư Tổng Hội Trưởng	Nguyễn Huệ K25
12	Diễn Văn Cựu THT tại Dạ Tiệc	Ng PA Đình K26
16	Lời Cảm Tạ Từ Tòa Soạn ĐH	PT Chưởng K29
18	Tâm Thư Tân THT	Nguyễn Huệ K25
27	Thông Báo Diễn Đàn TH Mới	THT Huệ/Đình
29	Tâm Thư T/B Điều Hợp PNLV	Ng c Hiến K15/1
32	Biên Bản Tổng Kết Hội Thảo	Ng Quyền K28
43	Nhận Định & Tuyên Cáo ĐHD	Ng Quyền K28
45	Thông Tin Hội Luận Của BTC	PT Chưởng K29
55	<i>Thơ: Đi Giữa Chiến Tranh</i>	Lê v Dương K21
56	Tôi Đi Dự Đại Hội VBTC 2024	Trương v Út K22
65	Chuyện Bên Lề, Căn Nhà Số 2...	Huỳnh t Lộc K24
83	<i>Thơ: Alpha Đỏ Quân Trường...</i>	Phạm k Khôi K19
84	Lời Cảm Tạ Yểm Trợ TPB-QP	Huệ/Quý K25
89	Lịch Sử Hai Bàn Tay Tạo Nên...	Đỗ t Đạt K29
97	Sinh Hoạt Gói Báo Đa Hiệu	PT Chưởng K29
100	<i>Thơ: TVBQGVN Nơi Đầu Đờ...</i>	Trần v Thư K13
106	Nhận Định Hai Cái Chết Cùng...	Đặng k Thu K19
114	<i>Thơ: Mưa Tháng Tư</i>	Triệu Dương
116	Tưởng Niệm Quốc Hận	Ngô v Phát K11
123	Gìn Giữ Cho Nhau Một Nụ Cười	Ng t Hiệp K25
133	<i>Thơ: Trời Trở Buồn Trời Muốn...</i>	AoThu K20/1

134	Vài Kỷ Niệm Về SD5BB...	Triệu Vũ
160	Những Chuyện Bên Lề Đại Hội...	Hồ v Quỳnh K23
166	<i>Thơ: Thiên Ca III</i>	Ng k Tung K20
168	Chuyện Tình Buồn	Hương Thủy
175	Tản Mạn (Phần III)	Trần Hiệp K28
189	Ngạc Nhiên Bể Bàng	AoThu K20/1
208	<i>Thơ: Xuân về: Nhớ Em Nhớ ...</i>	Trần v Thư K13
210	Sức Khỏe Tuổi Già	Lê Thành K26
213	Chiến Trận Đẫm Máu Xuân Lộc	D h Nghĩa
226	<i>Thơ: Chết Già Không Chết Đẹp</i>	Phạm k Khôi K19
227	10 Tuần TKS - Món Quà Thật...	Ng t Hiệp K25
239	Đời Linh Tráng	Ng k Tung K20
250	<i>Thơ: Khóc Trai Thời Loạn</i>	AoThu K20/1
252	Cuộc Diễn Hành Văn Hóa QT	Nguyễn đ Cung
273	Phóng Sự Hình Ảnh Đại Hội...	Ng g Thiếu K30
312	Tu Chính Nội Qui	BDD/ĐDCK
332	Báo Cáo Tài Chánh	Trần t Quốc-27
338	Phân Ưu Chia Buồn	

=====

Tập San Đa Hiệu 129

**Kiện Toàn Tập Thể Võ Bị
Phát Hành Tháng 8 Năm 2024**

*Kính mong quý vị Cộng Tác Viên đóng góp bài vở cho
Đa Hiệu số 130 trước ngày 1/12/2024.*

Chân thành cảm tạ.

Lá Thư Tổng Hội Trưởng

Nguyễn Huệ K25

Tân THT Nguyễn Huệ K25

Kính gửi:

Quý Giáo sư Văn Hóa Vụ (VHV),
Quý Huấn Luyện Viên (HLV), Cán Bộ Quân Sự Vụ (QSV),
Quý Tác giả Văn học, Nghệ thuật, Thi Văn
Quý Niên trưởng, Niên đệ, Quý PNLV, Phu nhân, Quý Bạn,
Các cháu TTNDH và Hậu Duệ Võ Bị (HDVB),

Kính thưa quý vị,

Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 đã qua đi, nhưng dấu ấn của những ngày vui sum họp kết đoàn vẫn còn lắng đọng trong tâm tư của tất cả mọi người, vẫn man mác nỗi niềm luyến lưu khôn tả! Giờ này tất cả mọi người đã về đến nhà bình an và trong lòng vẫn còn rộn rã niềm vui bất tận! Bởi vì Con Tim Võ Bị đã vui trở lại!

Không vui mừng sao được khi Tập thể Võ Bị đã thật sự thông cảm và đã cùng nhau quyết tâm tạo dựng lại niềm tin, cùng tô thắm lại màu cờ sắc áo, và cùng đắp xây lại căn nhà Võ Bị mỗi ngày càng thêm vững bền! Không hạnh diện sao

được khi Cộng đồng gồm hầu hết Hội đoàn bạn khắp nơi đang tỏ lòng ngưỡng mộ và nhìn nhận sự Đoàn kết của Tập thể Võ Bị như là một tấm gương sáng, dành cho các hội đoàn bạn, nhất là thể hệ trẻ tham khảo, trong nỗ lực đoàn kết các tổ chức để cùng duy trì và củng cố vị thế và uy tín của Cộng đồng người Việt tỵ nạn Cộng sản tại hải ngoại!

Từ hành động thức thời, dứt khoát xóa bỏ các tự ái cá nhân, các tự tôn tập thể, và bỏ lại các lỗi lầm vào quá khứ, Tập thể Võ bị (TTVB) đã cùng nhau đứng lên, quyết tâm thực thi ý chí đoàn kết và dựng lại niềm tin, sau một lần vấp ngã chua cay kéo dài hơn 7 năm với bao nhiêu tủi nhục ê chề! Một bài học về các lỗi lầm nội tại luôn được ghi nhớ, để không bao giờ bước vào vết xe đã đổ! Đoàn kết Tập thể Võ bị (TTVB) là một hành động lịch sử, với lòng kiên cường trước mọi thử thách, của đại gia đình CSVSQ, đã thấp sáng lại niềm tin, rạng ngời Tinh thần Tự thắng và Truyền thống hào hùng của TTVB, luôn được lưu truyền và gìn giữ bằng công lao xương máu của không biết bao nhiêu CSVSQ/TVBQGVN anh hùng đã vì quốc vong thân!

Có một danh ngôn nói rằng “Thắng trăm trận không bằng thắng chính mình!”. Nếu như thế thì TTVB đã vừa mới đạt được một thành quả thật tuyệt vời! TTVB đã tự thắng chính mình với một Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 vừa

qua! Sự đoàn kết của TTVB sau 7 năm chia cắt, là bằng chứng hùng hồn cho thấy rằng chúng ta đã tự thắng sự hoài nghi nội tại, các phân hóa bên trong hàng ngũ và các tự ái cá nhân - Nhờ vào tấm lòng khoan dung bỏ qua các lỗi lầm của nhau trong quá khứ. Mỗi thành viên tham dự Đại hội kỳ này là những người rất may mắn, là chứng nhân trong một Đại hội Đoàn kết lịch sử của TTVB ! Một sự kiện rất hy hữu, chưa từng xảy ra trong suốt 22 lần Đại hội đã qua!

Một sự kiện đáng ghi nhớ khác là Đại Hội Đồng (ĐHĐ) kỳ này đã tín nhiệm CSVSQ Hoàng Mão K20 vào trách vụ Tân Chủ Tịch Hội Đồng Đại Diện Các Khóa(CT/HĐ-ĐDCK), và CSVSQ Nguyễn Huệ K25 với trách vụ Tân Tổng Hội Trưởng Tổng Hội Võ Bị (THT/THVB), trong nhiệm kỳ 2024-2026 ! Đây là một HĐ-ĐDCK mới mẻ và THVB là một tổng hợp của hai Tổng Hội trước đây. Đại Hội Đồng (ĐHĐ) cũng đã tức khắc ủy nhiệm cho Ủy Ban Tu Chính Nội Quy (UB/TCNQ) dưới sự quản trị của Ủy Ban Điều Hành/HĐ-ĐDCK, mau sớm hoàn tất Bản NQ 2024 làm nền tảng tổ chức cho các hoạt động của Ban Chấp Hành Tổng Hội Võ Bị (BCH-THVB) trong nhiệm kỳ (2024-26).

Xin chân thành cảm ơn sự tín nhiệm sâu sắc của ĐHĐ và TTVB! Chúng tôi sẽ cùng với Đại gia đình CSVSQ luôn tận lực cố gắng phục vụ cho TTVB ngày thêm vững mạnh trong mục tiêu Kiện Toàn Đoàn Kết thật mỹ mãn !

Là một Tân THT cũng vừa là một Tân Chủ Nhiệm Đặc san Đa Hiệu, chúng tôi có nhiệm vụ tiếp tục duy trì một cơ quan ngôn luận đáng hãnh diện, là tiếng nói duy nhất của TTVB tại hải ngoại, cũng là món ăn tinh thần trân quý của mỗi CSVSQ/TVBQGVN và gia đình ! Chân thành cảm ơn các vị Chủ Nhiệm và Chủ Bút, Ban Trị sự và Biên Tập tiền nhiệm đã đem hết tâm tư, nỗ lực, cố gắng duy trì công tác phát hành và gia tăng phẩm chất của món ăn tinh thần, không thể thiếu trong gia đình của người CSVSQ – Đặc San Đa Hiệu !

Chúng tôi cũng không quên cảm ơn sự hợp tác kiên trì qua sự đóng góp bài vở, sáng tác không ngừng nghỉ của quý văn hữu, thi nhân, các nhà nghiên cứu, phân tích văn chương, thời sự hiện đại ..v.v. nhằm đem lại những giây phút thoải mái an vui, song hành với việc mở mang kiến thức cho quý độc giả khắp nơi.

Sau cùng tờ Đặc san dù có hình thức đẹp hay nội dung súc tích đến đâu đi nữa mà không có độc giả góp phần thì quả thật là một thảm họa cho Tòa soạn phải không ? Nói như thế để biết rằng vai trò của độc giả có vị trí quan trọng như thế nào cho sự sống còn của một Đặc san! Một lần nữa chúng tôi xin đa tạ quý độc giả trung thành khắp nơi đã không quên yểm trợ cho Đa Hiệu, để giúp mang lại niềm cảm hứng và lan tỏa niềm vui đến tất cả mọi người!

Trong tinh thần Đoàn kết và Thống nhất TTVB khắp nơi chúng tôi kính chúc quý vị luôn vui khỏe, an khang, thịnh vượng để cùng nhau xây dựng lại mái nhà tràn ngập tiếng cười và chan hòa sự thông cảm, tình thương yêu ! TTVB luôn tin tưởng vào Truyền thống cao đẹp của TVBQGVN tràn đầy Tinh tự Võ Bị và Lý tưởng Quốc gia Dân tộc luôn mãi trường tồn và sáng ngời!

Trân Trọng,
CSVSQ Nguyễn Huệ K25
Tân THT/THVB (2024-2026)

Diễn Văn Cựu THT Tại Dạ Tiệc ĐH

Nguyễn Phước Ái Đình K26

Cựu THT Nguyễn Phước Ái Đình đọc diễn văn

- Kính thưa quý Thượng Tọa Thích Viên Lý và Thượng Tọa Thích Viên Dung.
- Kính thưa quý Niên Trưởng, quý CSVSQ, quý phu nhân và các cháu TTNDH cùng Hậu duệ.
- Kính thưa quý Chiến Hữu VNCH cùng Quan Khách.

Tôi Cựu SVSQ Nguyễn Phước Ái Đình K26 xin kính chào toàn thể quý vị và rất hân hạnh được trình diện trước toàn thể quý vị hiện diện hôm nay.

- Kính thưa quý vị,

Đề đi đến ĐH ĐKVBTC-2024 là một ước mong của toàn thể CSVSQ sau hơn 7 năm chịu nhục nhã trước Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn và tất cả đơn vị bạn, một thời đã tin tưởng kính nể những Sĩ Quan được Trường Võ Bị Quốc Gia đào tạo. Những thanh niên ưu tú được tuyển chọn vào một Quân Trường nổi tiếng nhất Đông Nam Á. Những sĩ quan xuất thân từ Trường VBQGVN đều đặt Tổ Quốc, Danh Dự, Trách Nhiệm lên hàng đầu, họ hiện ngang anh dũng ngoài

trận mạc và cũng xuất sắc lãnh đạo tại hậu phương. Đặc biệt là tinh thần Đoàn Kết, tinh thần này được nung nấu, rèn luyện hun đúc ngay từ khi bước chân qua khỏi Cổng Nam Quan của Trường VBQGVN.

Với tinh thần Đoàn Kết đó, khi được ĐH XXII bầu chọn vào Chức Vụ THT của TH1 2022, tôi đã thi hành những nghị quyết của ĐHD XXII đề ra, và trong tâm tư luôn mong ước tập thể Võ Bị phải Đoàn Kết Thống Nhất, Bất Khả Phân.

Sau khi ĐH 22 của TH2 vào 2023 đã tổ chức thành công và bầu ra một vị THT mới NT Nguyễn Huệ K25, tôi THT TH1 đã viết Tâm Thư kêu gọi sự Đoàn Kết Thống Nhất, và nhờ ơn trên, hồn thiêng sông núi, vong linh các cựu SVSQ Trường Mẹ đã phò trợ cho anh em chúng tôi gặp nhau và xích lại gần nhau hơn, đều cùng một ước nguyện Đoàn Kết. Và đặc biệt là cuộc trưng cầu ý kiến trên toàn thể giới đã được sự đồng ý của khoảng 900 CSVSQ và 30 Quả Phụ của CSVSQ tham dự đã thúc đẩy cho chúng tôi tổ chức ĐH ĐKVBTC-2024.

Để tổ chức được ĐH tôi và NT Nguyễn Huệ K25 đã rất khó khăn chịu nhiều áp lực của hai phía, nhất là tôi đã được chiếu cố của nhóm người cố chấp, sân si không chịu chấp nhận đoàn kết, đánh phá liên tục, sỉ nhục, bằng mọi giá để hạ nhục một đàn em, và cả gia đình tôi, tuy tôi đã có một quá trình phục vụ trên 20 năm cho tập thể Võ Bị. **Họ đã kết tội tôi:**

- Phán bội anh em, bắt tay hợp tác với cs mà không có bằng chứng.
- Đi Việt Nam là đồng nghĩa vi phạm nội quy, mà trong nội quy không có điều khoản qui định này.
- Thay đổi đường lối hoạt động, tự quyết định một mình, dâng tổng hội cho TH2 của Nguyễn Huệ K25...

Họ quyết bắt mọi người phải quy phục dưới ý đồ của nhóm tự cho là chính thống trung thành với con số La Mã. Không

màn nghĩ đến sự Đoàn Kết Hợp Nhất của toàn thể CSVSQ đang mong ước để bảo vệ Danh Dự của Trường Mẹ.

Nhưng với tinh thần và ý chí kiên quyết giữ vững tay lái cho con thuyền Võ Bị, tôi vẫn hiên ngang tiếp tục tiến về phía trước, với sự trợ giúp của tất cả các thành viên từ khóa lớn đến khóa nhỏ đầy nhiệt huyết, họp bàn, thảo luận hàng tuần không ngại gian khổ, quyết tâm tổ chức Đại Hội.

Tôi xin chân thành cảm ơn toàn thể CSVSQ đã ủng hộ chúng tôi qua cuộc trưng cầu ý kiến, sự hợp tác của quý vị và Ủy Ban Vận Động Đoàn Kết. Và từ đó tôi và NT Nguyễn Huệ đã đứng ra nhận lãnh trách nhiệm tổ chức **ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU 2024**.

CSVSQ đồng ca Võ Bị Hành Khúc

Kính thưa quý vị,

Đại nhạc hội Cám Ôn Anh kỳ 18 sắp đến gần, là những cấp chỉ huy trong quân đội, không bao giờ quên những chiến sĩ đã hy sinh một phần thân thể và xương máu đã bỏ lại chiến trường, để chúng ta có được ngày hôm nay, kính mong toàn thể CSVSQ mở rộng tấm lòng yểm trợ tích cực cuộc gây quỹ mà TH Đoàn Kết chúng tôi đã phát động hơn một tháng qua.

Kính thưa quý vị,

Con đường phía trước của chúng ta đang càng ngày càng đến gần hết của cuộc đời, thời gian không còn lại bao nhiêu lâu nữa. Đại hội lần này là một ĐH Đoàn Kết Thống Nhất của TTVB. Kính chúc quý vị được nhiều sức khỏe, an hưởng tuổi già với gia đình và con cháu cùng bạn bè thân thuộc. Đặc biệt trong ĐH này, tôi xin chân thành cảm ơn quý Đại Lão Niên Trưởng trong đó có 6 vị Đại Tá tuy tuổi đã ngoài 90 trở lên, cũng vì ước nguyện đoàn kết thống nhất TTVB Võ Bị, cũng cố gắng về tham dự, để khuyến khích các CSVSQ nhằm bảo vệ Danh Dự Trường Mẹ.

Cảm ơn Đại Gia Đình Võ Bị đã về tham dự Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024. Chúc quý vị một đêm thật vui vẻ, hạnh phúc.

Chân thành cảm tạ tất cả quý vị hiện diện đêm nay.

CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình K26
Cựu THT-TH1 (2022-2024)

Quan khách Liên Hội CCS tham dự dạ tiệc Đại Hội

Lời Cảm Tạ Từ Tòa Soạn Đa Hiệu

Phòng títt Chẳng K29

**Kính thưa: Quý NT cùng Đại Gia Đình Võ Bị,
Quý Mạnh Thường Quân,
Quý Cộng Tác Viên cùng Độc Giả,**

Đại Hội Võ Bị Toàn Kết Toàn Cầu 2024 đã hoàn tất thành công mỹ mãn với số CSVSQ và gia đình cùng quan khách tham dự đông chưa từng có đã nói lên quyết tâm ủng hộ cho việc Thống Nhất và Đoàn Kết CSVSQ để dựng lại uy tín cho TTVB. Kính chúc Tân THT Nguyễn Huệ K25 với BCH mới cùng Tân Chủ Tịch HĐ/ĐDK Hoàng Mão K20 sẽ hoàn thành Kiện Toàn TTVB vào nhiệm kỳ hai năm tới 2024-2026!

Trong lúc vị Tân THT cần thành lập và bổ nhiệm thành viên BCH cũng như Chủ Bút và Ban Quản Trị mới cho tập san Đa Hiệu, chúng tôi vẫn tiếp tục duy trì trách nhiệm việc phát hành số Đa Hiệu 129, rồi sẽ bàn giao công tác sau khi BCH mới được thành lập xong.

Mọi thư từ liên lạc đóng góp tài chánh hay bài viết cho số Đa Hiệu 130, kính xin quý vị tiếp tục gửi về PO Box 8628 và email hiện đang dùng, chúng tôi sẽ chuyển cho vị Chủ Bút và Ban Quản Trị mới trong tương lai gần.

Việc phát hành Đa Hiệu theo ĐHĐ quyết định: về in ra sách Đa Hiệu và post online sẽ không thay đổi, ngoại trừ đề nghị thành lập hợp đồng với hãng Amazon thực hiện việc in ấn và các CSVSQ hay độc giả sẽ phải order trực tiếp với hãng Amazon. Đây là một thay đổi ảnh hưởng trực tiếp đến tiến trình gửi và nhận Đa Hiệu và mục tiêu của tập san, chúng ta sẽ cần thảo luận thêm lợi hại nếu quyết định trao việc in ấn cho hãng Amazon.

Dưới nhiệm kỳ của Cựu THT Nguyễn Phước Ái Đình trong vai trò Chủ Nhiệm, chúng tôi cùng vị Cựu Chủ Bút Kiều Công Cự K22 đã rất thành công phát hành được 6 số tập san trong khoảng thời hạn qui định. Thành quả này là do được sự yểm trợ đắc lực của quý NT và các bạn trong Ban Biên Soạn:

- Cựu SVSQ Đinh Tiến Đạo K24 (Thiết kế bìa ĐH),
- Cựu SVSQ Huỳnh Tiến K28 (Thiết kế bìa ĐH),
- Cựu SVSQ Nguyễn Tấn Hiệp K25,
- Cựu SVSQ Dương Đình Hưởng K28,
- Cựu SVSQ Nguyễn Gia Thiều K30.

Về việc thiếu hụt tài chánh, chúng tôi xin chân thành cảm tạ nhị vị Tân và Cựu THT Nguyễn Huệ K25 và Nguyễn Phước Ái Đình K26, NT Trần Văn Niều K27, NT Trần Văn Thư K13 và NT Nguyễn Thành Sang K28 đã giúp giải quyết trước ĐHD số tiền dự chi còn thiếu cần cho phát hành số Đa Hiệu 129.

Nhân dịp này chúng tôi cũng xin chân thành cảm tạ: tất cả quý NT, các chị cùng các bạn đã bỏ thì giờ quý báu phụ giúp mỗi lần gói báo Đa Hiệu; quý vị Mạnh Thường Quân; và Cộng Tác Viên đã nhiệt tình đóng góp tài chánh và bài viết cho tập san Đa Hiệu, Cơ Quan Ngôn Luận tối quan trọng của TH CSVSQ/TVBQGVN.

Trong thời gian chúng tôi tại trách, chắc chắn có nhiều sai sót hay bất cần, kính mong quý NT, quý Độc Giả cùng Đại Gia Đình Võ Bị lượng tình tha thứ!

Thân kính,

**T/M Ban Biên Soạn & Ban Trị Sự
Phòng títt Chưởng K29**

Tâm Thư Tân Tổng Hội Trưởng

Nguyễn Huệ K25

Tân THT Nguyễn Huệ K25 phát biểu trong dạ tiệc Đại Hội

Kính gửi Đại gia đình CSVSQ/TVBQGVN
Kính gửi Quý thành viên BCH-TH (2023-2025)
Kính gửi Quý thành viên BTC-ĐHĐKVBTC2024
Kính gửi Quý Thân hữu khắp nơi

Kính thưa Quý vị,

Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 đã kết thúc với sự thành công rực rỡ ! Tập thể Võ Bị (TTVB) Quốc Gia Việt Nam kể từ đây được xem như là một khối Đoàn kết thống nhất duy nhất! Mọi người trong và ngoài TTVB đã vui mừng và chấp nhận sự kiện Đại hội này như là một dấu mốc lịch sử, đánh dấu một bước tiến rất lớn, rất dài cho sự quyết tâm dũng mạnh của TTVB sau khi đã vượt qua một thử thách vô cùng lớn, đã làm tê liệt Tinh Tụ Võ Bị và xói mòn Niềm Tin của Tập thể ! Chúng ta có quyền hãnh diện sau khi đã vượt qua nhờ vào ý chí kiên trì và lòng dũng cảm - Tất cả cho sự

Đoàn kết TTVB - Đã chứng tỏ ngày hôm nay từ trong 7, 8 năm qua !

Đầu tiên và trên hết, TTVB chúng ta không quên cảm ơn CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình, K26 Cựu THT-THVB (2022-2024) đã tiên phong lập đầu cầu cho việc Kết hợp và đã trải qua không biết bao nhiêu lần đánh phá toi bời, đàn hặc phi pháp, từ phía những người chống lại tiến trình Thống nhất, với mục đích làm cho anh THT Ái Đình K26 nản chí rồi bỏ cuộc ! Nhưng với ý chí quật cường của người CSVSQ quả cảm với tấm lòng sắt son đối với việc Đoàn kết TTVB, anh đã can đảm vượt qua và đã chiến thắng ! Hoan hô !!!

Góp một phần quan trọng vào thành quả này, không thể không nhắc nhở đến quyết tâm của quý thành viên trong BCH-THVB (2023-2025) đã không ngần ngại, cùng chúng tôi, bước lên con thuyền sắp ra khơi trong cơn sóng gió bão bùng, trên đường đến mục tiêu Thống nhất còn rất mịt mù xa thẳm ! Quý vị đã hết lòng giúp đỡ chúng tôi, như là một BCH-THVB năng động gương mẫu trong việc hoàn thành sứ mạng đã được giao phó bằng những khích lệ và bằng những hành động thực tiễn để ổn định Diễn đàn nhạy cảm, phác họa lộ trình an toàn bảo đảm, cung cấp các đề án Kết hợp Đoàn kết .v.v.. và nhất là đồng lòng với đại đa số TTVB, không hề thiếu thành tâm, thiện chí và hào phóng yểm trợ, cho việc tổ chức Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024! Kết quả là sự thành công rực rỡ chưa từng có trong 22 kỳ Đại hội VB đã trôi qua!

Một hành động hy sinh hơn nữa khi quý vị đã đồng ý cùng chúng tôi tuyên bố từ nhiệm trong buổi họp Đại Hội Đồng năm 2024 thay vì 2025, để mở rộng cửa, dành mọi yểm trợ và phương tiện cần thiết cho Tân Ban Chấp Hành nhanh chóng chấp hành nhiệm kỳ 2024-2026! Xin đa tạ!

Tuyên bố từ nhiệm BCH TH Nhiệm Kỳ (2023-2025) trước ĐHĐ

Tuyên bố mãn nhiệm BCH TH NK(2022-2024) trước ĐHĐ

Kính thưa quý vị,

Có lẽ trong suốt nhiệm kỳ vừa qua chúng tôi đã gần như dành hết thì giờ để sinh hoạt với BTC-ĐHĐKVBTC2024! Điều đó cũng không có gì lạ vì BTC đã chứng tỏ có khả năng khiến cho mọi người phải chăm chú vào, hằng ngày hằng giờ, để theo dõi các diễn tiến cho một ngày Đại hội Đoàn kết sắp đến! BTC-ĐH là một niềm hy vọng cuối cùng cho tiến trình kếp hợp một TTVB bất khả phân! Chúng tôi

xin chân thành cảm ơn một BTC-ĐH lý tưởng bao gồm toàn những tài năng quý hiếm, đầy thiện chí, là những tấm gương hy sinh cao cả cho TTVB – Một BTC-ĐH luôn làm việc một cách tận tâm, kỹ lưỡng từng chi tiết nhỏ, với công suất làm việc tối đa không biết mệt mỏi, bất kể ngày đêm để có thể mang lại niềm tự hào cho TTVB chúng ta – Đó là một Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 đã đem lại nhiều ngạc nhiên cho mọi người trong lẫn ngoài TTVB – Một Đại hội Đoàn Kết Võ Bị nguy nga, tráng lệ - Một thành công rực rỡ vang dội – Một thành quả vĩ đại mà TTVB chúng ta còn có thể tạo dựng trong lúc “tuổi vàng” và nhất là – Một Niềm Tin đã được vẫn hồi như ước nguyện trong TTVB và ngoài Cộng đồng Xã hội thân hữu!

Vị Chủ Tọa NT Lương Chi K10 trao plaque tưởng lục

Sau cùng nhưng không kém phần quan trọng. Một Đại hội Đoàn kết với sự thành công xuất sắc không thể thực hiện được nếu không nhận được các yểm trợ đặc lực và sự quan tâm tuyệt đối của Đại gia đình TTVB anh em chúng ta. Chính điều này đã khiến cho BTC-ĐH phải hành động chính xác hơn, kỹ càng hơn và nhanh hơn để đáp lại các nguyện vọng, những niềm tin đã trở thành trách nhiệm nặng nề đã đặt lên vai những người “lão niên” BTC! Vâng chính quý vị là những nhân tố tối hậu đã soi sáng niềm tin vào TTVB !

Không có gì TTVB không thể làm được một khi đã đồng tâm hợp lực cùng chung vai gánh vác! Một minh chứng thật hùng hồn cho tinh thần này với thành quả khả quan của một Đại hội Võ Bị hy hữu chưa từng có từ trước đến nay !

Buổi họp Đại Hội Đồng ngày 29/6/24

Đến đây, xin phép quý vị cho chúng tôi được kèm theo danh sách gồm quý thành viên của BCH-TH (2023-2025) và của BTC-ĐHĐKVBTC2024, như là một cử chỉ cảm ơn sâu xa đến những CSVSQ trong 2 tổ chức đã dẫn thân cùng chúng tôi trong sứ mạng Dựng Lại Niềm Tin ngõ hầu trợ giúp sự cho Đoàn kết của TTVB của chúng ta ngày thêm vững chắc:

A- BCH-TH (2023-2025)

CHỨC VỤ	TÊN	Khóa	Ghi Chú
THT	CSVSQ Nguyễn Huệ	K25	1
THP-Nội Vụ	CSVSQ Lê Phước Nhuận	K28	2
Cố Vấn THP-Nội Vụ	CSVSQ Châu Đồng Ấu	K21	3
THP-Ngoại Vụ	CSVSQ Quan Minh Tấn	K25	4
THP- Truyền Thông	CSVSQ Hà Trinh Tiết	K29	5
THP-V Tây Bắc Hoa Kỳ	CSVSQ Nguyễn Công Cẩn	K25	6
THP-V Tây Nam Hoa Kỳ	CSVSQ Lê Văn Chuối	K23	7
THP-V Bắc Hoa Kỳ	CSVSQ Trần Quang Duật	K21	8
THP-V Bắc California	CSVSQ Lê Thi	K29	9
THP-Đặc Trách Hậu Duệ VB	CSVSQ Nguyễn Thành Sang	K28	10
Thủ Quỹ	CSVSQ Đào Văn Quý	K25	11

UV- Khánh Tiết	CSVSQ Nguyễn Sanh	K28	12
UV-Xã Hội	CSVSQ Bùi Đạt Trung	K25	13
UV- Điều Hợp Diễn Đàn	CSVSQ Trần văn Niều	K27	14
UV- Điều Hợp Diễn Đàn	CSVSQ Hồ Thanh Sơn	K28	15
UV- Điều Hợp Diễn Đàn	CSVSQ Hà Trinh Tiết	K29	16
Tổng Thư Ký	CSVSQ Nguyễn Gia Thiều	K30	17

B- BTC-ĐH ĐKVBTC2024

Đồng Trưởng Ban Tổ Chức

CSVSQ Nguyễn Huệ, K25

CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình, K26

Thư Ký

CSVSQ Nguyễn Duy Niên, K27, Trưởng Ban

CSVSQ Lê Phước Nhuận, K28, Phụ Tá

Thủ Quỹ

CSVSQ Trần Trí Quốc, K27, Trưởng Ban

CSVSQ Lê Phước Nhuận, K28, Thủ quỹ, Kế Toán

1- Ban Điều Hành Tổng Quát

CSVSQ Nguyễn Huệ, K25, Đ/TBTC

CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình, K26, Đ/TBTC

2- Ban Thiệp Mời

CSVSQ Quan Minh Tấn, K25, Ban Danh Sách

CSVSQ Huỳnh Công Kinh, K25, Ban In Thiệp

CSVSQ Lê Phước Nhuận, K28, Ban Ghi Danh

CSVSQ Huỳnh Tiến, K28, Ban Sáng Tác Hình

3- Ban Kế Hoạch

CSVSQ Nguyễn Xuân Nghị, K23

CSVSQ Phòng Tít Chưởng, K29

CSVSQ Dương Công Thợ, K23

CSVSQ Đặng Kim Thu, K19

4- Ban Địa Điểm Hội Hợp

CSVSQ Huỳnh Công Kinh, K25

CSVSQ Lê Phước Nhuận, K28

5- Ban Văn Nghệ

CSVSQ Ngô Duy Lượng K23, Trưởng Ban

Chị Ngô Duy Lượng, K23/1, Phụ Tá

CSVSQ Đinh Tiến Đạo, K24, Âm Thanh

CSVSQ Phạm Ngọc Đăng, K22, MC

CSVSQ Đỗ Trọng Đạt, K29, MC (Dạ Vũ)

6- Ban Nghi Lễ

CSVSQ Hồ Văn Quỳnh, K23, Trưởng Ban

CSVSQ Nguyễn Sanh, K28, MC (Lễ Truy Diệu & Khai Mạc)

CSVSQ Nguyễn Duy Niên, K27, MC (Dạ Tiệc)

CSVSQ Lê Tùng, K25, SQ Nghi Lễ (Dạ Tiệc)

7- Ban Quốc Quân Kỳ

CSVSQ Lê Việt Đắc, K22, Trưởng Toán

CSVSQ Nguyễn Văn Phép, K27, Phụ Tá

CSVSQ Nguyễn Đức Quyền, K28, Ban 4

8- Ban Đài Tử Sĩ, Trang Trí

CSVSQ Hồ Văn Quỳnh, K23, Trưởng Ban

CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình, K26, Phụ Tá

CSVSQ Huỳnh Tiến, K28, Tạo Ảnh Viên

Hậu Duệ Nguyễn P Dũng, K26/2, Tạo Lắp Khung

9- Ban Âm Thanh, Slide show

CSVSQ Đinh Tiến Đạo, K24

10- Ban Video, Streaming

CSVSQ Đinh Tiến Đạo, K24, Trưởng Ban

CSVSQ Nguyễn Văn Tạo, K26

11- Ban TV, Báo Chí

CSVSQ Trần Duy Biên, K21, Trưởng Ban

CSVSQ Huỳnh Công Kinh, K25

CSVSQ Nguyễn Duy Niên, K27

12- Ban Đa Tiệc

CSVSQ Hoàng Mão, K20, Trưởng Ban

CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình, K26, Hợp Đồng Đa Tiệc

CSVSQ Lê Phước Nhuận, K28, Phụ Tá

13- Ban Điều Hợp Phụ Nữ Lâm Viên

Chị Nguyễn Công Hiến, K15, Trưởng Ban

Chị Võ Trung Thứ, K15, Nội Vụ

Chị Lê Phước Nhuận, K28, Ngoại Vụ

Chị Hồ Văn Quỳnh, K23, Tổng Thư Ký

14- Ban Tiếp Tân

Chị Hoàng Mão, K20, Trưởng Ban

Chị Trần Duy Biên, K21, Phụ tá

15- Ban Âm Thực

Chị Võ Trung Thứ, K15, Trưởng Ban

Chị Lê Phước Nhuận, K28, Phụ Tá

Chị Châu Đồng Ấu, K21, Phụ Tá

Chị Trần Ngọc Linh, K21, Phụ Tá

16- Ban Quà Lưu Niệm

CSVSQ Nguyễn Thành Sang, K28, Trưởng Ban

(Đặt quà lưu niệm cho CSVSQ+Gia đình)

17- Ban An Ninh Trật tự

CSVSQ Lê Trường Thọ, K28, Trưởng Ban

18- Ban Văn Thư

CSVSQ Nguyễn Gia Thiều, K30

19- Ban Kiện Toàn Tân Điển Đàn và Website

CSVSQ Hà Trinh Tiết, K29

20- Ban TQ Yểm Trợ TPB-QP

CSVSQ Đào văn Quý, K25

21- Ban XH Yểm Trợ TPB-QP

CSVSQ Bùi Đạt Trung, K25

22- Ban Thăm Viếng Ủy Lao

CSVSQ Trần Thanh Huyện, K19

CSVSQ Nguyễn Tài Ánh, K20

CSVSQ Nguyễn Đức Quyền, K28

CSVSQ Lê Thi, K29

Trân trọng,

CSVSQ Nguyễn Huệ K25

Tân THT-THVB (2024-2026)

Ban âm thực Phụ Nữ Lâm Viên sáng 29/6/24

Phụ Nữ Lâm Viên tại Lễ Truy Diệu 28/6/24

**TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỜNG VÕ BỊ
QUỐC GIA VIỆT NAM
BAN CHẤP HÀNH TỔNG HỘI**

P.O. BOX 1200, Murrietta, CA 92564, USA

Phone: (510) 585-6012 | Email: tayson1515@yahoo.com | Phone: (714) 350-8909 | Email: aidinhng@yahoo.com

THÔNG CÁO

Số: 001/BCH-TH

Kính gửi quý vị Cựu Sinh Viên Sĩ Quan (CSVSQ) Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam và Gia Đình.

Như quý vị và Gia Đình đã biết, do những khả năng về vi phạm quy định (potential policy violations) của thành viên đối với phiên bản Diễn Đàn Google (Google Groups version) - kể từ ngày 29/5/2024, cả 2 diễn đàn Tổng Hội (Võ Bị Việt Nam và Võ Bị Quốc Gia Việt Nam) đã không còn hoạt động.

Chúng tôi, CSVSQ Nguyễn Huệ K25 & CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình K26 - Đồng Tổng Hội Trưởng thông báo quyết định:

1. Thay thế 2 Diễn Đàn Võ Bị Việt Nam và Võ Bị Quốc Gia Việt Nam bằng Diễn Đàn Võ Bị Đoàn Kết KBC4027.
2. Ủy nhiệm CSVSQ Hà Trinh Tiết K29 thành lập Diễn Đàn Võ Bị Đoàn Kết KBC4027, đồng thời trực tiếp ghi danh (directly add) hoặc gửi thư mời gia nhập (invitation) từ Diễn Đàn (Google Group) này đến toàn thể CSVSQ và Gia Đình.

3. Bổ nhiệm quý CSVSQ có tên sau đây, đã là các Điều Hợp Viên phụ trách 2 Diễn Đàn cũ vào Ban Điều Hợp Diễn Đàn mới - Diễn Đàn Võ Bị Đoàn Kết KBC4027:

- CSVSQ Nguyễn Duy Niên K27
- CSVSQ Trần Văn Niều K27 - Đồng Trưởng Ban
- CSVSQ Hồ Thanh Sơn K28
- CSVSQ Đỗ Trọng Đạt K29 - Đồng Trưởng Ban
- CSVSQ Vũ Tiến Hỷ K29
- CSVSQ Hà Trinh Tiết K29

4. Việc hoàn tất ghi danh và mời gia nhập vào Diễn Đàn mới có thể sẽ mất thời gian hàng tuần lễ. Yêu cầu quý CSVSQ Điều Hợp Viên phụ giúp, hướng dẫn các thành viên Tổng Hội nhanh chóng gia nhập để cùng trực tiếp tham dự vào các sinh hoạt Diễn Đàn.

Trân trọng thông báo.

Garden Grove, ngày 4 tháng 6 năm 2024
Đồng Tổng Hội Trưởng

CSVSQ Nguyễn Huệ K25

CSVSQ Nguyễn Ph. Ái Đình K26

ĐỒNG KÍNH GỬI:

- Quý HĐ Đại Diện Các Khóa
- Quý HĐ Tư Vấn & Giám Sát
- Quý BCH, Liên Hội, Hội
- Quý BDD Khóa
- Quý BCH Đoàn PNLV
- Quý BCH Tổng Đoàn, Đoàn TTNDH & HDVB
- “để kính tường và đề nghị yểm trợ”
- Hệ Thống Truyền Thông Tổng Hội
- “để phổ biến và yểm trợ”

Tâm Thư Trưởng Ban Điều Hợp PNLV

Nguyễn Công Hiến K15/1

Từ trái: Chị Hương K28/1, chị Hiến K15/1 và Chị Tín K20/1

Kính gửi các Phu nhân Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam,

Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu sẽ được tổ chức tại Nam California trong 3 ngày liên tiếp, từ 28, 29, và 30 Tháng 6, Năm 2024.

Thưa các chị em Phu nhân VB,

Chúng ta là những phu nhân của các Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, luôn sát cánh, phụ giúp các anh trong mọi trường hợp, vì vậy, chúng ta hãy cùng nhau chia sẻ những công việc cần thiết mà Ban Tổ Chức cũng như các anh chị Võ Bị đang cần chị em chúng ta góp một bàn tay.

Các chị em Phu Nhân Võ Bị quý mến,

Trong vai trò yểm trợ Đại Hội Đoàn Kết Võ Bì Toàn Cầu được Ban Tổ Chức giao phó, tôi, vợ của Cựu Sinh Viên Sỹ Quan Nguyễn Công Hiến khóa 15 Trường Võ Bì Quốc Gia Việt Nam, tha thiết kính mời tất cả các Phu Nhân Võ Bì, Bắc, Nam California, Houston, Washington D.C., các chị em Võ Bì trên toàn quốc, trong và ngoài nước, các con, cháu Hậu Duệ, về tham dự Đại Hội, xin vui lòng tiếp tay với chúng tôi và các chị em phu nhân Võ Bì cùng tiếp đón các quan khách, các Hội Đoàn, các Cựu Sinh Viên Sỹ Quan và gia đình tham dự Đại Hội Đoàn Kết Võ Bì Toàn Cầu. Nhờ sự tiếp tay của các chị em, chắc chắn Đại Hội sẽ thành công và kết quả được mỹ mãn, nêu cao Danh Dự và niềm Hãnh Diện cho Tập Thể Võ Bì.

Vậy, ngay từ bây giờ, xin các chị em hãy sắp xếp và tạm gác các công việc nhà, chuẩn bị hành trang lên đường cho đầy đủ, từ áo Xanh Võ Bì mà Ban Tổ Chức Đại Hội Đoàn Kết Võ Bì Toàn Cầu đã tặng cho các chị em tham dự Đại Hội may để mặc trong những ngày Đại Hội. (Xin các chị em nhớ đem theo quần Trắng, Chuối Ngọc Trai và Giày, Dép Trắng theo như đề nghị của các chị trong Ban Tổ Chức), và các chị em nên đem thêm một áo dài nào đẹp nhất thay đổi để chụp hình do sự sắp xếp của anh chị phụ trách sau chương trình Văn Nghệ trong buổi Dạ Tiệc ngày Chủ Nhật (Ban Tổ Chức có phòng rộng để chị em chúng ta thay).

Xin nhớ đem theo các loại thuốc cần dùng trong những ngày Đại Hội và suốt thời gian vui chơi với nhau mà tất cả chúng ta đang háo hức trông chờ.

Thực sự, các anh chị đang ở tuổi xế chiều, sức khỏe suy kém, vui được ngày nào quý ngày ấy, xin đừng để đến ngày mai, những gì chúng ta có thể làm được hôm nay. Xin các anh chị em nào chưa sẵn sàng, đang phân vân, xin quyết định ngay, ghi danh cho kịp để anh chị em chúng ta có dịp gặp nhau, tay bắt, mặt mừng, lưu lại một kỷ niệm đẹp trong ký ức chúng ta.

Xin chúc tất cả các chị em phu nhân, Đại Gia Đình Võ Bị, các con, cháu Hậu Duệ sức khỏe dồi dào, an vui, hạnh phúc để chúng ta gặp nhau trong ngày Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu, 28, 29 và 30 Tháng Sáu tới đây.
Xin kính mến gửi lời chào Đoàn Kết đến tất cả Gia Đình Võ Bị.

Nguyễn Công Hiến K15/1
Trưởng Ban Điều Hợp PNLV
Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024

Một số các chị PNLV Nam Cali

TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỞNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM ĐẠI HỘI ĐỒNG KHOÁNG ĐẠI- ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU 2024

BIÊN BẢN TỔNG KẾT HỘI THẢO

Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 của các Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam với chủ đề: “**Động Lại Niềm Tin**” đã chính thức long trọng khai mạc vào ngày Thứ Sáu 28 tháng 6 năm 2024 và bế mạc tối Chủ Nhật 30 tháng 6 năm 2024 sau phần dạ tiệc.

Buổi Hội Thảo của Đại Hội Đồng Khoáng Đại vào lúc 9:00 giờ sáng Thứ Bảy, ngày 29 tháng 6 năm 2024 và bế mạc vào lúc 3:00 giờ chiều Chủ Nhật, ngày 30 tháng 6 năm 2024 tại Westminster, California, Hoa Kỳ.

Xúc tiến từ kết quả Trung Cầu Ý Kiến đồng lòng hợp nhất Tổng Hội, gồm 934 người tham dự với 927 người đồng ý, 2 người không đồng ý và 5 người không có ý kiến; Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu-2024 (ĐHĐKVBTC-2024) là tâm tư, nguyện vọng, nỗ lực và thành quả của đại đa số Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam (CSVSQ/TVBQGVN.)

Biên bản này được thực hiện bởi CSVSQ Nguyễn Đức Quyền, Khóa 28 và CSVSQ Lê Đình Thọ, Khóa 28 là hai thành viên Thư Ký thuộc Chủ Tọa Đoàn.

Hội Thảo Khoáng Đại Ngày Thứ Nhất —Sáng Thứ Bảy, ngày 29 tháng 6 năm 2024

Sau nghi thức chào cờ, mặc niệm, các CSVSQ, Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên (ĐPNLV) và Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu-Hậu Duệ Võ Bị (ĐTTNĐH-HDVB) tiến vào hội trường. Tổng số tham dự viên, căn cứ trên danh sách điểm danh tại cửa ra vào, là 421 người.

Hội trường Đại Hội trước khi bầu CTĐ

1- Đồng Trưởng Ban Tổ Chức ĐHĐKVBTC-2024, CSVSQ Nguyễn Huệ, Khóa 25, CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình Khóa 26 tuyên bố khai mạc Đại Hội Đồng. Trong phần tường trình, hai CSVSQ Đồng Trưởng Ban Tổ Chức đã xác định việc tổ chức ĐHĐKVBTC-2024 là tuân theo nguyện vọng của khối đa số tuyệt đối trong Đại Gia Đình Võ Bị. Vì vậy, tất cả những Đại Hội được tổ chức tại nơi khác, không tuân theo nguyện vọng của khối đa số đều là sai trái. Đồng Trưởng Ban Tổ Chức cũng gửi lời cảm tạ và tri ân đến tất cả các CSVSQ, ĐPNLV và ĐTTNĐH-HDVB đã góp công, góp sức, góp của, góp tâm huyết, góp thời giờ cho ĐHĐKVBTC-2024.

2- Thành lập Chủ Tọa Đoàn: Đại Hội Đồng ĐHĐKVBTC-2024 đã biểu quyết với đa số thuận và bầu chọn Chủ Tọa Đoàn gồm năm (5) thành viên và hai (2) thư ký:

Chủ Tọa Đoàn (CTĐ):

- CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên, Khóa 23 (được CTĐ tín nhiệm trong trách vụ Chủ Tịch CTĐ)
- CSVSQ Vũ Xuân Đức, Khóa 24
- CSVSQ Lưu Đức Tờ, Khóa 25
- CSVSQ Trần Cao Vy, Khóa 25
- CSVSQ Hồ Thanh Sơn, Khóa 28

Thư Ký Chủ Tọa Đoàn:

- CSVSQ Nguyễn Đức Quyền, Khóa 28
- CSVSQ Lê Đình Thọ, Khóa 28

Chủ Tọa Đoàn

Sau khi được bầu chọn, Chủ Tọa Đoàn điều khiển mọi sinh hoạt trong hai ngày—bao gồm 4 buổi hội thảo của Đại Hội Đồng.

3- Hai Ban Chấp Hành Tổng Hội (BCH/TH) lần lượt trình diện và báo cáo công tác trong nhiệm kỳ của mình:

A- CSVSQ Tổng Hội Trưởng (THT) nhiệm kỳ 2022-2024, Nguyễn Phước Ái Đình K26 báo cáo các công tác:

- * Thành lập Ban Biên Soạn, in và phát hành sách Lược Sử TVBQGVN.
- * Quyên góp, yểm trợ Thương Phế Binh và Cô Nhi, Quả Phụ VNCH hai kỳ 15, 16 với số hiện kim lên đến 30.000 USD. Cũng quyên góp yểm trợ thành công cho chương trình Cây Mùa Xuân 2022-2023.
- * Tổ chức Ban Điều Hành diễn đàn gồm CSVSQ Nguyễn Duy Niên K27, CSVSQ Đỗ Trọng Đạt K29 và CSVSQ Vũ Tiến Hỷ K29.
- * Phát hành thành công Đa Hiệu 127, 128. Riêng Đa Hiệu 129 còn cần thêm tài chánh khoảng 3000 USD để hoàn thành.
- * Điều đáng đề cập là phối hợp tổ chức “Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu-2024,” CSVSQ THT cho biết thêm.
- * Chưa hoàn thành Đoàn Kết hai Tổng Hội, nhưng khi thấy Đại Hội Võ Bị “Bắc Cali” thành công vào tháng 7/2023 là biết cơ hội đã tới.

* Nhanh chóng bắt tay với CSVSQ Nguyễn Huệ K25 là THT mới được bầu, vào ngày 15/7/2023 tôi viết và gửi BỨC TÂM THƯ KÊU GỌI ĐOÀN KẾT. Ngay hôm sau, có 40 CSVSQ gọi điện thoại khuyến khích, tuy nhiên vẫn bị một nhóm người tìm cách đả kích, chống phá liên tục, khiến cho tôi bị stroke nhẹ. Với quyết tâm, quyết chí, tôi vẫn đi con đường đã lựa chọn là Đoàn Kết hai Tổng Hội làm MỘT.

* CSVSQ Đỗ Trọng Đạt K29 tiếp lời: Thời gian qua NT Nguyễn Phước Ái Đình K26 bị đánh phá liên tục, và NT Nguyễn Huệ K25 đã sẵn sàng bỏ đi một năm trong nhiệm kỳ 2 năm, xin hoan hô NT Huệ. NT Nguyễn Phước Ái Đình K26 không có tội, chỉ có công hàn gắn, tôi sẽ viết chi tiết để trình lên diễn đàn, xin quý vị đón đọc.

B- CSVSQ Tổng Hội Trưởng Nguyễn Huệ K25 nhiệm kỳ 2023-2025 trình bày:

* Hội Võ Bị Bắc Cali được thành lập rất sớm từ ngày 29/5/1978, sau đó cứ hai năm một lần tổ chức ĐHV B Thường Niên rất thành công. Là 1 trong những thành viên sáng lập và đã có mặt trong những bước đầu sơ khai đó, tôi rất đau lòng trước sự phân hóa ngày càng trầm trọng trong Tập Thể CSVSQ/TVBQGVN.

* Năm 2016 sau Đại Hội 20, có vài ý kiến chưa thống nhất, hai CSVSQ trong CTĐ không đồng ý ký tên vào biên bản, đưa tới Đại Hội Bất Thường tổ chức ở Bắc Cali năm 2017.

* Rất tiếc từ năm 2017 Tổng Hội Võ Bị bị chia đôi, từ đó gây mất niềm tin trong cộng đồng.

* Được Đại Hội năm 2023 bầu cử làm THT, tôi nhanh chóng bắt tay với CSVSQ THT Nguyễn Phước Ái Đình K26 tìm cách thống nhất MỘT TỔNG HỘI. Bức hình nhân chứng hai anh em Võ Bị dưới Tượng Đài Hưng Đạo Đại Vương Trần Quốc Tuấn thể hiện rõ quyết tâm của chúng tôi. Cùng lúc, chúng tôi trưng cầu ý kiến với 934 CSVSQ tham dự. Ngày 26/9/2023, kết quả có 927 CSVSQ bỏ phiếu ủng hộ công tác thống nhất.

* Tuy nhiên khó khăn vẫn còn vì bị đánh phá: CSVSQ Hoàng Như Cầu K28, Chủ tịch Ủy Ban Tư Vấn và Giám Sát đã ngang nhiên vi phạm Nội Quy, truất nhiệm THT Nguyễn Phước Ái Đình K26, đồng thời tự bổ nhiệm CSVSQ Đặng Văn Khanh K25 làm quyền THT. Tự làm một kẻ giả, chiếm đoạt trang mạng Tổng Hội, tự phát hành đặc san Đa Hiệu giả. Gần đây còn phá phách diễn đàn chung Tổng Hội đã có từ bao năm nay.

* Xin cảm ơn rất nhiều quý anh em trong BCH đã cộng tác để hoàn thành nhiệm vụ trong một năm qua.

C- Đại Diện PNLV phát biểu:

* Chị Nguyễn Kim Oanh K30/1, phu nhân CSVSQ Nguyễn Gia Thiếu K30, thay mặt chị em PNLV chào mừng quý CSVSQ cùng quý chị và nhắc lại sự việc đáng tiếc năm 2016, một số người không nghe lời cựu Chỉ Huy Trường khuyến nhủ, đưa tới việc Tổng Hội bị chia hai.

* Ngỏ lời ca ngợi và cảm ơn toàn thể CSVSQ Võ Bị vì danh dự Trường Mẹ đã quyết tâm về dự Đại Hội quá đông, quyết tâm đoàn kết thống nhất hôm nay 29/6/2024. Kính chúc ĐH thành công.

D- Để chuẩn bị và không phí phạm thời giờ, trước khi ĐHĐ nghỉ giải lao và dùng bữa trưa, CTĐ đề nghị thành lập Ban Soạn Thảo Tuyên Cáo, được Đại Hội Đồng chấp thuận, gồm các thành viên:

- CSVSQ Trần Văn Thư K13, Cố Vấn
- CSVSQ Lưu Xuân Phước K24, Trưởng Ban
- CSVSQ Nguyễn Duy Niên K27,
- CSVSQ Nguyễn Gia Thiếu K30.

Hội Thảo Khoáng Đại Ngày Thứ Nhất — Chiều Thứ Bảy, ngày 29 tháng 6 năm 2024

1- CSVSQ Trần Cao Vỹ K25, thành viên CTĐ đọc dự thảo Nội Quy 2024, đồng thời chiếu trên màn hình cho ĐHĐ cùng xem để đóng góp ý kiến.

2- CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên K23, Chủ Tịch CTĐ lấy biểu quyết ĐHĐ, nhiệm kỳ của BCH/TH là 2 hay 1 năm. ĐHĐ đồng ý 100% nhiệm kỳ 2 năm.

3- Hai dự án do CSVSQ Nguyễn Cao Đàm K14 đề nghị:

- Dự án đưa Di Sản Quốc Kỳ VNCH và Quân Kỳ TVBQGVN vào Trường Võ Bị West Point Museum được ĐHĐ hoan nghênh chấp thuận 100%, đồng thời tín nhiệm và uỷ nhiệm CSVSQ Nguyễn Cao Đàm vận động và thực hiện.

- Dự án ủy lạo thăm viếng CSVSQ đơn độc khắp nơi: ĐHĐ đồng ý 100% giao cho các Hội Võ Bị địa phương tự lo liệu; tùy theo mức độ cần thiết, sẽ đề nghị sự hỗ trợ từ Tổng Hội.

4- Danh xưng chính thức của các Đại Hội:

ĐHĐ biểu quyết 100% không dùng số La Mã, cũng không dùng số Thập Phân. Kể từ đây chỉ dùng năm tổ chức thay cho số thứ tự Đại Hội. Thí dụ: Đại Hội Võ Bị Toàn Cầu năm 2026.

5- Về Đặc San Đa hiệu, có hai ý kiến:

- Ngưng phát hành Đặc San Đa Hiệu để thay thế bằng Đa Hiệu online.

- Thực hiện cả hai: Đa Hiệu online và Đa Hiệu trên giấy.

ĐHĐ đã đồng ý 100% với ý kiến phát hành Đa Hiệu online, tuy nhiên những ai muốn in ra sách thì cho Hội địa phương biết số lượng người rồi gửi yêu cầu về Amazon, họ sẽ in và gửi về nhà mình với giá rẻ. CSVSQ Hà Trình Tiết K29 sẽ giúp hướng dẫn thi hành việc này.

6- Địa điểm tổ chức Đại hội kế tiếp:

Hội Võ Bị Houston, Texas tình nguyện tổ chức Đại Hội Võ Bị năm 2026. Việc tình nguyện được Đại Hội Đồng nhiệt liệt hoan nghênh và chấp thuận.

7- Danh xưng Tổng Đoàn TTNDH hay Hậu Duệ Võ Bị và danh xưng PNLV:

- ĐHĐ đồng ý nên dùng: Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu-Hậu Duệ Võ Bị (TTNDH-HDVB)

- Phụ Nữ Lâm Viên là những Phu Nhân hoặc Quả Phụ (không tái giá) của CSVSQ Võ Bị có sinh hoạt trong Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên tại các Hội Võ Bị địa phương.

8- Quỹ của sách TVBQGVN Theo Dòng Lịch Sử:

- ĐHĐ quyết định chuyển giao ngân quỹ cho BCH/TH.

- THT có quyền chi tối đa 1000 USD không cần tham vấn, nhưng phải báo cáo chi tiêu rõ ràng.

- THT muốn chi trên 1000 USD cần thông qua Ủy Ban Điều Hành-Hội Đồng Đại Diện Khoá (UBĐH/HĐĐDK) và được phê chuẩn.

9- Liên Hội và Hội đóng góp tài chánh cho Quỹ Tổng Hội.

- Không nên áp đặt lên các Hội địa phương.
- Khi Tổng Hội cần đến tài chánh và THT lên tiếng yêu cầu thì các Hội và Liên Hội cần sẵn sàng đóng góp tùy theo nhân số và khả năng của mình.

Hội Thảo Khoáng Đại Ngày Thứ Nhì —Sáng Chủ Nhật, ngày 30 tháng 6 năm 2024

10- CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên K23—Chủ Tịch CTĐ nhắc lại điều lệ và đặt vấn đề ĐHĐ xác định **một Tổng Hội CSVSQ TVBQGVN Chính Danh** được thành lập từ ĐHĐ/ĐHĐKVBTC ngày 30/6/2024 mà thôi. ĐHĐ đồng ý 100%.

11- Điều 9 Nội Quy (sơ thảo)

- Hủy bỏ và sửa lại Điều 9 Nội Quy vì Ủy Ban Điều Hành Hội Đồng Đại Diện Khoá chỉ tham vấn cho Tổng Hội, không thể áp chế BCH Tổng Hội được.
- Chuyển trả bản dự thảo Nội Quy cho Ủy Ban Tu Chính Nội Quy để điều chỉnh, tu chỉnh lại rồi báo cáo lên diễn đàn.
- Ủy Ban Tu Chính Nội Quy cần vẽ lại sơ đồ tổ chức ở điều 8: đưa khung ĐHĐ (ĐH Khoáng Đại hay Bất Thường) lên trên cao nhất; khung THT & BCH lên ngang hàng với khung Ủy Ban Điều Hành Hội Đồng Đại Diện Khóa (UBĐH/HĐĐDK.)

12- Ủy Ban Điều Hành Hội Đồng Đại Diện Khóa gồm 5 người:

- Có nhiệm vụ đề nghị tổ chức Đại Hội Bất Thường với BCH Tổng Hội để giải quyết những bất đồng nội bộ với túc số 2/3 của tổng số Đại Diện Khóa hiện diện. Các quyết định điều hành bình thường chỉ cần (50+1)%.
- CSVSQ Hoàng Mão K20 được tín nhiệm trách vụ Chủ Tịch.
- CSVSQ Huỳnh Kim Chung K22 được tín nhiệm trách vụ Phó Chủ Tịch.
- Sẽ bầu chọn thêm 3 thành viên trong HĐĐDK cho đủ túc số.

13- Tổng Hội Trưởng và Ban Chấp Hành Tổng Hội:

- Có nhiệm vụ điều hành Tổng Hội theo tinh thần của Nội Quy.
- Có nhiệm vụ đề nghị tổ chức Đại Hội Bất Thường với UBĐH/HĐĐDK khi có sự yêu cầu với túc số 2/3 thành viên BCH/TH.
- Đại Hội bất thường được triệu tập khi THT và CT/HĐĐDK đồng ý để giải quyết vấn đề tối quan trọng và cấp bách.

Hội Thảo Khoáng Đại Ngày Thứ Nhì —Chiều Chủ Nhật, ngày 30 tháng 6 năm 2024

14- Bầu THT-BCH/TH: Hai BCH/TH tuyên bố mãn nhiệm hoặc từ nhiệm:

- CSVSQ/THT Nguyễn Phước Ái Đình K26 cùng BCH tuyên bố mãn nhiệm (2022-2024.)
- CSVSQ/THT Nguyễn Huệ K25 và BCH tuy nhiệm kỳ còn 1 năm nhưng vẫn tuyên bố từ nhiệm (2023-2025) để bầu cử một THT Thống Nhất.
- Sau thời gian bàn cãi sôi nổi, cuối cùng một số CSVSQ được đề cử như sau:

- * CSVSQ Nguyễn Xuân Nghị K23, CSVSQ Đỗ Trọng Đạt K29 đề cử CSVSQ Nguyễn Huệ K25. CSVSQ Nguyễn Huệ từ chối,
- * CSVSQ Lê Như Tuấn K30 đề cử CSVSQ Lưu Đức Tờ K25. CSVSQ Lưu Đức Tờ từ chối, nhưng hứa sẵn sàng đứng đằng sau để hỗ trợ,
- * CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên K23 đề cử CSVSQ Huỳnh Kim Chung K22. CSVSQ Huỳnh Kim Chung từ chối,
- * CSVSQ Huỳnh Kim Chung K22 đề cử CSVSQ Phạm Minh Hùng K28. CSVSQ Phạm Minh Hùng từ chối,
- * CSVSQ Hoàng Mão K20 đề cử CSVSQ Đỗ Trọng Đạt K29. CSVSQ Đỗ Trọng Đạt từ chối,
- * CSVSQ Nguyễn Văn Hương K24 đề cử CSVSQ Lưu Xuân Phước K24. CSVSQ Lưu Xuân Phước từ chối,
- * CSVSQ Trần Ngọc Linh K21 đề cử CSVSQ Hoàng Mão K20. CSVSQ Hoàng Mão từ chối,
- * CSVSQ Nguyễn Duy Niên K27 đề cử CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình K26. CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình từ chối,
- * CSVSQ Nguyễn Huệ K25 đề cử CSVSQ Nguyễn Duy Niên K27. CSVSQ Nguyễn Duy Niên từ chối,
- * CSVSQ Phan Nghè K19 đề cử CSVSQ Lê Đình Thọ K28. CSVSQ Lê Đình Thọ chấp nhận.

- Từ khởi đầu, lúc được đề cử, CSVSQ Nguyễn Huệ K25 đã từ chối, nhưng sau khi được mọi người góp ý “Hãy cố gắng đưa vai gánh vác tiếp”; nhất là sau khi CSVSQ Đỗ Trọng Đạt K29 đơn cử một thí dụ: “Niên trưởng là Thuyền Trưởng đang leo lái con

thuyền ‘Thống Nhất’ ra khơi, giữa chừng niên trưởng tuyên bố, tôi không còn trách nhiệm nữa và bỏ tàu. Thuyền không ai lái sẽ chạm đá ngầm và chìm thì niên trưởng nghĩ sao?”

- Xúc động qua câu chuyện ví von của CSVSQ Đỗ Trọng Đạt, và sau khi bàn thảo với phu nhân, CSVSQ Nguyễn Huệ đã quyết định chấp thuận sự đề cử.

- Như vậy cuối cùng có hai Ứng Cử Viên được đề cử để Đại Hội Đồng bầu chọn: CSVSQ Nguyễn Huệ K25 và CSVSQ Lê Đình Thọ K28.

- CTĐ điểm danh từng CSVSQ, phát phiếu bầu cử đã được đánh số thứ tự và đóng dấu Mộc Đồ; CSVSQ Trần Cao Vỹ K25, CSVSQ Hồ Thanh Sơn K28 phát ra 208 phiếu. Lúc thu phiếu về kiểm tra có 207 phiếu. CTĐ hỏi ý kiến ĐHD, xem như phiếu thứ 208 không thu về là bất hợp lệ được ĐHD chấp thuận 100%. CTĐ phân chia công tác mở phiếu và kiểm phiếu:

- * CSVSQ Vũ Xuân Đức K24 mở phiếu,
- * CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên K23 đọc lần thứ nhất,
- * CSVSQ Lưu Đức Tờ K25 đọc lại lần thứ hai,
- * CSVSQ Nguyễn Đức Quyền K28 ghi chép trên bảng,
- * CSVSQ Lê Đình Thọ K28 ghi chép biên bản,
- * CSVSQ Trần Cao Vỹ K25 và CSVSQ Hồ Thanh Sơn K28 kiểm tra.

- Kết Quả:

- * CSVSQ Nguyễn Huệ K25 được 196 phiếu, đạt 95% phiếu bầu.
- * CSVSQ Lê Đình Thọ K28 được 11 phiếu.

- Chủ Tọa Đoàn tuyên bố CSVSQ Nguyễn Huệ K25 đắc cử THT nhiệm kỳ 2024-2026.

- Tân THT Nguyễn Huệ K25 cảm ơn tất cả quý CSVSQ và quý phu nhân đã bỏ hết mọi việc về đây quyết tâm làm lịch sử để chỉ có một và một Tổng Hội Võ Bị duy nhất mà thôi; và quý CSVSQ trong ĐHD đã tín nhiệm và bầu cử cho tôi. Rất mong quý vị sẽ giúp khi tôi mời gọi. Xin cảm ơn và hẹn gặp nhau ở Dạ Tiệc mừng thành công.

Kết quả sau khi kiểm phiếu bầu THT

- Tuyên Cáo của Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu sẽ được tuyên đọc tại Dạ Tiệc bế mạc, trước công chúng và giới truyền thông báo chí, trước toàn thể CSVSQ và gia đình.

15- Về hiện tình của Hội CSVSQ/TVBQGVN Nam California:

- Một số phần tử thuộc Hội CSVSQ/TVBQGVN Nam California vừa mới tự tách riêng, tự bầu chọn BCH và không đồng ý thống thuộc TH/CSVSQ/TVBQGVN.
- ĐHĐ đề nghị Hội CSVSQ/TVBQGVN Nam California cần tự chấn chỉnh, tự tái tổ chức trước khi đạo đạt sự vụ địa phương đến BCH/TH giải quyết.

16- Bàn giao giữa cựu Tổng Hội Trưởng và tân Tổng Hội Trưởng:

- CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình K26, cựu THT bàn giao cho - CSVSQ Nguyễn Huệ K25, tân THT tài sản Tổng Hội gồm có:
- Con dấu chính thức, hộp mực và cặp da tài liệu.
- Kiểm chỉ huy và bao kiểm, giá treo kiểm.

*Hình ảnh tài sản Tổng Hội đã được bàn giao giữa hai
CSVSQ cựu và tân Tổng Hội Trưởng*

17- CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên K23 Chủ Tịch Chủ Tọa Đoàn nhắc lại, bản Tuyên Cáo sẽ được tuyên đọc trước công chúng, trước ông kính, trên sân khấu Dạ Tiệc tại QD Studio. (Toàn văn bản Nhận Định và Tuyên Cáo đính kèm dưới.)

*NT Hoàng A Sam K9 (trái cùng) và NT Lưu Vĩnh Lữ K12 (giữa)
tham dự lễ chào cờ buổi sáng 29/6/2024*

TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

**Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024
Hợp tại Nam California, Hoa Kỳ ngày 28 – 30/6/2024**

NHÂN ĐỊNH:

- Lý tưởng Quốc Gia Dân Tộc và phương châm Tổ Quốc - Danh Dự - Trách Nhiệm là nền tảng cho mọi hoạt động của người Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.
- Danh dự của Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam và Danh Dự của toàn thể Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam cần phải được tôn trọng và bảo vệ.
- Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam luôn hằng tâm niệm Tổng Hội Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam phải là một tổ chức thuần nhất, sinh hoạt trong tinh tự Võ Bị theo đúng Truyền Thống của trường Mẹ.
- Nguyên vọng chung của Tập Thể Võ Bị là thống nhất Tổng Hội mang lại sự đoàn kết truyền thống của Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam. Nguyên vọng này đã hiện rõ qua cuộc Trưng Cầu Ý Kiến từ ngày 24/8/2023 đến ngày 4/9/2023, với một đa số gần như tuyệt đối: 927 phiếu thuận – 2 phiếu chống – 5 phiếu trắng.

TUYÊN CÁO:

Điều 1: Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN giữ vững lập trường Quốc Gia chân chính, chống cộng sản, chống ý thức hệ cộng sản; Nêu cao cờ vàng ba sọc đỏ, biểu tượng cho Tự Do, Dân Chủ của Việt Nam Cộng Hòa.

Điều 2: Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 vừa đáp ứng nguyện vọng chính đáng của Tập Thể Võ Bị, vừa ghi dấu một sự

Đa Hiệu 129 - Kiện Toàn Tập Thể Võ Bị

kiện lịch sử về tình đoàn kết truyền thống của Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Điều 3: Sự tham dự đông đảo của Cựu Sinh Viên Sĩ Quan các Khóa, các Hội và Liên Hội ở mức độ kỷ lục là bằng chứng hùng hồn về sự đoàn kết của Tập Thể Võ Bị.

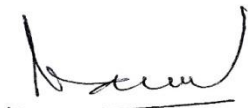
Nam California, ngày 30 tháng 6 năm 2024
Đại Hội Đồng Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024.

Chủ Tịch Chủ Tọa Đoàn, CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên Khóa 23
tuyên bố bế mạc Đại Hội Đồng lúc 3:00 giờ chiều.

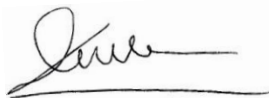
Westminster, California, ngày 30 tháng 6 năm 2024

Chủ Tọa Đoàn:

CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên, Khóa 23

CSVSQ Vũ Xuân Đức, Khóa 24

CSVSQ Lưu Đức Tờ, Khóa 25

CSVSQ Trần Cao Vy, Khóa 25

CSVSQ Hồ Thanh Sơn, Khóa 28

Thư Ký Đoàn:

CSVSQ Nguyễn Đức Quyền, Khóa 28

CSQS Lê Đình Thọ, Khóa 28

Thông Tin Hội Luận Của Ban Tổ Chức Đại Hội Võ Bị Toàn Cầu - 2024

Phòng Tít Chẩn K29

Ban Tổ Chức ĐH ĐKVBTC - 2024 đã đẩy mạnh công tác truyền thông, truyền hình, báo chí trong việc quảng bá 3 ngày đại hội 28, 29, 30/6/2024 tại Westminster, California, USA, nhằm đề cao tinh thần đoàn kết “Dừng Lại Niềm Tin” được thể hiện qua cuộc trưng cầu ý kiến đồng ý thống nhất Võ Bị của hơn 900 CSVSQ/TVBQGVN.

Qua những buổi hội luận, Ban Tổ Chức đã tận tâm trình bày về chính nghĩa lợi ích của công cuộc đoàn kết 2 TH, và kêu gọi với mong đợi sự trở về với Tập Thể của những cánh nhận còn lạc đàn. Không gì quý trọng hơn "Tình Tự Võ Bị" của những đứa con đã xuất thân từ một mái trường Mẹ, cần phải bỏ qua những ý kiến bất đồng và cùng nhau bắt tay "Dừng Lại Niềm Tin"; "Đoàn Kết Thống Nhất" để mang lại danh dự cho Tập Thể đã bị tổn thương từ những năm sai lầm chia rẽ.

Dưới đây là những link của các buổi hội luận phỏng vấn trên những đài truyền hình tại vùng Quận Cam, Nam California. Ngoài ra, những buổi hội luận này cũng được upload lên website của TH, quý vị có thể coi từ link dưới này:

<https://tvbqgvn.online/?cat=4>

**1) Vào ngày 29/4/24 lúc 2:00PM tại đài: IBC TV,
14452 Chestnut St, Westminster, CA 92683.**

Phỏng vấn bởi: Nghị Viên Thu Hà với nhị vị THT Nguyễn Huệ K25 & THT Nguyễn Phước Ái Đĩnh Đĩnh K26.

Mục đích buổi hội luận:

- Trình bày về các sinh hoạt của Tập Thể Võ Bị (TTVB) tại hải ngoại, cũng như việc thành lập, tổ chức, và điều hành của Hội, Liên Hội và Tổng Hội Võ Bị.
- Tóm lược tiến trình hai THT Nguyễn Huệ và Nguyễn PA Đình, đã quyết định bắt tay nhau, kết hợp thành một tổng hội thống nhất sau ngày gặp gỡ lịch sử 8/23 tại Westminster, CA. Với danh xưng Đại hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024.
- Giới thiệu chương trình diễn tiến của ba ngày đại hội.

2 links dưới là video cho hội luận này:

Dong Chinh Show 65 P1 (29/4/24)

Dong Chinh Show 65 P2

Dong Chinh Show 65 P1

2) Vào ngày 06/5/24 lúc 2:00PM tại đài: VietMedia TV,
8752 Garden Grove Blvd, Garden Grove, CA 92844.

Phòng vấn bởi: Cô Túy Nguyễn với CSVSQ Hồ Văn Quỳnh
K23 & CSVSQ Nguyễn Duy Niên K27.

Mục đích buổi hội luận:

- Giới thiệu chi tiết chương trình của 3 ngày đại hội 28, 29, 30/6. Ngày, giờ và địa chỉ cho 3 ngày đó.

- Giải thích ý nghĩa lễ truy điệu truyền thống của TVBQGVN.
- Trình chiếu Video về đêm truy điệu truyền thống của TVBQGVN được diễn ra vào buổi tối trước ngày tốt nghiệp ra trường của các SVSQ.

Link dưới là video cho hội luận này:

TIN CÔNG ĐỒNG ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU **JUNE 28 30, 2024**

TIN CÔNG ĐỒNG ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU JUNE 28 30, 2024

**3) Vào ngày 08/5/24 lúc 8:30AM tại đài: VNA TV 57.3,
13861 Newhope St, Garden Grove, CA 92843.**

**Phòng vấn bởi: Ông Du Miên và THT Nguyễn Phước Ái
Đỉnh K26 & CSVSQ Quan Minh Tấn K25.**

Mục đích buổi hội luận:

- Nói về ý nguyện của TTVB đã đưa đến cơ duyên để 2 TH đoàn kết hầu chấm dứt sự chia rẽ 7 năm qua đã làm hoen ố thanh danh của trường mẹ và uy tín của CSVSQ/TVBQGVN.
- Đại diện THT Nguyễn Huệ trình bày ý nghĩa của đại hội VB Đoàn Kết Toàn Cầu - 2024.

- Trình bày những khó khăn bị chống đối khi gặp phải trong thời gian ban đầu lúc quyết định đồng ý việc đoàn kết thống nhất. Kêu gọi bỏ qua những ý kiến bất đồng, trở về đoàn kết hợp nhất vì tình tự VB với nhau.

Link dưới là video cho hội luận này:

https://www.youtube.com/watch?v=I44Zvkv0_sY&t=192s

8/5/24 | SINH HOẠT CỘNG ĐỒNG | VNATV | ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ 28 JUNE 2024

4) Vào ngày 22/5/24 lúc 08:30AM tại đài: VNA TV 57.3, 13861 Newhope St, Garden Grove, CA 92843.

Phòng vấn bởi: Ông Du Miên và THT Nguyễn Phước
Âi Đình K26 & CSVSQ Phạm Ngọc Đăng K22.

Mục đích buổi hội luận:

- Cập nhật diễn tiến việc tổ chức đại hội đã hoàn tất khoảng 95% với tổng số người ghi danh tham dự 850 người và hầu hết đã đóng tiền ngoại trừ các hội đoàn quan khách.
- Trình bày thêm chi tiết đưa đến sự bắt tay của 2 THT, và nhấn mạnh một tập thể có đoàn kết mới có giá trị tiếng nói sức mạnh để chống lại chế độ CSVN hiện tại.

Link dưới là video cho hội luận này:

22/5/2024 | SINH HOẠT CỘNG ĐỒNG ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ QGVN (714) 350-8909

5) Vào ngày 30/5/24 lúc 1:00PM tại đài: VietLife TV (Tâm An), 15609 Beach Blvd, Westminster, CA 92683.

Phỏng vấn bởi: Cô Mộng Thủy và Chị Nguyễn Công Hiến 15/1 & Chị Nguyễn Văn Long 16/1.

Mục đích buổi hội luận:

- Tóm tắt trình bày về vai trò đời sống của các Phụ Nhân Võ Bị trước và sau năm 1975.
- Giải thích nguyên nhân về danh xưng “Phụ Nữ Lâm Viên” cho các Phụ Nhân CSVSQ, với trang phục cùng Đoàn Thể Hóa tại các Tiểu Bang Hoa Kỳ.
- Tóm lược vai trò hỗ trợ của các Phụ Nhân Võ Bị, nói chung và các “Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên” nói riêng trong kỳ Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024.

Link dưới là video cho hội luận này:

[ĐOÀN PHỤ NỮ LÂM VIÊN GIỚI THIỆU ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU 2024 DỰNG LẠI NIỀM TIN\(June 05.24\)](#)

6) Vào ngày 30/5/24 lúc 10:30AM tại đài: VietLife TV (Tâm An), 15609 Beach Blvd, Westminster, CA 92683.

Phòng vấn bởi: Cô Mộng Thủy và Chị Võ Trung Thứ 15/1 & Chị Lê Phước Nhuận 28/1.

Mục đích buổi hội luận:

- Giới thiệu Phụ Nữ Lâm Viên nhằm yểm trợ tinh thần "Dựng Lại Niềm Tin" đoàn kết thống nhất 2 TH, nhận đảm trách về mục ẩm thực ăn sáng và trưa cho 2 ngày đại hội Thứ Bảy và Chủ Nhật, với các món ăn đặc sắc đúng khẩu vị cho khoảng 330 CSVSQ cùng gia đình, thân hữu tổng số 850 người dự.
- Ngoài ra PNLV còn đảm nhận việc tiếp tân, trình diễn văn nghệ và phụ giúp nhiều việc linh tinh... trong hậu trường.

Link dưới là video cho hội luận này (Từ phút thứ 30):

ĐOÀN PHỤ NỮ LÂM VIÊN GIỚI THIỆU ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VỖ BỊ TOÀN CẦU 2024 DỪNG LẠI NIỀM TIN/ June 05.24

ĐOÀN PHỤ NỮ LÂM VIÊN GIỚI THIỆU ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VỖ BỊ TOÀN CẦU 2024
"DỪNG LẠI NIỀM TIN"/ June 05.24

7) Vào ngày 10/6/24 lúc 2:00PM tại đài: IBC TV,
14452 Chestnut St, Westminster, CA 92683.

Phòng văn bởi: Nghị Viên Thu Hà và CSVSQ Hồ Văn
Quỳnh K23 & CSVSQ Nguyễn Duy Niên K27.

Mục đích buổi hội luận:

- Thông tin về lý do của chủ đề "Dừng Lại Niềm Tin" và nghi lễ trong 3 ngày đại hội 28, 29, 30/6.
- Trình bày chi tiết diễn tiến từng tiết mục của Lễ Truy Diệu Truyền Thống TVBQGVN trong đêm Thứ Sáu 28/6. Tất cả mọi người từ cộng đồng và các hội đoàn đều có thể tham dự lễ truy điệu.

Link dưới là video cho hội luận này:

[Dong Chinh Show 73 P1](#)

[Dong Chinh Show 73 P2](#)

8) Vào ngày 12/6/24 lúc 08:30AM tại đài VNA TV 57.3, 13861 Newhope St, Garden Grove, CA 92843.

Phỏng vấn bởi: Ông Du Miên và THT Nguyễn Huệ K25 & CSVSQ Phòng Tít Chắng K29.

Mục đích buổi hội luận:

- Truyền tải đến cộng đồng các thông tin về sinh hoạt tích cực của TTVB tại hải ngoại, bao gồm Tri ân người THƯƠNG PHẾ BÌNH và QUẢ PHỤ/VNCH. TH đã lên kế hoạch kêu gọi đóng góp giúp TPB & QP qua chương trình Hội HO Đại Nhạc Hội Cảm Ơn Anh kỳ #18.
- Giới thiệu “Tập San Đa Hiệu” - Cơ quan ngôn luận chính thức, duy nhất của TTVB tại hải ngoại. Sơ lược về lịch sử của tập san Đa Hiệu trước và sau 1975. Tóm tắt việc điều hành, cơ cấu và tiến trình phát hành tập san.
- Cập nhật diễn tiến mới nhất của Ban Tổ Chức Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024. Con số tham dự tổng cộng tất cả là 844 người = 780 (gồm Cựu Sinh Viên Sĩ Quan + Gia Đình + Thân hữu) + Số Quan Khách: 53 + Cơ quan Truyền Thông Báo Chí: 11 => tổng số 85 bàn.

Link dưới là video cho hội luận này:

12/6/2024 | SINH HOẠT CÔNG ĐỒNG ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU 2024

9) Vào ngày 12/6/24 lúc 2:30PM tại đài SET TV, 10531 Garden Grove Blvd #200, Garden Grove, CA 92843.

Phòng vấn bởi: Nghị Viên Thu Hà và CSVSQ Hoàng Mão K20 & CSVSQ Lê Phước Nhuận K28.

Mục đích buổi hội luận:

- Chi tiết về 3 căn nhà yểm trợ từ CSVSQ Hoàng Mão K20 với phương tiện đưa đón cho các CSVSQ và gia đình từ xa, không quen biết tình trạng nơi thủ phủ người Việt tỵ nạn tại Quận Cam, qui tụ về tham dự 1 đại hội đông phá kỷ lục này.
- Trình bày chi tiết về lý do tại sao có nguyện vọng cho 2 TH thống nhất, tiến trình việc thống nhất gồm: chung cầu ý kiến; thành lập ban tổ chức; gây quỹ; ghi danh tham dự... tới hiện tại đã trên 86 bàn gồm: 79 bàn CSVSQ và gia đình, 6 bàn quan khách và 1 bàn truyền thông, với tài khoản đóng góp nhận được trên \$133,000.

Link dưới là video cho hội luận này:

[HHI DCVM JUNE 12 2024.](#)

HỘI DCVM JUNE 12 2024.

Ngoài ra tất cả những buổi hội luận trên cũng được upload lên website của TH có thể vào coi qua link dưới:

<https://tvbqgvn.online/?cat=4>

Dừng Lại Niềm Tin TTVB

ĐI GIỮA CHIẾN TRANH

Lê Văn Dương/G21

*Tôi còn nhớ một thời xưa chinh chiến
Tháng năm dài dầm nát núi rừng sâu
Tuổi thanh xuân không ngồi nhìn huyết mệ
Vào gian truân, ngang dọc giữa tình cầu.*

*Đi chinh chiến như vào nơi luyện thép
Lúc xung phong chợt thấy mình nam nhi
Ngày tháng ấy biết bao nhiêu trận tuyến
Từng tấc đất dành lại thật gan lì.*

*Ôi Việt Nam! Ôi máu đào chiến sĩ!
Chảy thành dòng oanh liệt giữ non sông
Yêu tổ quốc, người trai vào chiến dịch
Cho hậu phương giấc ngủ vẫn say nồng.*

*Con đi giữa chiến tranh mịt mù khói lửa
Mẹ nguyện cầu tháp thỏ suốt canh thâu
Bom đạn cày tan hoang trời đất tổ
Mẹ ngậm ngùi dõi mắt núi rừng sâu.*

*Em thơ ngây, mắt long lanh bừng sáng
Như hỏa châu nung nịu đến mê hồn
Tóc xanh biếc, ngọt ngào hương hoa bưởi
Cho sa trường không ảo giác cô đơn.*

*Tôi còn nhớ một thời xưa chinh chiến
Đem thanh xuân thách đố giặc tam vô
Sao dân tôi giờ đây còn thống khổ
Hãy đứng lên quyết lấy lại cơ đồ...*

Tôi Đi Dự Đại Hội Võ Bị Đoàn Kết Toàn Cầu 2024

Trương Văn Út K22

Từ ngày thành lập Tổng Hội Võ Bị Quốc Gia Việt Nam Hải Ngoại đến nay đã trải qua 22 kỳ Đại Hội cứ hai năm một lần, và cứ thế mà theo giòng đời xuôi theo thời gian không chờ đợi tuổi tác và sức khỏe của mọi người Cự Sinh Viên Sĩ Quan Đà Lạt. Chẳng ai có thể níu kéo thời gian, cũng chẳng ai có thể thay đổi định số của mình đã được an bài trước. Trên thông thiên văn dưới đạt địa lý như Gia Cát Lượng Khổng Minh cũng phải cam chịu khuất phục số mệnh vì sự vô tình sơ ý của Ngụy Diên làm tắt đi một ngọn nến trên đàn "cầu sinh" của Ngọa Long.

Đại Hội 22 THVBQGVN năm 2023 có một biến cố, có thể nói là một biến cố có nhiều "ngoạn mục" xảy ra. Sở dĩ tôi cho là ngoạn mục bởi có sự chạy đua nước rút của hai bên.

Ngoan Mục Thứ Nhất: Trong thời khoảng một năm cùng địa điểm (Nam Cali) có tới hai đại hội TH, cũng cùng gọi tên như nhau "Đại Hội Hai Mươi Hai" nhưng trên thiệp mời thì khác, một thì số Ả Rập 22 (tổ chức vào 7/2023) một thì số La Mã XXII (tổ chức vào 7/2022), hỏi ra thì mới biết là để phân biệt Tổng Hội Nam Cali và Tổng Hội Bắc Cali. Nam thì cho rằng mình là chính thống nguyên thủy. Bắc thì cho rằng Nam Cali đã không tuân hành đúng theo nội quy đã quy định từ lâu, nhất là Cự Tổng Hội Trưởng Nam Cali đã bất chấp lời khuyên nhủ của Hai Vị Cự Chi Huy Trưởng phải tổ chức ngay một Đại Hội Khoáng Đại vào năm 2017. Sự kiện này đã dẫn đến tình trạng đau buồn chia cắt làm hai (2018) kéo dài 7 năm "Huỳnh Giang Đầu, Đệ Giang Vĩ".

Ngoan Mục Thứ Hai: Qua hai đại hội TH này (22 và XXII), cả hai đều có Tân Tổng Hội Trưởng. Nam Cali là một cự SVSQ K26 thay thế cho một cự SVSQ K18. Bắc Cali thì

một cự SVSQ K25 thay thế K24. Ngay sau đại hội TH là cả hai Tổng Hội đều có Ban Chấp Hành mới gồm những cự SVSQ trẻ còn tràn đầy nhiệt huyết và có trình độ kiến thức chuyên môn hơn hẳn đàn anh. Ngoạn mục là ở chỗ, ngay sau THT Bắc Cali được bầu chọn, cả hai đã đồng tâm nhất trí cấp bách tiến tới "Thống Nhất" vô điều kiện và bằng mọi giá. Nay mai ai có làm Tân Tổng Hội Trưởng cũng "Who Care!". Tin vui đó lan truyền nhanh chóng trong Tập Thể Võ Bị toàn cầu, đó là lý do đơn giản và dễ hiểu đã có hơn 900 CSVSQ hăng hái tham dự cuộc "thăm dò ý kiến" (Yes hay No) cả hai bên tổ chức Đại Hội Thống Nhất. Kết quả là 99% "say yes"!

Điều ngoạn mục kỳ diệu nhất: là cả hai vị Tân Tổng Hội Trưởng này đã "chân cứng đá mềm", bất chấp mọi sự dèm pha chỉ trích, thậm chí mạt sát của một số Cự SVSQ vẫn còn cố chấp những điều nhỏ nhặt nên công khai phản đối việc đi đến thống nhất. Quả thật, trên thế gian này có những điều không hiểu nổi, hay như Nhạc Sĩ Vũ Hoàng đã viết trong nhạc phẩm "Phượng Hồng":

*Ai cũng hiểu chỉ một (Số!?) người không hiểu,
Nên có một gã khờ (Lão Già!?) ngóng nghịu đứng làm thơ.*

Từng bước từng bước một Ái Đình và Nguyễn Huệ đồng tâm hiệp lực tháo gỡ từng nút thắt buộc để sợi giây được suôn sẻ và để nói lại hai đầu nổi nhớ. Với nỗ lực phi thường hiếm có, hai vị Tân Tổng Hội Trưởng bắt tay nhau xúc tiến bước đầu tiên là tổ chức ngay cuộc "trưng cầu ý kiến" là có nên tổ chức một Đại Hội Thống Nhất hay không (Yes hay No). Kết quả đã có trên 900 cự SVSQ tham dự và trên 900 câu trả lời "YES". Với con số này cũng đủ nói lên sự mong đợi khát khao của tập thể muốn thấy sớm thống nhất. Bước kế tiếp là hình thành Ban Tổ Chức Đại Hội Thống Nhất mang tên **"Đại Hội Võ Bị Đoàn Kết Toàn Cầu 2024"** với chủ đề **"Dựng Lại Niềm Tin"** với thành phần nhân sự tuyệt hảo.

Ấy vậy mà "cây muốn lặng mà gió chẳng muốn dừng..."

Chúng ta hãy nghe Cựu Tổng Hội Trưởng Nam Cali
Nguyễn Phước Ái Đình tâm sự:

- Để tổ chức được Đại Hội, tôi và NT Nguyễn Huệ K25 đã rất khó khăn chịu nhiều áp lực của hai phía, nhất là tôi đã được chiếu cố của nhóm người cố chấp, sần si không chịu chấp nhận đoàn kết đánh phá liên tục, sỉ nhục, bằng mọi giá để hạ nhục một đàn em, và cả gia đình đã có một quá trình phục vụ trên 20 năm qua cho tập thể Võ Bị. Họ đã kết tội tôi: Phản bội anh em, bắt tay hợp tác với cộng sản (mà không có bằng chứng). Đi Việt Nam đồng nghĩa vi phạm nội qui . Trong nội quy không quy định. (Trích Nguyễn Văn)

Một biến cố khá thú vị khác: Nói theo kiểu cách của Niên Trưởng Nguyễn Văn Mẹo K15 *"Cái sự zịch này nó chưa chịu dừng lại ở đây..."*. Cuối tháng 5/2024, cả hai diễn đàn (vbvn và vbqgvn) của hai Tổng Hội bị "đánh sập" cùng một lúc, có nghĩa rằng cả hai account của diễn đàn Tổng Hội bị Google "remove vĩnh viễn" vì một lý do mơ hồ nào đó, trong thời điểm quan trọng là Đại Hội Thống Nhất của hai tổng hội cuối tháng 6 đã gần kề, người ta thường nói chơi kiểu này là "chơi bút gân"! Chẳng cần tìm hiểu lý do hay nguyên nhân tại sao, vì không cần nói ra ai cũng biết cái trò ném đá giấu tay này rồi, hai Ban Điều Hợp (Đỗ Trọng Đạt K29 và Hà Trinh Tiết K29) theo chỉ thị của hai vị Tổng Hội Trưởng gấp rút thành lập tức khắc "MỘT" diễn đàn khác, mà chỉ cần một diễn đàn hợp nhất. Hà Trinh Tiết K29, "làm ngày không đủ tranh thủ làm đêm", không biết có bị Mẹ Bề Trên quở trách hay không. Tội nghiệp!

Nó thú vị ở chỗ *"không phải tại anh cũng không phải tại em... tại trời xui khiến nên chúng mình hợp nhau...!!!"* Hai diễn đàn "đối nghịch" bảy (7) năm nay tự nhiên hợp nhất thành một không cần trưng cầu ý kiến, đại hội khoáng đại, hay bầu online gì cả mà tại "Ông Google" muốn như vậy, hay Ông Trời muốn như vậy.

"Thuận Thiên Giả Tồn. Nghịch Thiên Giả Vong". Ai thuận ai nghịch thì tự mình hiểu lấy!

Rồi việc gì nó tới, nó sẽ phải tới.

Ba ngày Đại Hội 28-29-30 tháng 6 năm 2024 đã diễn tiến tốt đẹp. Đã có hàng vạn hình ảnh về Đại Hội này, video clip, live stream tràn ngập trên báo chí, truyền thanh truyền hình, youtube, facebook kèm theo lời ca ngợi sự thành công vô tiền khoáng hậu của Đại Hội Đoàn Kết Thống Nhất này, tưởng không cần nhắc lại.

Người viết chỉ ghi lại một vài cảm nghĩ riêng của mình để còn một chút gì để nhớ để thương. Bảy năm qua mang tâm trạng xót xa chỉ biết ngâm nga

*... "Đêm nay trăng sáng quá anh ơi
Sao ta lìa cách bởi dòng sông bạc hai màu?"*

Trong đêm truy điệu 28/6, tôi đang đứng dưới tàng cây bên phải của tượng đài, một bàn tay phía sau lưng vỗ nhẹ vào vai tôi và hỏi *"có phải Út Sáu Nguyễn Đình Chiểu không?..."* Giật mình quay lại thì nhận ra ngay Niên Trưởng Đặng Kim Thu K19, thế là hai anh em nhắc lại chuyện thời còn mài đống quần ở trung học. Tôi liếc mắt nhìn ra xa xa, thấy một mũ xanh 81 Biệt Cách Dù, không ai khác hơn là Đỗ Trọng Đạt K29. Tôi bước tới, nghiêm chỉnh đứng trước mặt Đạt chào tay và hỏi nhỏ *"Cậu còn giận tôi không!?"* Đạt ôm chầm lấy tôi và nói *"Đàn em đâu dám giận niên trưởng, chỉ còn giận là NT còn nợ tôi một kết bia vì thua cá độ đá banh bảy năm về trước..."* Tôi lại hỏi Đạt có thấy Niên Trưởng Nguyễn Văn Lân K17 có đến hay không? Có, Ông đi loanh quanh đâu đó. Tôi lại đi loanh quanh tìm. Sau bảy năm xa cách, Niên Trưởng Nguyễn Văn Lân K17 vẫn vậy, vẫn phong thái điềm đạm, vui vẻ trẻ trung như thuở còn làm Chỉ Huy Phó Liên Đoàn 81 Biệt Cách Dù, vẫn tràn đầy dũng khí như thuở hai anh em chúng tôi gặp lại nhau trên chiến trường Kontum và Quảng Trị trong Mùa Hè Đỏ Lửa.

Lòng tôi bỗng nhẹ hẫng, như vừa trút đi một nỗi buồn không tên canh cánh bên lòng bảy năm qua.

Trên kia, trên tượng đài, với giọng đọc trầm buồn nhưng không kém phần dũng khí của Nguyễn Sanh K28, MC chính của chương trình :

... "Và trong lễ truy điệu này, chúng tôi cũng xin được trình báo lên cố nhị vị cựu chỉ huy trưởng, Trung Tướng Lâm Quang Thi và Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận. Hôm nay, các đàn em và học trò của nhị vị đã thực hiện được điều mong đợi và hoài bão của nhị vị lúc sinh thời, là được nhìn thấy hai tổng hội đoàn kết và thống nhất thành một khối duy nhất. Kính mong nhị vị sẽ mỉm cười mãn nguyện nơi cõi vĩnh hằng..." (Trích Dẫn từ bài viết "Lời Chào Mừng" của Nguyễn Sanh K28).

Chắc chắn là Nhị Vị sẽ "mỉm cười mãn nguyện", nhưng mỉm cười chứ mãn nguyện thì chưa trọn vẹn. Bởi Nhị Vị vẫn chứng kiến trong đám học trò của mình vẫn còn lảng vảng bóng dáng của Bàng Quyên thời Xuân Thu Chiến Quốc. Bàng Quyên là sư huynh của Tôn Tần, nhưng Bàng Quyên vẫn luôn canh cánh trong lòng mối lo về Tôn Tần. Biết tài mình kém sư đệ, Bàng Quyên cho người đến mời Tôn Tần về nước Ngụy cùng phò tá Ngụy Vương. Thực chất Bàng Quyên vốn không có ý tốt đến thế, chỉ là sợ một khi Tôn Tần được nước chư hầu khác trọng dụng sẽ trở thành đại địch nguy hiểm của mình. Ngoài mặt Bàng Quyên luôn đối xử rất ân cần với sư đệ của mình, thường năng qua lại thăm hỏi. Nhưng trong tâm, Bàng Quyên vẫn ngấm ngấm muốn hại Tôn Tần. Bàng Quyên nhiều lần gièm pha trước mặt vua Ngụy rồi vu cáo rằng Tôn Tần là gián điệp nước Tề. Và cuối cùng Tôn Tần bị hại phải giả điên để sống còn. Tập thể Võ Bị Hải Ngoại ngày nay có nhiều Bàng Quyên chứ không phải chỉ có một, những Bàng Quyên thời đại này tự may áo thụng vái nhau và tự phong chức công hầu khanh tướng cho nhau mà không bao giờ biết cuối mặt như ngọn lúa chín.

Ngày thứ bảy 29/6/2024 Đại Hội chính thức khai mạc, kéo dài đến ngày hôm sau chủ nhật 30/6/2024. Kết quả là Tập Thể Võ Bị Đà Lạt Hải Ngoại đã có một Tân Tổng Hội Trưởng "Duy Nhất" với số phiếu bầu tối đa. Nguyễn Huệ K25 196/11 trong tổng số phiếu bầu tại chỗ là 207 phiếu. Điều này đã nói lên rõ ràng minh bạch Tập Thể Võ Bị Hải Ngoại từ xưa đến nay vẫn duy trì sinh hoạt trong tinh thần dân chủ thượng tôn pháp luật, tuyệt đối không có "Thuyết Âm Mưu" ở đây. Ở đây không phải là đất sống cho những ai đi trái chiều vì danh vị ảo huyền như Bàng Quyên. Chúng ta hãy nghe lời tâm sự của Cựu Tổng Hội Trưởng Nam Cali NP Ái Đình K26 sau khi Đại Hội có Tân Tổng Hội Trưởng "Duy Nhất" là Nguyễn Huệ K25...

Cựu THT Bàn giao ấn TH cho Tân THT

"Tôi rất vui là Đại Hội hôm nay chúng ta đã bầu được một THT mới là NT Nguyễn Huệ K25. Chúc mừng NT Nguyễn Huệ đứng ra nhận lãnh trách nhiệm. Chúc NT thành công. Riêng cá nhân tôi, vì lý do sức khỏe không cho phép nên xin quý vị thông cảm cho tôi. Tuy nhiên với tinh thần của một thành viên trong tập thể Võ bị, tôi sẽ giúp đỡ cho TH

không từ chối một công tác nào khi Tổng Hội cần. Kính xin quý vị cho phép tôi được đứng sau hậu trường...

Cựu THT chúc mừng Tân THT

Thành ngữ cổ có câu : "Thức thời vụ giả vi tuần kiệt", kể thức thời là trang tuần kiệt. Câu thành ngữ này thường được mọi người hiểu là người có khả năng thích ứng với thời thế, nhận rõ sự hưng vong của thời thế mà chọn cách xử thế sao cho hợp lý hợp tình. NP Ái Đình đã biết thời thế thế thời phải thế nên mới thành thật nói "cho phép tôi đứng sau hậu trường...". Điểm son dành cho NP Ái Đình là "dám làm dám chịu", chịu bao nhiêu lời ong tiếng ve, thậm chí đến mặt sát phỉ báng của đồng môn, cốt chỉ để làm sao có Đại Hội Thống Nhất như ngày nay. Thử hỏi NP Ái Đình cứ một mực ngựa đi đường cũ "chưa sẵn sàng" thì làm sao Nguyễn Huệ có cơ hội ngồi chung lại với nhau để siết chặt vòng tay thân ái. Sự hy sinh của NP Ái Đình vô giá.

Người viết xin gửi cho NP Ái Đình một đoá hoa hồng.

Xem đi xem lại hình ảnh và video của cả hai Đại Hội cùng một quân trường chỉ cách nhau hai tuần lễ cùng một địa phương thì chắc có lẽ không ai cần phải so sánh làm gì cho

mất công. Từ phẩm cho tới lượng tựa như một trời một vực, hậu duệ thế hệ thứ ba cũng có thể bình phẩm được.

Trong đêm dạ tiệc ngày 30/6/2024, trước gần 900 người tham dự, Tân Tổng Hội Trưởng Nguyễn Huệ K25 với niềm tin vững chắc đã hùng hồn:

- Thay mặt cho BTC-ĐH/Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024, với chủ đề “Dựng Lại Niềm Tin”, chúng tôi là CSVSQ Nguyễn Huệ K25 và CSVSQ Nguyễn PA Đình K26, Đồng TBTC, hân hoan chào mừng tất cả Quý vị từ khắp nơi, đang hội tụ về đây để thực hiện việc Thống nhất cho Tập Thể Võ Bị! Đây “là cuộc bỏ phiếu bằng chân” của Đại gia đình VB, để tỏ rõ ý chí Đoàn Kết đáng hãnh diện, đã từng được Cộng đồng quý mến, tin tưởng, như là nơi quy tụ những người con thân yêu của TQVN! Đến hôm nay, tất cả quý vị đã chọn tham dự Đại hội Đoàn Kết VBTC2024, đã diễn ra trong 3 ngày 28-30/6/24 tại nơi đây, để dựng lại niềm tin, để thật sự nhìn thấy một TH Thống nhất, đoàn kết ! Đó là một sự chọn lựa sáng suốt nhất! Bởi vì đây là một ĐH có thành tích kỷ lục về con số người yểm trợ tích cực nhất và tham gia đông đảo nhất trong 22 kỳ Đại Hội vừa qua.

Đồng ca Võ Câu Muôn Dặm

Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam là một thực thể bất khả phân, như một giòng sông có nguồn có cội, nhưng giòng sông nào mà không có một ít rác rưởi gỗ mục từ trên nguồn

bị giòng nước cuốn trôi ra biển. Sau Đại Hội Võ Bị Đoàn Kết Toàn Cầu cuối tháng 6 năm 2024, Tập Thể Võ Bị Hải Ngoại trong Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Ty Nạn Cộng Sản như một con thuyền "Thống Nhất" giữ vững niềm tin thông dong ra cửa biển, sá gì ba cái gỗ mục lũng lờ trôi theo giòng nước. Sau Đại Hội này, mọi người mọi giới đã nhận định rõ ràng đâu là chính nghĩa đâu là gian tà, thế nào là đa số và thiểu số, dư luận chung sẽ nhận ra đâu là con thuyền và đâu là gỗ mục.

Tôi trở về thành phố Houston oi nồng nóng bức sau một tuần ở Quận Cam với khí hậu ôn hoà mát mẻ, thân xác rã rời vì những ly rượu ân tình cùng bằng hữu, nhưng tâm thần trí vô cùng sảng khoái vì Ngưu Lang đã gặp lại Chức Nữ sau bảy năm Ô Thước được bắt lại nhịp cầu. Tôi lại có dịp ôm chầm lấy Niên Trưởng Nguyễn Văn Lâm K17, Niên Trưởng Đặng Kim Thu K19, Đỗ Trọng Đạt K29 v/v và v/v...

Con sông ấy

Chảy ngược những giọt lệ trong lòng

Thương cho nỗi nhớ mong

Huyền thoại xưa, nay đà xây lại chiếc cầu Ô Thước.

Niềm tin không cần phải xây dựng lại nữa, đoàn kết không cần phải kêu gọi nữa, vì nó đã có sẵn tiềm ẩn trong lòng của mỗi người con yêu của "Trường Mẹ".

Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Houston Ngày 8-7-2024

Út Bạch Lan K22 Trường VBQGVN

CHUYỆN BÊN LỀ ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU. CHUYỆN CĂN NHÀ SỐ 2.

***Chu Thụy Nguyên
(Huỳnh Thiện Lộc K.24)***

***Vị Chủ Tọa NT Lương Chi K10 cùng nhị vị THT
đặt Quân Kỳ Rũ của Trường Võ Bị***

Trước tiên, đại hội đoàn kết Võ Bị toàn cầu là một sự kiện trọng đại sau nhiều nỗ lực của các cựu sinh viên sĩ quan xuất thân từ Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam trong năm 2024. Chắc chắn nội dung liên quan đến sự kiện đáng chú ý này đã được những cây bút “xịn” nhất trong làng văn Võ Bị đã viết, và đã đăng chi tiết trong số Đa Hiệu mà các bạn đang cầm trên tay. Những câu hỏi như: Vì sao những đứa con cùng trường Mẹ đã phải tan đàn xẻ nghé? Vì sao các đứa con xuất thân từ cùng một quân trường lớn nhất, mẫu mực nhất, lý tưởng nhất của quốc gia, cuối cùng lại kết thúc éo le và lằng nhằng kiêu anh đi đường anh, tôi đường tôi? Vì sao hai tổng hội, rồi thậm chí ba tổng hội lại ra đời? Cái quái quỷ nhục nhã gì vậy? Phải chăng liệt vị đã mờ mắt cả rồi, đã vội

thò tay phủi đi một “slogan” như một lời thề mà ai từng bước chân vào trường Mẹ cũng đã thuộc:

- ” Luôn luôn nuôi chí hiên ngang. Không sờn nguy hiểm không màng hiểm vinh”.

Vì sao đến lúc này cả những người anh cả đã chân tình khuyên can, rút cuộc các em út nhỏ nhất cũng đắp tai ngảnh mặt làm ngơ, trong khi mới ngày nào lệnh từ niên trưởng ngoài chiến trường luôn là lời đánh thép, đàn em chỉ biết tuân lệnh?

Vì sao nhiều lần hai vị cựu chỉ huy trưởng TVBQGVN lúc còn tại thế đã hết lời khuyên bảo ngồi lại, thế mà chẳng ai thềm nghe? Có lúc kẻ hèn này tự vấn lương tâm mình, phải chăng bây giờ các học trò đàn em của nhị vị đều đã thành các ông tướng lớn sao hơn cả các tướng? Hãy ngừng nghĩ lại đi những bàn tay đã tự nguyện nhúng chàm, vì sao thiếu số các vị lại chọn cho mình hành động phản nghịch mà không hề thấy tủi hổ với tiền nhân, cũng không hề thấy nhục nhã với hậu duệ? Vì sao? Và vì sao?...

Những ai đang còn ngón ngang muôn vàn thắc mắc đó xin hãy yên tâm, đọc số đa hiệu này tôi tin rằng độc giả qua các bài viết “chân phương” về các sự kiện này sẽ giúp bạn giải tỏa các thắc mắc ấy. Riêng kẻ hèn đây chỉ là một gã làm thơ tình thất bát, một người ngồi ghép nối lòng mình bằng triết lý vu vơ, một tay viết phóng sự, tản mạn tào lao, chẳng một chút “prô-fết-sơ-nò” nào hết, xin thông cảm, mình chỉ viết vui theo ngẫu hứng mắt thấy tai nghe thôi. Đạo gàn đây, kẻ hèn này vẫn hay mắc bệnh nằm mơ, mà các giấc mơ thường loanh quanh trên đời một – năm – một – năm sao vẫn luôn đeo bám, đến nỗi bác sĩ gia đình của kẻ hèn này cũng chỉ biết nói: - Thank you for your service, còn chứng bệnh thì cũng chỉ biết ghi: nightmare of war, sau đó cho một bùm thuốc an thần nhẹ. Đâu lại vào đấy, lại tiếp tục mơ, để rồi cái kết của những cuộn phim ngắn ấy vẫn là nỗi bàng hoàng, tỉnh giấc khi biết mình vĩnh viễn rời ra trường Mẹ ngút ngàn.

Đau lắm đấy, nhưng vẫn không đau bằng khi đọc tin anh em cùng một Mẹ , thậm chí cùng một khóa, vì ai, vì thế lực nào, sẵn sàng trở cờ, bôi mặt, mắng mỏ, mặt sát, xỉ vả nhau không tiếc lời, hào phóng dành tặng cho nhau những chiếc mũ đủ màu, đủ vẻ, còn ân cần tự tay đội lên đầu nhau.. Những điều mà ngay cả bọn lính cả đời Bắc ngày xưa còn chưa nỡ hành xử với nhau tệ như vậy. Các vị từng là những anh tài được chọn lọc, được đào tạo thật kỹ lưỡng và lý tưởng nhất của quốc gia, vì sao trong tấn tuồng bi hài đầy nước mắt này, quý vị lại dễ dàng chọn cho mình thủ vai những con cò thí dưới tay kẻ khác? Kẻ thủ lợi đương nhiên là kẻ núp sau cánh gà nhắc tuồng cho quý vị, giật dây cho quý vị diễn, phát lương cho quý vị, giật dây khi chúng cần hạ màn phui bỏ trách nhiệm, và thậm chí giật dây đoan mạng chính quý vị.

Từ lâu, kẻ hèn này tự dẫn lòng mình, thôi đành! Từ nay thôi không bao giờ dời chân đi dự bất cứ đại hội bầu tổng hội nào nữa cả. Đêm đêm chỉ còn trở về nuôi các giấc mộng còn con trên đời một – năm – mười lăm, nghe lại tiếng kèn báo giờ lên giường, ôi sao tuyệt vời làm sao. Mơ nhiều nhất vẫn là thời kỳ huấn luyện đợt hai tân khóa sinh H27 thân thương, thời kỳ tân khóa sinh đã ngủ mình vẫn còn lo đi báo cáo huấn luyện hàng ngày trên quân sự vụ, thời kỳ tân khóa sinh chưa dậy mình đã quân phục, nón, gậy chỉnh tề. Và cả những giấc mơ về những trưa thứ bảy đang còn từ khu văn hóa đi đều bước hướng về doanh trại đại đội H đã thấy ban quân nhạc tề chỉnh, lù lù ở đầu đại đội A. WOW! Họ sắp thôi để tập trung SVSQ ra vũ đình trường chào cờ cuối tuần. Ôi, quân phục còn chưa kịp thay, dây biểu chương móc hoài vô hột nút trên vai sao chẳng chịu dính? Giày còn bám bụi, casquett chưa thay vải mũ... vậy mà kèn dưới sân đã thổi! Thôi chết rồi! Đang hoảng hốt bỗng giật mình mở mắt, tơ lơ mơ một lúc bỗng mừng vì mình đang ở Mỹ, nhưng chỉ thoáng chốc lại buồn da diết vì ngày ấy xa rồi, xa biệt mù thật rồi...

Thôi! Tuổi gì rồi mà còn mơ hoài? Tỉnh lại đi cha!
Coi chừng lạc đề!

1) CHUYỆN BÊN LỀ ĐẠI HỘI.

2 Cựu SVSQ K28 Phạm Công Thành & Châu Thiết Lập

Đến với những ngày tiền đại hội, rồi đại hội, điều gây ngạc nhiên cho kẻ hèn này biết bao khi lần này số lượng người khắp nơi về dự khá đông, được biết có sự hiện diện từ cựu sinh viên sĩ quan khóa 4 đến khóa 31. Riêng số người đặt bàn cho đêm dạ hội đã lên đến con số 860 người, và vì không còn chỗ kê bàn nên ban tổ chức đành khóa sổ không nhận nữa, dù số người muốn tham dự cứ tiếp tục gọi về, đóng tiền mong được giữ chỗ tham dự. Đông như thế, nhưng ban tổ chức đã tiên liệu và tổ chức hầu như thật tươm tất, đâu ra đó. Chiều 28 tháng 6 đầu tiên là nghi thức khai mạc đại hội và lễ truy điệu truyền thống của TVBQGVN được long trọng tổ chức tại công viên tượng đài Việt Mỹ. Thời khóa biểu họp trong hai ngày 29 và 30 tháng 6, mỗi ngày kéo dài từ sáng đến chiều. Do đó, ban tổ chức đã lo cho mọi người thực phẩm ăn sáng và ăn trưa ngay tại chỗ họp suốt hai ngày này. Riêng ngày 30/06/2024 sau khi ăn trưa và nghỉ ngơi một lúc, chỉ có các cựu SVSQ các khóa trở lại hội trường để bầu tân Tổng Hội Trưởng. 5 giờ chiều cho đến khuya 30/06/2024 là dạ tiệc bế mạc đại hội.

Hắn những ngày vừa qua quý vị nào có tham dự đại hội cũng dễ đồng ý với tôi rằng, chuyện lo ẩm thực cho cả đại hội với lượng người đông như vậy là chuyện không hề dễ chút nào. Đang thắc mắc ai mà lo liệu tài tình vậy thì NT Thư K.13 đã đưa đến một chị, NT giới thiệu với tôi đây là chị Võ Trung Thứ K.15. Niên trưởng Võ Trung Thứ là vị NT mà khóa 24 chúng tôi khi nhập trường không ai mà không biết. Thời đó có hai sĩ quan cán bộ nhà trường thuộc hàng đẹp trai, đó là NT Võ Trung Thứ và NT Lê Hữu Khái cùng khóa 15, riêng NT Võ Trung Thứ ngoài đẹp trai, ông còn luôn toát ra vẻ hào hoa.. Tôi đem ký ức này thuật lại với chị Võ Trung Thứ, chị cười cho biết chị là dân Đà Lạt, thời ấy gặp NT chị đã chạy trốn chết rồi, mà cuối cùng vẫn dính. Quả thật duyên kỳ ngộ có trốn cũng không thành. Trưa hôm đó trong phòng họp, vô tình tôi lại ngồi ngay sau lưng NT Võ Trung Thứ, gặp lại NT sau quá nhiều năm, nay đã thấy ông chống gậy. Khi tôi hỏi về công việc quán xuyến, lo phần ẩm thực cho đại hội của chị, Niên Trưởng Võ Trung Thứ với giọng miền Nam quen thuộc, ông nói trong cảm động:

- Sốt những ngày đại hội, bà xã mình đêm nào cũng lo chuyện các món ăn món uống tới khuya, nhìn công việc của bà cực nhọc thấy quá thương.

Chị Võ Trung Thứ đọc đến đây chắc cảm động dường nào khi biết rõ anh nhà đã thương chị xiết bao. Qua đây xin phép được vinh danh công lao khó nhọc và sự tận tụy của chị dành cho đại hội chung của trường Mẹ.

Kể đó không thể quên cảm ơn hai cựu Tổng Hội Trưởng đã chịu ngồi lại với nhau. Từ xa về tôi còn nghe đồn hai Niên Đệ này từng dẫn nhau ra trước tượng Đức Thánh Trần thề thốt gì đó. Nếu tin đồn là sự thật xin bravo!

Về đây, tận mắt chứng kiến mới thấy sự lo lắng của Anh Chị Niên trưởng Hoàng Mão K.20 cho đại hội, và cho anh, chị, em ở xa về thật quá chu đáo. Một cả ngày bởi mọi việc của đại hội, đêm đã khuya chúng tôi còn nghe tiếng gõ cửa

căn nhà số 2 do anh chị Hoàng Mão ghé thăm, anh chị muốn tận mắt xem chúng tôi có cần gì thêm không. Nhìn chúng tôi đang gặm bánh mì chị Mão nói: - Tội chưa! Thật ra, thức ăn, thức uống tôi thiếu mà NT Hoàng Mão đã chuẩn bị cho căn nhà số 2 đến khi chúng tôi về vẫn còn. Qua bài này xin cảm ơn Anh Chị NT Hoàng Mão K.20.

Ngoài ra, không thể không kể đến sự góp công, góp sức của đoàn Phụ Nữ Lâm Viên, đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, ban văn nghệ Võ Bị, và sự đóng góp với số tiền không nhỏ của các mạnh thường quân là cựu SVSQ các khóa của TVBQGVN.

Còn một điều nữa, đó là việc giúp đỡ điều hành hội nghị của NT Nguyễn Ngọc Tiên K.23 và toàn ban của ông. Lúc kể viết bài này nhập trường năm thứ nhất ở đại đội C do NT Lý Văn Mẹo K.15 làm sĩ quan cán bộ. Khi ấy NT Tiên C23 đã lên năm thứ hai. Có người cho biết việc đề cử NT Tiên điều khiển các cuộc họp là hết xẩy vì ông quá nhiều kinh nghiệm trong những năm làm việc cộng đồng ở đây. Quả thật, NT Tiên đã điều hành mọi việc thật rõ ràng, minh bạch và trôi chảy. Từ đó đại hội tiến hành đến chung cuộc thật mỹ mãn. Dĩ nhiên không thể nào quên một bông hường dành tặng riêng cho NT Tiên K.23.

Sau cùng, cá nhân tôi xin vinh danh bà xã tôi, Trần Kim Hải đã thay tôi ngồi ghế tài xế đưa đón quý Anh Chị ở căn nhà số 2. Kể từ ngày bác sĩ mất tuyên bố không cho phép tôi lái xe nữa bởi một chứng bệnh mắt khá lằng mạn. Nói ra chur liệt vị hứa đừng cười nhe. Có lẽ chứng bệnh của tôi chỉ dành riêng cho những gã hay làm thơ con cóc, làm thơ tình chuyên thương vay khóc mượn như tôi. Một chứng bệnh bác sĩ cho là hiếm gặp, đó là chứng thấy hình luôn kèm với bóng. Hình một bên và bóng một bên, riết rồi không còn phân biệt bên nào hình, bên nào bóng. Có hôm nhìn bà vợ già thường ngày của mình bỗng dưng khá trẻ. Thì ra sáng hôm ấy chẳng biết trúng ngọn gió nào mà ta chỉ nhìn bóng của bà, mà quên bóng nó hình. Từ đó bất cứ vợ chớ đi đâu,

tự dặn lòng mình nếu muốn bình an chỉ nên ngồi ghé bên cạnh, làm tròn chức năng của một Google Map nhắc đường, “run” bằng cơm và cà phê đá.

Cám ơn Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị toàn cầu, nhờ ghi tên tham dự đại hội mà kẻ hèn này được dịp gặp lại biết bao người anh, người em thân thương ngày xưa, những tưởng chắc không bao giờ còn gặp lại. Kể cả bao tình cảm một thời tưởng ghét vậy mà thương, hoặc đúng hơn, tưởng giận hóa ra thương. Ô, nghĩ lại cũng khá tội nghiệp cho kẻ hèn này. Trong bàn dân thiên hạ luôn có câu: Nghiệp là do ăn ở! Bất nhơn thiệt, hồng hiều lúc ở trường mình tạo nghiệp gì mà sao kỳ này đến dự đại hội, đứng một góc đang yên đang lành bỗng một mái đầu bạc trắng xấn tới phía mình:

– Niên trưởng nhớ tôi không?

Những câu hỏi đại loại như: - Anh nhớ tôi không anh? , ngày xưa trong trường mình toàn hét không mà! Nay sao nghe giọng êm ái như ru thế này?

Đang cố moi cái trí ư lang thang lãng tử của mình, bỗng anh bạn ấy nhanh nhẩu nói tên mình ra và kèm theo khóa 25. Wow! Tôi nhớ rõ ràng K.25 là khóa đàn em ngay dưới khóa tôi, tôi có gì để phạt họ đâu. Chắc hiều tôi đang phân vân, anh ta nói ngay:

– Tôi cũng ở TĐ 2, chỉ nhớ thời đó NT rất “réc-lô”.

Ôi Trời! Có vậy mà cũng nhớ tôi!. Một anh khác, khóa 26 cũng bước tới :

– Chào NT HTL, tôi cũng ở đđ H nè!

Lâu rồi, già rồi, lú lẫn rồi, hơn nữa thương hải biến vi tang điền đã lớp lớp rồi, mình quên bằng nhưng lại vui. Duy chỉ có khóa 27 kẻ hèn này mới nặng nợ ân oán giang hồ. Thậm chí tên mình cha mẹ đặt rõ đẹp như thế, chỉ một mùa

“mần ăn” đợt hai với TKS 27 đại đội H, và năm thứ nhất của khóa 27 mà khi qua tới Mỹ mình mới biết sự thật, họ đã “âu yếm” đổi tên mình thành: Huỳnh Thiên Lôi ???!!! Riêng các nội tướng của khóa 27, có chị còn gọi mình là đại ca hung thần, nội nghe thôi đã thấy nhiều ân oán. Ngay buổi sáng hôm thứ nhất của Đại Hội (29/06) đang đứng một mình ngó dáo dác tìm anh, tìm em, bỗng từ xa, một chàng trai còn nhiều nét trung niên, đẹp trai, nghiêm nghị bước tới chào mình:

- NT Huỳnh Thiện Lộc, NT còn nhớ tôi không?

Nghe cái air này chắc mềm khóa 27 rồi còn gì. Biết chắc tôi đã quên, giọng anh trầm lắng:

- Tôi lên năm thứ nhất rồi mà NT vẫn phạt, đến nỗi sợ quá tôi phải chạy trốn qua Mỹ, không ngờ NT vẫn qua theo.

Ôi trời! Nghe mà không thể vừa hồi hộp vừa muốn bật cười. Biết mình ân oán nặng lắm đây, tôi nhỏ giọng từ tốn hỏi tên anh.

- NT còn nhớ Phạm Bốn K.27 không?

WOW! Trái đất này quả rất tròn! Thiện tai! Thiện tai! Làm sao tôi quên SVSQ Phạm Bốn D.27 được, năm thứ nhất anh ở batiment đối diện đ đ H đây mà. Lúc đang thi hành lệnh phạt của tôi, mang từng món trong tác chiến số 6 chạy về doanh trại cất rồi chạy qua tiếp. Cất đâu được chừng 3 món, anh Phạm Bốn về đ đ D rồi biệt tăm. Chờ lâu không thấy, tôi qua đ đ D tìm anh thì thấy anh nằm thư thả trên giường. Thật hết biết!

Nói là nói vậy, nhưng tôi biết rõ tình cảm giữa K.27 dành cho K.24 chúng tôi. Trong đêm dạ hội vừa rồi, mỗi K.24 đều nhận được một “ve dàu xanh” hiệu Heineken, hỏi

ra mới biết K.27 mời mấy ông thầy K.24 chung vui. Tình nghĩa anh em là như vậy. Chuyện Võ Bị, chuyện thời tân khóa sinh, chuyện tưởng đã cũ rích từ bao đời, nhưng chắc hẳn các chị luôn lấy làm ngạc nhiên, chẳng hiểu sao mấy ông này cứ gặp nhau là lôi mấy chuyện đó ra nói hoài, không biết chán. Xưa nay những chuyện ấy vốn luôn hết thời gian chứ chưa bao giờ hết chuyện. Bất cứ ở đất nước nào, tiêu bang nào, cứ có dịp ráp lại là chuyện trường Mẹ đã cũ nhem lại được hâm nóng, cứ huyền thiên như chuyện ngàn lẻ một đêm.

Một số hình ảnh anh chị K25 tại Lễ Truy Diệu

2) CĂN NHÀ SỐ 2.

Còn chừng một tháng nữa mới đến ngày khai mạc đại hội, chúng tôi ở xa đã được nghe nói chuyện Niên Trưởng Hoàng Mão khóa 20 có mượn 2 căn nhà (kiểu homestay) từ lâu, mỗi căn chứa 13 hoặc 14 người ở xa về Cali họp đại hội, và thêm căn nhà của ông là căn nhà thứ ba có thể chứa khoảng 7 người. Riêng căn nhà số 2 có tên vợ chồng tôi luôn gặp trực trực. NT Mão mượn căn số 2 đầu tiên, đóng tiền rồi sau đó họ trả tiền lại không cho mượn nữa. NT Mão lại tìm mượn được căn thứ nhì. Một khoảng thời gian sau, với lý do đưa ra thật mờ ám, sát ngày tổ chức đại hội chủ nhà

lại gửi lại tiền không cho mượn nữa. Lúc này thời gian không còn cho phép, NT Hoàng Mão đã nghĩ đến việc chắc cuối cùng buộc phải mượn khách sạn thôi. May sao gần tới ngày khai mạc đại hội, lần thứ ba NT Hoàng Mão đã mượn được căn nhà số 2 này. Căn nhà có địa chỉ là: 10882 Chapman Ave. Garden Grove CA92840. Thật ra đi dự đại hội mới rõ ở khách sạn không bao giờ vui và thắm tình Võ Bị bằng ở homestay. Thoạt đầu, căn nhà số 2 là nơi tạm trú dự trữ của 13 người, gồm:

- Anh Chị NT Trần Văn Thư K.13 (2), NT Nguyễn Văn Tri K.16 (1), Anh Chị NT Phan Nghè K.19 (2), NT Trần Thanh Huyện K.19 (1), Anh Chị NT Đặng Văn Cẩn K.22 (2), Anh Chị NT Vàng Huy Liễu K.22 (2), Vợ chồng tôi Huỳnh Thiện Lộc K.24 (2), và ND Nguyễn Văn Minh K.25 (1).

Giờ chót thành viên tạm trú trong căn nhà số 2 đã có sự thay đổi vì một số vị không thể tham dự. Căn nhà số 2 cuối cùng chỉ còn đúng 12 thành viên:

- Anh Chị NT Trần Văn Thư K.13 (2), NT Nguyễn Văn Tri K.16 (1), Anh Chị NT Phan Nghè K.19 (2), Anh Chị NT Lê Văn Dương K.21 (2), Anh Chị NT Vàng Huy Liễu K.22 (2), Vợ chồng tôi Huỳnh Thiện Lộc K.24 (2), và ND Nguyễn Văn Minh K.25 (1).

Nhà thì NT Hoàng Mão K20 đã mượn, thoạt đầu vợ chồng tôi định xuống đến phi trường John Wayne (Santa Ana) thì mượn chiếc xe 4 chỗ chạy về nơi tạm trú, nhưng đọc biết ngôi nhà còn 10 người khác nữa nên giờ chót chúng tôi thay đổi kế hoạch, mượn chiếc van 8 chỗ để bà xã tôi cầm lái chở quý vị trong căn nhà số 2 đi sinh hoạt, đi mua sắm. Về đến nhà mới biết may quá, ND Minh K.25 cũng lái một chiếc van, vậy là dư sức chở rồi. Riêng đêm dạ hội, bà xã tôi đi hai chuyến mới đón đủ người về. Hôm vừa đến Cali, NT Hoàng Mão đã ngỏ lời cảm ơn và có đưa chúng tôi 200 đồng

tiền xăng. Chúng tôi định không nhận, nhưng quý anh chị khuyên cứ nhận đồ xăng chở anh chị đi đây đi đó cho đỡ ngại.

Hình chụp trước căn nhà số 2

Căn nhà số 2, tên gọi nghe mộc mạc và gần gũi, và làm mọi người dễ liên tưởng đến một căn nhà nghèo nhưng thân thương nào đó, ngày xưa trong hẻm chùa Bà Đàm (Phủ Nhuận), hay bên xóm nghèo Đỗ Thành Nhân (Khánh Hội). Vừa đặt chân vào căn nhà số 2 kẻ hèn này biết phận mình nhỏ nhoi, vội tìm đến từng vị NT để xưng danh, chào kính và vắn an quý Anh Chị. May bên dưới mình còn có chú em Nguyễn Văn Minh K.25 rất hiền lành. Nghe nói thoát đầu chú ghi danh cho hai vợ chồng cùng đi dự, nhưng giờ chót rút lại còn một vì bà xã chú chẳng may lâm bệnh qua đời. Qua đây xin thành thật chia buồn cùng Minh và nguyện chúc linh hồn chị bình an chốn nghỉ ngơi. Ngẫm lại tiếc hùi hụi không được gặp lại NT Đặng Văn Cần C22, một NT có chất giọng đáng sợ với C24, nhưng NT lại hay cười nhất trong các cán bộ huấn luyện Tks C24. Nhìn một lượt các vị NT trong căn nhà số 2, ngẫm lại giờ này nếu còn ngoài chiến trường, chỉ cần gặp một trong những vị này cũng đủ phờ rầu, liệu mà lo ăn nói cẩn thận, dầu biết rằng tình tự Võ Bị thường khiến đàn anh luôn nâng đỡ đàn em. NT Tri K.16 kể

chuyện ngoài chiến trường, ông nói chơn chất giọng miền Nam nghe chan chứa tình cảm:

- Đàn em ra trường tới đơn vị trình diện mình, tui lo muốn chết, sợ tụi nó chân ướt chân ráo mới ra đụng trận rồi lờ quờ chết sớm. Tui cứ cho tụi nó theo các đại đội trường học, chứ không cho cầm quân liền.

Mỗi ngày họp đại hội tới chiều mới xong, ai về nhà nấy. Tôi nghĩ, buổi tối chắc NT Tiên K.23 và mọi người đều nghĩ:

–Mấy cha nội này lâu ngày gặp nhau chắc tụ tập chèn chén suốt đêm.

Nhưng nếu nghĩ như vậy về chúng tôi, những người tạm trú ở căn nhà số 2 là nhầm. Chẳng ai có thể ngờ, sau khi họp ra chúng tôi ghé phố mua cơm tay cầm, mua ít thức ăn và phóng thẳng về nhà. Sau khi vệ sinh, tẩy trần xong, tất cả mọi thành viên lại quy tụ quanh chiếc bàn dài. Cơm tay cầm được phát mỗi người một ổ, chả lụa, tré Huế, vài món ăn, và ít trái cây. Thức uống gồm các ve “dầu xanh” NT Hoàng Mão đã lo sẵn, sữa đậu nành, cà phê, trà xanh hay nước lọc. Vừa ăn uống nhâm nhi, các thành viên trong căn nhà số 2 lại tiếp tục có một đại hội “bỏ túi”. Nếu ở đại hội chính, quý vị chỉ được NT Tiên cho mỗi lần phát biểu là 3 phút, và khi nói rồi phải nhường cho người khác, không được tiếp tục nói nhiều lần. Còn ở căn nhà số 2 chúng tôi, để quý vị tiện bề hình dung, tôi xin tả lại hoạt cảnh ban đêm như sau: Một tiếng đầu cho “đại hội thu nhỏ”, khoảng hơn 2 tiếng sau cho chương trình văn nghệ “bỏ túi”. Mở đầu phần đại hội thu nhỏ, anh em chúng tôi vừa hớp “dầu xanh”, đưa cay miếng chả, miếng tré, vừa thao thao bất tuyệt phát biểu toàn các vấn đề “sinh tử”.

- Anh Tiên hôm nay quyết định chỗ này là dứt khoát

nè...

- Anh em mình thử dự đoán xem ngày mai ai sẽ ra ứng cử?
- Nếu cả anh Nguyễn Phước Ái Đình và anh Nguyễn Huệ đều là ứng cử viên thì sẽ như thế nào?
- Anh Đạt 29 hôm nay quá nhiều lời, nhưng rất có thiện chí.
- Bây giờ thử đặt câu hỏi, giả sử kẻ gian cài người vào ứng cử ngày mai. Liệu chúng ta có phát giác kịp không, và sẽ hành động thế nào?

Mỗi câu hỏi nêu ra luôn nhận được nhiều ý kiến hồi đáp. Và trời ơi! Hơn cả tiếng lâu rồi, “đầu xanh” đã cạn ve mà cuộc lobby hình như chỉ mới bắt đầu.

Phần hai ban đêm không thể thiếu, đó là sinh hoạt văn nghệ cho Đại Hội. Anh em chúng tôi gồm 12 người nhưng danh sách trình diễn văn nghệ đêm dạ hội chỉ có 2 nam nghệ sĩ của căn nhà số 2 là: NT Nghè K.19 ngâm thơ, và NT Dương K.21 trình bày ca khúc do chính anh sáng tác, bên cạnh đó hình như còn có hai chị trong đoàn Phụ Nữ Lâm Viên có đóng góp múa cho chương trình văn nghệ.

Đặc biệt, ca khúc: - “Trường Mẹ Niềm Nhớ Khôn Ngươi” là một trong những sáng tác tâm huyết của NT Dương khi nhớ về trường Mẹ, tôi tin cũng sẽ là cảm xúc của bất cứ ai từng xuất thân từ trường VBQGVN. Lời bài hát thật hay, thật xúc động, giọng ca sĩ thật trầm buồn, sâu lắng, chuyển tải được từng lời, từng ý nghĩa của bài hát. Không khí thính phòng của đêm đầu phúc khảo đang âm thầm len vào lòng người nỗi nhớ khôn nguôi.

NT Thur K.13 ngồi bên ngoài đang chăm chú, lim dim lắng nghe. Bởi đâu? Vì đâu? Ông vụt đứng phắt dậy ngẫu hứng, ứng khẩu một chapeau trong vai trò M.C để long trọng giới thiệu bài tình ca quá tuyệt vời của NT Dương. M.C bắt đầu nhấn nhá từng lời nhằm nêu lên giá trị của bài hát. Chính NT Dương, tác giả bài hát và nhiều người khác đều công nhận rằng cái chapeau của NT Thur rất giá trị, nếu NT Thur được bước lên sân khấu, được giới thiệu bài hát này, chắc chắn lời giới thiệu của NT sẽ khiến cả hội trường phải chú ý lắng nghe trọn vẹn bài hát. Hay đến như vậy, buồn thắm thía đến như vậy, tuy nhiên sau đó vẫn với chất giọng khào khào, bất ngờ NT Thur đứng phắc lên, NT khuyến ca sĩ Dương khi hát nhớ phải dùng thêm “bó – đi – léng – gỵch” (body language) thì mới “ăn tiền”. Sợ NT Dương không hiểu ý mình, NT Thur bèn vung tay thị phạm. Thí dụ lời bài hát đến hồi tan nát con tim. NT Thur đưa tay chụp lên ngực mình rồi như cầu cào, gương mặt NT nhăn buồn còn hơn lính ngoài mặt trận lỡ làm mất súng. Khi nhớ về trường Mẹ, để lộ tả hết nỗi nhớ ấy, “bó – đi – léng – gỵch” của NT Thur khi ấy là đôi mắt phải lim dim nhìn về nơi xa xăm ấy, mặt thất thần như đang thiếu thuốc, cánh tay quơ lên thật chậm, rưng rờ chỉ về phía ấy.

Trời ơi! Chỗ này chúng tôi đành phải sorry NT Dương vì ca khúc của NT quá buồn, quá thương cảm. Vậy mà nhìn màn phụ diễn “bó – đi – lén - guych” của NT Thư, cả căn nhà số 2 giữa khuya bò ra cười tẹt ga tưởng như nhà suýt tróc nóc. Trong một đêm, bài hát được phúc khảo những 3 lần, lần nào cũng hay, cũng buồn, nhưng nhìn thị phạm của NT Thư không ai có thể nín cười. Sau đêm đó, NT Dương ước ao phải chi ban văn nghệ đồng ý cho NT Thư K.13 lên sân khấu giới thiệu bài hát này thì quá tuyệt vời, và sẽ gây chú ý cho cả hội trường tập trung lắng nghe. Ước ao là vậy nhưng ai cũng biết chắc là ban văn nghệ đêm dạ tiệc sẽ không đồng ý. Bằng cớ là trong đêm đó, họ đã xếp bài hát của NT Dương đi sau một bài hát thương mại nghe quá quen tai về Đà Lạt, khiến không mấy người quan tâm đến bài hát chất chiu về trường Mẹ của NT Dương K.21. Đêm ấy, NT Thư còn đánh bạo đề nghị:

- Nếu Lộc trong căn nhà số 2 này lọt vào mắt xanh của ban văn nghệ cho hát tình ca, NT Thư khi ấy sẽ cạy cái body liễu yếu đào tơ, khá mi nhon của mình, NT hứa sẵn sàng mặc áo đầm, hay váy ngắn, giả gái, phụ diễn làm người tình cho tôi. Oh! My God!. Đề nghị này khiến không khí về khuya trong căn nhà số 2 luôn rộn rã những tràng cười, đến nỗi đêm đó Anh Chị Phan Nghè K.19 về nhà trễ đã không khỏi ngạc nhiên. Chuyện gì vậy? Chuyện gì vui mà mọi người khuya rồi còn tề tựu đông đủ, còn cười thoải mái vậy?

Tôi cũng nhớ lại một bài hát vui, bài do tôi sáng tác lời dùng trong sinh hoạt tập thể lúc tôi còn là sinh viên trưởng khóa ở Học Viện Quốc Gia Hành Chánh tại Sài Gòn. Niên trưởng Thư yêu cầu tôi hát thử. Đây là bài tình ca có tựa đề là: Yêu Nhau, dành cho đôi lứa đang yêu ở bất kỳ lứa tuổi nào. Thể loại nhạc vui, nhạc treu đời trong sinh hoạt tập thể. Lúc tôi hát đến phân khúc thứ ba có lời hát như sau:

Yêu nhau chưa chắc đã đeo nhau (nghĩa là chở nhau đó)
Mà đeo nhau đâu chắc đã yêu nhau

Yêu nhau chưa chắc đã ngồi đằng sau
Mà ngồi đằng sau
Mà ngồi đằng sau
Chưa chắc là đã yêu nhau.

Khò nổi mình đang lo hát, liếc nhìn bỗng thấy NT Thu vòng tay ra trước, làm động tác như đang ngồi đằng sau ôm bụng mình, lúc đưa ngón tay trở lên quơ qua quơ lại để diễn tả : chưa chắc. Khò nổi giờ mới phát giác ra thì đã quá muộn. Lẽ ra thời trẻ NT tôi nên đi học đạo diễn phim thì Trương Nghệ Mưu của Tàu làm gì có số má mà dám đi yêu người đẹp Cung Lợi. Nói tới rồi cũng nên nói lui, may nhờ NT tui xếp bút nghiên theo việc đạo cung mà giờ này tôi mới có ông NT “bó – đi – lén – gỵch” để nhớ.

Đêm cuối cùng quay về căn nhà số 2, ai cũng vui sau kết quả bầu cử Tổng Hội Trường mới, anh Nguyễn Huệ cựu SVSQ K.25, rõ ràng là niềm mong đợi và tín nhiệm của hầu hết các khóa. Những tưởng đêm cuối sinh hoạt ở căn nhà số 2 sẽ vẫn rộn rã tiếng cười. Nhưng không! “Dầu xanh” tuy vẫn cộng, mỗi tuy vẫn nhai, nhưng nhai hoài không nuốt nổi. Tiếng cười đâu đó vẫn còn lẻ tẻ, như những tiếng nổ gượng, lác đác của những viên pháo chuốt chiều mừng 5 Tết. Chợt nhớ một câu trong quyển lưu niệm trước khi khóa 24 rời trường Mẹ: “Gần thì phiền. Xa thì nhớ”. Mấy chục năm sau, xin mượn câu đó chỉ sửa một từ duy nhất cho đúng hoàn cảnh này: - “Gần thì vui. Xa thì nhớ”. Bởi thời gian, bởi tuổi tác đâu còn cho phép ngày mai, hay ngày kia quân số căn nhà số 2 có thể tập hợp lại thật đầy đủ từng gương mặt thân thương hôm nay. Nhưng tôi tin, tình tự Võ Bị và những tràng cười nghiêng ngả trong 3 đêm “đại hội thu nhỏ” nơi căn nhà số 2 sẽ còn vang mãi trong lòng mọi người.

Quý Chị trong căn nhà số 2 tuy đã luống tuổi, nhưng có lẽ các Chị đã từng kinh qua đau khổ, buồn vui, tủi hận cho thân phận làm vợ của những người lính chiến trường. Tôi tin, cũng bằng tình tự Võ Bị, các chị đã vượt qua bao đau thương khổ ải, mỗi người từng là một cô phụ chờ chồng, là

một chứng nhân của lịch sử. Dưới mắt tôi bây giờ, quý Chị đều đáng trân quý, đáng được vinh danh con cháu Bà Trưng, Bà Triệu.

PNLV trong đêm Lễ Truy Điện Truyền Thống 28/6/24

Đêm cuối cùng ấy, đêm mà mọi người trong căn nhà số 2 đang ưu tiên lo chuẩn bị hành trang để mai ra phi trường thật sớm. Đêm chỉ còn ít thời gian dành cho mọi người ghi lại số phone của nhau để mong còn tiếp tục hàn huyên, tâm sự. Trong thời khắc cảm động ấy, tôi đã sáng tác thêm một phân khúc trong bài hát mà tôi đã sáng tác lời trong sinh hoạt ở học viện Quốc Gia Hành Chánh năm xưa. Phân khúc này xin dành tặng cho Quý Anh Chị đến giờ này vẫn còn chân chừ, chưa chịu quay về cùng tập thể đa số những đứa con đã xuất thân từ trường Mẹ, trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, và đã ngồi lại, đoàn kết xây dựng một Tổng Hội Võ Bị duy nhất, hoàn toàn độc lập.. Phân khúc được hát như sau:

Yêu nhau sao cứ đứng nhìn từ xa?
Mà nhìn từ xa sao bảo vẫn yêu nhau?
Yêu nhau sao chẳng tiến lại gần nhau?
Mà lại gần nhau
Mà ngồi bên nhau
Chắc chắn mình sẽ yêu nhau...

Trong tinh thần ấy, kẻ hèn này xin mượn lời mà Charles Dickens, nhà văn học nổi tiếng của nước Anh, tác giả của quyển tiểu thuyết lừng danh David Copperfield. Ông đã viết lời thoại cho một nhân vật trong quyển tiểu thuyết này như sau:

“ My advice is, never do tomorrow what you can do today. Procrastination is the thief of time”.

Tôi tạm dịch: - “Lời khuyên của tôi là, đừng bao giờ khất lại ngày mai để làm những gì bạn có thể làm ngay hôm nay. Sự chần chừ là tên trộm của thời gian”.

Chu Thụy Nguyên.
(Huỳnh Thiện Lộc K.24)

***NT & chị Hoàng Mão K20 chủ nhân 3 căn nhà tạm trú
cho các CSVSQ từ xa đến tham dự Đại Hội***

Alpha Đỏ Quân Trường Xưa

Phạm Kim Khôi K19

**Sống mãi trong hồn tôi chốn đó
Đà Lạt trường xưa Đà Lạt ơi
Hai cầu vai gắn alpha đỏ
Là kiếm cung trao nghiệp thế thời**

**Bước oai nghiêm vững nhịp thao trường
Đây những người trai của bốn phương
Đã hiến dâng đời cho đất nước
Màu alpha đỏ chí kiên cường**

**Kiều hãnh hiên ngang kiếp sống hùng
Hào hoa vẫn giữ nếp quân phong
Alpha đỏ sắc tươi đào thắm
Chủ nhật tung bừng đẹp phố đông**

**Rồi xứ hoa đào bao mến thương
Tiền alpha đỏ lẽ ra trường
Hoàng mai áo chiến vào sương gió
Chiến địa tung hoành khắp bốn phương**

**Kỷ niệm đời trai còn sống mãi
Với alpha đỏ quân trường xưa
Vời trông cố xứ chiều quan tái
Đà Lạt nghìn năm Đà Lạt mơ**

Lời Cảm Tạ Yểm Trợ TPB & QP Đại Nhạc Hội Cảm Ơn Anh Kỳ 18

ĐD TH VB Trao check \$12,420 cho chị Thủy HT Hội HO

Kính thưa Đại gia đình CSVSQ/TVBQGVN và Thân hữu,

Chương trình gây Quỹ Yểm trợ TPB-QP/VNCH, sắp kết thúc với sự thành công đáng kể, đã nói lên tiếng lòng từ đáy con tim, luôn thương mến và hướng về những anh em đồng ngũ QL/VNCH của Miền Nam thân yêu năm nào, đang phải chịu đựng nhiều nỗi nhọc nhằn khổ ải, vẫn còn đè nặng lên tinh thần và thể xác vốn đã hao mòn với thương tật - chỉ vì đã từng hăng say chiến đấu để bảo vệ từng tấc đất cho tự do dân tộc mà thôi !

Ngày Chủ Nhật 14 tháng 7 năm 2024 là kỳ hạn! Chúng ta sẽ trao lại số quỹ đã nhận được, trong hơn 2 tháng qua, từ gia đình TTVB và các thân hữu, đã "mở lòng ra" trong tinh thần "lá lành đùm lá rách", luôn nhớ về người thương binh và quý quả phụ tại quê nhà, cho Vị đại diện Hội H.O. trong chương trình "Đại Nhạc Hội Cảm Ơn

Anh Người TPB-QP/VNCH" được tổ chức tại QD: 7722 Garden Grove Blvd, Westminster, CA 92683.

THT Nguyễn Huệ tổ lời Cảm Ơn các anh TPB& QP

- Nhân dịp này, chúng tôi xin trân trọng tuyên dương tinh thần làm việc rất đặc lực của CSVSQ Đào văn Quý K25, là một Thủ Quỹ (TQ) rất tận tâm, làm việc ngày đêm không biết mệt mỏi cho TTVB trong nhiều năm qua chỉ vì tấm lòng thiết tha cho Võ Bị, vì Võ Bị thôi ! Ngoài ra CSVSQ Quý K25 cũng đã hoàn thành tốt đẹp rất nhiều công tác khác, nhất là Quỹ "Cây Mùa Xuân" hằng năm cùng với CSVSQ Trần Trí Quốc K27, TQ và CSVSQ Bùi Đạt Trung K25, UVXH đã giúp cho quý đồng môn VB chúng ta cảm thấy được an ủi khi vui đón Xuân tại quê nhà! CSVSQ Đào văn Quý K25, TQ sẽ thông báo chấm dứt chương trình gây Quỹ TPB-QP/VNCH sau khi đúc kết thành quả yểm trợ vào đầu ngày 14/7/2024 trước khi trao lại Hội H.O. Cứu trợ TPB-QP.

- Cũng nhân dịp này, chúng tôi hân hạnh đề cử vị Đại diện cho TH Đoàn Kết và TTVB Thống nhất, là CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình K26, Cựu THT-THVB và cũng là một trong những khuôn mặt rất quen thuộc đối với Hội H.O. và Cộng đồng người Việt tỵ nạn Cs tại Nam California. Anh Đại diện của chúng ta sẽ trao món quà đầy ân tình cho Hội H.O., và thân nhờ các Thiện Nguyên Viên đầy lòng nhân ái chuyển về tận tay quý TPB-QP/VNCH với lời thăm hỏi chân tình và trân trọng nhất của TTVB chúng ta tại Hải ngoại.

Cựu THT Nguyễn Phước Ái Đình đại diện trao check

Một lần nữa chúng tôi xin hoan nghênh những con tim tràn đầy nhân ái của toàn thể Đại gia đình TTVB và Thân hữu! Xin chân thành cảm ơn quý vị đã hưởng ứng mạnh mẽ chương trình Cứu trợ TPB-QP/VNCH !

Sự giúp đỡ quý báu của quý vị là những bàn tay xoa dịu nỗi đau đớn và là ngọn lửa yêu thương luôn sưởi ấm tình người trong đêm dài vô tận của những người anh chị em bất hạnh đang mong chờ !

**Thân kính,
CSVSQ Nguyễn Huệ K25
Tân THT-THVB (2024-2026)**

THT Nguyễn Huệ ngỏ lời Cảm Ơn các MTQ TTVB

Chào cờ khai mạc tại Đại Nhạc Hội Cảm Ơn Anh

Kính gửi Đại gia đình CSVSQ/TVBQGVN và Thân hữu,

Chương trình TPB-QP 2024 đã chấm dứt với thành quả tốt đẹp nhờ lòng từ tâm của toàn thể quý thành viên VB và Thân hữu đã nói lên dù xa cách nhưng chúng tôi vẫn nhớ đến những người bạn đã một lần cùng chiến đấu bên nhau, họ đang sống trong hoàn cảnh vô cùng khó khăn về thể chất cũng như tinh thần.

Tính đến ngày 15 tháng 7, 2024 tổng số tiền quỹ TPB-QP là \$12,420.00 .

Chúng tôi chân thành cảm ơn đến toàn thể quý vị đã hết lòng ủng hộ cho chương trình TPB-QP.

Số tiền \$12,420.00 sẽ được gửi cho hội HO theo địa chỉ dưới đây:

ĐẠI NHẠC HỘI CẢM ƠN ANH KỲ 18
P.O BOX 25554, SANTA ANA CA 92799

Thành viên của hội HO sẽ chuyển đến từng TPB-QP ở Việt nam. Một lần nữa, thay mặt anh Nguyễn Huệ THPT hội VB và quý Thân hữu xin chân thành cảm ơn quý vị đã hưởng ứng nhiệt thành ủng hộ cho chương trình TPB-QP 2024.

Xin click vào báo cáo đính kèm để xem chi tiết.

Thân kính,

Đào Văn Quý K25
Ban Thủ Quỹ TH

LỊCH SỬ HAI BÀN TAY TẠO NÊN LỊCH SỬ

Đỗ Trọng Đạt K29

Kính quý diễn đàn và Quý vị có liên quan,

(Rất mong bài viết này sẽ đến từng cá nhân trong hay ngoài diễn đàn trên toàn thế giới, đến từng hội địa phương và cũng phải đến tai của những người vẫn còn quan tâm đến ngôi Trường Mẹ kính yêu mà chúng ta đã một thời hãnh diện...và để MINH OAN CHO NIÊN TRƯỞNG NGUYỄN PHƯỚC ÁI ĐỈNH K26, CỰU THT/TH/CSVSQ/TVBQGVN)

Tôi đi thẳng vào đề tài và quý vị sẽ toàn quyền kết luận công và tội sau khi xem hết email.

Trong bài này, tôi sẽ viết rất rõ những sự thật trước khi có hai bàn tay Đoàn kết xiết chặt với nhau của NT Đỉnh (THT/TH/ Nam Cali) và NT Nguyễn Huệ (THT/TH/Bắc Cali).

Sự thật với đầy đủ các nhân chứng khi tôi hỏi ý kiến cũng như tham khảo và đã tán thành việc mà tôi sẽ làm (vào lúc đó tháng 7, 2023)..

Những Quý Niên Trưởng mà chính TÔI đã trao đổi ý kiến trước khi tiến hành, như NT Nguyễn Đức Thu K16, NT Nguyễn Ngọc Khoan K18, các bạn trong Ban Đại Diện K29 như Phùng Tít Chắng, Vũ Tiến Hỷ, Trần Hữu Đức và ngoài BDD/K29 là Tsu A Cầu, Cựu THT của TH/ Nam Cali.

Sự Thống Nhất Tổng Hội Võ Bị luôn luôn là ước nguyện chung của các CSVSQ/TVBQGVN.

Tôi vẫn còn giữ những cái Text trao đổi giữa chúng tôi Khóa 29 với nhau từ ngày 11 tháng 7 năm 2023, đã chụp

hình để giữ lại bằng chứng, chỉ không record được những trao đổi qua phone với quý NT mà tôi đã nêu tên. Nhưng tôi dám viết rõ tên quý vị ấy ra đây, thì tôi tin rằng Danh Dự là kim chỉ nam hướng dẫn mọi hành động và suy tưởng của người SVSQ, điều tâm niệm thứ hai trong 10 điều tâm niệm của anh em chúng ta. Không ai có thể quên được.

Và tôi đã viết bài này trong Danh dự và bằng tư cách của một CSVSQ/TVBQGVN.

Lý do gì mà tôi viết bài này ?

Kính Thưa,

Sau khi nhìn thấy (qua video, youtube) Đại Hội 22 vào cuối tháng 6 đầu tháng 7 năm 2023 của Võ Bị Bắc Cali, quan sát và nghiên cứu thực hư thì quả thực là các CSVSQ đã tham dự rất đông, quân số ngang ngửa hay không muốn nói là hơn TH/NCL, và đúng là một đơn vị có thật, một thực thể có tổ chức chứ không phải là NHÓM như những gì tôi đã nghĩ.

Thêm vào đó, tôi tự đi tìm hiểu từ một số NT K25 về nhân vật NT Nguyễn Huệ K25 mới đắc cử, tôi biết ra người này là một NT học rất giỏi, trong Thủ khoa đoàn của K25, rất thông minh, khi trong Trường đã mượn quyển ENGLISH FOR TODAY của bạn (NT Nguyễn Em) chỉ đọc hơn một tháng mà đã thuộc lâu quyển sách, và hiện tại lại ăn chay trường, không chỉ riêng NT Huệ mà cả gia đình. Còn nhiều điều thật đáng ngưỡng mộ đầy tình tự Võ Bị khác nữa của nhân vật này, việc giúp đỡ các đàn em... mà tôi không thể viết ra đây (để tránh bị hiểu lầm), bây giờ đang là THT của BCL (năm 2023).

Điều đáng chú ý hơn cả, một yếu tố thiên thời địa lợi là NT Huệ cũng ở tại Nam Cali, rất thuận tiện cho việc gặp gỡ nói chuyện trao đổi trong tình thân Võ Bị, trong tình đồng

làng đồng quận với NT Đỉnh, THT đương nhiệm của TH/NCL. Chuyện nhân hòa ở đây thì Thống Nhất đã và đang là mong muốn chung của mọi người, đặc biệt là một số các NT Khóa 26 đang trông đợi ở NT Đỉnh sẽ vùng cây Trượng Phương Bảo Kiếm để tìm đến đoàn kết thống nhất, nhưng đã cả năm rồi mà chẳng thấy phép thần biến hóa để đem niềm vui đến cho tất cả các CSVSQ và gia đình. Quý NT khóa 26 đó đã gần như thất vọng....

....Chuyện thống nhất như đang trong tầm tay với thì sao bỗng lại thấy như xa thăm ngàn khơi...

Tôi với khát khao thống nhất, với quyết tâm góp bàn tay khối óc của mình vào sự việc trọng đại này, sau khi hỏi ý kiến và tham khảo với những người thân nhất của mình (kể cả vợ tôi)... Tôi đã đôi lần nói chuyện gợi ý về Thống Nhất qua phone với NT Đỉnh, nhưng hình như có một vài trở ngại gì đó mà NT Đỉnh vẫn chần chừ và cho là khó thực hiện.

Và cuối cùng...

TÔI ĐÃ QUYẾT ĐỊNH GÓP Ý CHO NT NGUYỄN PHƯỚC ÁI ĐỈNH, THT/TH/CSVSQ/TVBQGVN

Tôi không nhớ hết được những lời đối thoại giữa hai thầy trò, giữa người đàn anh ruột huấn luyện khóa 29 chúng tôi trong Trường Mẹ, những xúc động qua giọng nói của cả hai người, nhưng những vấn đề chính, những mẫu đối thoại mà tôi đã nhớ và kể ra đây....:

Đạt :

- *Thưa NT, từ khi là Tổng Hội Trưởng đến lúc này, NT làm việc có chịu áp lực của bất cứ ai hay khóa nào không ? NT Đỉnh vang giọng cười:*

- *Không. Ai dám làm áp lực với anh. Anh là Đại đội trưởng trinh sát mà em (kiểu của Ông là thế)*

Tôi thăm dò:

- NT chắc cũng biết và nghe tiếng đồn TH Nam Cali chịu ảnh hưởng rất nhiều của Khóa 19. Ai cũng nói như thế, tôi từ Florida còn nghe mà..

Giọng NT Đình rõ nét cương quyết hơn:

- Không ai làm áp lực gì được với anh cả. Máy ông K19 ở đây cũng vui vẻ lắm...

Tôi nhập đề luôn:

- Vậy NT có muốn Thống Nhất không ? NT có muốn bắt tay với bên kia (BCL) không ? Có đủ thẩm quyền không ? Xếp tôi giọng sôi nổi hẳn lên:

- Còn hỏi nữa... Thống Nhất Võ Bị thì ai mà không muốn em. Anh đủ thẩm quyền mà. Nhưng làm sao mà bắt tay đây:!!!?

Tôi lại dò dẫm thêm:

- NT có biết NT Huệ K25 không? Ông ấy đã đắc cử THT phía bên BCL rồi đấy và nghe nói ông cũng ở tại Nam Cali nữa..

NT Đình nói giọng khá thoải mái:

- Anh biết Ông Huệ chứ. Ông dân Hải Quân trong Trường mà. Trước kia khi Tổng hội chưa chia đôi thì cũng có gặp, nhưng sau này thì rất ít. Sao vậy em ?

Tôi kể thật nhanh:

- Tôi có theo dõi Đại Hội 22 của Bắc Cali và sau đó tôi đã để thì giờ dò hỏi, tìm hiểu về NT Huệ thông qua một số NT K25 quen tôi và qua một số bạn bè đã được NT Huệ giúp từ ngày chân ướt chân ráo qua đây. Tôi nhận thấy ông Huệ rất giỏi, lại rất nhân cách và đạo đức, ăn chay trường cả gia đình... Người như thế không thể gọi là xấu được. NT Huệ cũng ở Nam Cali nữa, vậy NT nên bắt tay với ông đi để Võ Bị được Thống Nhất và NT sẽ làm nên lịch sử cho THVB hải ngoại mình...

NT Đình giọng có vẻ chậm lại hơn, âm hưởng vừa muốn vừa e ngại:

- Nhưng làm sao bắt tay đây ? Cũng khó lắm em...

Tôi thẳng thắn hỏi:

- Vậy NT bắt tay có phải xin phép ai không ? Có phải hỏi ý kiến nhóm nào không ?

NT Đình hình như hơi quạu:

- Tao bắt tay, tao mà phải đi xin phép ai mày? Chuyện bắt tay đâu phải là Thống Nhất liền đâu em. Đâu có dễ như vậy. Còn phải bàn bạc với bên mình, còn nhiều thứ lắm, phải có thời gian, nhưng anh tin ai cũng muốn Thống Nhất hết cả mà...

Và Tôi đã straight-up ý kiến của tôi:

- Vậy thì NT phải đưa tay ra trước để chiếm thế thượng phong chính nghĩa, để chiếm được lòng người kể cả các NT khóa 26 đang bắt đầu chống NT vì chậm chạp trong việc kêu gọi Thống Nhất. NT phải đưa bàn tay ra trước, vì nếu chờ NT Huệ đưa tay ra trước, thì bàn tay đó sẽ lại bị đặt rất nhiều dấu hỏi, sẽ giống như bàn tay của NT Lưu Xuân Phước trước kia, sẽ lại thất bại ngay... Và viễn ảnh Thống nhất vẫn cứ xa tắp mù khơi, uy tín của NT sẽ bị ảnh hưởng xấu đi...

Một chút im lặng... và NT Đình hỏi lại tôi, giọng thật nhẹ thấy tội nghiệp:

- Vậy thì phải làm thế nào đây?

Tôi gợi ý:

- NT phải lên diễn đàn, viết văn thư, viết email đề nghị bắt tay với bên NT Huệ trước cho mọi người cùng đọc cùng xem và cũng nhờ chuyển đến NT Huệ.

NT Đình hỏi với âm hưởng rất sôi nổi và lập tức phán truyền luôn:

- Ai viết bây giờ? Anh không viết được văn chương lưu loát thế đâu, thư ký của anh cũng vậy. Viết cái email văn thư đó khó lắm chứ bộ dễ sao em. Thôi em viết cho anh đi. Tôi cự nự liền:

- Sao chuyện gì NT cũng sai tui hết vậy ? NT phải phác thảo ra và thư ký của NT phải viết chứ mắc mớ gì tui ???

Tiếng NT Đình cười:

- Thì ai biểu em văn hay chữ tốt làm chi (ổng làm bộ khen nịnh, tôi biết quá đi). Thôi ráng viết cho anh, rồi email qua riêng cho anh, anh sẽ edit lại và post liền luôn hôm nay.... Mày muốn anh gởi cho mày hai trái lựu đạn không? (tiếng cười... vì hơi chút là ổng đòi gởi và cho tôi ăn lựu đạn...)

Tôi hỏi lại một lần nữa:

- Có cần hỏi ý kiến ai nữa không ?

NT Đình với giọng xúc động và chủ quan;;

- *Hỏi ai nữa giờ ? Bắt tay thôi mà. Và chờ bắt tay được cái đã... Với lại toàn là phe ta, toàn anh em bạn bè thân tín cộng tác với mình, chắc sẽ đồng ý thôi.*

Tôi đành phải OK với Xếp.

Tôi chợt nghĩ ra một điều và pha trò luôn:

- *Sao kỳ vậy nè !!!! Nguyễn Huệ Tây Sơn dòng dõi vua Quang Trung, còn Nguyễn Phước Ái Đình dòng dõi Vua Gia Long Nguyễn Ánh, hỏi trước trong lịch sử Việt Nam hai bên uýnh nhau chết bỏ, giờ thế kỷ thứ hăm mốt, con cháu hết muốn uýnh nhau rồi hả ? Muốn bắt tay huề hả??*

Tiếng NT Đình cười ha hả quá đã:

- *Uýnh nhau hoài sao em,,, khakhakha... Thôi viết lẹ dùm anh nhe, chiều tối gọi qua liền cho anh..*

Và ngay tối hôm đó, cùng ngày 11 tháng 7 năm 2023 vào lúc 9:36 pm bên Florida (6:36pm bên Cali), Tôi đang ăn cơm tối với Vợ mới đi làm về, NT Đình lại gọi (lần thứ hai trong ngày) và thúc hỏi tôi thực hiện công việc mà tôi đã YES SIR với ông. Vợ tôi cũng có nghe và nàng cũng cười, rất vui khi biết chồng nàng đã gộp (CÔNG hay TỘI) vào chuyện Thống Nhất của VÕ BỊ.....Và Tôi đã viết, đã thảo ra email bắt tay ấy. Tôi vẫn còn giữ email tôi viết bản chính nơi đây. NT Đình nhận, đã edit và đã gửi email với title **ĐỀ NGHỊ** lên diễn đàn Tổng Hội.

Đọc đến đây thì chắc quý vị cũng đồng ý là **LỖI TAI TÔI, LỖI TAI TÔI MỌI ĐANG** (kẻ viết bài này) **MEA CULPA, MEA MAXIMA CULPA.**

Vào thời điểm lịch sử lúc ấy, bản thân tôi những tưởng đó là niềm vui cho Tổng Hội, nhưng ai ngờ...

- Tôi quả thật không ngờ NT Đình lại bị khệp tội
KHÔNG HỎI Ý KIẾN BAN CHẤP HÀNH từ NT

Lê Khắc Phước K25, người mà trước đây rất thân với tôi, và tôi cũng rất mến ông.

- Tôi quả thực không ngờ sau đó họ (những người chống đối) vẫn không chấp nhận hai lần xin lỗi của NT Đỉnh.

- Tôi quả thực không ngờ nhóm đó vẫn nhất định không hợp tác, cho dù NT Đỉnh đã ít nhất là hơn 5 lần mời và text cho họ tham dự những buổi họp, nhưng họ thẳng thắn gạt bỏ hoặc không trả lời.

- Tôi quả thực không ngờ là chuyến đi Việt Nam của NT Đỉnh, khi quay trở lại Mỹ đã bị quý vị bên đó đặt ra quá nhiều câu hỏi, đầy rẫy những ý đồ...

- Tôi quả thực không ngờ ở nhiều chỗ không ngờ là nhóm không hợp tác đó đã tách ra, tự xưng Tổng Hội, họ đã chấp nhận chia rẽ thêm cái đang chia rẽ.

NT Nguyễn văn Thiệt K18, một vị NT rất hiền lành, tôi vẫn yêu mến Người, luôn luôn mãi nổi tiếng với câu nói đề dòi của Ông:

.... "*Cộng sản rất sợ mình đoàn kết, họ chỉ muốn mình chia rẽ....*" Vậy tại sao NT Thiệt lại chấp nhận chia rẽ !!!???...

Trời đã sinh mỗi người một tính nết và sự suy nghĩ khác nhau. Tôi không ngờ những người thân nhất, gần nhất với Xếp tôi (NT Đỉnh) lại là những người uýnh ông đau nhất, tước đoạt của ông tất cả mọi thứ, ấn tín con dấu cũng cướp, cầm nang Đa hiệu cũng dùng ngón võ kim tiền chiếm đoạt, vương miện cũng giật xuống, long bào cũng lột sạch luôn...

Đau nhất là hơn hai mươi năm cả gia đình NT Đỉnh và chính bản thân Ông đã phục vụ hết lòng cho Võ Bị Nam Cali, nhưng chỉ vì cái bắt tay đoàn kết cùng với người Võ Bị mà bị một số quan lại Võ bị khác trong triều kết tội, soán ngôi vương nhà họ Nguyễn và đem tất cả công lao

của ông đổ xuống sông xuống biển, biến ông thành kẻ tội đồ... Ai đã nhẫn tâm một cách tàn tệ như thế !!!??? Ai đã xúi dục họ...!!!???

Hỡi người Võ Bị, đó là Vinh hay Nhục đây.....!!!!

Những ai còn buộc tội NT Đỉnh thì hãy kết tội tôi trước.

NT Đỉnh chỉ vì tâm lòng quá nhiệt thành, chỉ vì quả tìm quá nhân ái, chỉ vì thiện chí muốn đem những điều tốt nhất đến cho tập thể Võ Bị, và cũng vì không muốn xảy ra thêm những tranh cãi vô bổ, chỉ gây chia rẽ tan nát thêm cái tập thể Võ Bị mà NT Đỉnh rất thương yêu, và cũng muốn cho mọi người thấy ông đã không màng đến những chức danh phù phiếm, để mọi thứ phải Que sera sera...

NT Đỉnh (Xếp tôi) lúc đó đã phải cắn răng chịu đựng những sỉ vả, những búa rìu tàn tệ nhất của chính những người thân cận, của những cộng sự mà ai cũng tưởng rằng cục muối cũng xẻ làm đôi, cũng cùng nhau chia ngọt xẻ bùi.

Chịu đựng đến độ cơ thể phải ngã gục vì cơn stroke chết người. Nhưng đáng phục thay với tinh thần sắt thép của người Võ Bị nơi Xếp và ơn phước Trời ban, NT Đỉnh cũng vẫn đứng dậy, nhất định không gục ngã... NT Đỉnh khi ấy đã không nói và cũng không cho tôi nói, mãi cho đến bây giờ...

Tôi phải lên tiếng để đem thanh danh và uy tín trở lại cho người Niên Trưởng mà tôi mến mộ... Tôi đang dọn mình chờ đợi những hòn đá ném vào tôi từ những người đã lật đổ NT Đỉnh...

Oh quên nữa... NT Đỉnh nếu có cơ hội gặp được NT Võ Ý K17 thì nhớ đòi lại bàn tay phải của NT mà NT Võ Ý đã xé phần và vẫn còn giữ làm vũ khí " lùi một bước " của họ đó nhé.. Mất bàn tay phải sẽ lại biến thành Thương phế binh, mất công hàng năm Tổng hội đóng tiền giúp đỡ lại có phần của Xếp tui trong đó... Hahahahah.

Sinh Hoạt Gói Báo Đa Hiệu #128

Phòng Tín Chưởng K29

Kính thưa Đại Gia Đình Võ Bị,

Xin được thông báo sáng nay ngày 8/4/2024, chúng tôi với cháu Dũng K26/2 của THT NP Ái Đình K26, CSVSQ Lê Phước Nhuận K28 và CSVSQ Trần Trí Quốc K27, Ban Thủ Quỹ/Trị Sự, đã hoàn tất việc gói báo Đa Hiệu số 128 trong nội địa Hoa Kỳ cũng như ra các quốc gia ngoài Hoa Kỳ. Mong rằng quý vị sẽ nhận được báo trong vòng 1-2 tuần trong Hoa Kỳ hay 3 tuần cho những vị ngoài Hoa Kỳ. Nếu những vị nào chưa nhận được báo sau thời gian đó, xin liên lạc email trực tiếp với chúng tôi để được gửi bổ túc thêm.

Tòa Soạn xin được đặc biệt chân thành cảm tạ NT Võ Kỳ Phong K24 đã có nhã ý đến ủy lạo chúng tôi trong lúc các NT cùng quý chị đang hì hục hoàn tất việc gói báo, với tấm check \$100 đóng góp cho Đa Hiệu và thêm một tấm check nữa \$200 yểm trợ cho ăn trưa vào kỳ gói báo tới. Vì NT Phong phải đi tham dự buổi lễ chào cờ đầu tháng Tư nên phải từ giã sớm với anh em, tuy nhiên sau 10', NT Phong đã gọi lại và thông báo sẽ gửi thêm check \$300, để cảm ơn và

ủng hộ tinh thần làm việc và bổ túc thêm cho bữa ăn trưa gói báo tối (tổng cộng \$500). Vậy kỳ gói báo tối, chúng ta sẽ có một bữa ăn trưa ngon miệng hơn thay vì bánh mì thịt!

Tiện đây cũng xin thay mặt Tòa Soạn kính cảm tạ tất cả quý NT, quý chị, bạn Nghiêm Đoàn Hiền K29, và anh Nguyễn Xuân Quý K31 đã đến phụ giúp gói báo.

Với đông đủ nhân lực như vậy nên chúng ta đã hoàn tất công tác khoảng 11AM! Ngay sau đó anh Quý K31 và NT Niên K27 đã nhanh chóng post ra diễn đàn TH groups những tấm hình thật đẹp về sinh hoạt gói báo ĐH số 128.

Nhân dịp này chúng tôi cũng xin được cảm tạ tất cả quý **Mạnh Thường Quân và các Cộng Tác Viên** đã yểm trợ tài chánh và đóng góp bài viết cho chúng tôi. Không có những yểm trợ và đóng góp đó chắc chắn chúng tôi không thể thực hiện tập san Đa Hiệu của TH Cựu SVSQ /TVBQGVN.

Chân thành cảm tạ!

T/M Tòa Soạn Đa Hiệu
PT Chưởng K29

TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM: NƠI ĐẦU ĐỜI DẠY TÔI YÊU TỔ QUỐC

Trần Văn Thư K13

*Quê tôi đang thanh bình
Giặc Cộng dấy đao binh
Luôn ôm mộng xích hoá
Gây tang tóc, điêu linh.*

*Lớn khôn: mười tám năm
Với bao cảnh gian truân
Nước tôi đầy máu lửa
Giang sơn bị qua phân.*

*Theo gót chân Tiên bối
Khi Đất nước chia đôi
Bút nghiên tạm xếp lại...
“Tổ Quốc!!!” Tôi đáp lời.*

*Một sớm mai thức dậy
“Hồn Đất Nước !!!” đâu đây ???
Vang vọng từ núi Tản...*

Đến Cửu Long Miền Tây.

*Hồn thiêng “Sông Núi” gọi
Giờ phút phải chia phôi
Tôi tạ từ Cha Mẹ
Không quên cảm ơn đời.*

*Trình diện Trường sớm mai
Nghe văng vẳng bên tai:
“Hịch truyền Trần Hưng Đạo”
Khuyến lòng tôi nhớ hoài.*

*Niên Trưởng đón chúng tôi
Thân ái trong nụ cười
Tề chỉnh qua lễ phục
Gieo niềm vui đầu đời...*

*Vừa qua Cổng Nam Quan
Tiếng kèn chào vang vang...
Quốc kỳ Vàng ngạo nghễ
Nắng sớm toả tràn lan...*

*Những dinh thự khang trang
Dựng xây hàng thẳng hàng
Thật nguy nga lộng lẫy
Cảnh trí thật huy hoàng...*

*Cam go cũng từ đây
Cơ cực suốt đêm ngày
Học tập... và học tập
Quên cả cuộc tình say...*

*Sau tám tuần huấn nhục
Thân trai được hun đúc
Chúng tôi: “vượt Lâm Viên”
Giai đoạn đầu kết thúc !!!*

Hàng bạch lạp lung linh

*Nghi lễ thật linh đình
Chúng tôi quì gối nhận
“Hồn Tổ Quốc” chứng minh...*

*Lời nguyện ghi son sắt
Đăm chiêu từng khuôn mặt
Siêu phách qua màn đêm
Trong gió Thu hiu hắt.*

*“Alpha” đổ được trao
Nhu thấm nhuộm máu đào
Của bao cố Niên Trưởng:
Gương hy sinh nêu cao....*

*Trường dạy tôi tuân phục
Trường dạy công hun đúc:
“Nghịệp Lãnh Đạo, Chỉ Huy
Đồng đội: tình cốt nhục.”*

*Trường cũng còn dạy tôi:
“Thao trường đổ mồ hôi
Chiến Trường bớt đổ máu”
Luôn khắc ghi trong đời...*

*Tôi trưởng thành thấy rõ
Quyết vượt thắng cam go
Kim chỉ nam: "TỰ THẮNG"
Khi phục vụ dưới Cờ...*

*Tôi lớn khôn mỗi ngày
Học tập tự nơi đây:
“VÕ BỊ LỘ LUYỆN THÉP”
Chiến trường bớt phơi thây !!!*

*Ngày tháng đếm đầu tay
Thời gian tựa tên bay...
Ngày đến sẽ phải đến
Trách nhiệm đôi vai đầy.*

*Tôi không còn trông đợi
Vì “Tổ Quốc trong tôi”
Tuyên thệ cùng Sông Núi
Quyết Hy sinh cuộc đời.....*

*Sau những năm tôi luyện
Cực nhọc trải triền miên
Học tập nghiệp Lãnh đạo
Thử thách trí gan bền...*

*Đỉnh Lâm Viên hôm nào?
Nơi chót vót độ cao
Lặng nghe Hồn Tử Sĩ
Lòng chúng tôi nao nao...*

*Đà Lạt sáng mờ sương
Tề tựu Vũ Đình Trường
Quy xuống nhận cấp bậc
Cung tên bản bốn phương...*

*Chúng tôi xoải cánh bay...
Phục vụ khắp đó đây
Đời xa ngôi TRƯỜNG MẸ
Gián nguy ... suốt tháng ngày.*

*Từ đồi cao, sông rộng
Đến rừng núi, ruộng đồng
Lội sinh lầy se lạnh
Tuyển đầu lập chiến công.*

*Những chiến trường ngút khói
Đời Chiến sĩ nổi trôi
Khắp bốn vùng Chiến thuật
Tuổi lính ngang tuổi đời...*

*Chúng tôi quyết quyết chiến
Lệnh hành quân liên miên*

*Ngăn giặc Cộng phương Bắc
Giữ quê Nam bình yên...*

*Về đồng bằng, Miền Tây
Truy lùng địch đêm ngày
Bảo vệ vùng vừa lúa
Quê em mến yêu này...*

*Không mơ như ngày nào
Môi nhấp chén rượu Đào
Nâng ly mời Người Ngọc
Chỉ còn trong chiêm bao !!!*

*Đất nước hoạ bình đao
Phong sương bạc chiến bào
Nhưng tôi yêu Tổ Quốc
Không quản gì gian lao.*

*Những kỷ niệm khó quên
Sáng sớm chạy, nghe kèn
Luôn bị phạt, hành xác
Trình Dạ chiến liên miên.*

*Đâu đòi thông lộng gió ?
Đâu năm tháng cam go ?
Đâu trăng soi TRƯỜNG MẸ ?
Ai phá tan Cơ Đồ ???*

*Hỏi gió, gió ngừng bay
Hỏi trăng, trăng khuất mây
Rồi Áo Bào thay chiếu ???
Khóe mắt bỗng dưng cay...*

*Bây giờ tóc điểm sương
Trong cuộc sống tha hương
Cảnh xẻ đàn, tan ghé...
Oan trái và đau thương !!!*

*Bây giờ sống nơi đây
Thân xác đã hao gầy
Đời tôi: con suối cạn
Hồn tôi: chuyển choáng say !*

*Tôi muốn hét thật to
Cho sóng biển xô bờ
Cho vỡ tan lồng ngực
Thân tan vào hư vô...*

*Tim tôi đã vỡ đôi
Căm hờn lên tím môi
Mắt muốn trào lệ máu
Đâu khí phách ngang trời ????*

*Trên bước đường tha hương
Dân tôi đang đau thương
Tiếng trực thăng vắng vắng
Làm tôi nhớ chiến trường...*

*Sẽ không về Quê Hương !
Sẽ không về Quê Hương !
Vì Cờ Máu phủ chụp cả Giang sơn
Dù luá dậy thì có thủ thỉ vạn yêu thương..
Tôi vẫn nhớ lũy tre già, đống hoa: cây Gạo
Nhưng dân tôi vẫn còn đang cơ cực trăm đường
Bờl Giặc Cộng gian ác, thật khó thể khôn lường....*

*TRƯỜNG MẸ: nơi đâu đời dạy tôi yêu Tổ Quốc !!!
Cho đến khi xuôi tay, nhắm mắt vẫn không dờl....*

Thùy Châu / Thành Tuy Hạ

Nhận Định: Hai Cái Chết Cùng Một Nỗi Niềm!

Đặng Kim Thu K19

Chiến tranh Việt Nam bắt đầu leo thang sau cái chết của Tổng Thống Diệm và Tổng Thống Kennedy của Mỹ. Kể từ sau khi hai ông bị ám sát, Việt Nam Cộng Hòa và Cộng Sản Bắc Việt bị đẩy vào một cuộc chiến “ủy nhiệm” của hai thế lực siêu cường đối đầu nhau, mà chiến trường Việt Nam đã được lựa chọn trước, từ Hiệp Định Geneva 1954 chia đôi hai miền, để đo sức nhau giữa hai phe Tư Bản và Cộng Sản mà đứng đầu là Liên Xô, Trung Cộng và Mỹ.

Về mặt tuyên truyền, Cộng Sản Hà Nội cổ vũ, phát động chiêu bài “giải phóng miền Nam”, lấy lý do miền Nam bị đế quốc Mỹ xâm lược, ngược lại thì Việt Nam Cộng Hòa nhân danh “tiền đồn chống cộng”, bảo vệ tự do, chiến đấu hòng xâm lăng của Cộng Sản Hà Nội, muốn nhuộm đỏ miền Nam. Thế là hai bên đánh nhau chí tử, hy sinh cả triệu thanh niên ở cả hai miền Nam và Bắc.

Nhưng không ai nghĩ rằng, các nhà hoạch định chiến lược trong nhóm siêu quyền lực, không có ý định đối đầu bằng quân sự trực diện với Liên Xô, mà họ chủ trương một cuộc chiến “tiêu hao đối phương”. Chỉ cần trả đũa tương xứng, ăn miếng trả miếng (tit for tat) cho đến khi đánh sập nền kinh tế, vốn đã èo-uột của Liên Xô và khối Cộng Sản Đông Âu.

Ngày 22 tháng 11 năm 1963, Tổng Thống Kennedy bị ám sát chết, chỉ sau cái chết của Tổng Thống Diệm 20 ngày. Cái chết của ông cũng chấm dứt luôn phương thức đối đầu quân sự trực diện của Hoa Kỳ với Liên Xô.

Phương thức đối đầu đã được Tổng Thống Kennedy vận dụng xuyên qua sự kiện: “Cuba Missile Crisis”. Trong sự kiện này, Liên Xô đưa giàn hỏa tiễn n liên lục địa có đầu đạn

hạt nhân, đặt ở Cuba hướng vào nước Mỹ. Tổng Thống Kennedy lập tức ra lệnh Bộ Quốc Phòng “báo động đỏ” nghĩa là quân đội sẵn sàng chiến đấu, toàn quân chuẩn bị tình trạng chiến tranh. Kế đến, ông dùng đường dây điện thoại “NÓNG” gọi cho Krushchev Tổng bí thư đảng Cộng Sản Liên Xô, ông nói: “Thưa ngài Tổng bí thư! Nếu ngài không rút hết giàn hỏa tiễn của ngài ra khỏi Cuba ngay lập tức, sẽ có chiến tranh thế giới lần thứ 3”. Hành động và lời nói của Tổng Thống Kennedy lúc đó khiến cả thế giới lên cơn sốt.

Những giây phút trước khi TT Kennedy bị ám sát

May thay! Krushchev đã nhượng bộ trước những đòi hỏi công khai, cứng rắn của Tổng Thống Kennedy, liền rút hết các hỏa tiễn ra khỏi Cuba; đòi lại Hoa Kỳ cam kết không đổ bộ lên đảo quốc này, hoặc yểm trợ lực lượng lưu vong Cuba, nhằm lật đổ chế độ Cộng Sản của Fidel Castro.

Sự nhượng bộ của Liên Xô trong vụ khủng hoảng này đã nâng cao uy tín của Tổng Thống Kennedy, trên chính trường Hoa Kỳ và thế giới hết nghệt thờ. Nhưng lại tạo ra mâu thuẫn lớn giữa ông và thế lực ngầm (deep state).

Trung ương tình báo Mỹ (C.I.A.) thu thập nhiều tin tức quan trọng, là yếu tố cho mọi hoạch định kế sách chiến lược của Hoa Kỳ. Các nhà soạn thảo chính sách thấy rõ hiểm họa

lớn lao cho sự tồn vong của nhân loại, nếu cứ tiếp tục duy trì chính sách đối đầu trực diện về quân sự quá ú tím, như kiểu Tổng Thống Kennedy.

Họ cũng biết rõ Krushchev là người cấp tiến, cởi mở, biết suy nghĩ lợi hại, nên nhân loại mới thoát khỏi cuộc trạm trán bằng nguyên tử, trực diện trong tức khắc xuyên qua sự kiện hỏa tiễn của Liên Xô ở Cuba. Họ cũng biết rõ sự nhượng bộ của Krushchev sẽ bị phe bảo thủ cực đoan trong bộ chính trị Cộng Sản Liên Xô sẽ lật đổ Krushchev, vì ông ta nhu nhược theo chủ nghĩa xét lại. họ sẽ chiếm lại quyền lực và bầu người khác làm Tổng bí thư đảng Cộng Sản L.X.

Như vậy các nhà soạn thảo kế hoạch khẳng định rằng, nếu tiếp tục chính sách ú tím của Tổng Thống Kennedy, đối đầu trực diện với Liên Xô, sẽ có nguy cơ dẫn đến chiến tranh nguyên tử, gây ra thảm họa tàn khốc cho nhân loại.

Những công trình nghiên cứu của các chuyên viên phân tích tình báo đã vạch rõ ra rằng kinh tế của Liên Xô sẽ kiệt quệ và suy sụp hoàn toàn, nếu họ tiếp tục duy trì viện trợ cho các nước Cộng Sản đàn em, tại các điểm nóng trên thế giới.

Kế hoạch được đề ra là làm thế nào tạo “điểm nóng” để khiến Liên Xô phải viện trợ lâu dài chi phí chiến tranh, cho đến khi “cạn túi” mà Việt Nam là chiến trường thuận lợi để leo thang chiến tranh, khiến Liên Xô sẽ chảy máu kinh tế. Tuy nhiên những kế hoạch này đã bị Tổng Thống Kennedy khước từ. Ông cho rằng cố tình tạo ra điểm nóng cực kỳ lớn lao, để Liên Xô phải viện trợ lâu dài, làm khủng hoảng kinh tế của họ là hoang tưởng và Mỹ tốn hao vô ích. Những kiến nghị thay đổi đường lối, đấu pháp để đối phó với Liên Xô và triệt hạ sức mạnh của toàn khối Cộng Sản một cách gián tiếp, từ các nhà soạn thảo kế hoạch, không được Tổng Thống Kennedy chấp nhận, dù vậy, ông cũng không đưa ra được một đối sách lâu dài nào để xóa sổ Liên Xô hoàn toàn. Đối với ông, Liên Xô tồn tại “trong chừng

mục” là điều cần thiết để Hoa Kỳ ràng buộc và siết chặt các đồng minh cứng đầu của Hoa Kỳ tại Tây Âu.

Quan niệm này của Tổng Thống Kennedy hoàn toàn làm thất vọng các chiến lược gia của nhóm siêu quyền lực (thế lực ngầm). Sự rạn nứt này càng gia tăng, khó dung hòa và trở nên gay-gắt khi Tổng Thống Kennedy từ chối chính sách leo thang chiến tranh tại Việt Nam, qua việc gia tăng sự hiện diện trực tiếp quân đội Mỹ tại miền Nam Việt Nam một cách ồ-ạt.

Ông cho rằng miền Nam Việt Nam không quan trọng như Tây Âu, mà cần gì phải có sự hiện diện quân đội Mỹ quá lớn lao như vậy. Tổng Thống Kennedy chỉ đồng ý loại bỏ Tổng Thống Diệm của Việt Nam ra khỏi quyền lực, vì ông Diệm cương quyết không muốn đưa đầy Việt Nam Cộng Hòa trở thành một nước lệ thuộc quá nhiều vào Mỹ, dễ bị đối phương tuyên truyền; trở nên mất chính nghĩa.

Tổng Thống Ngô Đình Diệm muốn Việt Nam Cộng Hòa là một quốc gia “không liên kết” đứng ra ngoài sự tranh chấp giữa Mỹ và Liên Xô. Trong tinh thần độc lập, với lòng yêu nước nồng nàn, ông Diệm cảm thấy đất nước Việt Nam nhỏ bé, không thể nào cán đáng nổi sức tàn phá của bom đạn, gây tan thương cho dân tộc, của một chiến lược được mệnh danh là “tiền đồn chống Cộng” mà Hoa Kỳ đặt kỳ vọng nơi quê hương ông.

Tổng Thống Ngô Đình Diệm thường xuyên cử người bí mật tiếp xúc, đề thương thảo, đưa ra nhiều đề nghị hợp tác hòa bình với Hồ Chí Minh, để tránh leo thang chiến tranh giữa hai bên, cùng một dân tộc, có chung một Tổ Quốc. Ông có ý muốn Bắc Việt và Nam Việt, dù hai chế độ, ý thức hệ khác nhau, nhưng không xung đột võ trang giống như Đông Đức với Tây Đức; Bắc Hàn với Nam Hàn.

Nhưng không ngờ, tất cả những lần liên lạc bí mật với chính phủ Hồ Chí Minh đều bị C.I.A. ghi nhận đầy đủ và nắm ra nội dung.

Cả hai anh em ông Diệm và ông Nhu không ngờ rằng Hồ Chí Minh quyết tâm muốn gây chiến tranh “giải phóng dân tộc”, nhuộm đỏ miền Nam theo lệnh của Liên Xô và Trung Cộng, không muốn thỏa hiệp theo ý muốn của Tổng Thống Ngô Đình Diệm; cho nên Cộng Sản Hà Nội tiết lộ hết mọi tin tức về nỗ lực của ông Diệm, muốn biến Việt Nam Cộng Hòa và Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa (Bắc Việt) trở thành quốc gia trung lập, không liên kết, ngỏ hầu thoát khỏi tranh chấp ý thức hệ, vì vậy khiến Tổng Thống Kennedy vô cùng tức giận; từ đó chính phủ Mỹ có ý định thay thế Tổng Thống Diệm. Họ bắt đầu tìm cách gây áp lực lên ông, tạo cớ, tung hỏa mù cần thiết để triệt tiêu đường lối trung lập của ông Diệm.

Nói một cách khác, C.I.A. cố tình tạo cớ cho dân chúng bất mãn ông Diệm, mua chuộc các tướng lãnh lật đổ, rồi sát hại Tổng Thống Diệm và cố vấn Nhu.

Cuộc đảo chánh cần phải rầm rộ, gây được sự chú ý của quốc tế, nhất là khối cộng sản. Từ đó chiến trường miền Nam Việt Nam, cuộc chiến ý thức hệ giữa hai miền Việt Nam được khuếch đại (agrandir) tối đa trước dư luận báo chí quốc tế, như một sự quảng cáo, mời gọi các nước cộng sản tham dự vào.

Lời kêu gọi của Hồ Chí Minh xin viện trợ quân sự từ khối cộng sản, được nhiệt liệt ủng hộ của hai nước cộng sản đàn anh, Liên Xô và Trung Cộng; dù hai nước này đã bắt đầu có những bất đồng quan điểm trầm trọng, nhưng hai nước này đều cũng muốn giúp Hồ Chí Minh thắng Mỹ, để kéo Hà Nội về phía mình.

Tất cả cũng nhờ “thế lực ngầm” đạo diễn, dàn dựng một cách khéo léo trước dư luận báo chí thế giới của nhóm “siêu

quyền lực”. Các nhà hoạch định chính sách đã đi được một bước khá thành công khi làm cho miền Nam Việt Nam trở thành sự quan tâm đặc biệt của toàn khối Cộng Sản, cũng như các nước tự do tư bản, sau vụ Tổng Thống Diệm bị sát hại một cách dã man. Điều này tạo ra một ảo tưởng là Cộng Sản sẽ thắng, mà thắng lợi của họ tại Việt Nam là một chiến thắng quan trọng đối với Cộng Sản và làm Hoa Kỳ suy yếu đi, từ uy tín đến sức mạnh quân lực, kinh tế.

Ảo tưởng này khiến Liên Xô mắc bẫy và bắt chấp tiêu hao tài chánh, chiến cụ, tăng viện cho Cộng Sản Hà Nội tới đa bằng mọi giá từ quân sự đến kinh tế.

Tuy nhiên, quan điểm của Tổng Thống Kennedy, sau khi loại bỏ được Tổng Thống Ngô Đình Diệm, là chỉ muốn hỗ trợ tài chánh, chiến cụ và cố vấn cho chiến tranh, chứ không muốn gởi quân đội sang tham chiến trực tiếp. Tổng Thống Kennedy cự tuyệt mọi quyết định đưa quân tham chiến lớn rộng của Hoa Kỳ sang miền Nam Việt Nam.

Tổng Thống Kennedy không hiểu được những toan tính của các chiến lược gia trong nhóm “siêu quyền lực”, muốn cuộc chiến Việt Nam leo thang dữ dội, nhằm đưa đẩy Liên Xô viện trợ không ngưng nghỉ cho Bắc Việt để nền kinh tế của Liên Xô kiệt quệ lần hồi, đi đến sụp đổ hoàn toàn.

Trúng âm mưu của Mỹ, Liên Xô với một nền kinh tế vốn đã èo uột, vậy mà bước ngay qua năm 1964, sau khi hai ông Diệm và Kennedy vừa mới mất, thì:

- Tháng 2 đến tháng 11 năm 1964, Liên Xô công khai tuyên bố tăng viện trợ cho Bắc Việt 3.6 tỷ Mỹ kim một năm.
- Tháng 2 năm 1965, Brezhnev, người thay thế Krushchev Tổng bí thư Cộng Sản Liên Xô tuyên bố toàn lực hỗ trợ cho Cộng Sản Bắc Việt 1.5 tỷ USD về

kinh tế, 4 tỷ USD về quân sự, trong đó có cả hệ thống hỏa tiễn S.A.M. (Surface to Air Missile).

- Tháng 12 năm 1965 có 15 ngàn quân nhân, chuyên viên, cố vấn Liên Xô làm việc tại miền Bắc Việt Nam, cứ mỗi ba tháng, Hà Nội nhận khoảng 650 triệu USD (khoảng nửa tỷ Rub) chi phí bổ sung, vì có quân nhân Liên Xô trú đóng.
- Tháng 8 1966, Liên Xô gia tăng viện trợ bằng một tuyên bố: “viện trợ không hoàn trả” (non-refundable) bao gồm 1.8 tỷ USD kinh tế và 3.5 tỷ USD chi phí quân sự.
- Cho đến ba năm cuối của cuộc chiến (1972-1975) Liên Xô duy trì sự viện trợ 8.6 tỷ USD mỗi năm, chưa kể 2 tỷ USD về kinh tế không hoàn trả.

Như vậy sau 11 năm (1964-1975) nền kinh tế eo uột của Liên Xô cán đán một cuộc chiến, tổng cộng tiêu tốn hơn 100 tỷ Mỹ kim. Với phí tổn kinh tế, tài chánh lớn lao do viện trợ toàn lực cho Bắc Việt, nền kinh tế của Liên Xô bắt đầu suy thoái trầm trọng từ năm 1974, nền kinh tế này không có cơ hội gượng dậy và tiếp tục suy sụp nặng nề hơn, khi Liên Xô còn tiếp viện Cộng Sản Việt Nam bằng cuộc chiến ở Campuchia, gây ra bởi sự chia rẽ giữa Trung Cộng và Liên Xô. Để duy trì cuộc chiến này, Liên Xô phải viện trợ chiến phí cho Cộng Sản Việt Nam một triệu Mỹ kim một ngày, để đánh bại Khờ Me Đỏ (Pon Pot) đàn em của Trung Cộng, được Trung Cộng hỗ trợ. Vì vậy, cho đến năm 1986, kinh tế Liên Xô hoàn toàn tê liệt, đổ vỡ, dù có cố gắng cải cách của Gorbachev, cũng không tài nào cứu vãn được.

Để hướng dẫn dư luận, người ta đồn ầm lên rằng dòng họ Kennedy có mối tư thù với Mafia (bịa chuyện) cho nên Tổng Thống Kennedy mới bị ám sát. Nói là nói vậy, chứ

nhà chức trách vẫn không điều tra ra được ai là người chủ mưu. Cũng như trường hợp của Tổng Thống Diệm, ông bị gán cho là đàn áp Phật giáo, rồi bị các tướng lãnh đảo chánh, giết chết mà không cần đem ra tòa xét xử. Đến bây giờ cũng chưa ai rõ thể lực ngầm nào chủ mưu.

Vậy là cả ông Diệm và Kennedy bị giết cùng tháng, cùng năm, với cùng một trần trở, về những quyết định chiến lược của “siêu quyền lực” cho số phận Việt Nam.

Bởi vì ông Diệm không muốn cho quân Mỹ vào đất nước mình, bị giết trước. Ông Kennedy thì không chịu đưa quân đội Mỹ tham chiến ở Việt Nam, bị giết sau ông Diệm 20 ngày, vì nghịch ý “thể lực ngầm”. Thật đúng là hai cái chết cùng một nỗi niềm.

***TT Ngô Đình Diệm và ND Nhu đã bị nhóm quân phiến
tra tấn thể thảm trước khi bị sát hại***

Mưa Tháng Tư

(Nhớ ngày 30/4/1975)

Triệu Dương NLT

*Tôi nhớ Sài-gòn cuối tháng Tư,
Mưa như trút nước, trời âm u.
Giang sơn nghiêng ngửa, lòng đau xót,
Nghĩ đến tương lai: quá mịt mù...*

*Tôi lê những bước chân quờ quạng,
Phố xá như không có một người,
Tôi chưa nhìn thấy vùng trăng sáng,
Một lũ yêu tinh đã đến rồi !*

*Người dân chạy loạn không nhà ở,
Từ Huế, miền Trung, Đa Lạt về.
Bao nhiêu em bé, người già yếu,
Đất dúi nhau đi, cảnh nào nề.*

*Sấm sét rền vang dưới bóng đèn,
Tình cờ tôi gặp một người quen
Co ro trong áo mưa tầm tã,
Một mảnh khăn tang nổi muện phiền.*

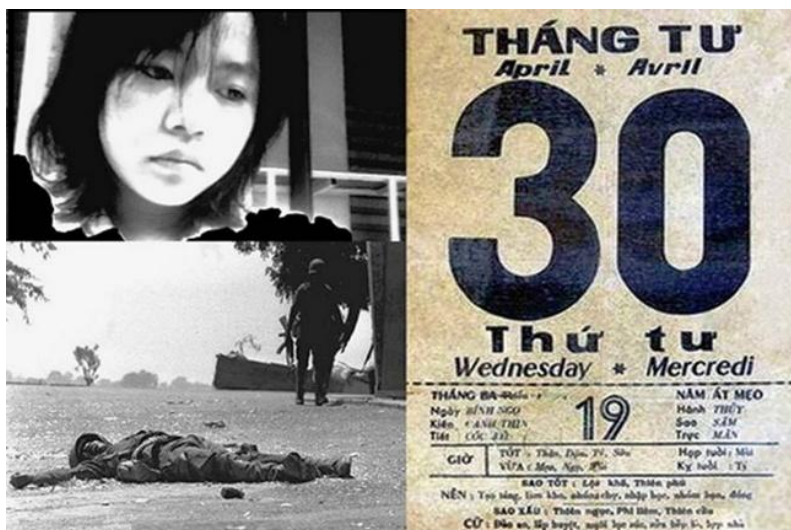
*Người từ Quảng Trị mới vô đây,
Nhà cửa không còn, sống lắt lây.
Chồng chết giữa đường vì pháo kích,
Con chưa đầy tháng bỗng trên tay...*

*Buổi lễ bàn giao...qua phát thanh,
Loan tin Đại Tướng Dương Văn Minh
Lên làm Tổng Thống thay ông Thiệu,
Để cụ Trần Hương lại một mình.*

*Người vô trách nhiệm đã ra đi,
Mặc kệ giang sơn lúc loạn ly!...
 Binh bại rút lui như tháo chạy,
 Dân lành sống chết chẳng cần chi!*

*Con mưa tầm tã ngập Sài-gòn,
Ngao ngán trong lòng chuyện nước non!
 Nghe kể nỗi niềm giờ tuyết vọng,
 Bên thềm, thiếu phụ vẫn ôm con!*

Triệu Dương NLT

TƯỜNG NIỆM QUỐC HẬN

(30.04.1975 – 30.04.2024)

Tích Cốc Ngô Văn Phát K11

Tường Niệm Quốc Hận ngày 30.04, người dân miền Nam ngen ngào nhớ lệ nhớ tới cái đảng:

*Giặc cộng miền Bắc cưỡng chiếm miền Nam
Tù đầy giết hại Quân Dân Cán Chính
Nước mất nhà tan, gia đình ly tán
Lưu lạc muôn phương nổi hờn Vong Quốc!!!.*

Mỗi lần, gần đến ngày 30.04, đảng Việt cộng đều tổ chức rầm rộ mừng ngày cướp được chánh quyền miền Nam. Năm nay 2024, Nguyễn Phú Trọng, Tổng Bí Thư đảng đã kêu mạng, tự hào tuyên bố:

Đất nước ta chưa bao giờ có được tiềm lực, vị thế & uy tín quốc tế như ngày nay.

Đúng rồi ông Trọng ơi! Vì sao? Vì trong quá trình dựng nước và giữ nước của Tổ Tiên ta trên bốn ngàn năm qua, có lúc thịnh lúc suy, có khi vinh có lúc nhục theo vận nước nổi trôi nhưng không bằng 49 năm đảng cướp của Ông độc quyền toàn trị ba miền đất nước nên có được tiềm lực, vị thế và uy tín quốc tế như ngày nay theo Ông nói.

Trước nhứt, tôi đề cập đến cái "**Tiềm Lực**" mà Ông có ý nêu lên là sự đoàn kết giữa những đảng viên của Ông từ thượng tầng chớp bu như Chủ tịch nước, Tổng Bí Thư đảng đến hạ tầng cấp Xã, Phường, trên dưới độ 5 triệu rưởi người nổi dòng tay lớn, tay nhỏ đua nhau bán nước, buôn dân, cướp đất, tham nhũng vv....

Còn lại trên 90 triệu dân không nằm trong cái Tiềm Lực của đảng thì bị cướp đất, cướp nhà, gia đình ly tán!!!.

Để biết thêm cái Tiềm Lực mà ông Trọng tự hào ra sao, xin quý vị đọc bài viết về đảng Việt cộng của Ý Nhi được trích ra như dưới đây:

Sau 78 năm mang mặt nạ đầy tớ, giờ Đảng lột mặt nạ lời mặt chuột.

Câu "***cán bộ là đầy tớ của nhân dân***" mà ông Hồ Chí Minh bày ra, là câu mị dân tro trên bực nhất, nó ra đời từ khi Đảng Cộng sản nắm quyền cai trị.

Để biết cán bộ có phải là "đầy tớ" của nhân dân hay không, thì cứ đến cơ quan công quyền làm giấy tờ sẽ rõ. Chưa có một quốc gia nào mà "phép vua" một đường, "lệ làng" một nẻo, thì nhau hành hạ người dân như xứ sở này – xứ sở tự xưng là "thiên đường Xã hội Chủ nghĩa".

Tham thì thường gắn liền với ác, con người cũng thế mà đảng chính trị cũng thế. Ít có nơi nào trên thế giới mà quyền con người bị xem thường như ở Việt Nam, và cũng ít có nơi nào mà tình trạng quan tham nhiều như ở Việt Nam. Khi

Đảng tham, thì Đảng cần bộ máy công an khổng lồ để trị dân. Khi quan chức ăn cắp và cả ăn cướp của dân tràn lan, thì bộ máy công an khổng lồ sẽ giữ cho dân ngoan ngoãn chịu đựng. Đã là nhà nước công an trị, thì ắt nhà nước đó rất ác với dân.

Khốn khổ cho dân Việt là, Đảng Cộng sản đối xử với dân chẳng khác nào con vật. Họ vét hết công sức làm lụng của dân để nuôi Đảng, nuôi quan. Dân bất bình thì họ dùng cái roi “công an trị” quất cho thật đau, để dân câm mồm. Người dân Việt Nam đang sống dưới bàn tay cai trị của chính người Việt, mà kinh khủng còn hơn thời thực dân.

Đảng Cộng sản được ví như con quái vật trăm tay. Tay bóc lột, tay bịt miệng, tay cầm roi quất vào dân vv... nhưng mồm của Đảng thì nói đạo lý. Chẳng phải là suốt hơn 7 thập kỷ qua, Đảng luôn ra câu “cán bộ là đầy tớ của nhân dân” sao? Chẳng phải, mồm Đảng vẫn cứ ra rả “nhà nước ta là nhà nước của dân do dân và vì dân” sao? Và chẳng phải, Đảng ra rả về đủ loại đạo đức, nào là “đạo đức Cách mạng”, nào là “đạo đức Hồ Chí Minh” đấy sao? Nhưng thử hỏi, có quan chức nào có “đạo đức” đâu.

Đạo đức của người Cộng sản có chẳng chỉ là đạo đức giả. Có đảng viên nào sống liêm chính đâu? Lương thì ba cọc ba đồng, nhưng để vào được bộ máy nhà nước, phải chạy hàng trăm triệu cho những chiếc ghế nhân viên quen, chạy hàng tỷ cho những chiếc ghế có thể moi tiền dân hoặc tiền nhà nước. Còn chạy hàng triệu đô cho những chiếc ghế có chút danh. Chẳng phải là cựu Đại biểu Quốc hội Châu Thị Thu Nga đã chạy đến 30 tỷ đồng cho chiếc ghế Đại biểu Quốc hội, mà vào đó chỉ biết gật thôi sao. Vậy thì, những ghế quyền lực hơn, như ghế Bộ trưởng, thì chạy bao nhiêu?

Với bản chất có quyền là moi tiền làm giàu, nên quan chức nếu không phải kẻ trộm thì cũng là kẻ cướp. Thử hỏi, có quan chức nào nghèo đâu? Đến tổ trưởng tổ dân phố còn tìm cách gặm nhấm, thì quan phường xã có nhà lầu, ô tô, là

chuyện không hề lạ lẫm, mặc dù lương của quan chức chỉ đủ tiền xăng cho xe, thậm chí không đủ tiền bảo trì và sửa xe.

Với cách hành xử, hề có chút quyền là tỏ ra cửa quyền, thích hành hạ dân mới oai, thì đây không phải là đây tớ gì cả, mà đó là một kẻ hành dân. Sự hạch sách người dân phổ biến đến nỗi, trong dân gian, người ta biến cái từ “hành chính” thành cụm từ “hành là chính”, để mô tả một cách chua chát cái thói muốn làm cha làm mẹ dân của thành phần có quyền.

Ngày 13/12, tờ báo Tiền Phong có bài viết “Lãnh đạo như cha như mẹ, anh em dựa vào mà yếu thì cũng ngã luôn”. Lâu nay, Đảng đeo mặt nạ “đầy tớ của nhân dân”, thì giờ đây, họ không cần đeo nữa. Tháo mặt nạ ra thì tất nhiên họ lộ mặt chuột, với bản chất là thích làm cha làm mẹ nhân dân.

Đó là sự thật suốt hơn 7 thập kỷ qua và Đảng Cộng sản cũng nên đánh bài ngửa với dân. Hãy gọi dân là “dân đen” hay “bọn thảo dân” luôn, cho đúng bản chất. Đeo mặt nạ hoài làm gì? Dân biết hết rồi. (Hết trích).

Chuyện mua quan bán chức đã và đang xảy ra hằng ngày trong cái đảng Việt cộng, cho nên người dân làm chủ mới mĩa mai gán cho hai chữ “**TÚ Ệ**”. Đó là Nhất *hậu duệ*, Nhì *tiền tề*, Ba *quan hệ*, Bốn *trí tuệ* (hạt giống đỏ).

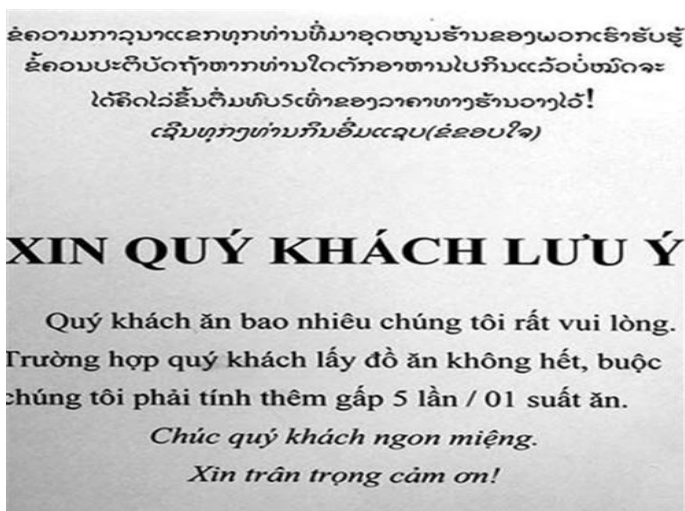
Nói tóm lại, cái “Tiềm Lực” của đảng Việt cộng đã và đang nằm trên đầu ruồi của hòng súng được thực hiện rập khuôn theo lời tuyên bố của Trường Chinh, Chủ tịch Hội Đồng Nhà Nước là ***Đảng ta cướp chính quyền bằng bạo lực, thì đảng ta phải dùng bạo lực để giữ chính quyền***. Đó là Tà Quyền của đảng, là “Tiềm Lực” mà ông Trọng tự hào phải không quý vị độc giả?

Còn về “**Vị thế và uy tín Quốc Tế**” thì sao? Thì tự hào hay tự nhục thì xin quý độc giả xem ba cái hình dưới đây tự nó nói lên đây đủ câu trả lời cho Trọng rồi. Những người Việt Nam này được sanh ra và lớn lên trong cái nôi của Xã Hội

Chủ Nghĩa, được đào tạo dưới mái trường XHCN, là cháu ngoan bác Hồ, được dạy dỗ theo đạo đức cách mạng, đạo đức Hồ Chí Minh là cách ăn cắp, ăn cướp vv... cho nên mới ra nông nổi như thế này!!!. Lỗi tại ai? Xin quý vị tự trả lời dùm....

Cảnh cáo ở Đài Loan

Cảnh cáo ở Thái Lan

Cảnh cáo ở Nhật

LỜI CUỐI

Lịch sử hào hùng của giòng giống Tiên Rồng sẽ được lập lại. Sẽ có một ngày màu **Tang Quốc Hận 30.04** sẽ được xếp vào đáy thùng lịch sử khi toàn dân vùng lên như vũ bão lật đổ bạo quyền cộng sản buôn dân, bán nước, đập tan xiềng xích nô lệ, thực hiện **Tự Do – Dân Chủ**, người người hát tiếng hoan ca khắp nẻo đường đất nước. Ngày ấy tất phải đến, không một bạo lực nào có thể cản ngăn được bánh xe lịch sử đang chuyển mình theo khát vọng của toàn dân.

Ngày ấy, ngày N+1, Cờ Vàng Ba Sọc Đỏ sẽ ngạo ngễ phát phới tung bay dưới bầu trời xanh của ba miền đất nước Nam- Trung - Bắc. Không biết ngày ấy, tôi còn sống để vui mừng cùng toàn dân, cùng

nắm tay nhau hát khúc Khải Hoàn Ca không?. Vì năm nay, tôi 95 tuổi Tây (Sn.1929), 96 tuổi Ta (Kỷ Ty), nên hàng ngày, tôi nguyện cầu Mười Phương Chư Phật từ bi gia hộ cho con sống đến ngày ấy, để thấy được ngày tàn của một chế độ cộng sản phi nhân, tàn bạo, dã man nhứt trên hành tinh này.

Trân trọng kính nguyện cầu.....

Laatzen ngày 20.02.2024

Tích Cốc Ngô Văn Phát,

cựu tù nhân "cải tạo" ở Hoàng Liên Sơn - Bắc Việt

Xếp hàng dài dài mua nhu yếu phẩm dưới chế độ Cộng sản

GÌN GIỮ CHO NHAU MỘT NỤ CƯỜI

Nguyễn Tân Hiệp K25

1. Đô thành Saigon là nơi tôi lớn lên, ký ức về Saigon của tôi chứa đầy kỷ niệm tuổi thơ. Saigon có những buổi chiều gió mưa, đạp xe đi học về mà người ướt đầm. Saigon có nhiều bạn bè, trong những ngày vui liên hoan cuối năm học. Saigon có một người con gái tóc dài tôi từng thương yêu trong lứa tuổi học trò.

Năm tôi 17 tuổi, học lớp đệ nhị ở trường Võ trường Toàn, thứ hạng trong lớp không tệ, nhưng tôi bắt đầu đi vào đời bằng những bước chân rất rụt rè. Vì là con nhà nghèo, tôi không dám có nhiều hoài bão tuổi trẻ như bao nhiêu bạn bè khác. Chúng nó, đứa muốn làm bác sĩ, đứa muốn làm kiến trúc sư, ngay trong thời đất nước còn chiến tranh loạn lạc. Còn tôi, mơ ước về một tương lai thì vẫn rất mơ hồ.

Dù còn là học sinh, và cuộc sống rất khó khăn, nhưng tôi cũng là đứa con trai đang lớn, đã bắt đầu biết mộng, biết mơ, biết nhớ một ánh mắt, biết mong một nụ cười.

Ánh mắt nụ cười ấy từ một người con gái có cái tên nghe thật đẹp và giản dị: Mai.

Mai bằng tuổi tôi, nhưng vì lý do nào đó Mai lại học sau tôi một lớp. Mai ăn nói từ tốn, nhỏ nhẹ, bề ngoài rất xinh xắn, ngây thơ. Mỗi buổi chiều hàng ngày, Mai đứng bán bánh mì thịt ở khu xóm lao động, sâu trong hẻm đường Trần khắc Chân, nơi mà gia đình tôi đang cư ngụ. Mai cũng là học sinh của trường trung học Văn Lang nổi tiếng trong khu vực. Mai đi học buổi sáng, buổi chiều Mai buôn bán phụ mẹ. Xe bánh mì chắc là phương tiện sinh sống duy nhất của gia đình. Tôi bị Mai thu hút bằng tâm lòng hiếu thảo và ý chí vươn lên của một cô gái nhà nghèo, chúng tôi cảm thông nhau vì nhà

tôi cũng nghèo giống như Mai. Đi học về, xe đạp của tôi thường dừng lại ở xe bánh mì. Tôi lấy có mua bánh mì để nhìn ngắm mái tóc óng mượt, đen nhánh, xoả dài qua vai, mái tóc tôi cho là đẹp nhất trên thế gian.

Tôi với Mai ban đầu là quen biết, sau là bè bạn. Em gái của Mai thường nhờ tôi hướng dẫn bài vở, nên khi tôi tới nhà, người lớn không ngăn cấm. Một đôi lần tôi ghé nhà thăm viếng mẹ Mai, mỗi khi trái gió trở trời bà không được khoẻ, và tôi thường xuyên đến chung vui với gia đình trong những dịp lễ tết. Lâu dần, tôi đã yêu thương Mai lúc nào tôi cũng không hay.

Dù vẫn còn trong lứa tuổi học sinh, nhưng tôi cũng đã cùng với một số bạn học, thành lập một nhóm văn, để chúng tôi tập tành viết truyện làm thơ. Bài viết nào của tôi cũng đề “tặng Mai” như là không cho người khác dành phần. Tôi đã làm rất nhiều bài thơ đem đăng báo, đa phần diễn tả một người nữ tên Mai, mà tôi muốn gửi gắm một nỗi niềm yêu.

Yêu quá nên làm thơ, tôi không ngờ hôm nọ tôi được Mai trao cho một ổ bánh mì ăn không phải trả tiền, kèm với lời khích lệ: “Cảm ơn bài thơ mới của anh đã viết cho tôi. Hôm nay tôi tặng anh bánh mì, mai mốt tôi mua tặng anh món quà khác nha”.

Sau hơn một năm quyến luyến, tình yêu càng lúc càng sâu đậm. Ngày nào không gặp Mai, tôi đứng ngồi không yên. Tôi thường canh đón Mai tại nơi nhận bánh, để trao những phong thư chứa đựng bao nhớ nhung và mơ ước về tương lai. Mai chưa hề viết thư đáp trả. Nhưng không sao. Tôi nghĩ con gái dễ e thẹn khi đặt bút viết thư.

Có một lần Mai cùng em gái đột ngột đến gặp tôi, hai người chỉ đứng trước cửa nhà và trao tôi lá thư đầu tiên. Tôi sung sướng đến đại người khi nhận thư của Mai. Mai từ giã ra về rồi, mà tôi quên hẳn là tôi đang ở đâu, tôi đứng lặng lẽ tại chỗ rất lâu mới có thể lững thững bước chân trở vào nhà.

Lá thư ấy là lá thư duy nhất tôi nhận của Mai trong suốt cả cuộc đời. Tôi giữ mãi lá thư trong nhiều năm sau này, đến khi có những biến cố làm thất lạc. Trong thư Mai thân mật nói chuyện với tôi cả bốn trang giấy học trò, nói rất nhiều điều, Mai khuyên tôi ráng học, hứa sẽ luôn ở bên cạnh để an ủi khuyến khích, và hy vọng tương lai tôi sẽ vô cùng rực rỡ. Mai có nói câu này: “Nếu không ráng học, người ta không còn thương nữa, ráng chịu”.

Tôi nghĩ viết được như thế là Mai đã yêu rồi chứ còn gì nữa. Tâm hồn tôi từ đó tràn ngập niềm vui.

Một buổi chiều mùa hè, tôi đến gặp Mai để báo tin tôi đã thi đậu Tú Tài 2. Mai cười rất vui, và nói với tôi: “Chúc mừng anh nha, tối nay tụi mình đi chơi đi”.

Trời ơi, tôi như trên trời rơi xuống, vừa mới coi bảng biết mình thi đậu, lại vừa được người yêu hẹn hò. Đây là buổi hẹn hò đầu tiên trong cuộc đời con trai của tôi. Tôi vui như điên dại, cứ trông mau đến tối, ra ngõ nhà Mai trên đường Trần quốc Toản để đón nàng đi chơi.

Tôi không nhớ mình đã xoay sở cách nào mà đã có sẵn một mớ tiền trong túi, cũng đủ đưa Mai đi ăn uống, để cùng san sẻ niềm vui thành công đầu tiên của tôi khi bước vào đời. Tôi dự định sẽ tìm một quán cà phê thanh vắng, tâm sự đến khuya, hứa hẹn những điều còn đang ấp ủ.

Tôi cùm rúm trong bộ đồ tây đầu tiên trong đời, áo bỏ thùng với giày da. Tôi hồi hộp, tim đập mạnh khi nhìn thấy Mai từ trong ngõ bước ra. Mai mặc áo dài trắng như khi đi học, tóc xoả dài qua vai, giản dị nhưng đẹp lộng lẫy hơn bao giờ hết. Tôi vẫy gọi chiếc taxi mà các ngón tay run bần bật. Tôi mở cửa sau cho Mai vào xe, rồi bước lên ghế trước, nhưng anh tài xế ngăn lại: “Em ra sau ngồi đi, đi với bạn gái, ai lại ngồi phía trước?”

2. Tôi nghe lời anh tài xế, bèn lên mở cửa sau phía bên kia bước vào xe, ngồi bên cạnh Mai. Mai không dùng nước hoa mà sao mùi da thịt nàng thơm ngát. Khi vừa chuyển bánh, xe có hơi lắc lư, vai tôi chạm nhẹ vào vai Mai, sao mà tôi có cảm giác êm ái đến ngất ngây.

Chạy được một quãng ngắn, anh tài xế ngừng xe hỏi, các em muốn đi đâu. Tôi gợi ý Mai cùng đi ăn tiệm. Mai trả lời không muốn đi ăn, chỉ muốn đi chơi ở công viên.

Cũng để chiều ý Mai, tôi nhờ anh tài xế cho xe đến công viên Phan đình Phùng tại góc đường Phan đình Phùng và Pasteur. Sở dĩ tôi biết công viên này vì tôi đạp xe đi học ngang qua đây hàng ngày.

Trời đêm tháng tám nhiều gió, mát mẻ. Ánh trăng chỉ được nhìn thấp thoáng qua các ngọn cây, Ngõ vào công viên, mới chừng hơn tám giờ tối, mà trai thanh gái tú dập dìu. Tôi và Mai cùng bước đi rất chậm trên con đường lát sỏi. Tôi có cảm giác vô cùng sáng khoái và hạnh phúc, thỉnh thoảng lại nhìn xuống chân để thưởng thức thật lâu cái hình ảnh tôi và Mai đang song hành sánh bước. Cầu trời cho chúng con sánh bước trọn đời. Con đường lát sỏi giống như đường lên cõi bồng lai. Tôi chưa thể nói với Mai câu gì, vì còn đang bận nuốt từng giọt hạnh phúc vào sâu tận đáy tim.

Suốt đoạn đường hai đứa tôi đi qua, các ghé đá đều bị chiếm chỗ bởi các cặp tình nhân, họ đang hẹn hò tình tự với nhau. Tôi hy vọng hôm nay tôi cũng được tận hưởng một buổi hẹn hò tuyệt vời với Mai, dù chỉ ở một chừng mực nào đó tôi cũng vui.

Đi đến cuối con đường lát sỏi, cũng là cuối công viên, bên kia hàng rào là đường Phan Thanh Giản, tôi chọn được một ghé đá vừa vắng vẻ, vừa sạch sẽ. Tôi mời Mai ngồi xuống, vì đường như hai đứa đều đã mỏi chân rồi.

Tôi ngồi cạnh Mai, người lằng lằng, trong lòng rộn lên một niềm vui, vì nghĩ rằng tình yêu của tôi bấy lâu, nay đã được Mai đáp ứng. Nhưng những câu nói tôi đã sắp sẵn trong đầu sao bây giờ tự nhiên bay đâu mất. Tôi cũng có một ước mơ từ lâu là được hôn lên mái tóc óng ả của Mai, nhưng hôm nay không tài nào tôi dám thực hiện. Tôi nhìn mông lung, lòng xuyến xao khó tả. Phút giây này tôi nghĩ chắc là Mai đang rất vui cũng như tôi đang rất vui. Tôi nhìn qua khuôn mặt của Mai, để tìm thấy ở đó một nụ cười rạng rỡ, nụ cười hạnh phúc đánh dấu ngày kỳ ngộ của hai đứa.

Nhưng không, ô kìa, Mai đang khóc. Tôi nhìn thấy rõ hai giọt nước mắt dưới ánh đèn yếu ớt của công viên. Tôi vừa lo âu vừa thắc mắc, không biết đã xảy ra chuyện gì, sao bỗng dưng Mai lại khóc?

Mai dùng khăn tay chùi nước mắt, rồi nói: “Mình không lấy nhau được, anh ơi, mẹ tôi nói mẹ không gả tôi cho anh”.

Tôi nghe như lòng bùng trong lỗ tai. Lặng thinh một hồi thật lâu tôi mới lên tiếng: “Chuyện gì vậy Mai? Tôi có lỗi gì sao?” “Không anh, gia đình tôi đã nhận lời anh Bình, anh ấy là sĩ quan đang đóng quân ở chi khu Hoài Nhơn, chúng tôi đã làm đám hỏi hai tháng nay rồi”.

Tôi nghe rất rõ từng lời nói của Mai. Trời ơi, sao đột ngột vậy trời. Gió đêm lồng lộng mà mồ hôi tôi tuôn ra như tắm. Bao năm vun đắp hy vọng, lẽ nào trong phút chốc tất cả đều tan biến, có lẽ nào?

Tôi cảm giác một cái gì đang nghiền nghẹn trong cổ họng, cố gắng lắm mới gượng hỏi: “Sao hai tháng nay Mai không nói cho tôi biết, lúc nào cũng cười đùa với tôi, làm tôi xây đắp hy vọng, sao Mai ác với tôi vậy?”

Mai vừa khóc vừa phân trần: “Tôi sợ anh buồn ảnh hưởng kỳ thi, mẹ tôi ép làm đám cưới ngay, nhưng tôi đâu chịu. Tôi

đòi chờ anh thi đậu xong, mới ra Bình Định làm đám cưới. Tôi làm mình làm mẩy đủ lắm, mẹ tôi mới chịu tôi”.

Trời ơi, chết tôi rồi. Nghe đến đây, tôi thật sự không thể kèm chế được hai dòng nước mắt lăn dài xuống má. Rất lâu, tôi vẫn ngồi chết lặng, tứ chi rã rời.

Mai bết khóc và nói gia đình Mai đồng ý cho Mai gặp tôi lần cuối để chia tay. Mai càng nói, nước mắt Mai càng chảy, và tôi cũng khóc theo. Hai đứa vừa khóc vừa kể cho nhau nghe rất nhiều điều, những kỷ niệm thân tiên, những ước mơ rực rỡ. Những ước mơ đó nay đã tan biến hết rồi.

Đến khuya thì không ai nói lời nào nữa.

Thời gian trôi đi thật chậm, đồng hồ tay của tôi chỉ hơn 12 giờ đêm, hai đứa đều đã tỉnh táo không còn khóc nữa. Mọi chuyện đến nước này phải chấp nhận thôi.

Tôi đề nghị đưa mai về, Mai lắc đầu: “Kể từ ngày mai mình không được phép gặp nhau nữa rồi, anh để tôi ngồi với anh thêm chút nữa nha”.

Tôi hỏi lại: “Ở nhà không chờ sao?” Mai trả lời: “Thì, mặc kệ đi”.

Tôi chống tay gục đầu nghe theo. Đúng là ngày mai tôi không còn lý do gặp Mai nữa rồi, Làm sao tôi vui sống được đây, nếu không còn được nhìn thấy Mai? Trời ơi hoàn cảnh sao mà trớ trêu, nghiệt ngã?

Theo yêu cầu của tôi lần cuối, Mai đưa bàn tay cho tôi nắm một lần, một lần này thôi, vì tôi biết tôi không còn có cơ hội nào để được nắm lấy bàn tay ấm áp, mịn màng này nữa.

Đến hơn 1 giờ sáng, rất ít xe cộ còn qua lại. Tôi và Mai quyết định đi bộ cùng nhau về nhà. Hai đứa bước đi chậm chậm trên đường phố Saigon tĩnh mịch vào giữa khuya, dù

lòng nặng trĩu, nhưng cũng cố gắng kéo dài thêm giây phút còn được nhìn thấy nhau, qua những bước chân song hành.

3. Đến tuổi động viên, tôi nhập ngũ và thụ huấn ở quân trường, vì chiến tranh đang rất khốc liệt, sau khi mãn khoá tôi sẽ ra phục vụ đơn vị ở chiến trường. Thanh niên trong thời chiến, chuyện tử sinh không còn quan trọng nữa. Suốt thời gian tập luyện, dù có vất vả, nhưng những kỷ niệm tình yêu thời tuổi trẻ vẫn canh cánh mãi bên mình.

Em gái của Mai vẫn giữ liên lạc với tôi, và có gửi thư chúc mừng ngày tôi mãn khoá, đồng thời nhắn tin dùm ông anh rể, chồng của chị Ba, chị của Mai, đang làm công chức ở thủ đô, anh chị có ý định gặp tôi nếu tôi có dịp về Saigon.

Tôi được nghỉ phép ở Saigon 15 ngày trước khi ra trình diện đơn vị.

Hôm nay với quân phục lính mới, tôi đến nhà anh chị Ba ở Quận 3, theo giờ được mời. Người mở cửa tiếp tôi, rất bất ngờ, lại chính là Mai.

Mai gọi hai đứa con nhỏ ra cúi đầu chào chú. Tôi rụt rè chào Mai, giọng run run vì ngạc nhiên: “Anh Bình khoẻ không Mai?”

“Dạ vẫn khoẻ”. Mai đáp lời. “Anh Bình phải đi hành quân xa. Vì ở Bình Định loạn lạc, tôi tạm đưa hai đứa con về ở nhờ nhà anh chị Ba”.

Tôi hỏi qua về cuộc sống. Mai bảo tất cả đều ổn. Mai nói thêm, hôm nay gặp nhau cũng chỉ tình cờ nhưng rất là vui. Tim tôi đập như muốn vỡ lồng ngực. Người vui nhất phải là tôi mới đúng. Không phải bấy lâu nay tôi rất muốn được nhìn thấy Mai hay sao? Bây giờ, không phải là Mai đang đứng trước mặt tôi, rành rành bằng xương bằng thịt hay sao?

Được gặp lại Mai chính là niềm hạnh phúc. Và tôi đang tận hưởng hạnh phúc ấy qua từng giây. Lòng tôi xúc động bồi hồi. Tôi hỏi Mai sẽ ở Saigon bao lâu, Mai trả lời: “Saigon yên ổn hơn ngoài Trung, tôi muốn ở đây lâu hơn để săn sóc các cháu”.

Có lẽ vì tôi quá vui nên tôi có hơi lúng túng khi đối diện với Mai. Tôi chưa kịp hỏi gì thêm thì chợt anh chị Ba bước ra chào tôi, mời tôi vào tiệc ở phòng khách. Tiệc hôm nay lại làm tôi bất ngờ. Chị Ba nói đây là tiệc mừng ngày tôi ra trường. Tôi nói lời cảm ơn anh chị về sự tận tình.

Tôi phải trả lời cho mọi người về rất nhiều câu hỏi về tôi. Tiệc diễn ra cũng khá vui.

Anh Ba hỏi tôi: “Chùng nào em lập gia đình?” Tôi mỉm cười đáp lại: “Chắc cũng sớm thôi anh. Em và người yêu đang hẹn hò, dự định năm sau chúng em sẽ thành hôn”.

Anh chị Ba và cả Mai đều nói lời chúc mừng tôi. Sau khi tiệc tan, anh chị Ba vào phòng trong, tại phòng khách chỉ còn tôi và Mai.

Có những trùng phùng bất ngờ, nhưng đau khổ thì hiện hữu. Có khi hoàn cảnh đưa đẩy người ta sống lại với những kỷ niệm thời tuổi dại, mà bất giác quên đi cả hiện tại và tương lai.

Tôi và Mai đang rất gần nhau, nhưng ranh giới thì rất lớn. Có những điều tôi chất chứa trong lòng bấy lâu nay, nghĩ rằng sẽ không có cơ hội gặp Mai để thổ lộ. Bây giờ đã gặp đây rồi, nhưng tôi lại không thể nói được câu nào.

*“Em bây giờ như xa một tâm tay
Biết nói gì khi tình đã vụt bay
Tháng mười hai trời còn mưa muộn
Anh lang thang đứng lặng ở cuối trời” (Vũ Hoàng)*

Tôi chỉ nhìn Mai. Tôi cố nhìn cho thoả lòng bao nhiêu ngày nhưng nhớ. Mai không giấu được nét tiêu tụy của thiếu phụ đang xuân, khi dắt dìu con nhỏ. Nhìn mái tóc chưa kịp chải gọn, phủ xoà trên vàng trán còn nguyên nét ngây thơ, mà lòng tôi thấy cảm thấy xót xa vô cùng.

Đôi mắt Mai buồn rười rượi, gợi cho tôi nhớ lại giọt nước mắt đêm hẹn hò ngày nào, dưới ánh đèn hiu hắt của công viên. Giọt nước mắt ấy bao nhiêu năm rồi cứ chập chờn trong giấc ngủ của tôi. Kỷ niệm xưa bất giác hiện về, khiến cho người tôi run lên, môi nghe mằn mặn.

Cố nén xúc động, tôi vuốt tóc cháu bé, an ủi Mai: “Mai đừng buồn. Anh Bình vì phận sự phải tạm chia cách Mai một thời gian thôi. Cũng như tôi, vài hôm nữa tôi cũng phải rời đô thành đi vào chiến trường như bao nhiêu người khác vậy”.

Tôi kể cho Mai nghe chuyện quân trường và những nỗi buồn xa xăm, khi tôi nhớ về kỷ niệm những ngày tháng cũ, còn Mai kể về cuộc sống gian truân vì chiến cuộc. Tôi nhớ hoài câu Mai nói: “Dù chưa chắc còn gặp lại, nhưng tôi sẽ luôn cầu nguyện cho anh trên đường chiến đấu luôn được bình an”.

Chúng tôi chuyện trò lâu lắm như không muốn dứt ra, như người thân lâu ngày mới gặp lại.

Chuyện vẫn cũng tàn. Khi Mai đưa tôi ra ngõ để đi về, buổi chiều Saigon nắng muộn, tôi bùi ngùi, tưởng như đang chia tay người yêu bé nhỏ thuở còn tuổi học trò. Nhưng hoàn cảnh hôm nay đã khác, khác ở chỗ, đau đớn hơn, chia tay lần này thật sự là lần chia tay vĩnh viễn.

4. Thế rồi tôi ra đơn vị, bình thần nhảy vào lửa đạn như bao thanh niên khác. Đến khi nghiệp lính tạm ổn định, tôi lập gia đình, nên đã phải quên hết những kỷ niệm yêu đương thời tuổi trẻ.

Chiến trường càng ngày càng khốc liệt. Tôi may mắn vẫn còn sống sót cho đến ngày miền Nam thất thủ.

Và trong tù cải tạo, đã có một sự thật làm cho tôi hết sức bất ngờ. Người bạn kể lại rằng trước ngày tôi mãn khoá, chi khu Hoài Nhơn bị tràn ngập, chồng Mai tử trận, Mai phải diu hai con nhỏ lặn lội vào Saigon.

Nếu quả như vậy thì hôm gặp lại tôi tại nhà anh chị Ba, vì thấy tôi sắp lập gia đình, Mai đã cố tình lặng thinh, không hé lộ hoàn cảnh goá bụa của mình.

Tôi vẫn còn nhớ ánh mắt rung rung, nét mặt buồn xa xăm của Mai khi tiếp chuyện với tôi trong ngày hôm đó.

*“Ai nhớ chẳng ai
Những gì tha thiết nhất trong đời
Những gì không nói nên bằng lời
Tìm ta thì chơi vơi, hồn ta tìm nơi nơi
Lòng ta luôn nhớ đời” (Hoàng Thi Thơ)*

Làm sao tôi có thể quên những xúc động bồi hồi trong lòng tôi, và lời chúc chân tình của Mai trong lần gặp gỡ bất ngờ này?

Bốn mươi mấy năm qua rồi, hôm nay nhìn lại, trong ký ức tôi, bức tranh tình yêu tuổi học trò ngày nào đã trở thành một bức tranh tuyệt đẹp.

Ngày xưa, giữa tôi và Mai, vẫn có thể còn nhiều điều tôi chưa biết hết, nhưng ở tuổi này, và đến lúc này rồi, những điều đó có quan trọng nữa hay không?

Là con người, ai cũng sẽ phải trở về cát bụi. Cho nên dù không còn gặp lại, nhưng nếu còn nhớ đến kỷ niệm, xin người bạn gái của tôi ngày nào, hãy gìn giữ cho nhau một nụ cười và một tình bạn tri âm tươi đẹp nhất trên thế gian này.

Trời Trở Buồn Trời Muốn Khóc

Ao Thu K20/1

*Tôi đang khóc song tôi chẳng muốn buồn
Nhớ cha mẹ lệ mãi tuôn ,
Nhớ anh, em, bạn, nhớ thương cội nguồn ,
Nhớ nhiều phố cũ, đường quê ?
Nhớ quá chốn xưa một thuở đi về ,
Nhớ trường cũ, nhớ thầy cô ,
Nhớ nhiều nên thấy mưa vô tận lòng !
Nhớ song thân mỗi đợi trông
Thương người xa xứ, hoài mong ngày về ?
Trời giăng mây xám lê thê !
Mưa rơi lất phất ử ê cỗi lòng .
Bao giờ nắng ấm mây hồng ?
Dân tôi thoát cảnh xiềng gông dọa dầy ?
Tôi thường thao thức đêm dài
Nguyện cầu đất nước hết ngày cộng nô.
Hết loài quỷ đồ sản vô ,
Khiến dân nghèo đói, nước mòn tài nguyên...
Người ngu lèo lái con thuyền :
Quốc gia mạc vận, quốc dân mạc đời!
Trời mưa trời cũng tạnh thôi!
Hết thời bị cực tới thời thái lai!
Trời cao xin hãy đoái hoài
Trời trong mây tạnh hết ngày lưu vong.*

Vài Kỷ Niệm Về Sư Đoàn 5 Bộ Binh Và Tướng Lê Nguyên Vỹ

Triệu Vũ

Đầu tháng 9-1965, sau khi tốt nghiệp khóa 19 Sĩ Quan Trừ Bị Thủ Đức, tôi về Bình Dương trình diện Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh. Đây là một trong những đại đơn vị kỳ cựu của Quân lực VNCH, bao gồm các đơn vị thiểu số miền Bắc – mà đa số thuộc sắc dân Nùng thuộc vùng tự trị Móng Cáy của Đại tá Vòng A Sáng. Di cư vào Nam, được mang tên Sư Đoàn 3 Dã Chiến, sau đổi thành Sư đoàn 5 Bộ Binh, trấn giữ vùng đông bắc thủ đô Saigon và được coi như đơn vị tin cậy nhất của chế độ.

Ngày ấy, Tướng Vỹ còn mang cấp bậc Thiếu Tá, giữ chức Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 9. Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn đồn trú tại Bến Cát, sau dời lên Chơn Thành, cách tỉnh lỵ Bình Dương khoảng 50 km về hướng Bắc. Từ Bộ Tư Lệnh SĐ ở Phú Lợi - Bình Dương, tôi đã nhiều lần lên đó, khi thì đi cùng phái đoàn Thanh Tra, khi thanh tra một mình, theo lệnh đơn vị trưởng, nên tôi có nhiều

dịp tiếp xúc với Thiếu Tá Vỹ và các Sĩ Quan trong Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn. Nhờ vậy, cũng từ những ngày đó, tôi biết thêm nhiều về cuộc đời "người lính chiến thực sự" Lê Nguyên Vỹ.

Tướng Võ sinh năm 1933 tại Sơn Tây, miền Bắc Việt Nam. Ông nguyên là sĩ quan binh chủng Nhảy Dù, thời Thiếu Tá Đỗ Cao Trí còn giữ chức Liên Đoàn Trưởng. Ông tham dự nhiều cuộc hành quân từ Bắc vào Nam. Năm 1955, sau cuộc tảo thanh Bình Xuyên ở Saigon - Chợ Lớn, ông được thăng cấp Đại Úy. Ít năm sau, rời Nhảy Dù, Ông ra phục vụ tại Sư Đoàn 5 BB. Ông được giao chức Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 2/9, rồi Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 9BB năm 1965 với cấp bậc Thiếu Tá sau một thời gian làm Chi Khu Trưởng Chi Khu Bến Cát.

Những ai từng làm việc với ông, dù thượng cấp, hay quân sĩ dưới quyền, đều chung một nhận xét: Ông là vị chỉ huy rất nóng tánh – theo tôi phải nói là trực tánh mới đúng. Trong một đặc san của Sư Đoàn 5BB thuở đó, đã ghi như sau về Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 9 – tức Thiếu Tá Võ: "Có một lần Ông vung tay đập vỡ mấy cái mặt bàn". Nhưng nói gì thì nói, không ai có thể phủ nhận Ông là một sĩ quan chỉ huy hành quân tài giỏi, thủ cũng như công. Những phái đoàn thanh tra từ Tổng Tham Mưu, Quân Đoàn, Sư Đoàn khi đến quan sát nơi đóng quân của đơn vị Ông, đều hết lời khen ngợi. Bản doanh Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn 9 tại Chơn Thành là một căn cứ phòng thủ hình ngũ giác kiểu mẫu.

Đối với nhân viên thuộc Bộ Chỉ Huy, có lẽ Ban 2 vất vả hơn cả. Lý do đơn giản là Ông Trung Đoàn Trưởng luôn quan tâm đến tình hình địch, tình hình bạn. Nhờ vậy, đơn vị do Ông chỉ huy đã ghi hết chiến công này đến chiến công khác, trong cũng như ngoài Khu 32 Chiến Thuật. Những địa danh, những mặt khu, những chiến khu từ Bến Súc, Bến Sỏi qua Dầu Tiếng, Lộc Ninh, Hớn Quản, đến Đồng Xoài, Phước Long, Phước Quà rồi mệnh mông Tam Giác Sắt, Chiến Khu C, Chiến Khu D v.v. nơi nào cũng in dấu gót giày hành quân của các chiến sĩ Trung Đoàn 9.

Những năm 1965-1967, sau khi quân tác chiến Mỹ ào ạt đổ vào miền Nam, tình hình chiến trận cũng như chính trị có nhiều biến động. Trên mặt trận quân sự, CSBV công khai

đưa các đơn vị chính qui vào vùng Cao nguyên Trung phần (Tây Nguyên, tức Mặt trận B-3) và Tây Bắc vùng Hòa Tuyến (Mặt trận Trị-Thiên). Đồng thời, CSBV cũng thành lập Sư Đoàn 2 tại Quảng Ngãi và Sư Đoàn 3 "Sao Vàng" tại Bình Định (Quân khu 5 CS). Tại miền Đông Nam Phần (Quân Khu 7 CS), CSBV thành lập sư đoàn (Công trường) 9 tại Bình Long, 5 tại Bà Rịa (Căn cứ Mây Tàu) và 7 tại Phước Long.

Về chính trị, từ tháng 6-1965, chính phủ dân sự Phan Khắc Sửu - Phan Huy Quát rút lui, trả lại quyền điều hành đất nước cho quân đội! Người ta được nghe những cụm từ như Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia, Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương v.v., hoặc Tổng Cục A, Tổng Cục B, Cục Y, Cục Z v.v. Vì Quân Đội điều hành việc nước, dĩ nhiên nhiều quân nhân được nắm giữ các chức vụ quan trọng tại các Bộ và nha, sở. Những cấp chỉ huy cao trong quân đội cứ thay đổi liên tục. Thực là đau lòng khi thấy phe này hạ bệ hoặc thanh toán phe kia, tôn giáo này kinh chống tôn giáo nọ. Chắc không ai có thể quên vụ "bàn thờ ra đường" còn được gọi là vụ "Phật Giáo miền Trung" xảy ra vào mùa Xuân 1966.. Chính quyền Trung Ương tại Saigon năm ấy đã mang quân đội và cảnh sát ra Đà Nẵng và Huế thẳng tay dẹp bàn thờ và phong tỏa chùa chiền... Một số lớn quân nhân theo Phật giáo đã bị chuyển từ Vùng I vào Vùng III hoặc vùng IV Chiến Thuật. Dân gian thời đó thường truyền miệng "được làm vua, thua làm đại sứ" hoặc "được làm vua, thua đi chữa bệnh" v.v. Trường hợp các Ông Dương Văn Minh, Trần Thiện Khiêm, Nguyễn Khánh, Đỗ Cao Trí, Nguyễn Chánh Thi, Phạm Văn Liễu v.v. là những chứng nhân rực lửa hận thù hoặc xót xa, tiếc nuối, ngậm ngùi tới cuối đời. (Xem hồi ký Nguyễn Chánh Thi, Đỗ Mậu, Phạm Văn Liễu, v.v.)

Thời gian này, Trung Đoàn 9 của Trung Tá Võ thường phối hợp hành quân với các đơn vị của Sư Đoàn 1 Bộ Binh Hoa Kỳ trong các chiến dịch tiến vào các mật khu Cộng Sản như Cedar Falls, Junction City v.v. Ông giữ vững lập trường một người lính chiến đấu, gắn bó với tiền tuyến, sát cánh cùng

thuộc cấp giữ chắc tay súng truy cản địch quân ngoài mặt trận, chỉ lo chu toàn nhiệm vụ mà không quan tâm đến nhiều rối loạn chính trị, nhiều tranh giành quyền lực tại hậu phương.

Sự tham chiến của binh đội Mỹ – nhất là việc đánh bom miền Bắc để áp lực Hà Nội ngưng xâm lược miền Nam, chấp nhận sự hiện hữu và biên giới của hai thể chế chính trị do các cường quốc ngầm ngầm chấp nhận – gặp sức phản kháng và chống đối trên toàn thế giới. Ngay tại Mỹ, phong trào phản chiến cũng ngày một dâng cao, khởi đi từ những cuộc biểu tình ngồi chống lệnh động viên trong các đại học, rồi đến những cuộc biểu tình ngoài đường phố. Bởi vậy, từ năm 1966-1967, chính phủ Tổng Thống Lyndon B. Johnson phải tìm cách tiếp xúc với Bắc Việt để tìm một giải pháp chính trị.

Trong khi đó, tại miền Nam, các phe phái, Tướng Tá vẫn không ngừng tranh chấp, thanh toán lẫn nhau. Tình huynh đệ chi binh và mục tiêu chiến lược bảo vệ miền Nam khỏi họa Cộng Sản không đủ ngăn chặn những mưu bá, đồ vương. Người ta cho rằng miền Nam sẽ ổn định nếu chấm dứt tình trạng quân đội nắm quyền và tổ chức bầu cử càng sớm càng tốt. Thế nhưng oái oăm thay, sau khi liên danh Nguyễn Văn Thiệu -Nguyễn Cao Kỳ thắng lợi trong cuộc tuyển cử tháng 9-1967 và dẹp yên được chống đối của phe Phật Giáo cùng sinh viên, học sinh, tình hình hậu phương bề ngoài yên tĩnh, thực ra có biết bao cột sóng ngầm cuộn cuộn. Sự kết hợp bất đắc dĩ của liên danh Thiệu - Kỳ có nguy cơ trở thành đối đầu và tiến đến thanh toán nhau trong những ngày tới.

Ngoài chiến trường, chỉ nói riêng khu 32 Chiến Thuật (gồm 3 tỉnh Bình Dương, Bình Long, Phước Long), vùng trách nhiệm của Sư Đoàn 5 BB, đã mở rất nhiều cuộc hành quân bình định, hành quân truy quét địch, cho nên tình hình an ninh tạm ổn. Lại thêm lúc này quân đội Mỹ vào miền Nam đã lên con số khá cao. Quốc lộ 13, còn có tên gọi là "Quốc lộ máu", đoạn Bình Dương - Bình Long đã ít bị phục kích hoặc gài mìn. Hoặc đoạn đường "gai lửa" Bình Dương - Phước

Long trên Quốc lộ 14 cũng được khai thông. Đặc biệt thời gian này, Tiểu Đoàn 2 Trung Đoàn 9BB đã ghi một chiến công lớn. Nhờ tinh thần chiến đấu anh dũng, quyết tâm kháng cự, lại được phi pháo yểm trợ, Tiểu đoàn đã bẻ gãy một cuộc tấn công của địch vào Bộ chỉ huy, đóng tại Phước Quả, cách tỉnh lỵ Phước Long hơn 10 km về phía tây nam. Do chiến thắng trên, Tiểu Đoàn Trưởng 2/9 (Đại Úy T.) được thăng cấp Thiếu Tá, sau về làm Trung Đoàn Phó Trung Đoàn 9 BB.

Như đã lược nhắc, từ năm 1967, phong trào phản chiến trên nước Mỹ dâng cao. Những vụ biểu tình đòi rút binh đội Mỹ khỏi Việt Nam không ôn hoà như trước mà có phần quá khích, có khi còn đốt cờ Mỹ hoặc xé thẻ trưng binh v.v. Chính phủ Johnson bối rối, hơn nữa lại sắp có tổng tuyển cử vào năm tới (1968). Đây là một thách thức lớn của Tổng Thống Johnson và Đảng Dân Chủ. Qua trung gian Tổng thư ký LHQ, Pháp, Vatican cùng một số nước khác, chính phủ Johnson tìm cách dò ý Hà Nội về một giải pháp chính trị. Trong khi đó, bộ máy chiến tranh tại Hà Nội, được Liên Xô và Trung Cộng cổ vũ, đã bắt mạch được thế lúng túng của Hoa-Thạnh-Đốn, nên ra sức chuẩn bị một trận đánh lớn để chứng tỏ khả năng hiện diện và tiềm năng quân sự của họ tại chiến trường miền Nam, đồng thời làm chao đảo tinh thần nhân dân và Quốc Hội Mỹ cũng như tạo áp lực với chính phủ Johnson tiến tới bàn hội nghị.

Đúng vào những ngày Tết năm Mậu Thân 1968, Hà Nội đơn phương hủy bỏ thỏa thuận hưu chiến, mở cuộc Tổng Tấn Công vào Saigon và 44 tỉnh, thị xã của VNCH. Mặt trận tại Bình Dương và BTL/SĐ5 khởi diễn đêm mừng 1 rạng mừng 2 Tết (31-1-1968). Lúc này, quân số hiện diện tại các đơn vị thuộc BTL/SĐ, cũng như Tiểu Khu Bình Dương, trường Công Binh, Thiết Đoàn 1 Kỵ Binh v.v. không tới 50%.

Thế mà, dù cho địch có chuẩn bị thật kỹ, bảo mật tối đa và đặc biệt tấn công bất ngờ, chúng vẫn không làm chủ tình hình. Giao tranh dữ dội tại khu vực Lò Chén và trường Công

Bình trong tình lý. Địch cũng đặt những "chốt" chặn xung quanh thị xã và pháo kích vào Phú Lợi, cách Bình Dương 5km về hướng đông, nơi đặt Bộ Tư Lệnh SĐ5BB, mục đích cầm chân, không cho tiếp viện. Lập tức, Sư Đoàn điều động đơn vị của Trung đoàn 7BB giải tỏa từ phía nam lên và đặc biệt lệnh cho Trung Đoàn 8 của Đại Tá Võ ở Bến Cát (lúc này Ông đã thăng cấp Đại Tá, chỉ huy Trung Đoàn 8BB) đưa đơn vị về giải tỏa từ phía bắc và phía đông. Đại Tá Võ đặt Bộ chỉ huy Hành Quân tại Bung Cải, khoảng giữa tỉnh lý và BTL/SĐ. Ông đích thân điều động cuộc hành quân đánh đuổi địch ra khỏi thị xã và các chi khu lân cận, đồng thời tiếp tục truy quét tàn quân địch.

Nhìn chung, cuộc tổng tấn công và tổng khởi nghĩa của Việt Cộng năm Mậu Thân đã thất bại nặng nề. Nhưng về chính trị, chúng đã đạt thắng lợi đáng kể. Trước áp lực từ nhiều phía, tháng 3-1968, Tổng Thống Johnson tuyên bố không tái tranh cử và hai tháng sau, Hoa-Thạnh-Đón cùng Hà Nội cử phái đoàn tới Paris để thương nghị. Số phận VNCH đang nằm trên bàn cờ chính trị cũng như lịch sử VN sắp sang một trang mới.

Sau những đợt hành quân giải tỏa năm Mậu Thân, Đại Tá Võ trở về Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn tại Bến Cát. Thế là, sau khi chỉ huy Trung Đoàn 9 trên 3 năm, rồi Trung Đoàn 8 trên 2 năm, Đại Tá Võ đã thực sự dẫn giết và có công xây dựng thành 2 Trung Đoàn chủ lực hùng hậu của SĐ5BB. Chính Tướng Phạm-Quốc-Thuần, người đã nắm chức Tư Lệnh SĐ5 hơn 4 năm (có lẽ lâu hơn các vị Tư Lệnh khác) chắc rất hãnh diện và quý mến vị Trung Đoàn Trưởng này. Đổi lại, Đại Tá Võ được địch quân treo giá tính mạng rất cao. Để có thể chiêu dụ hoặc thanh toán Ông, địch đã dùng nhiều phương cách, kể cả ám sát và mỹ nhân kế v.v. Địch còn dùng thủ đoạn khác là lợi dụng tình cảm quan hệ gia đình từ miền Bắc gửi thư cho Ông. Nhưng chúng đã không thực hiện được một ý đồ nào. Ông và các quân sĩ thuộc quyền, tiếp tục truy lùng và diệt địch, tiếp tục lập chiến công. Những trận đánh tại Phú Hòa Đông, bên kia sông tỉnh lý Bình Dương, vòng

lên Cầu Định, Bầu Bàng, Bầu Lồng, qua tận Phú Giáo, hoặc những vụ phục kích trên hành lang di chuyển của địch, bắt sống, hạ sát giao liên - kinh tài, tịch thu vũ khí - tài liệu v.v. khiến hoạt động quấy phá của địch trong vùng trách nhiệm suy giảm rõ rệt. Thời gian này, sự kiện đáng ghi nhớ là một lần nữa, SĐ5BB lại được tuyên dương công trạng trước Quân Đội. Và tất cả quân nhân từ binh sĩ tới cấp Tướng thuộc SĐ hãnh diện được đeo Dây Biểu Chương Bảo Quốc Huân Chương màu đỏ hoàn toàn.

Tuy nhiên, chiến thắng quân sự của VNCH và Đồng Minh năm 1968 không đủ làm nguôi tham vọng chiếm miền Nam của Hồ Chí Minh - Lê Duẩn và Đảng CSVN. Tại Mỹ, việc TT Thiệu chưa chịu gửi phái đoàn qua Paris tham dự hòa đàm trước ngày bầu cử phần nào giúp liên danh Nixon đắc cử khít khao, nhưng chính sách giải kết của Mỹ đã là hòn đá tảng. Tổng thống Nixon gọi TT Thiệu qua Midway thông báo sẽ bắt đầu triệt thoái quân Mỹ và Đồng Minh, nhưng sẽ giúp VNCH tăng gia quân số cũng như trang bị vũ khí hiện đại hơn, trong khuôn khổ kế hoạch Việt Nam hóa chiến tranh (Vietnamization).

Đích thân TT Nixon, trong chuyến công du Á Châu, đã bí mật ghé Saigon vào hạ tuần tháng 7-1969, cho lệnh quân đội Mỹ triệt thoái nhanh hơn. Chính sách ngoại giao toàn cầu của Mỹ cũng thay đổi dần, từ "đổi đầu" sang "hòa hoãn", "đổi thoại". TT Nixon và Cố vấn An Ninh Quốc Gia Henry Kissinger bắt đầu sử dụng cả hai lá bài Nga Sô và Trung Cộng, để ép Hà Nội phải chấp nhận một giải pháp chính trị.

Đầu năm 1970, vì quân đội Đồng Minh đã một phần rút khỏi Việt Nam, trong khuôn khổ kế hoạch Việt Nam hóa chiến tranh, BTL/SĐ5 di chuyển lên Lai Khê, cách quận lỵ Bến Cát khoảng 5km về hướng đông bắc, nằm trên Quốc lộ 13. Lai Khê xưa kia là nơi người Pháp xây dựng nhà máy, phòng thử nghiệm cao su và có trồng hàng trăm héc ta cao su làm mầu. Lai Khê đã trở thành một căn cứ quân sự quan trọng, nơi đặt Bộ Tư Lệnh một Lữ Đoàn của SĐ1BB Hoa Kỳ; và

khi họ về nước, BTL/SĐ5BB tiếp nhận căn cứ trên. Bộ Chỉ Huy Trung Đoàn 8 cùng đóng chung trong căn cứ.

Thời gian này, Tướng Nguyễn Văn Hiếu đã thay Tướng Thuần làm Tư Lệnh. Đại Tá Vỹ làm Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 8 thêm một thời gian trước khi đi thụ huấn tại Hoa kỳ. Và Trung Đoàn này đặt dưới quyền chỉ huy của một sĩ quan do Tướng Hiếu đưa từ miền Trung về. Tiếc thay vị Đại Tá Trung Đoàn Trưởng mới (Bùi Trạch D.) đã thân bại danh liệt trong trận Snoul (nằm giữa tỉnh Kratie và biên giới Việt - Campuchia), khiến cả một Trung Đoàn chủ lực của SĐ, với phù hiệu "Chúa Sơn Lâm" trên ngực áo trái, bị thảm bại, nay như người bệnh đang cần chữa trị, thuốc thang để mau có sức hồi phục – cả đơn vị chỉ còn khoảng 500 tay súng. Chính Tướng Hiếu cũng bị ảnh hưởng không tốt sau trận Snoul. Kể từ đây, con đường binh nghiệp của Tướng Hiếu đã rẽ sang một khúc quanh mới (và cuối cùng Ông đã tử nạn tại Văn Phòng Tư Lệnh Phó Quân Đoàn III với lý do "Bất cẩn khi lau chùi vũ khí?")

Năm 1971, sau khi tốt nghiệp khoá Chỉ Huy Tham Mưu Cao Cấp tại Hoa Kỳ, Đại Tá Vỹ được lệnh trở lại SĐ5BB, với chức vụ Tư Lệnh Phó SĐ. Đương kim Tư Lệnh là Tướng Lê Văn Hưng. Đại Tá Vỹ ra sức chấn chỉnh việc phòng thủ căn cứ Lai Khê, nơi đặt bản doanh chính của Bộ Tư Lệnh SĐ. Căn cứ Lai Khê có vòng đai phòng thủ khá rộng. Các pháo đài, các vọng gác làm bằng gỗ thông và bao bọc cát che chắn, có tính dã chiến, tạm bợ, do quân đội Đồng Minh để lại, đã đến lúc phải tu bổ, sửa chữa nhiều.

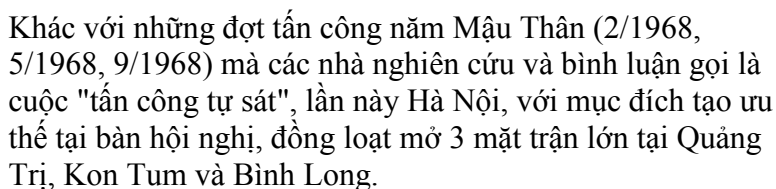
Đích thân Đại Tá Vỹ cùng các Đơn vị trưởng đến từng vọng gác, từng pháo đài quanh căn cứ để kiểm soát, đôn đốc, tái thiết lập hệ thống phòng thủ. Ông chỉ thị các đơn vị phải đào những hầm trú ẩn hình chữ "A" để giảm thiểu thiệt hại cho binh sĩ khi địch pháo kích v.v. Cũng nhờ vậy mà sau nhiều lần tấn công của đặc công Việt Cộng, khi thì vài toán nhỏ, khi cả tiểu đoàn, cũng không thể nào xâm nhập sâu trong căn cứ. Trái lại, bị lực lượng bố phòng phát hiện kịp thời và

phản kích khiến chúng thiệt hại nặng. Có lần, sau một cuộc tấn công xâm nhập, tổng số tử thi đặc công đếm được ngay tại vòng đai trong cùng của căn cứ lên tới hơn 40 xác. Đây là con số khá lớn, vì căn bản, tấn công bằng đặc công là sử dụng những toán nhỏ, được huấn luyện rất thuần thục, nhằm gây tổn thất lớn về vật chất và tinh thần cho đối phương. Và lại, phải mất một thời gian lâu dài, địch mới đào tạo bổ sung được hơn 40 đặc công.

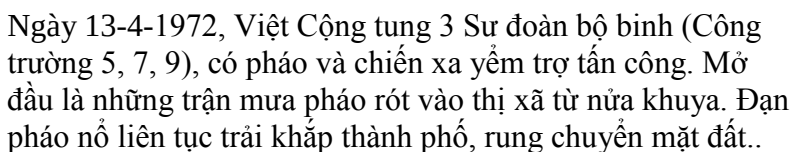
Ngoài bản doanh chính tại căn cứ Lai Khê, Sư Đoàn 5 đặt Bộ Tư Lệnh Hành quân tại thị trấn An Lộc, tức tỉnh lỵ Bình Long, nằm trên Quốc lộ 13, cách Saigon khoảng 100km về hướng bắc. Tướng Hưng và Đại tá Vỹ thường luân phiên có mặt tại An Lộc để kịp đáp ứng tình hình.

Thời gian này, kế hoạch "Việt Nam hóa" chiến tranh đã gần hoàn tất. Cả Mạc-Tur-Khoa lẫn Bắc Kinh đều áp lực Hà Nội sớm giải quyết chiến tranh. Lê Đức Thọ – nhân vật quyền lực thứ ba trong bộ Chính trị Đảng CSVN – nhiều lần mật đàm tại Paris cùng Cố vấn An Ninh Quốc Gia Mỹ Henry Kissinger, trong chiến lược "vừa đánh vừa đàm". Về phương diện quân sự, nhân thế thất bại chiến lược của quân lực VNCH tại Hạ Lào và Campuchia, Hà Nội quyết định mở một đợt tấn công mới trong mùa Xuân-Hè 1972, với miền Đông Nam Việt làm "điểm", và Quảng Trị cùng Cao nguyên Trung phần làm "điện", nhằm tiêu hao lực lượng VNCH và mở rộng lãnh thổ kiểm soát, chuẩn bị cho giải pháp "ngưng bắn da beo". Trên mặt trận ngoại giao, Hà Nội muốn lợi dụng năm tranh cử Tổng thống ở Mỹ để ép chính phủ Richard Nixon phải nhượng bộ ngưng yểm trợ chế độ VNCH của Tổng Thống Thiệu, hầu thành lập một chính phủ hòa hợp. Hà Nội còn muốn thành lập một thủ đô cho Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam, dưới bằng hiệu mới Chính phủ Lâm thời Cộng hòa Miền Nam Việt Nam.

Tuy nhiên, vào tháng 1-1972, do Tướng Abrams dự đoán được ý đồ của Hà Nội – đã gia tăng những cuộc oanh tạc B-52 khiến các trục tiếp vận chiến lược của CSBV bị thiệt hại

143

Người ta không thể ước tính được có bao nhiêu trái đạn pháo và cũng không định hướng được địch đã pháo từ phía nào... Không kể những vị trí quân sự như Bộ Tư Lệnh Hành Quân/SĐ5, Bộ Chỉ Huy Tiểu Khu Bình Long, Bộ Chỉ Huy TrĐ 8 v.v., bệnh viện, trường học, chợ, nhà dân, trung tâm tạm cư cho người di tản từ Lộc Ninh đều bị trúng pháo địch. Cả thành phố chìm trong lửa khói. Rồi bỗng nhiên địch ngừng pháo. Bên ngoài, trời vừa hừng sáng, những cột khói đen vươn lên cao. Người ta nghe được tiếng máy gầm gừ của đoàn cơ giới tiến vào thị xã. Không! Không thể làm được! Chiến xa địch đang di chuyển, càng lúc càng gần Bộ Tư Lệnh Hành Quân. Đây là lần đầu địch sử dụng chiến xa tại chiến trường miền Đông và cũng là lần đầu tiên, binh sĩ của ta phải đối phó, nên có phần nào hoảng hốt, bối rối.

Nhưng lạ thay, các họng súng đại bác trên chiến xa không thấy nhả đạn, địch hình như đang dò tìm mục tiêu, chúng đã mất phương hướng. Một chiếc T54 đang nghiền xích sắt trên mặt đường sát bên hông BTL/Hành Quân. Mọi người, từ binh sĩ tới Tư Lệnh chiến trường, đều nín thở như chờ đợi một thảm họa và hầu như phó mặc cho số phận. Bổng Đại Tá

Vỹ lao khỏi hầm, với nón sắt, áo giáp và đặc biệt khẩu súng chống chiến xa M72 trên tay, theo sau là Trung úy sĩ quan tùy viên. Tới bờ tường phòng thủ, vừa lúc chiến xa địch vượt qua khỏi cổng chính khoảng 20 mét, Ông quỳ người, giữ tư thế tác xạ, đưa M72 lên vai. Người sĩ quan tùy viên kê bên, khom người quan sát. Mọi người trong hầm chỉ huy hồi hộp phóng tầm nhìn qua lỗ châu mai. Một tiếng nổ. Và một luồng lửa đỏ tóe về phía sau. Chiến xa địch bị trúng hỏa tiễn, bốc khói nhưng vẫn cố di động trước khi trở thành một khối sắt xám xịt vô dụng bên vệ đường.

Quân sĩ từ trong hầm chỉ huy đổ ra ngoài reo hò mừng rỡ. Bây giờ người ta mới thực sự tin M72 đã bắn hạ chiến xa địch mà suốt mấy năm qua, từ khi được trang bị, chưa có cơ hội tác xạ. Ai ngờ ngày hôm đó, trong cơn nguy khốn, vị Đại Tá Tư Lệnh Phó chiến trường lại làm nhiệm vụ một khinh binh, đích thân sử dụng M72 triệt hạ T54 của Bắc Việt. Câu chuyện Đại Tá Vỹ bắn hạ chiến xa địch lan truyền, tinh thần quân sĩ trú phòng tại Bình Long - An Lộc lên cao... Đó đây có những báo cáo về Bộ Tư Lệnh, cho biết đã bắn hạ thêm nhiều chiếc khác. Hình như chiến xa địch bị vô hiệu hoá vì không có bộ binh phối hợp, có lẽ do hiệu quả những đợt B52 trải nhiều thảm bom suốt ngày đêm hôm trước.

Vì Hà Nội mở chiến dịch Xuân Hè 1972 khắp 3 vùng chiến thuật, lực lượng Tổng trừ bị VNCH (Dù và TQLC) bị phân tán mỏng. Sau đó, Bộ Tổng Tham Mưu giữ TQLC ở vùng I, và đưa Nhảy Dù về vùng III và vùng II. Quân Đoàn III còn được tăng phái một số đơn vị của Quân Đoàn IV như SĐ21BB, SĐ9BB. Liên Đoàn Biệt Cách Dù cũng vào mặt trận hầu có thể sớm giải tỏa An Lộc. Nếu An Lộc thất thủ, Sài Gòn tất nhiên bị đe dọa.

Trong khi các lực lượng giải tỏa gặp rất nhiều khó khăn tại các nút chặn quanh thị xã An Lộc, nhất là tại Xa Cam, khoảng 10km về phía nam, thì lực lượng tử thủ bên trong thị xã như sống trong hỏa ngục. Hàng ngày, cái thị trấn nhỏ bé nhận nhiều ngàn đạn pháo của địch, cộng thêm tiếng bom nổ

của các phi cơ oanh kích chiến xa địch trên đường tiến gần thị xã, tiếng bom từ B52 trải xuống quanh vùng dôi lại v.v. Liên lạc từ BTL Hành Quân đến các đơn vị bên ngoài bị gián đoạn. Tinh thần mọi người quá căng thẳng và rơi vào tình trạng khủng hoảng. Cũng có thể nhận xét của Tướng Hollingsworth, Cố vấn Quân Đoàn III, rằng Tướng Hưng, Tư Lệnh chiến trường, như người "mất hồn" và "không làm được việc gì cả" là quá khắt khe chăng?

An Lộc bị vây hãm càng lâu, tinh thần quân sĩ trú phòng càng xuống. Thiếu ngủ, thiếu dinh dưỡng, thiếu nước, v.v. lại thêm môi trường ô nhiễm vì xác tử thi đã thối rữa, bốc mùi v.v. thực không sao tả hết được nỗi kinh hoàng cùng cực của các chiến sĩ tử thủ An Lộc ba mươi sáu năm về trước (cũng vào THÁNG TƯ quái ác). Vì "tất cả cho chiến trường", cho nên kế hoạch tiếp tế, tản thương đã lập tức thực

hiện song song với việc giải tỏa. Việc tiếp tế thả dù khởi đầu không được như ý. Phi cơ phải tránh phòng không địch, nên bay quá cao và có nhiều kiện hàng rơi không đúng nơi dự tính. Lại thêm địch tiếp tục pháo nên việc đón nhận các tiếp liệu phẩm gặp khó khăn. Đã có những quân nhân tử nạn vì kiện hàng rơi trúng, không kịp tránh, hoặc bị trúng đạn pháo trước khi chạm tay vào các vật phẩm tiếp tế.

Dẫu vậy, không như Cố Thành Quảng Trị ở Vùng I hay Tân Cảnh (Dakto) ở Vùng II, thị trấn An Lộc đã đứng vững, chứng minh tinh thần anh dũng, quyết chiến của các chiến sĩ tử thủ cũng như giải tỏa, trong mặt trận Bình Long - An Lộc. Kết thúc trận chiến, sau này theo thống kê, cả hai bên đều

thiệt hại nặng. VNCH vẫn kiểm soát được các tỉnh lỵ, huyện lỵ (trừ Lộc Ninh) và thị trấn trên Quốc lộ 13, đoạn Bình Dương - Bình Long, Việt Cộng kiểm soát vùng nông thôn và ven ranh. Di chuyển lên Bình Long, Phước Long, phải dùng phi cơ, không còn thênh thang đường bộ như năm trước.

Rời chiến trường Bình Long - An Lộc, một trận chiến làm rung động thế giới, Đại Tá Võ về làm Phụ Tá Hành quân Tư Lệnh Quân Đoàn III rồi được chỉ định làm Tư Lệnh lực lượng đặc nhiệm (gồm liên đoàn Biệt Động Quân, Thiết Giáp, Pháo Binh v.v.). Ngoài ra, Ông cùng một phái đoàn được đi du ngoạn Đài Loan gọi là để tưởng thưởng các chiến sĩ hữu công. Sư Đoàn 5BB cũng có một Tư Lệnh mới, Đại Tá Trần Quốc Lịch thay Tướng Hưng từ sau trận chiến An Lộc. Những cuộc giao tranh ác liệt không còn, thỉnh thoảng địch "đóng chốt" hoặc bắn xẻ.

Năm 1973, Đại Tá Võ chuyển về Sư Đoàn 21 BB, giữ chức Tư Lệnh Phó. Ít lâu sau, chính Tướng Hưng lại về làm Tư Lệnh Sư Đoàn 21 một thời gian trước khi nhận chức Tư Lệnh Phó Quân Đoàn IV. Rừng núi miền Đông Nam Phần khác với vùng sinh lầy miền Tây. Hơn hai mươi năm

trước, Thiếu Úy Vũ đã cùng bao đồng đội, lao mình ra phi cơ ở độ cao mấy ngàn bộ, khi thì nhảy ngay trên đầu địch, khi thì nhảy xuống sau lưng địch, đánh bọc hậu, thì nay, dù Sư Đoàn 5 hay Sư Đoàn 21, dù Quân Đoàn III hay quân Đoàn IV, đời chiến binh đầu chẳng là nhà. Và nhiệm vụ nào thượng cấp đã giao, phải ra sức chu toàn. Với nhiệm vụ của một Tư Lệnh Phó, Đại Tá Vũ thường bay thị sát trong vùng và không may, trong một phi vụ quan sát, máy bay gặp nạn, Ông bị văng ra khỏi phi cơ nhưng như có phép lạ, chỉ bị gãy xương ống chân và xây sát, bầm tím trên mặt, trên thân thể. Còn sống sót khi máy bay gặp nạn là điều hiếm thấy và quân y viện đã săn sóc, bó bột chân; xong để Ông về nhà dưỡng thương ba tháng trước khi tháo băng bột.

Thời gian dưỡng thương, đi lại phải nhờ vào cặp nặng nhôm quân y viện cho mượn, sinh hoạt cần thiết hàng ngày đôi lúc phải nhờ người khác. Nhưng đây cũng là thời gian hiếm có trong đời để nhớ về những trận đánh, những chiến trường và những chiến công. Là một chiến sĩ từng xông pha ngoài trận tuyến, dày dạn chiến trường, mà nay chỉ làm bạn với chiếc máy thu thanh, thu hình, tin tức chỉ xoay quanh Việt Cộng vi phạm hiệp định bao nhiêu lần, đã đón nhận bao nhiêu tù binh, giành dân lấn đất ở đâu v.v., Ông thường tự hỏi chẳng lẽ mang danh chiến sĩ mà cứ loanh quanh trong căn phòng hơn 20 mét vuông với đôi nặng hay sao?....

Thoắt đã gần 3 tháng, còn 2 tuần nữa là tới ngày tháo bột. Những bằng hữu, chiến hữu lui tới thăm hỏi cũng thưa dần. Trong khi ấy, sau trận chiến An Lộc, Sư Đoàn 5 BB cần được bổ sung và chỉnh đốn về mọi mặt, từ quân số đến trang thiết bị. Đại Tá Trần Quốc Lịch, đã được thăng cấp Chuẩn Tướng. Bộ Tham Mưu/SĐ gồm Đại Tá Tham Mưu Trưởng Đ., Trưởng Phòng 1 H., Trưởng Phòng Tổng Quản Trị T.H., Trưởng Phòng 4, Tiểu Đoàn Tiếp Vận, Trung Tâm Huấn Luyện Sư Đoàn v.v. cộng với các Trung Đoàn Trưởng mới ... tập hợp thành một "..." (không biết dùng từ nào cho thích hợp), làm Sư Đoàn "tuột dốc" thê thảm. Nạn bè phái, chạy chọt chức vụ, cấp bậc, lo lót về đơn vị yểm trợ, lính ma,

lính kiếng, ăn chơi, trụy lạc v.v. khiến Trung Ương không thể dung dưỡng được lâu. Và kết quả, Chuẩn Tướng Lịch bị cách chức Tư Lệnh, giáng cấp, chờ ngày ra toà (dịp này, Chuẩn Tướng Lê Văn Tư/SĐ25BB cũng bị cách chức và giáng cấp).

Vào một ngày đầu tháng 11-1973, Đại Tá Võ nhận lệnh về đảm nhiệm chức vụ Tư Lệnh Sư Đoàn 5 BB với trọng trách chấn chỉnh, thanh lọc và lấy lại uy danh ngày xưa. Thời gian này, Trung Tướng Phạm Quốc Thuần đã thay Tướng Nguyễn Văn Minh làm Tư Lệnh Quân Đoàn III và Quân Khu III. Lệnh trên đã ban ra, buộc Đại Tá Võ phải yêu cầu các quân y sĩ tháo băng bột ở chân sớm hơn dự định một tuần và ngày 7 tháng 11-1973, lễ bàn giao diễn ra tại Bộ Tư Lệnh/SĐ ở Căn Cứ Lai Khê.

Trở lại chiến trường miền Đông lần này, lại nhận một trọng trách lớn, Đại Tá Võ bắt tay ngay vào việc chấn chỉnh, sắp xếp các sĩ quan ở Trung Đoàn và Bộ Tham Mưu. Ông rất hài lòng với ba Trung Đoàn Trưởng: Trung Tá Quế, từ đơn vị Biệt Cách Nhảy Dù chỉ huy Trung Đoàn 9; Trung Tá Hùng,

thụ huấn tại Trường Chỉ Huy Tham Mưu, về chỉ huy Trung Đoàn 8; và Trung Tá Vượng, Trung Đoàn 7. Trường hợp Trung Tá Vượng tưởng cũng nên mở đầu ngoặc để nói thêm: Ông từ binh chủng Thủy Quân Lục Chiến, về Sư Đoàn 5 làm ... sĩ quan Thanh Tra! Đại Tá Vỹ, không muốn phí phạm nhân lực và muốn tạo cơ hội tốt cho Trung Tá Vượng, nên đã trao Trung Đoàn 7 cho Ông. Đối với Bộ Tham Mưu Sư Đoàn, trải qua những kinh nghiệm chiến trường và những phúc trình đầy đủ, Đại Tá Vỹ muốn có một phụ tá biết xử dụng khả năng, sức mạnh của thiết giáp, kỵ binh nên Đại Tá Toàn thuộc binh chủng Thiết Giáp đã về làm Tư Lệnh Pháo/SĐ, và Trung Tá Đ.Đ.Chinh, một Sĩ Quan Tham Mưu nhiều năm kinh nghiệm thay Đại Tá Đăng trong chức vụ Tham Mưu Trưởng. Dĩ nhiên phần lớn các trưởng phòng thuộc Bộ Tham Mưu/SĐ cũng lần lượt ra đi. Thế là SĐ5BB bây giờ đã mang một bộ mặt mới và quân sĩ đã có niềm tin mới vào các cấp chỉ huy. Con đường trước mặt là phải ngăn chặn và giáng trả những vi phạm, phải giành lại những nơi mà địch lần chiếm sau hiệp định tháng 1-1973, tới nay còn đóng "chốt" và cố thủ. Ngoài ra, việc phòng thủ các vị trí đóng quân cũng là mối quan tâm lớn của vị tân Tư Lệnh. Bài học đắt giá từ chiến trường An Lộc khiến các đơn vị đã tích cực hơn nhiều trong việc thiết lập hệ thống phòng thủ. Ngoài việc đào giao thông hào quanh đơn vị, lập hầm trú ẩn an toàn cho binh sĩ, mỗi đơn vị bắt buộc phải đào một giếng nước v.v. Riêng vòng đai phòng thủ căn cứ, ngoài hệ thống mìn bấy dĩ nhiên phải có, Đại Tá Vỹ đặc biệt giao cho Tiểu Đoàn 5 Công Binh sản xuất thực nhiều chông nhỏ rải xung quanh các pháo đài quanh căn cứ. Loại chông này, lấy vật liệu từ kẽm gai, có hình dáng như 4 cái đinh, mỗi đinh dài khoảng 3cm, mũ của đinh tụ lại ở giữa, bốn đầu nhọn của đinh có ngạnh giống lưới câu, hướng ra ngoài. Khi chông rải ra, lúc nào cũng có một mũi nhọn hướng lên trời để chờ đợi những bàn chân "đi giải phóng". Đại Tá Vỹ muốn tạo niềm tin cho các quân sĩ, tin vào khả năng tác chiến, tin vào vũ khí và hỏa lực, tin vào hệ thống phòng thủ vững chắc và nhất là tin vào tinh thần quyết chiến của cấp chỉ huy cùng đồng đội, thì cho dù tiền pháo hậu xung, cho dù biển người, cho dù xe tăng

T54, T56 v.v. cũng không làm sờn lòng chiến sĩ SĐ5..

Tuy rất bận rộn với công vụ, Đại Tá Võ thường dành vài giờ mỗi tháng để nhắc nhở hoặc tâm tình cùng quân sĩ tại võ đường của SĐ. Đặc biệt, rút kinh nghiệm chiến trường An Lộc, Ông đã chỉ thị Trung Đoàn 8 cho tác xạ biểu diễn hoá tiền TOW (được trang bị từ cuối năm 1972), một loại hoá tiền tối tân có thể điều khiển tìm mục tiêu, để quân sĩ trú phòng vững tin hơn. Thời gian này, Sư Đoàn lại được bổ sung hai Sĩ Quan nhiều kinh nghiệm tham mưu và chiến trận: Đại Tá Nguyễn Mạnh Tường và Đại Tá Từ Văn. Đại Tá Tường xuất thân binh chủng Nhảy Dù, trước khi về SĐ là Tiểu Khu Phó TK/Bình Định; Đại Tá Văn nguyên là Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn 22 Biệt Động Quân.

Về an ninh diện địa, trong vùng trách nhiệm của SĐ5BB, Việt Cộng vi phạm Hiệp Định ngừng bắn nhiều lần, nhưng chỉ lẻ tẻ và ở mức độ thấp. Đơn vị tác chiến của SĐ đã trực tiếp giảng trả hoặc hỗ trợ các đơn vị Địa Phương Quân, Nghĩa Quân giành lại thôn, ấp xa xôi do địch tạm chiếm. Tuy nhiên vào khoảng gần cuối năm 1974, cách quận lỵ Bến Cát hơn 10km về phía tây nam, đồn Rạch Bắp bị địch tràn ngập...

Đây là một trọng điểm kiểm soát hành lang di chuyển của địch. Lực lượng đồn trú bị tổn thất nhẹ và đã rút ra ngoài an toàn. Bộ Tư Lệnh chỉ thị Trung Đoàn 9 phải đưa một đơn vị hành quân giải tỏa. Địch đã rút lui về vùng Tam Giác Sắt chỉ để lại chừng một trung đội cố thủ tại đây. Trải qua mấy ngày đầu, lực lượng tái chiếm vẫn dậm chân tại chỗ. Địch núp dưới giao thông địa đạo tránh bom và pháo. Khi ta xung phong lại gặp hỏa lực dữ dội của địch. Cho nên đơn vị của TrĐ 9 đến giải tỏa, thay đổi chiến thuật. Trong khi cả tiểu đoàn vây hãm vòng ngoài, có những toán nhỏ với vũ khí nhẹ và lựu đạn, xâm nhập và tiêu diệt từng ổ kháng cự. Thế là cũng với quân số tương đương, ta chiếm lại được Rạch Bắp.

Niềm vui chiến thắng kéo dài tới ngày Quốc Khánh 1-11-1974, ngày Đại Tá Lê Nguyên Võ được vinh thăng Chuẩn

Tướng. Một số các quân nhân khác cũng được tướng thưởng và thăng cấp trong dịp lễ kỷ niệm này. Đặc biệt sắc lệnh thăng thưởng cấp Tướng chỉ có hai vị: H.V.Lạc lên Chuẩn Tướng thực thụ, và Lê Nguyên Vỹ nhiệm chức.

Khoảng trung tuần tháng 12-1974, từ phía đông bắc căn cứ Lai Khê, tin dữ đưa về: Việt Cộng tấn công một số chi khu của tỉnh Phước Long như Đôn Luân, Đức Phong và đang uy hiếp tỉnh lỵ. Mọi liên lạc tiếp viện, yểm trợ không thể dùng đường bộ, chỉ hoàn toàn trông vào không lực VNCH. Trong khi phi trường Biên Hòa, phi trường Phước Long, và BTL/SĐ5 bị pháo liên tục thì Sư đoàn 7 của địch, có tăng và pháo yểm trợ mỗi ngày một xiết chặt vòng vây quanh Phước Long. Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn III đã không vận tăng cường đến Phước Long lực lượng Biệt Cách Dù, một tiểu đoàn bộ binh và 3 đại đội trinh sát. Ngoài ra rất nhiều phi tuần đánh bom quanh tỉnh lỵ. Nhưng vì đánh giặc theo kiểu "con nhà nghèo", bắn một viên đạn, thả một trái bom đều phải tính thành tiền, và lại làm gì còn B52 trái bom thả theo yêu cầu nữa, lại không còn một lực lượng Tổng Trừ Bị nào tăng phái cho Quân Đoàn, vì thế Phước Long chỉ cầm cự được thêm ít lâu và thất thủ vào ngày 6-1-1974. Đây là tỉnh lỵ đầu tiên của VNCH bị địch lần chiếm trong chiến dịch "tầm ăn dâu" hay là "giành dân lấn đất".

Không biết do áp lực nào, Tổng Thống Thiệu đưa Tướng Dư Quốc Đống về thay Tướng Thuận. Hình như Tướng Đống cũng lập kế hoạch giải tỏa và cần tăng viện một sư đoàn, nhưng không được đáp ứng vì không đủ quân, nên có ý xin từ chức. Rồi vài tháng sau, Tướng Nguyễn Văn Toàn thay Tướng Đống. Tướng Thuận, Đống hoặc Toàn làm tư lệnh, Phước Long vẫn nằm trong tay Việt Cộng và hình như Phủ Tổng Thống hay Bộ Tổng Tham Mưu đã quay mặt với lý do nơi đây không phải là vị trí chiến lược quan trọng. Chỉ trong vòng 3 tháng mà hai lần thay Tư Lệnh quân đoàn bảo vệ Saigon. Rồi lại một tin không vui từ Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn III truyền đi: Tướng Hiếu đã tử nạn!!! Nghe tin này, người ta thực hoang mang và xúc động.

Trong khi đó, sau khi chiếm được Phước Long, Việt Cộng tăng lờ những chống đối, lên án, tại Ủy ban kiểm soát đình chiến, tại Ban liên hợp quân sự v.v. cứ khăng khăng "chỉ đánh trả lại những vi phạm Hiệp định Paris" của VNCH. Quan trọng hơn hết, Hoa Kỳ không có phản ứng, hoặc phản ứng lầy lẹ. Dĩ nhiên, đối với Hoa Kỳ, chiến tranh VN đã là dĩ vãng. Kể từ năm 1967, họ đã từng bước lập kế hoạch, nào là thư từ qua lại, nào là đi đêm, hoạt động con thoi, nào là qua trung gian các cường quốc rồi chiến tranh cục bộ, Việt Nam hóa chiến tranh, rồi leo thang, rồi ném bom Hà Nội v.v. Cuối cùng, gần 6 năm sau, đúng nửa đêm ngày 27 rạng 28-1-1973 giờ quốc tế, có một bản văn được ký kết tại Hội nghị Paris với tên gọi "Hiệp Định về Chấm Dứt Chiến Tranh và Tái Lập Hòa Bình tại Việt Nam" theo nhu cầu và quyền lợi của quốc gia Hoa Kỳ. Hơn 60,000 lính tác chiến Mỹ còn lại đã triệt thoái. Hầu hết tù binh Mỹ được phóng thích, kể cả Đại tá Không quân John McCain – đương kim ứng cử viên Tổng thống Mỹ – sau hơn 5 năm đủ mùi vị đầy đọa, hạ nhục tại Hỏa Lò Hà Nội. Dù chẳng phải không tiền liệu được tham tâm nhất thống miền Nam của Lê Duẩn và Đảng Lao Động Việt Nam, nhưng TT Nixon và Ngoại trưởng Kissinger không có một lựa chọn nào khác, đành vui hưởng cái gọi là "hòa bình trong danh dự" [peace with honor] từ mùa Xuân 1973. (Không biết đây có phải là Mỹ đã "thua" và phải "tháo chạy" như có người đã nhận xét?).

Tại Bộ Tư Lệnh SĐ5BB, đầu năm 1975, Đại Tá Từ Văn giữ chức vụ Tham Mưu Trưởng thay Đại Tá Chinh xin chuyển về trường Hạ Sĩ Quan Nha Trang. Đại Tá Nguyễn Mạnh Tường, theo trên cho biết, có liên hệ đến vụ đảo chánh 11-11-1960, nên không được chấp thuận chức vụ Tham Mưu Trưởng. Tướng Võ chỉ định Ông làm Phụ Tá Hành Quân..

Nhìn chung Quân đội VNCH giai đoạn này, đã ở thế thủ. Viện trợ quân sự bị cắt giảm nhiều, không đủ lực mở những cuộc hành quân quy mô, có tăng, có pháo và phi cơ yểm trợ đầy đủ như trước. Tướng Võ cho biết, trong tình hình xấu nhất, Ông có thể cầm cự 6 tháng không cần tiếp tế.

Nhưng Hà Nội bắt đầu phát động chiến dịch Xuân-Hè 1975, với hy vọng làm ăn ở miền Tây nguyên. Ba sư đoàn Bắc quân, được tăng pháo và đặc công yểm trợ, tấn công và chiếm được thị xã Ban Mê Thuột, nơi đặt Bộ Tư lệnh Sư đoàn 23 BB vào thượng tuần tháng 3-1975. Tư lệnh Quân đoàn II và Bộ Tổng Tham Mưu hoàn toàn bị bất ngờ. Giữa lúc các lực lượng cơ hữu của QĐ II đang lo tái chiếm Ban Mê Thuột, TT Thiệu triệu tập một phiên họp mật với Thủ Tướng Trần Thiện Khiêm, Đại Tướng Cao Văn Viên và Trung Tướng Đặng Văn Quang tại hành lang Dinh Độc Lập, tiết lộ đã quyết định triệt thoái khỏi Pleiku và Vùng I chiến thuật, rút về lập tuyến phòng thủ Phan Rang - Ban Mê Thuột. Lý do chính là phái đoàn Nghị sĩ mới từ Mỹ về cho biết viện trợ tài khóa 1975-1976 lại bị cắt giảm. TT Thiệu đành phải thực hiện chiến lược "đầu bé, đuôi to" – cắt nhỏ dần lãnh thổ kiểm soát, cốt sao giữ được Vùng III và Vùng IV. Quyết định này được thông báo cho Tướng Trưởng ngày 12-3-1975: Hoàn trả Nhảy Dù về Sài Gòn; nếu cần, triệt thoái Huế, về giữ Đà Nẵng.. Hai ngày sau, TT Thiệu cùng các Tướng Khiêm, Viên và Quang bay ra Cam Ranh, họp mật với Tướng Phạm Văn Phú, và cho lệnh triệt thoái Kontum - Pleiku.

Tướng Phú đề nghị cho hành quân cấp Quân Đoàn dài theo Quốc lộ 7-B – từ ngã ba Thuận Mẫn trên lộ 14, xuống Cheo Reo (Phú Bôn), Củng Sơn, rồi Tuy Hòa. Vì lý do "bảo mật", ngay ngày 16-3, toàn bộ lực lượng QĐ II bắt đầu rút khỏi Pleiku. Các lực lượng Cảnh sát, Địa Phương Quân và Nghĩa quân đều bị bỏ lại. Ngay trong đêm 16-3, hỗn loạn đã bùng nổ ở Pleiku, khi Sư Đoàn 6 Không Quân di tản gia đình và thân nhân. Hàng chục ngàn dân chúng Pleiku thu góp tài sản đổ về đường 7-B. Văn Tiến Dũng, dù bất ngờ, cũng sai quân đuổi theo truy kích. Đoàn di tản bị kẹt động lại ở Cheo Reo, và rồi Củng Sơn.

Quốc lộ 7-B trở thành địa ngục trần gian cho những quân nhân QĐ II di tản. Toàn bộ xe tăng, thiết giáp và pháo bị lọt vào tay CSBV. Chưa đầy 5000 người di tản tìm được về Tuy Hòa. Tư lệnh lực lượng bảo vệ, Chuẩn Tướng Tất, bị bắt sống. Trục thẳng cứu thoát được Chuẩn Tướng Cẩm, Tư lệnh phó QĐ II, về Tuy Hòa, nhưng sau này vẫn lọt vào tay CS.

Lý do TT Thiệu ra lệnh triệt thoái, tới nay vẫn còn là dấu hỏi lớn, vì đã mở đầu cho sự sụp đổ hoàn toàn của miền Nam Việt Nam. Người ta nghĩ rằng trước khi trở thành Tổng Thống, Ông đã là một Trung Tướng, đã là Bộ Trưởng Quốc Phòng, vậy thì đằng sau quyết định đó, có ẩn ý gì? ... Chỉ chắc một điều là quyết định này không do Mỹ chỉ thị để có thể "tháo chạy". Đại tướng Khiêm và Trung tướng Quang đã khiến các nhân viên Mỹ cực kỳ bức dọc vì không thông báo cho Mỹ biết việc này, khiến các nhân viên Mỹ ở vùng II và Vùng I thất điên bát đảo.

Hạ tuần tháng 3-1975, sau khi cuộc triệt thoái cao nguyên trở thành thảm bại, TT Thiệu cho lệnh Tướng Trưởng bỏ ngỏ các tỉnh Quân khu I, rút về tử thủ Đà Nẵng. Nhưng ngày 29-3, Đà Nẵng bị bỏ ngỏ. Các tỉnh duyên hải miền Trung cũng lần lượt sụp đổ như lâu đài trên bãi cát. Ngay đến Phan Rang, quê hương của TT Thiệu, cũng di tản từ ngày 2-4-1975.

Lữ Đoàn 3 Dù đang trên tàu về Sài Gòn, được lệnh đổ bộ

xuống Nha Trang, rồi từ đây kéo lên Khánh Dương, chốt chặn mức tiến của SĐ 10 CSBV. Một Lữ đoàn Dù khác, cùng tàn quân SĐ 2 BB và SĐ 6 KQ, được điều ra Phan Rang lập Bộ Tư Lệnh Tiền Phương Quân Đoàn III. Nhưng chốt phòng thủ chiến lược này bị cánh quân miền Đông của Lê Trọng Tấn, với quân số hơn 1 quân đoàn, diệt gọn trong hai ngày 16/17-4-1975.

Ngày 18-4-1975, Long Khánh bỏ ngõ. Tướng Toàn phải di tản Không quân xuống Cần Thơ. Mặc dù hai Sư Đoàn 25 BB và 5 BB còn trấn giữ phía Tây Bắc và Bắc Sài Gòn, tình thế đã tuyệt vọng. Bắc quân lên tới hơn 3 quân đoàn, với tăng, pháo hợp đồng...

Tối 21-4-1975, TT Thiệu bàn giao cho Phó TT Trần Văn Hương, để "trở lại chiến đấu bên các chiến hữu". Nhưng bốn ngày sau, hai ông Thiệu, Khiêm bí mật rời Sài Gòn bằng phi cơ Mỹ. TT Hương cũng chỉ ở Dinh Độc Lập được một tuần lễ, rồi ủy quyền cho Quốc Hội. Chiều ngày Thứ Hai, 28-4-1975, Đại Tướng Dương Văn Minh tuyên thệ nhậm chức Tổng Thống – với hy vọng đạt một giải pháp màu hồng với Mặt Trận Dân Tộc Giải Phóng Miền Nam. Điều Tướng Minh và nhiều chuyên gia ngoại quốc không biết là vai trò MTDT/GPMN đã hầu như chấm dứt. Lê Duẩn – người không ngừng cổ võ "cách mạng là tấn công" – cho lệnh phải giải quyết càng sớm càng tốt, nếu có thể trước năm 1976 như dự định. Tướng Minh và Thủ tướng Vũ Văn Mẫu không chọn đường tử thủ. Sáng ngày 29-4-1975, Thủ Tướng Mẫu chính thức yêu cầu người Mỹ rút khỏi VN, đóng cửa văn phòng tùy viên quân sự (DAO) – một bước ngoại giao có tính toán giúp Mỹ rảnh tay ra đi.

Cũng ngày 29-4-1975 này, Tướng Toàn và Bộ Tư Lệnh QĐ III từ Biên Hòa di chuyển về Gò Vấp, 5km bắc Thủ đô Sài Gòn. Riêng Sư Đoàn 5, lực lượng vẫn bảo toàn nguyên vẹn. Theo Tướng Vỹ, có thể địch tránh không muốn đụng SĐ5, nên chúng pháo cầm chân và tiến quân về Sài Gòn theo hai hướng đông và tây của Lai Khê, đồng thời đặt các nút chặn

phía nam của Lai Khê, Bình Dương. Sư Đoàn 5 cũng được lệnh chuẩn bị di chuyển về phía nam để tái phối trí. Sáng 30 tháng 4-1975, sau buổi họp Tham Mưu thường lệ chừng một tiếng đồng hồ, người ta bàng hoàng nghe tin TT Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng. Ông còn nhân danh Tổng Tư Lệnh Quân Đội ra lệnh cho quân nhân các cấp buông súng, chờ bàn giao! Đúng là sét đánh ngang tai!

Tướng Võ lúc đó ưu tư nhiều, vẻ mặt trầm lắng, khác với bản tánh thường ngày. Ông tâm sự với một số sĩ quan tham mưu thu hẹp bên cạnh, với nét mặt bình thản khác thường: "Lệnh trên đã ban ra, phải thi hành. Hơn nữa, con em người ta giao cho mình, không lẽ đem nướng vào giờ thứ 25 sao? Đối với các anh em thì tùy ý quyết định". Xong Ông đi về phía trailer [phòng lưu động của quân đội] dùng làm phòng ngủ riêng cho Tư Lệnh.

Ít phút sau, hai tiếng nổ khô khan vọng ra. Mọi người hốt hoảng chạy tới. Tướng Võ đã dùng khẩu súng ngắn của Ông để tự sát. Vết đạn xuyên từ phía dưới cằm lên đầu. Các Sĩ Quan hiện diện kính cẩn nghiêng mình, không cầm được nước mắt. Lúc ấy là 12 giờ rưỡi trưa ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Trong khi mọi người vội vã đưa thi hài Tướng Võ an táng tạm trong vòng đai căn cứ thì phía ngoài hàng rào, Việt Cộng dùng loa phóng thanh, âm lượng thật lớn kêu gọi mọi người bên trong đầu hàng. Khoảng 3 giờ chiều, Bộ Tham Mưu và các đơn vị mới tự động rời khỏi căn cứ, không có súng nổ. Nhưng mới qua khỏi quận lỵ Bến Cát, bị địch chặn lại, tịch thu tất cả vũ khí, quân trang dụng. Hạ sĩ quan trở xuống cho tự túc về địa phương, sĩ quan giữ lại, phân theo cấp bậc để đưa đi tù. Trang quân sử về Sư Đoàn 5 Bộ Binh chấm dứt ở thời điểm này.

Từ lâu, sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, rồi sau những năm

tháng bị Việt Cộng giam cầm, hành hạ, tôi đã có ý định ghi lại vài kỷ niệm về Sư Đoàn 5 Bộ Binh và Tướng Lê Nguyên Vỹ. Đã gần 33 năm trôi qua, tôi chưa thực hiện được ý nguyện này. Khi còn ở trong nước cũng như kể từ khi định cư tại Mỹ mười mấy năm trước, biết bao nhiêu câu hỏi của bằng hữu, của đồng đội, của người thân xoay sâu mãi trong tâm trí tôi. Ai cũng yêu cầu tôi nói đôi điều về Tướng Vỹ. Tôi biết ở đâu đó, rải rác một vài dòng trên báo chí, hay vài phút trong một chương trình phát thanh tiếng Việt, không đủ thỏa mãn người đọc, người nghe. Lại nữa, tôi là một sĩ quan của Sư Đoàn 5BB, suốt 10 năm rưỡi trong quân ngũ, 2 năm dành cho quân trường và một đơn vị ngoài SĐ, 8 năm rưỡi còn lại dành cho Sư Đoàn 5 và tôi đã khoác quân phục mang phù hiệu SĐ5 tới ngày cuối cùng. Ai mà không hãnh diện khi có dịp nhắc đến đơn vị của mình, lại còn hãnh diện hơn nữa khi nhắc đến cấp chỉ huy đơn vị đã anh dũng, can đảm tuấn tiết, quyết không chấp nhận đầu hàng địch. Ngày nào chưa ghi được đôi dòng, dù là không đầy đủ lắm về Tướng Lê Nguyên Vỹ, tôi còn rất áy náy, như gánh nặng chưa trút xuống được và thấy mình mắc một món nợ chưa kịp trả. Món nợ ấy là niềm hãnh diện mà Tướng Vỹ đem lại cho SĐ5 BB nói riêng và Quân lực VNCH nói chung. Tướng Vỹ là người lính chiến đấu ngoài mặt trận với đầy đủ cái OAI cái DŨNG của nhà Tướng. Tôi cũng muốn nhắc nhở một sự thực mà người ta muốn chối bỏ là Miền Nam có nhiều dũng tướng, thành mất, Tướng phải chết theo thành, như Tướng Lê Nguyên Vỹ đã làm.

30 tháng 4-1975, ngày tang lớn. Những bàng hoàng, xúc động sau 33 năm, nay đã lắng dịu phần nào. Cuộc sống nơi xứ người và tuổi 70 khiến tâm trí tôi bình thản hơn.. Đôi dòng đơn sơ trên là những sự thực về Tướng Vỹ mà tôi biết, dĩ nhiên chưa phải là tất cả. Dầu sao, đây là những dòng tâm thành, thay nén nhang dâng lên tưởng niệm vị anh hùng dân tộc Lê Nguyên Vỹ nhân ngày giỗ thứ 34, 30 tháng 4-2009 sắp tới của người.

Những Chuyện Bên Lề Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024

Hồ Văn Quỳnh K23

Kính thưa: Quý NT cùng Quý Đồng Môn Võ Bị,
Quý Phụ Nữ Lâm Viên/Nàng Dâu Võ Bị,
Các cháu Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu/Hậu Duệ
Võ Bị:

Phải bắt đầu từ ngày 15 tháng 7 năm 2023 khi hai vị Tổng Hội Trưởng : Nguyễn Huệ K25 và Nguyễn Phước Ái Đình K26 đã có một cái bắt tay lịch sử, đồng ý cùng nhau kết hợp để đưa hai Tổng Hội về một mối, sau bảy năm xa cách chia lìa, một nỗi đau nhức của Tập Thể Võ Bị chúng ta.

Sau một cuộc Trưng Cầu Ý Kiến- Đại đa số CSVSQ (927) đã đồng ý Thống Nhất thành một Tổng Hội duy nhất để “Dựng Lại Niềm Tin” cho Tập Thể CSVSQ.

Với nỗ lực để kết hợp hai Tổng Hội, hai Ban Chấp Hành đã hình thành Một Ban Tổ Chức cho Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024, vô tiền khoáng hậu, đã diễn ra trong ba ngày 28, 29 và 30 tháng 6 năm 2024 như quý vị đã chứng kiến. Với số lượng người tham dự đông đảo nhất từ trước đến nay, khắp nơi đổ về, kể cả những CSVSQ cùng với gia đình từ Việt Nam, Úc Châu và Canada đều về phó hội, khiến kỳ Đại Hội Đoàn Kết vừa qua đã đạt được sự thành công như mong ước của đại đa số của các đứa con xuất thân từ Trường Mẹ. Dù đã nỗ lực hết mình nhưng trong việc tổ chức với thực tế vẫn gặp những sai sót không thể tránh khỏi ...

Qua sự dò hỏi ý kiến của một số thành viên về phó hội, chúng tôi thấy được rằng:

Đại đa số đã rất hân hoan, vui mừng được tham dự một Đại Hội đúng nghĩa và hãnh diện được có mặt trong Đại Hội lần này. Anh em đã rất lâu mới có dịp hội ngộ bởi lẽ tất cả đã bước vào tuổi “gần đất xa trời” còn có dịp để tay bắt mặt mừng như thế này đã là một điều hy hữu? Nếu theo dõi trên diễn đàn hầu như tuần nào cũng có người “Chí còn mong tiến bước, nhưng sức không kham nổi đoạn đường”... Thật vô cùng ngậm ngùi trước sự việc chúng ta phải chào thua thời gian đang luôn gặm nhấm cuộc sống của chúng ta?!

Ba ngày Đại Hội, bắt đầu với buổi lễ “Truy Diệu Truyền Thống”. Nhìn chung buổi lễ Truy Diệu lần này diễn ra khá bi hùng. Giá mà thời gian khai mạc trễ hơn khoảng nửa giờ thì khung cảnh của buổi lễ sẽ bi tráng hơn nhiều, gần đúng với Truyền Thống năm nào là Đài Tử Sĩ sẽ chìm trong bóng đêm với những ánh đuốc bập bùng, sẽ khiến mọi người vô cùng xúc động khi chứng kiến khung cảnh kỳ ảo, có một không hai trong buổi lễ Truy Diệu Truyền Thống của Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam.

Nghinh đón Vị Chủ Tọa NT Lương Chi K10 - Lễ Truy Diệu

Thứ nữa, một sơ sót nhỏ là Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên bên cánh phải vô tình đã che khuất hàng ghế Danh Dự dành riêng cho

vị Chủ Toạ và phái đoàn khiến quý vị này phải đứng trong suốt quá trình của buổi lễ.

Thiếu sự phối hợp chặt chẽ giữa Ban Nghi Lễ và các CSVSQ nghinh đón vị Chủ Toạ khiến mọi người phải chờ đợi vị Chủ Toạ khá lâu trong nghi lễ đón chào.

Tuy nhiên sự kiện các thành viên tham dự đã nô nức chụp hình lưu niệm sau buổi lễ thật vô cùng hào hứng, chưa có từ trước tới nay vì trời còn đủ sáng, để ghi lại những hình ảnh đẹp hiếm có trong buổi lễ Truy Diệu vừa qua.

Ngày thứ hai của Đại Hội bắt đầu bằng lễ Chào Cờ Khai Mạc. Một điều không ngờ trước được là trong thời gian này, trường học nơi chúng ta dự định tổ chức lễ khai mạc đang trong thời gian tu bổ nên chúng ta phải dùng sân cỏ, khiến thời gian chuẩn bị kéo dài hơn dự tính. Tuy nhiên nhìn tổng quát, sân cỏ đã giúp chúng ta liên tưởng đến Vũ Đình Trường nơi mà Trung Đoàn Sinh Viên Sĩ Quan vẫn thường hay tập hợp chào cờ năm nào.

Dự Lễ Chào Cờ Khai Mạc Đại Hội

Hình ảnh CSVSQ Lưu Vĩnh Lữ K12 với dụng cụ giúp người cao tuổi trong việc đi đứng, tháp tùng là hai CSVSQ Đồng Trưởng Ban Tổ Chức, đã nói lên được tinh thần “Tình Tự Võ Bị”, gây niềm xúc động cho tất cả mọi người hiện diện.

Lời phát biểu của Niên Trưởng Chủ Tọa Đoàn Mại K10 trong buổi lễ lại một lần nữa “Tình Tự Võ Bị” đã được nêu rõ đúng như chủ đề của Đại Hội “DỪNG LẠI NIỀM TIN”.. Sáng kiến chụp một bức hình kỷ niệm sau lễ chào cờ, phần nào đã một lần nữa diễn đạt được “Dừng lại niềm tin” của Tập Thể Võ Bị chúng ta.

3 Vị Đồng Chủ Tọa buổi họp: NT Hoàng A Sam K9 (giữa), NT Đoàn Mại K10 (phải) và NT Lương Chi K10 (trái)

Sau lễ chào cờ, tại khu ăn sáng trước khi vào phòng họp, mọi người tỏ rõ sự vui mừng khi gặp lại nhau trong khung cảnh của “tuổi xế chiều”, những khuôn mặt rạng rỡ, những cái siết tay thân tình, nhưng cũng không thể dấu nổi ngậm ngùi vì biết rằng những khoảnh khắc như thế này rất khó có lại trong những lần kế tiếp bởi “THỜI GIAN”??

Buổi họp Đại Hội Đồng

Đã nhiều lần tham dự Đại Hội của Tổng Hội nhưng chưa lần nào thấy được sự có mặt đông đảo như lần này cùng với sự hân hoan trên từng nét mặt của mọi người.

Suốt nghị trình Đại Hội, dù thời gian không đủ để chúng ta có thể kiện toàn mọi dự tính nhưng đã đem lại thành quả khả quan: một Tân Tổng Hội Trưởng đã được tín nhiệm bởi các lá phiếu hầu như tuyệt đối của Đại Hội Đồng bầu chọn thật Dân Chủ, thật Minh Bạch. Cầu chúc Tân Tổng Hội Trưởng chân cứng đá mềm để kiện toàn sinh hoạt của Tổng Hội, đi đúng với sự tín nhiệm, tin tưởng của tập thể đã giao phó trọng trách này cho anh.

Những buổi ăn sáng, ăn trưa trong suốt hai ngày thứ Bảy và Chủ Nhật đã khiến các thành viên tham dự Đại Hội hài lòng. Với sự tiếp tay của quý chị PNLV từ khắp nơi về, với lòng nhiệt tình, đầy Tình Tự Võ Bị. Nên dành một bông hồng cho Ban Âm Thực.

Đã đến thời gian mong chờ, đêm dạ tiệc chúc mừng sự thành công của Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 vào đêm Chủ Nhật 30 tháng 6 năm 2024 tại địa điểm QD Venue, góc đường Beach / Garden Grove. Dù 5 giờ chiều mới được vào cửa và khai mạc đúng 6 giờ, với hơn 860 thành viên tham dự nhưng đã không gặp một trở ngại lớn nào, nhất là vấn đề an ninh. Thật đáng khen Ban Tổ Chức.

Vào phòng tiệc, với 86 bàn, chưa một buổi tiệc nào của Cộng Đồng Người Việt tại Orange County từ trước tới nay mà số người tham dự lại đông đảo và vô cùng thân mật đến thế.

Phân nghi thức Khai Mạc, chương trình Văn Nghệ, Dạ Vũ, tất cả đều diễn ra tốt đẹp nhưng nếu Âm Thanh và Ánh Sáng được hoàn chỉnh hơn thì đêm Dạ Tiệc này không có gì đáng chê trách trong phần tổ chức. Tuy nhiên phần âm thực của buổi Dạ Tiệc đã không đạt tiêu chuẩn về phẩm chất như dự trù ban đầu. Đây là một điều khiến mất đi khá nhiều sự vui lòng của quý thành viên tham dự.

Tuy vậy, qua ba ngày của Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024, nhìn một cách tổng thể đã đáp ứng được sự kỳ vọng của đại đa số CSVSQ đúng với chủ đề của Đại Hội: “Dựng Lại Niềm Tin” cho Tập Thể Võ Bị từ CSVSQ đến PNLV/Nàng Dâu Võ Bị cùng các cháu TTNDH/HDVB trong Đại Gia Đình 4027 mà chúng ta đã hãnh diện vì đã thực hiện được và đã trình báo đến Nhị Vị Cự Chỉ Huy Trưởng, Trung Tướng Lâm Quang Thi K3 cùng Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận K3 : các đàn em, các học trò của Nhị Vị đã thực hiện được hoài bão mà lúc sinh thời Nhị Vị vẫn ước ao nhìn thấy. Chúng tôi hy vọng Nhị Vị nở được nụ cười mãn nguyện nơi cõi vĩnh hằng khi nhận được trình báo này trong lễ Truy Diệu Truyền Thông vào đêm thứ Sáu 28 tháng 6 năm 2024 tại công viên Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ thuộc Thành Phố Westminster, Tiểu Bang California.

*Người nhật tin,
CSVSQ Hồ Văn Quỳnh K23*

Một màn trình diễn ngoạn mục của TTNDH-Hậu Duệ K16

Thiên Ca (III) (1)

Nguyễn Khắc Tung K20

Sao lại cùng gặp gỡ buổi sáng hôm nay,
Trời Long Khánh sao mây trắng cuộn cuộn bay?
Rừng cao su mờ mịt nhuộm tím trời mây
Đường hành quân là một giấc ngủ dài say
Trên đôi tay người ngọc thoang thoảng mùi hương bay.
Xa cách nhau mà vẫn nhớ nhung hoài,
Từng người chết bằng những dòng chữ ai tín ,
Bạn cùng khóa mình đã ngã gục bao nhiêu rồi?
Đêm truy điệu đó gió rừng thông làm mờ bia kỷ niệm!
Đường chim bay Lâm viên Võ-Bị cách mấy lòng thông thủy?
Tôi nhớ anh
Anh nhớ tôi
Bọn chúng mình tháng năm dài dang đẳng trời
Thăm hỏi nhau đã được mấy lời
Và viết cho nhau mấy lá thư ?
Bốn phương trời chỉ thầm gọi tên
Và chẳng bao giờ biết bạn mình sống hay chết
Sao lại tưởng buổi chia tay mãi khóa là giờ ly biệt ?
Bọn mình về đây
Ngày băng rừng lướt bụi
Đêm nằm võng nghe muỗi mòng đàn hát
Và giọt mưa khuya thấm bờ môi nhàn nhạt .
Anh với tôi
Đã ngồi vút đỉnh Chúa Chan
Đã vượt Đồng Nai
Đã lội La Ngà
Đã ngắm bờ biển Lạc (2)
Rừng nơi đây lắm vất nhiều gai
Hai vai màu áo xanh chưa phai ?
Máu chảy cũng có
Hoan lạc cũng có
Trong cuộc sống chết bực như màu cây cỏ !

Đêm từng đêm
Ngày qua ngày
Hành quân rồi lại hành quân
Tiếng súng nổ như tiếng gươm hăm dọa.
Và xác người chết làm tê dại buổi suy tư.
Tôi từng gục mặt nơi chiến địa
Ngắm thân người chiến hữu bê bết máu tanh hôi.
Nghĩ gì kia ? Những thân xác đã rã rời
Đôi mắt mở như cố nhìn nuôi lại
Cõi dương trần có súng sướng không anh ?
Tôi gượng gạo úp mặt vào tay tìm nguồn an ủi
Điều thuốc tàn quỵên khói bốc tanh hôi
Và ngược nhìn binh sĩ thân yêu gần gũi
Cảm thấy mình cô đơn giữa đỉnh cao vời vợi.

Lê Phùng Xuân
Long Khánh 20-9-1967
(Những vần thơ tìm lại được)

Ghi chú:

- (1) tiếp theo Thiên Ca 2 và 3 đăng ở Tập San Đa Hiệu Võ Bị ở Đà Lạt khoảng năm 1964-65.
- (2) ở quận Tân Linh, vùng Võ xu –Võ Đất, Long Khánh.

Chuyện Tình Buồn

HƯƠNG THỦY

Thụy ngẩng đầu nhìn Nhân đang bước những bước dài trên cát về phía nàng. Anh mặc chiếc quần ngắn màu xanh, quàng ngang vai chiếc khăn tắm, cặp mắt hấp háy vì ánh nắng.

Bãi biển buổi trưa vắng ngắt. Mọi người đã đổ về bên kia rừng dương. Thụy nhắm mắt nằm im cho đến khi một bàn tay đặt trên vai nàng: “Em, đi ăn trưa chứ!”

Nàng quay người nắm lấy tay Nhân. Bàn tay rắn chắc, bàn tay mạnh mẽ đã đem lại cho nàng niềm tin yêu trong tháng ngày qua.

Và hai người ngồi đối diện nhau trong một quán vắng.

Thụ nhìn người đàn ông 34 tuổi trước mặt mình. Đôi khi nàng tự hỏi tại sao mình lại yêu anh ấy mãnh liệt đến thế. Một người mà mình đã bỏ cả lời khuyên của ba, tiếng khóc của mẹ, bỏ cả giảng đường với kỳ thi cận kề để ra đây, vùng địa đầu giới tuyến gian khổ nhưng có một bãi biển tuyệt vời và một cái tên vô cùng dễ thương :Mỹ Thủy.

Một tuần qua, nàng đã quen thuộc với cuộc sống của anh. Căn hầm ngầm chật đầy bao cát trong căn cứ Camp Evans. Buổi sáng, tiếng départ của những khẩu pháo 175 ly “ Vua chiến trường”, những chiếc GMC gầm rú, tiếng tách tè của chiếc máy PRC 25 và những giấc ngủ ngắn vội vã...

Sau những cái hôn nồng nàn, những vòng tay siết chặt, hai người đều có những phút yên lặng suy tư... Đôi khi nàng không che giấu ước mong có một kết quả tình yêu giữa anh và mình.

Tránh né ánh mắt van vãn của Thụ, Nhân thường với tay lên bàn uống nốt ly whisky sec và châm điếu Pallmall. Mùi thuốc thơm tỏa ra nồng nàn.

Hai người quen nhau thật tình cờ trên chuyến bay từ Huế lên Đà Lạt, khi Thụ về nghỉ hè và Nhân đi học lớp Chỉ huy tham mưu cao cấp. Đáng dấp nhỏ con nhưng mạnh mẽ, đầy nam tính của anh trong bộ quân phục Thủy quân lục chiến đã cuốn hút Thụ khi xách giúp nàng chiếc valise đi bằng bằng trên phi trường Liên Khương. Thật ngẫu nhiên Thụ nhận ra đây chính là người sỹ quan mà cô đã khoác vòng hoa trong cuộc diễn binh mừng chiến thắng Lam Sơn 719 Hạ Lào vào tháng 4 trước tại Phu Văn Lâu, có cả sự hiện diện của tổng thống Nguyễn Văn Thiệu. Ánh mắt trầm ấm ấy đã nheo mắt cười khi thấy cô lúng túng, vết sẹo nhỏ chéo ngang trên trán. Một sự gặp gỡ như có bàn tay định mệnh... Và anh đã tự nguyện làm hướng dẫn viên cho cô vào những ngày nghỉ cuối tuần ít ỏi của mình trong khóa học.

Hai người đã có một ngày lang thang bên hồ Than Thở. Nhân chỉ cho Thụy thấy trường Mẹ với cái cổng Nam Quan ốp gạch đỏ, phía trên là hai cánh màu trắng như xòe ra và dòng chữ “Tự thắng để chỉ huy” bên dưới. Nhân đưa Thụy đến nơi anh đã thực tập vượt sông bằng poncho và xem chết đuối vì làn nước lạnh cóng - mãi cho đến bây giờ anh vẫn chưa biết bơi -; những lá cây có thể ăn được trong khi học môn Muu Sinh thoát hiểm; chỉ cho Thụy thấy đỉnh Lâm Viên mù sương năm nào đại đội anh đánh dấu chinh phục bằng trái pháo khói màu tím trên bầu trời Đà Lạt. Anh còn cười cười bảo giá như hồi ấy anh cao hơn một tấc và to thêm một tí thì biết đâu sẽ được giương cung trên Vũ Đình Trường Lê Lợi ngày mãn khóa.

Cũng là lần đầu tiên Thụy hít thở được mùi trinh nguyên của phố đêm cao nguyên. Sương xuống giăng mắc núi đồi. Từ rạp Ngọc Lan đi ra, Thụy còn ngỡ ngàng với mối tình của hai diễn viên tài hoa Alain Delon và Romy Schneider trong phim *Christine* thì Nhân đã kéo nàng xuyên qua con đường nhỏ đến với những gánh hàng rong trước mặt khách sạn Thủy Tiên. Những lát lạp xường mỏng, màu hồng đặt trên đĩa xôi nhỏ nóng bỏng. Một ly sữa đậu nành bốc khói. Không thú vị nào hơn.

Cũng có khi chỉ là hai ổ mì baguette Vĩnh Chấn, hai người đi xuống mé hồ Xuân Hương để qua vườn hoa Bích Câu ngắm những cây Mimosa lá phơn phớt bạc với chùm hoa vàng nhỏ li ti... Và Thụy đã ngã vào tay anh như một điều tất nhiên, mặc kệ anh chàng hôn phu có gương mặt bụ sữa, cặp kính trắng 7 diop mà gia đình đã chọn lựa cho nàng.

Nhân nhìn Thụy đầy thương xót. Lẽ ra với sắc đẹp ấy, tuổi trẻ ấy nàng có thể có một tình yêu xuôi chèo mát mái, một cuộc sống an nhàn nơi thành phố. Nhưng không, nàng yêu mình, một người lính ở binh đoàn có biệt danh “Crazy Buffalo” với một tương lai bấp bênh không biết sống chết ra sao trong cuộc chiến khốc liệt này. Trong cuộc đời lính tráng của mình, hơn mười năm Nhân đã lang bạt từ Long Xuyên,

Kiến Phong, Chương Thiện miền Nam cho đến vùng Tam Quan, Bồng Sơn nắng gió, qua tận Tchépone Hạ Lào cận kề cái chết, chứng tích là những vết sẹo trên người và giờ đây là vùng địa đầu giới tuyến Thừa Thiên - Quảng Trị... Nhiều cô gái đã đi qua đời Nhân. Từ mỗi tình đầu vụng dại cho đến vài cuộc tình chóng vánh sau những cuộc hành quân, kể cả người đã tưởng chừng ba sinh hương lửa nhưng chỉ có Thụy là người anh trân quý nhất. Nàng như một đóa hồng trắng tinh khiết tỏa xuống đời anh những giọt mật thơm ngát và anh không muốn phá vỡ sự thanh cao ấy. Nhân không quên được sau ngày tái chiếm Cổ thành Đình Công Tráng Quảng Trị, trở về Bộ Chỉ Huy Lữ Đoàn đóng tạm bợ bên cầu Mỹ Chánh trong bộ rằn ri nhuốm đầy bùn đất và mùi thuốc súng, anh đã ngó người ra khi thấy Thụy đứng cạnh đồng bao cát ngồn ngàng đón anh với những giọt nước mắt mừng tủi.

Nhà Thờ La Vang / Quảng Trị năm 72 Mùa Hè Đỏ Lửa

Với Thụy, Nhân không hề giấu chuyện mình đã từng có một cuộc hôn nhân không hạnh phúc, một thứ lửa rom mau tàn lụi từ cả hai phía. Từ ngày ấy, anh đã tưởng con tim mình chai cứng. Niềm vui của anh là nụ cười của đồng đội, là những chiến thắng làm cho quân thù kinh hồn bạt vía, là những ly rượu sau cuộc hành quân. Nhưng khi gặp Thụy, anh tìm thấy nơi cô sự đồng điệu của tâm hồn. Thụy như đọc được những suy nghĩ của anh. Thậm chí có khi hai

người cùng bật ra một từ, một cảm xúc giống nhau. Nhân coi Thụy như hồng nhan tri kỷ. Anh đã kể cho Thụy nghe về mối tình đầu của mình năm lớp đệ tam trường Chu Văn An; chuyện anh thất tình đi lang thang ở Thảo Cầm Viên một đêm khuya khoắt; về khóa học 4 năm đầu tiên của trường Võ Bị, khóa học chạy từ cơ sở cũ qua mới, khóa học các chàng trai được đặt biệt danh là “Cùi”; chuyện anh phải chạy quanh thao trường mười vòng vừa chạy vừa la “Đời có gì vui đâu mà cười!”... Thậm chí cũng không ngại chuyện anh trở thành đàn ông tại căn nhà trên con dốc Đà Lạt vào một chiều thứ bảy cuối năm.

Thụy nhổ cọng tóc bạc trên đầu Nhân. Chỉ mới ba tháng thôi mà anh già đi nhiều quá. Khuôn mặt đã xuất hiện nếp nhăn, mái tóc có nhiều sợi sắp đổi màu. Anh đã quá vất vả vì những cuộc họp lúc nửa đêm, những cuộc hành quân đột xuất... Mình không thể làm anh khổ thêm.

Thụy nhớ lại ánh mắt thất vọng của cha Le Fas, cái ngoẹo đầu và hai cánh tay dang rộng “Giê Su Ma. Lạy Chúa tôi” khi nàng tự thú: “Thưa cha. Con đã phạm điều răn...”. Nàng đã có hàng giờ quỳ gối ở ngôi giáo đường nhỏ trong khu nội trú Jeanne D’Arc. Thậm chí, đã có lúc nàng muốn bỏ đi thật xa để quên, để khỏi ray rứt.

Nhưng chỉ cần một lời nhắn từ người tài xế, một mẩu giấy nhỏ “Anh vừa về hậu cứ” là nàng đã bươn bả vượt hàng trăm cây số để đến với anh, để gục đầu vào vai anh hít thở mùi mồ hôi quen thuộc, một thứ mùi trần mạc, một “*chất gây nghiện của lính*” như anh thường đùa. Chiến trận không làm mất sự khô hài lém lỉnh của Nhân. Khui chai Rémy Martell của ông Tướng Tư lệnh Sư đoàn tặng, anh nhìn vào mắt Thụy ngâm nga câu thơ cổ một cách ý nhị và thông minh “*Tửu bất túy Nhân, Nhân tự túy. Sắc bất mê Nhân, Nhân tự mê*”. Hai người từng đứng ở căn cứ Nancy, nhìn dòng sông Ô Lâu và tiếc cho một dòng sông đẹp đã bạc màu vì bom đạn. Dọc theo bờ sông là những ngôi làng cổ hiền lành như Hội Kỳ, Phước Tích, Lương Điền, Câu Nhi... với những căn nhà

rường trầm mặc mang dấu ấn thời gian nép sau lũy tre xanh. Thụy đã mơ về ngày tàn cuộc chiến, hai người sẽ có một căn nhà nhỏ bên dòng sông và những đứa con của tình yêu. Tối qua đứng trên restaurant Hương Giang nhìn xuống dòng sông Hương, nàng rung mình khi thấy hai hồ bơi phía sau khách sạn như mang hình dáng của những giọt nước mắt. Nhân cười và an ủi nàng hãy tưởng tượng đó là hai con mắt của mỹ nhân...

Ngày mai nàng trở về thành phố và sáng sáng lại chăm chú theo dõi bản tin chiến sự hàng ngày; chiều chiều từ khung cửa sổ đếm có bao nhiêu chuyến máy bay tải thương đổ xuống Tổng y viện Duy Tân để lo lắng, để nhớ thương. Và sẽ bứt hai tai để khỏi phải nghe những lời oán thán của mẹ. Thành phố nhỏ nên lòng người cũng hẹp hòi. Tình yêu không công khai chỉ làm những đợt sóng ngầm thêm thập phần nguy hiểm.

Ngày mai nàng trở về thành phố và để lại một nửa trái tim nơi đây, vùng đất khô cằn sỏi đá đã đi vào lịch sử với dư âm “*Mùa hè đỏ lửa*”. Có thể nàng còn để sót một cái gì đấy. Những sợi tóc dài, một chiếc khăn tay hay thậm chí một ống son môi dùng dở...

Ngày mai nàng trở về thành phố để ngậm ngùi cho cuộc tình mong manh như tơ trời của mình...

Nhân nhìn Thụy và nói bằng một giọng đấng chất: “Anh muốn em ở lại đến tuần sau.”

Thụy òa khóc, lắc đầu và lắc đầu...

*

Thụy về Việt Nam lần đầu tiên kể từ sau Tháng Tư đen. Nghi ngơi ở Saigon hai ngày, bà mua vé máy bay ra Đà Nẵng. Người thiếu phụ tìm đến Non Nước, nơi đã xảy ra trận pháo kinh hoàng dội xuống Tiểu đoàn 2 và 6 của Lữ Đoàn

Thủy quân lục chiến. Thủy đi chân trần trên cát, nước biển mát lạnh dưới gan bàn chân. Đã hơn ba mươi năm xác thân của anh hòa vào lòng đất mẹ. Anh nằm xuống nơi đâu trên bờ biển này vào một ngày cuối tháng Ba năm Bảy Lăm?

Mong đội 2 dương vận hạm di tản tại bãi biển Non Nước

Người đàn bà thả những cành hoa hồng xuống biển. Sóng xô đẩy những bông hoa dập dờn trên mặt nước. Màu hoa đỏ thắm trên đại dương xanh. Hãy ngủ ngon anh yêu, người tình đầu tiên người yêu cuối cùng của em. Cảm ơn anh đã cho em sống những tháng ngày đẹp nhất của một đời người.

Những làn sóng reo lên khúc ca bi tráng trong bóng chiều mênh mông.

Hương Thủy

TẢN MẠN

(Phần III)

Trần Hiệp K28

Kể từ ngày chạy trốn khỏi quê hương - Hiệp chưa một lần nào có được buổi tiệc gọi là đón Tết. Những năm tháng đầu tên đất Mỹ vì mưu sinh và lang thang kiếm sống nên chẳng nghĩ gì về Tết, nơi đây không có Hoa Mai vàng nở để biết Xuân về hay chưa. Khi người Việt đến Mỹ khá đông thì cũng biết Tết đến nhưng Tết chỉ là ngày lễ của vài giống dân Tàu, Hàn, Việt nên xã hội sinh hoạt bình thường cha mẹ đi làm và con cái vẫn đi học. Nói chung Tết chẳng có gì là đặc biệt đối với những người Việt sống ngoài đất nước. Chùa chiền hay nhà Thờ tổ chức Tết chỉ là cách khỏa lấp nỗi nhớ nhung của những người Việt còn hoài niệm về một ngày Tết xa xưa trên đất Việt. Đối với Hiệp Tết có đến hay đi thì lòng tôi vẫn giá băng chẳng bao giờ sống lại cảm xúc rộn ràng náo nức chào đón Xuân sang của những cái Tết nghèo ngày xa xưa khi còn sống tại Quê nhà.

Sự bùng nổ thông tin mạng (internet) nên Tết đến Xuân về trên quê hương người Việt ở đâu cũng biết, dù nơi họ đang sống vẫn còn là mùa đông giá lạnh (Bắc bán Cầu), hay mùa hè nóng cháy da người (Nam bán cầu). Với kiếp sống lang thang không nhà Hiệp p book vé đi thăm vợ chồng anh Chắc đã từng sống ở Seattle, bây giờ đang nghỉ hưu ở Phoenix AZ cùng con. Nhân cơ hội thăm lại vùng đất mà Hiệp được đưa về định cư trong cuộc hành trình đi tìm đất sống của 37 năm về trước. Khi mua vé máy bay online thì chọn giá vé rẻ nhất để đi nên rơi vào ngày cuối năm của âm Lịch. Đến phi trường Phoenix Sky Harbor International (PHX), Triết K31 đón về nhà anh chị Chắc nhập tiệc ngay để thưởng thức tô Mì Quảng nóng hổi do chị học được từ người bạn Sư Phạm Qui Nhơn năm xưa. Anh Chắc khoe lần đầu tiên gia đình

Anh có buổi tiệc với bạn bè đêm 30 Tết được tổ chức trên đất Mỹ để chào đón Hiệp như một người thân trở về nhà. Hiệp được đón Tết với những món ăn Huế do chị Hạnh làm đề khoản đãi hai ngày Hiệp sống tại nhà anh chị. Cảm ơn chị đã cho Hiệp liên tục những món ăn ngon của xứ Huế trên vùng đất Sa mạc.

Tạm biệt Anh Chị sau 2 ngày cuối tuần – trở lại Seattle mang theo những quà xứ Huế – Đặc biệt bánh bột lọc chị gởi cho hai thằng nhóc Hiệp như ngày xưa khi còn ở Seattle. (Nhân viên an ninh phi trường yêu cầu được mở vali để khám xét vì qua máy X-ray bánh bột lọc gói lá chuối đông lạnh trông như gói chất nổ) - Những quả Chanh vàng Arizona to lớn chị hái cho, Hiệp về phải chia cho mọi người vì quá nhiều. Mong có ngày gặp lại anh chị để thưởng thức món ăn Huế và sưởi ấm lại tình quê Việt đã héo mòn trong tâm hồn của kẻ không còn quê hương. Chúc anh chị một Tết vui vẻ trong những ngày nhiệt độ, thời tiết tươi mát và đẹp nhất trong năm của Sa mạc Mỹ.

THIỆU ÚY PHẠM VĂN CHẮC **NGƯỜI TỪ BÌNH HẠ LÀO**

Niên trưởng Phạm Văn Chắc và Trần Hiệp K28

Năm 1966, tôi từ giã sân trường đại học và thành phố Huế trầm mặc, cổ kính, với biết bao kỷ niệm của một thời tuổi trẻ, để dấn thân vào con đường binh nghiệp. Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam (TVBQGVN) đã thu nhận tôi vào Khóa 23 Sinh Viên Sĩ Quan Hiện Dịch. Sau 4 năm thụ huấn, tôi tốt nghiệp với cấp bậc Thiếu Úy vào ngày 18 tháng 12 năm 1970 cùng với 240 bạn cùng khóa.

Ngày ra Trường, tôi đã chọn về Sư Đoàn 1 Bộ Binh (SĐ1BB), đơn vị có vùng trách nhiệm là hai tỉnh Thừa Thiên và Quảng Trị, trong đó có thành phố Huế thân yêu của tôi, với mong ước: Về phục vụ và bảo vệ cho chính quê hương của mình. Hơn nữa, SĐ1BB còn là một Sư Đoàn Bộ Binh hàng đầu của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa (QLVNCH) về thành tích chiến đấu, kể từ khi được thành lập vào năm 1955. Người lính SĐ1BB rất hãnh diện khi mang phù hiệu số 1 trên vai áo (dù có người chế nhạo là sư đoàn “Đền Cây”), và sư đoàn cũng đã được mang dây biểu chương cao quý nhất, màu Bảo Quốc Huân Chương, sau nhiều lần được tuyên dương công trạng trước quân đội. Hơn thế nữa, SĐ1BB còn được người dân Cố Đô Huế rất yêu mến, tin tưởng, nhất là kể từ sau trận Tết Mậu Thân.

Tôi đã có 20 ngày phép “thần tiên” trước khi đến trình diện đơn vị, tận hưởng hết những thú vui của một chiến binh trước khi lao vào vùng lửa đạn không hẹn ngày trở về; tôi đã rất hạnh phúc trong vòng tay của gia đình, bạn bè, và cả những “cánh hoa trong thời ly loạn” của miền Sông Hương, Núi Ngự.

Tôi được phân bổ về Tiểu Đoàn 4, Trung Đoàn 1, SĐ1BB của Thiếu Tá Lê Huân xuất thân Khóa 18 Võ Bị, tiểu đoàn phó là Đại Úy Hồ Trọng Toạ xuất thân Khóa 21 Võ Bị. Sau các thủ tục trình diện, tôi đã được Tiểu Đoàn Trưởng và Tiểu Đoàn Phó “cưng” hết mực, tôi như một đứa em nhỏ đại được hai người anh lớn yêu thương, bảo bọc, đến độ các sĩ quan xuất thân từ các quân trường khác, tỏ ra ganh tị với tôi.

Thiếu Tá Huấn thường bảo với những người khác: “Chắc học 4 năm, nếu tử trận sớm thì rất uổng, chỉ cần 1 năm ở đơn vị tác chiến, Chắc có thể du học Mỹ để về phục vụ đất nước trong lĩnh vực chuyên môn”; vì thế, tôi được giữ lại ở ban chỉ huy của tiểu đoàn thay vì về chỉ huy trung đội. Trong thời gian này, Thiếu Tá Huấn đã được thông báo sẽ thăng cấp Trung Tá, và về làm Tiểu Khu Trưởng Kiến Hoà; Thiếu Tá Huấn hứa sẽ “kéo” Đại Úy Tọa và tôi về Tiểu Khu Kiến Hoà sau khi nhận nhiệm sở mới. Tôi và Đại Úy Tọa rất thân thiết với nhau, vì chỉ cách nhau 2 khóa. Thời gian này Đại Úy Tọa mới cưới vợ, nên tôi và Đại Úy Tọa thường “dù” về Huế thăm gia đình; bà xã của Đại Úy Tọa là Chị Huệ, một Cán Sự Điều Dưỡng. Mỗi lần về lại Huế, lòng tôi chợt thoáng buồn khi nhớ đến Tết Mậu Thân với những kỷ niệm đau buồn của kỳ nghỉ phép đầu tiên khi còn là Sinh Viên Sĩ Quan (SVSQ) Võ Bị.

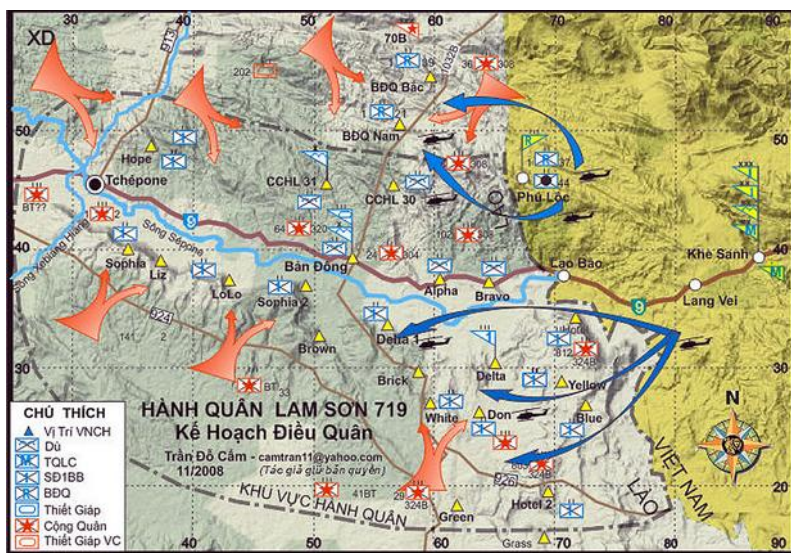
Sau mùa Quân Sự năm thứ hai, ngày 27 tháng 1 năm 1968, tất cả SVSQ Khóa 23 được hưởng 28 ngày phép đầu tiên của 4 năm thụ huấn, tôi đã bay về với gia đình và bạn bè ở Huế. Không ai có thể ngờ rằng, những ngày phép thần tiên đó đã bị chìm ngập trong khói lửa, máu, và nước mắt của trận Tết Mậu Thân. Cộng Quân đã đánh chiếm thành phố Huế trong 26 ngày, tôi đã phải cải trang thành một người đàn bà để thoát khỏi vòng vây của quân thù, hầu đến được vùng kiểm soát của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà (VNCH).

Cộng Quân đã sát hại, chôn sống khoảng bảy ngàn quân, dân, cán, chính của VNCH tại Huế, trong số đó có 3 SVSQ của Khóa 23 Võ Bị bị thảm sát khi đang nghỉ phép: Võ Văn Dung, Đoàn Đại Đề, và Phan Tồn; 2 SVSQ Khóa 23 khác, thoát chết trong “đường tơ kẻ tóc” vào sáng Mồng Một Tết Mậu Thân là: Hồ Văn Quỳnh và Nguyễn Đăng Đức.

Trở lại với đơn vị, đầu tháng 2 năm 1971, SĐ1BB chuẩn bị cho cuộc hành quân Lam Sơn 719 Hạ Lào. Cuộc hành quân khai diễn vào ngày 8 tháng 2 năm 1971 với các đơn vị tinh nhuệ nhất của QLVNCH, ngoài SĐ1BB còn có: Sư Đoàn

Nhảy Dù, Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến, Liên Đoàn 1 Biệt Động Quân, Trung Đoàn 4 và 5 của SSD2BB, 4 Thiết Đoàn 17, 11, 7, 4 và 13 Tiểu Đoàn Pháo Binh.

Mục tiêu của cuộc hành quân là phá vỡ hệ thống hậu cần của Cộng Sản Bắc Việt tại Lào, và cắt đứt đường mòn Hồ Chí Minh tại thị trấn Tchépone nằm cách biên giới Việt – Lào 42 km về hướng Tây. Quốc Lộ 9 được dùng làm trục tiến quân, vùng trách nhiệm của SD1BB là các căn cứ hỏa lực và bãi đổ quân ở phía Nam Quốc Lộ 9.

Cuộc hành quân tiến hành thuận lợi trong giai đoạn đầu, vì địch tránh giao tranh, dẫu quân để “dụ” quân ta vào sâu trên đất Lào, nơi mà họ đã bố trí kỹ lưỡng các trận địa Pháo Binh, Phòng Không, Chiến Xa... để phòng ngự và phản công khi thời cơ đến. QLVNCH đã đi vào một cái bẫy khổng lồ của Cộng Quân mà các cấp chỉ huy không hề hay biết.

Từ ngày 19 tháng 2, địch bắt đầu phản công mạnh mẽ, các căn cứ hỏa lực của QLVNCH lần lượt bị địch tràn ngập, bị thiệt hại nặng và phải rút chạy. Ngày 24 tháng 2 địch tràn

ngập căn cứ 31 của Lữ Đoàn 3 Nhảy Dù, Đại Tá Nguyễn Văn Thọ Lữ Đoàn Trưởng và hầu hết bộ chỉ huy bị địch bắt. Sự thất bại của cuộc hành quân đã thấy rõ, nhưng vì lý do chính trị, Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu và Tư Lệnh Chiến Trường là Trung Tướng Hoàng Xuân Lãm vẫn quyết định “tấn công Tchéphone”, bất chấp mọi tổn thất. Lực lượng tấn công vào thị trấn Tchéphone là các đơn vị của SĐ1BB.

Ngày 3 tháng 3, các đơn vị của SĐ1BB được Trục Thăng Vận đến các căn cứ Lolo, Sophia và bãi đáp Liz, tất cả đều nằm ở phía Nam Quốc Lộ 9, và khá gần với thị trấn Tchéphone. Trung Đoàn 1 của SĐ1BB trong đó có Tiểu Đoàn 4/1 của Trung Tá Lê Huân (vinh thăng Trung Tá giữa cuộc hành quân) được không vận đến trấn giữ và bảo vệ căn cứ Lolo.

ARVN troops disembark from an American helicopter during Operation Lam Son 719, Spring 1971.

Ba ngày sau, Tiểu Đoàn 2/2, và Tiểu Đoàn 3/2 thuộc Trung Đoàn 2 của SĐ1BB được không vận từ Khe Sanh đến bãi đáp Hope, nằm cách thị trấn Tchéphone 4 km về phía Đông Bắc. Đã có gần 300 Trục Thăng UH-1 chở một lực lượng tấn công gồm 1200 binh sĩ của 2 tiểu đoàn này, đây là cuộc đổ

bộ bằng Trực Thăng lớn nhất trong Chiến Tranh Việt Nam. Cuộc đổ bộ thành công, quân ta vào được thị trấn Tchéphone, phá huỷ thị trấn, nhưng địch biết trước kế hoạch của quân ta, nên đã di chuyển hết các kho Hậu Cần quan trọng, và các đơn vị bảo vệ ra khỏi Tchéphone trước khi quân ta đến.

Bắt đầu từ ngày 9 tháng 3, Tổng Thống Thiệu và Trung Tướng Lâm ra lệnh rút lui, xem như mục tiêu của cuộc hành quân Lam Sơn 719 đã đạt được. Tại Căn Cứ Lolo, Trung Đoàn 1 của Đại Tá Nguyễn Văn Điem bị Cộng Quân bao vây, tấn công, và pháo kích nặng nề trong 10 ngày liên tiếp; ngày 16 tháng 3, trung đoàn được di tản khẩn cấp bằng Trực Thăng về Khe Sanh, Tiểu Đoàn 4/1 của Trung Tá Lê Huân nhận trách nhiệm đoạn hậu, bảo vệ cho trung đoàn rút lui.

Tiểu Đoàn 4/1 của Trung Tá Huân bị bao vây giữa một rừng Tranh, bởi một lực lượng Cộng Quân “đông như Kiến”, chúng muốn bắt sống toàn bộ tiểu đoàn bằng những tiếng hét liên tục: “hàng sông, chống chết”. Trung Tá Huân Tiểu Đoàn Trưởng trúng đạn và tử trận, Đại Úy Hồ Công Tọa Tiểu Đoàn Phó bị thương nặng.

Khi tôi chạy đến, thì xác của Trung Tá Huân đã được lính bỏ lại bằng poncho, Đại Úy Tọa đang hấp hối, không còn nói

được. Nhận ra tôi, Đại Úy Tọa đưa tay ngoắt, tôi hiểu ý bỏ lại gần, nhìn thấy bàn tay trái còn chiếc nhẫn Võ Bị tôi hỏi: “Niên Trưởng muốn tôi đem chiếc nhẫn về cho Chị Huệ (vợ mới cưới của Đại Úy Tọa) phải không?” Ông gật đầu mấy cái, rồi nhắm mắt, lịm dần; tôi rút chiếc nhẫn Võ Bị ra khỏi bàn tay của Ông, đút sâu vào túi quần, nhìn lại Ông lần cuối trước khi chạy theo những binh sĩ còn sống sót. Thân xác của Trung Tá Huân và Đại Úy Tọa đã nằm lại đâu đó ở chiến địa trên đất Lào, trước khi trở về với cát bụi!

Sau khi các cấp chỉ huy lần lượt tử trận, binh sĩ của Tiểu Đoàn 4/1 như “rắn mất đầu”, tinh thần suy sụp. Mặc dù được phi cơ phản lực Phantom và Trực Thăng Võ Trang Cobra, cùng phi cơ quan sát OV-10 của Mỹ yểm trợ mạnh mẽ, nhưng càng lúc số binh sĩ chết và bị thương càng tăng, đơn vị gần như tan rã; tôi bàn với Trung Úy Hồ Tạm Xử Lý Trưởng Ban 3 của tiểu đoàn mở đường máu thoát thân. Sau khi quan sát, chúng tôi chọn hướng có địa hình hiểm trở nhất để mở đường máu, vì hướng này địch không nghĩ là chúng tôi sẽ chọn để rút lui, nên đã không vây bủa ở mặt này.

Tôi và một người lính chạy bạt mạng ra khỏi vùng giao tranh, khi đã chạy thật xa, gặp con sông Tchéphone cả hai chúng tôi nhào xuống tắm thỏa thích, sau đó chúng tôi nằm ngủ thoải mái bên bờ sông. Sáng sớm thức giấc, mở mắt nhìn lên, thấy mấy họng súng AK chia vào mình, biết là mình đã bị Việt Cộng (VC) bắt.

Chúng bắt chúng tôi cởi giày, đi chân đất, rồi áp tải chúng tôi đến một điểm tập trung tù binh. Ở đó đã có khoảng 700 đến 800 binh sĩ của QLVNCH bị VC bắt, trong số đó có khoảng 70 sĩ quan; có cả Đại Tá Thọ, Trung Tá Châu của Nhảy Dù, Thiếu Tá Huế Khóa 18 VB... Cuộc đời Tù Binh Hạ Lào của tôi bắt đầu từ hôm nay, ngày 17 tháng 3 năm 1971. Chúng tôi bị áp tải đi bộ ra Bắc. Cứ đi bộ một ngày thì gặp một trạm Giao Liên, đoàn tù binh được tạm nghỉ để ăn uống, nghỉ ngơi, rồi đi tiếp.

Sau khi đoàn tù binh đi bộ đến Quảng Bình, thì từ đây đoàn tù binh được đưa bằng xe lửa đi Hà Nội. Sau đó chúng tôi được đưa lên Bất Bạt, ở trong một trại tù nằm ở phía Tây thị xã Sơn Tây; nơi trước đây là một trại giam tù binh Mỹ, nổi tiếng với cuộc giải cứu bất thành của Quân Đội Mỹ vào năm 1970.

Tôi được giao trách nhiệm “trưởng bếp” chỉ huy 6 người, được gọi là những “anh Nuôi”, lo nấu ăn cho tất cả tù binh của trại giam Sơn Tây. Ngày ngày được nhìn ngắm núi Ba Vì, tôi nhớ đến bài thơ “Đôi Mắt Người Sơn Tây” của Quang Dũng, liên tưởng đến những câu thơ phù hợp với tâm trạng của mình:

“Em ở Thành Sơn chạy giặc về
Tôi từ chinh chiến cũng ra đi
Cách biệt bao ngày quê Bất Bạt
Chiều xanh không thấy bóng Ba Vì”

Hoặc:
“Đôi mắt người Sơn Tây
U ẩn chiều luân lạc
buồn viễn xứ khôn khuây”

Hoặc:
“Bao giờ tôi gặp em lần nữa
Chắc đã thanh bình rộn tiếng ca
Đã hết sắc màu chinh chiến cũ
Còn có bao giờ em nhớ ta?”

Tháng 12 năm 1972, khi Không Quân Mỹ ném bom Hà Nội, Hải Phòng trong suốt 12 ngày đêm, tù binh trại Sơn Tây được di chuyển bằng xe hơi, chạy qua cầu Long Biên, Hà Nội để lên Yên Bái. Tại đây tôi đã gặp được vài thân nhân của các văn, thi sĩ của vụ án Nhân Văn Giai Phẩm còn sống sót, như chị và mẹ của Thi Sĩ Phùng Quán. Khi Không Quân Mỹ ngưng ném bom miền Bắc, tù binh lại được đưa về trại giam Sơn Tây.

Tin tức chiến sự ngày càng đen tối, bị quan cho QLVNCH, niềm hy vọng được giải cứu của các tù binh cũng lụi tàn theo năm tháng. Cuộc sống làm “anh nuôi” của tôi không biết đến bao giờ mới chấm dứt.

Một ngày vào khoảng cuối tháng 4 năm 1975, Quân Giáo trại giam ra lệnh cho tôi chuẩn bị 13 phần ăn, rồi chính tôi phải gánh đến một căn nhà biệt lập với trại giam. Bước vào căn nhà, tôi sững sờ khi nhận ra Trung Tướng Nguyễn Vĩnh Nghi cùng với 12 sĩ quan cao cấp khác, tất cả vừa bị bắt làm tù binh ở mặt trận Phan Rang, tôi đã ở trong tâm trạng: “thất vọng vô cùng!”. Tôi đến chào Tướng Nghi và tất cả mọi người, tóm tắt tình hình dân chúng quanh đây, khuyên họ không nên vượt ngục, vì sẽ không tài nào trốn thoát.

Năm 1977, tôi được phóng thích, trở về với gia đình ở Huế. Tôi đến thăm chị Huệ, vợ của Đại Úy Hồ Công Tọa Khóa 21 VB, Tiểu Đoàn Pháo 4/1, tử trận ở Hạ Lào. Nhà chị Huệ ở cửa Đông Ba Huế, chị có một đứa con trai với Niên Trưởng Tọa. Vài năm sau khi Niên Trưởng Tọa tử trận, chị đã lập gia đình mới.

Khi biết tôi là đồng đội cũ của Niên Trưởng Tọa, người chồng sau của chị Huệ đã té nhị để tôi và chị Huệ được thoải mái trò chuyện với nhau. Tôi đã trao lại chiếc nhẫn Võ Bị của Niên Trưởng Tọa mà tôi đã cố gắng hết sức gìn giữ, cất giấu trong suốt những năm tôi bị tù đày cho chị Huệ, như một di sản cuối cùng của một người chồng đã mất để lại cho người vợ thương yêu.

Năm 1991, tôi nộp hồ sơ đi Mỹ diện HO nhưng bị từ chối, vì tôi là “tù binh Hạ Lào”, thời gian này tôi sinh sống ở Định Quán và là một “tiền phu”. Nhờ một sự may mắn kỳ diệu, tôi liên lạc được với Thiếu Tá Bill, cựu cố vấn của Tiểu Đoàn 2, Trung Đoàn 2, SD1BB. Ông ta đã giúp cho hồ sơ đi Mỹ định cư của gia đình tôi được chấp thuận; tôi đến Mỹ năm 1992 và sinh sống tại thành phố Seattle, Tiểu Bang Washington trong hơn hai thập niên, sau đó tôi di chuyển

theo đưa con gái độc nhất đến sinh sống tại Tiểu Bang Arizona.

Đã gần 80 tuổi, nhìn lại quãng đời đã qua, quả thật “đã hết sắc màu chinh chiến cũ...” nhưng với tôi, cuộc hành quân Lam Sơn 719 Hạ Lào là trận đầu và cũng là trận cuối của cuộc đời binh nghiệp. Những kỷ niệm đau buồn của cuộc hành quân đó, mãi mãi in đậm trong tâm trí tôi. Tôi chưa bao giờ được lãnh lương Thiếu Úy, và Khóa 23 Võ Bị đã đặt cho tôi biệt danh “Thiếu Úy Muôn Năm”. Khóa 25 Võ Bị khi gặp tôi thường nhắc nhở: “Niên Trưởng phải chào tay Khóa 25, vì Khóa 25 đã lên Trung Úy hết rồi”.

Tôi thuật lại câu chuyện này để trả lời cho những ai hay hỏi: “Tại sao Phạm Văn Chắc Khóa 23 Võ Bị là Thiếu Úy Muôn Năm?”.

*Người đứng là Thiếu Úy Phạm Văn Chắc K23
Người ngồi là Trung Úy Vương Tịnh K25*

Viết theo lời kể của CSVSQ Phạm Văn Chắc Khóa 23 Võ Bị.
Trân trọng,

Nguyễn Sanh K28

Trục K29

Trục khóa 29 (K29) người Hải Lăng Quảng Trị. Trục K29 với 8 tuần huấn nhục và hơn 2 năm rưỡi lính quân trường nhưng phong trần của Trường Võ Bị không làm mất đi dáng dấp thư sinh của Nguyễn Trục. Trục cũng mảnh khảnh và ốm như Hiệp, Trục có làn da sạm hơn Hiệp nhưng ngược lại chàng có đôi mắt to với hai hàng lông mi thật đẹp, Hiệp tin rằng những cô gái nếu thấy đôi mắt của chàng thì chắc phải thầm mong ước gì mất các cô có được 50% đôi mắt của chàng trai trên Trục ấy.

Cùng chung đôi 1515 trên Dalat cũng biết nhau vì là đồng hương Quảng-Trị. Tan hàng sau ngày đau thương 30/4/75, có lẽ cùng một suy nghĩ như nhau, cả hai không hẹn mà cùng quay trở về chốn cũ của Quê Hương, với suy nghĩ ngây ngô đoàn tụ cùng gia đình sau một thời gian dài xa cách, hy vọng gia đình là điểm tựa để sống cho một ngày mai chưa biết ra sao. Đoàn tụ cùng gia đình đâu không thấy, Trục và Hiệp cùng nhau đoàn tụ trong trại tù số 3 Ái Tử Quảng Trị và chung luôn một nhóm lao động.

Hàng ngày đi chặt củi Hiệp và Trục đi với Tuấn – Tuấn là Thiếu úy, đơn vị Địa Phương Quân nổi tiếng của Ba Càng, Vĩnh Long. Tuấn thì mạnh khỏe và có nhiều kinh nghiệm hơn Hiệp và Trục trong mọi lãnh vực lao động. Nhưng sau hơn 5 năm tù ngày được tha khỏi trại tù tại vùng núi Lòong Hồ Sông Mực, Quảng Bình, Tuấn được 2 anh bạn tù khiêng diu Tuấn trở về chốn cũ của ngày ra đi.

Đi làm 3 anh em thường đi với nhau, giúp đỡ và sinh hoạt chung với nhau từ ăn uống cho đến tâm sự, khi đi chặt củi. Trại tù quy định gánh củi phải nặng tối thiểu là 30 kilo. Mỗi buổi chiều trước khi gánh củi vào trại có người tù ghi lại sức nặng bó củi của từng tên tù đã làm ngày hôm đó. Đến tối trước khi được nghỉ sau một ngày lao động thì phải ngồi lại mà bình bầu trong ngày. Đói và mệt mà phải ngồi để bình bầu. Thiệt là một hình thức đánh cho gục luôn sức sống của người tù, vì thế cũng có nhiều người tù họ chọn cái chết để

giải thoát như Bác Sĩ Trung Ủy Quân Y tên Giang TQLC đã tự cắt động mạch máu của mình vào đêm 30 tết năm 77.

Hiệp và Trục luôn luôn bị kiểm thảo hằng đêm về làm việc không đủ chất lượng vì bó củi của Hiệp p và Trục không bao giờ qua khỏi 20 kilo. Hằng đêm Hiệp p và Trục luôn luôn được nêu danh để mọi người góp ý kiến giúp đỡ, một cách thức nào để cho tốt đẹp hơn. Được ngồi mà nghe những lời phê bình của đồng tù, có những người kêu họ phát biểu thì họ chỉ nói qua loa cho xong chuyện nhưng cũng có vài bạ n tù vì ngây ngô hay bần tính nịnh bợ nên vẫn hăng say nói và tố cáo bạn bè. Thiệt là một phiên tòa được xét xử hằng đêm bởi những quan tòa người máy và dưới sự quan sát lạnh lùng của Vệ Binh Quân Giáo.

Có lẽ không vắn vương gì vợ con hay gia đình, lợi dụng cả hai tên có một thân hình như cây sậy và sống cũng như đang chết nên Hiệp và Trục vẫn như cũ. Không bao giờ phản kháng hay nói gì khi được phê bình góp ý, mà chỉ xin nhận lỗi là không làm đủ chất lượng và hứa sẽ cố gắng tốt hơn ngày mai để mong được hưởng chính sách khoan hồng của *Cách mạng* để về sum họp với gia đình. Nhưng ngày mai hay lần tới đi chặt củi thì Hiệp và Trục lại cũng như vậy.

Gánh củi vẫn không bao giờ vượt đến 30Kilo cứ 20 kilo làm mẫu vì 2 tên đều làm như nhau có sự giúp đỡ của bạn Tuấn. Nhưng cũng có người vì ngại thơ nên vẫn làm cho được 80 kilo để được khen ngợi (biểu dương) trong mỗi tối bình bầu. Nhiều bạn Tù đã bỏ mình vì cái ngậy ngô của họ, ngại về xa với vợ mà thân thể thì không có dinh dưỡng nên vài bạn tù được về với lòng đất trên sườn đồi kế bên trại tù thay vì về nhà với mẹ và vợ con.

Nhưng một ngày kia thì Trục được gọi lên và thả về với gia đình. Không biết gia đình Trục có chút tiền bạc hay có thân nhân *Cách Mạng* trong tờ lý lịch. Trục lại giã từ Hiệp để đi về nhà, Hiệp và Trục không có cơ may gặp nhau từ đó. Kể từ đây đôi chạy lười lao động lại lẻ bóng, và cũng từ đó mỗi buổi tối sau những góp ý của đồng tù Hiệp lại hứa cho ngày tới sẽ cố gắng lao động tốt hơn để được trả về như Trục. Mà mọi người đều biết Trục hình ảnh lao động tốt là có đầu óc điên.

Còn một mình Hiệp có lẽ cán bộ coi tù thấy phê bình hay đe dọa với Hiệp cũng như nói với hư vô. Chắc biết Hiệp không thể lao động tốt được và để khỏi ảnh hưởng tới những người khác nên cho Hiệp làm công việc tại nhà, lo dọn dẹp nhà cửa và nhận cơm nước cho toàn lán (tù ở chung một căn nhà), chứ không đi lao động ngoài trại tù nữa cho đến ngày toàn trại tù được chuyển qua Công an Bình Điền Huế.

Trục k29 vì về sớm hơn 3 năm nên hôm này còn sống tại quê nhà, bạn Trần Ngọc Tấn tại Seattle thường hay nói giầy dép cũng có số, hưởng chi con người chúng ta. Có lẽ Tấn đúng trong câu chuyện này. Số của Trục 29 là sống tại VN.

T. Hiệp K28

Ngạc Nhiên Bẽ Bàng

AoThu K20/1

Năm đó Công vừa xong Tú tài, đang còn phân vân, chưa biết chọn theo ngành nào. Công muốn theo anh trai vào quân đội, Công thích hình ảnh oai hùng và hiên ngang của anh mình. Trai thời loạn như ông anh là niềm hãnh diện của Công; nên Công cũng ao ước được như anh mình; nhưng ba mẹ Công thì phản đối, cha mẹ có duy nhất hai con trai một đưa vào lính còn một đưa được miễn theo chính sách chính phủ. Họ kỳ vọng nhiều vào Công.

Công than thở với Khôi, bạn thân nhất, Khôi bảo: “từ từ rồi tính, còn thời gian hè, nghỉ ngơi đã.” Rồi Khôi rủ Công tham dự nhóm sinh viên đang sinh hoạt (của mấy anh em họ Khôi).

Lúc đầu Công ngần ngại từ chối. Khôi thuyết phục: “nhà em họ Khôi cũng không xa nhà Công lắm, đi lại cũng thuận tiện”, cuối cùng Công đồng ý.

Khôi kể cho Công về sinh hoạt của nhóm: Họ chỉ trao đổi hiểu biết giúp nhau trong việc học, có chút văn nghệ bỏ túi và vui chơi, giải trí.

Trong nhóm đứng đầu là Anh Tường Vân anh họ Khôi từ nhỏ sống ở Pháp, anh đậu nhiều bằng cấp, anh về nước ghi danh học trường Văn Khoa để biết thêm về Việt Nam, tham gia có bạn gái và vài người bạn cô ấy, có 2 người cô: cô 7 Sen sinh viên Dược, cô 8 Thanh là nhóm bà con. Còn lại hầu hết bạn anh Vân: Anh Trì sinh viên Luật, anh Hà sv y khoa, anh Bia sv Sư Phạm, anh Phước sv Khoa học, anh Thương..., và... nhiều anh chị... nữa vì mỗi thành viên được mời 2 bạn đến thăm dự. Nhóm trẻ thì có Kim em họ Khôi, Khải (bạn Khôi) thêm Công là mới xong Tú Tài, duy một

người trẻ nhất, nhỏ nhất mới xong trung học đệ nhất cấp là Thụy cùng 2 bạn của Thụy.

Công nghĩ tham gia để có thêm bạn bè cũng vui và học hỏi thêm.

Công gặp Thụy lần đầu trong buổi họp bạn tổ chức tại nhà Thụy. Lần thứ hai Công mới có dịp trò chuyện; lúc nào Thụy cũng mặc bộ bà ba trắng, tóc thắt bím thả hai bên, trông rất trẻ con, bình dị và ngây thơ.

Sau vài buổi họp, Công và Thụy càng thân mật hơn. Hai người trông tương đắc lắm. Cả hai không vắng mặt buổi họp nào. Ngoài những lúc bàn thảo về chuyện học hành, có những buổi sinh hoạt ngoài trời, ăn uống do gia đình Thụy thết đãi. Nhà Thụy có vườn cây trái rất rộng, bên cạnh có lò đường có giòng sông nhỏ. Lúc sinh hoạt tự do, họ tập đi “cầu khi”; có người chèo thuyền, có người lội sông, ngoài ra được thăm vườn nhà Thụy, tha hồ hái trái cây đủ thứ. Công theo Thụy qua lò đường của Ba Thụy, được dịp “sốt mía” và thưởng thức những món ăn lạ như: khoai mì nấu nước mía hoặc kẹo dẻo từ mía làm thành đường vv...

Trong sinh hoạt, Công thuộc nhóm trẻ có Kim (anh ruột Thụy), Khôi, Thụy và vài người bạn Thụy. Công có cảm tình ngay với Thụy người con gái giản dị, tuy không đẹp nhưng rất có duyên, nhất khi cười có đôi má lún đồng tiền, còn Thụy khen Công: con trai Việt Nam ít ai cao 1,73 như anh và lại chịu “hủi” như lính quân trường; con trai thời nay thích để tóc bông bông trông lãng mạn. Công thì khen mái tóc Thụy.

Cứ mỗi lần xong một buổi họp, Công nôn nóng đến buổi họp mặt lần tới không vì buổi thảo luận, đàn hát, ăn uống, vui chơi mà Công thích gặp mặt và chuyện trò với Thụy. Cô gái vô tư, vui vẻ, duyên dáng. Thụy Không điều hạnh, rụt rè. Nói chuyện với Thụy, Công thấy tự nhiên thoải mái. Họ trao đổi đủ đề tài: từ học hành đến sở thích, và rất đồng quan

điểm: Thụy rất thích thể thao, mê bơi lội, ghiền ciné, sưu tầm ảnh tài tử....vv...

Có lần Công rủ Thụy đi xem một phim mà cả hai đều thích sắp chiếu tại rạp VH, Thụy không đồng ý cũng không từ chối chỉ nói:

- Chờ Thụy xin phép mẹ.

Qua mấy buổi gặp, Công và Thụy trở nên thân mật như quen lâu rồi. Công có nói với Thụy ba mẹ Công vừa mua một khu vườn và có hồ tắm, mời Thụy đến chơi.

- Khi nào anh Khôi đi Thụy sẽ đi cùng anh.

Nghe Công nói nhà có hồ tắm nên Thụy cũng mong có dịp đến, Thụy còn xúi anh Khôi rảnh thì chở Thụy đi. Công rất mừng khi nghe Thụy sẽ đến thăm.

Hôm Thụy đến Thụy mặc áo dài trông lớn hẳn, không giống cô bé trong bộ bà ba trắng thường lệ, đáng Thụy trong chiếc áo màu xanh Blue Marine tha thướt dịu dàng, thấy tay Thụy cột chiếc khăn trắng, Công lo lắng hỏi Thụy

- Tay Thụy sao vậy?

- Không có gì, Thụy hay bị dễ quên, nên Thụy cột khăn cho khỏi mất, vậy thôi!

Vừa đến nơi Thụy sốt ruột xem hồ tắm mà Công “phe”. Công y dẫn Thụy đến hồ, Thụy thất vọng kêu lên:

- Đây là hồ tắm mà anh nói đó hả, chỉ là cái hồ khô, có nước đâu mà gọi hồ tắm ?

- Anh nói mới mua mà, còn phải sửa sang đủ thứ.

Thụy nghĩ thầm “muốn dụ người ta đến nhà nên xí gạt” :

- Làm Thụy mừng hụt.

- Cho anh xin lỗi. Bây giờ mình đi về nhà anh chơi.

Thụy chán nản:

- Sao cũng được.

Trên đường tới nhà Công, đầu óc Thụy mê mang nhớ tới Hồ tắm Lido gần cầu Băng Ky, Hồ tắm Lido nằm giữa đoạn đường từ nhà Thụy và nhà cậu (nơi Thụy trọ khi đi học) ở

SG, nên dù rất thích nhưng quá xa; và phải là hội viên mới vào được. Thụy chỉ đi theo Hiệp người em họ (cùng trang tuổi), Hiệp vừa có xe có member nên Thụy chỉ “ăn theo”. Lido trước đây là dành cho người Pháp nên kiến trúc thật sang và thật thơ mộng!

Dù mê bơi lội nhưng Thụy bơi không giỏi vì chẳng học trường lớp nào. Nhờ nhà gần sông, tập lội bằng cách nhảy xuống sông, ôm bệ dừa, hai chân đạp túi bụi một thời gian rồi bơi được!

Đến một hôm người cô đang bơi cùng Thụy bị đĩa đeo, Thụy sợ quá, từ đó không dám lội sông.

Đang nghĩ miên man thì Công kéo Thụy về thực tế:

- Tới nhà anh rồi. Nhà ở của Công gần ga xe lửa chợ TĐ. Bọn họ đang chuyện trò vui vẻ, thì mẹ Công đi chợ về, thấy Khôi và cô gái lạ, bà tưởng Khôi dẫn bạn gái đến, bà vui vẻ hỏi thăm đủ điều; đến khi biết Thụy là em Khôi, bà nghi ngờ Khôi đem em giới thiệu Công nên bà đổi thái độ; đem chuyện hỏi vợ cho Công kể:

- Có gia đình ông Phú hộ ở làng bên muốn kết thông gia với Bác, họ hứa đám cưới cho hồi môn 1 kg vàng.

Công không kịp ngăn mẹ, bà lại nói tiếp:

- Hai bác hồi tháng Công đi coi mắt mà nó hẹn lần hẹn lữa mãi.

Công bước gần Thụy kể tai nói nhỏ với Thụy:

-Mẹ anh nói gì kể bà, chuyện của anh là do anh quyết định.

Thụy không nói gì, thản nhiên không biểu lộ thái độ, nhưng rất khó chịu, mẹ Công nói chứng tỏ con bà “có giá” lắm và họ đã chọn vợ nhà giàu cho con rồi; và cũng để dẫn mặt cô gái nào làm bạn con bà ???

Ngồi nán một chút Thụy hỏi Khôi ra về. Thụy về mà trong lòng bức tức mãi. Bà ta nghĩ mình là ai mà đem kể chuyện hỏi vợ cho con trai trước mặt mình??

Rồi Thụy cười thầm, “nếu bà ta biết chuyện bà vừa kể, Thụy đã từng nghe, ông Phú hộ đã từng đưa con gái đến nhà mình giới thiệu cho anh Kim và bị anh mình lơ đi. Cô ta lần la đến gọi chuyện với Thụy, cô nói một câu hết sức vô duyên:

- Nếu Thụy mà giống anh Kim chắc Thụy đẹp lắm.

Thụy bất giác phải nói:

- Cô khen anh tôi đẹp trai thì cứ khen, việc gì kéo thêm tôi vào ??

Tội nghiệp cho những cha mẹ cứ rao cưới gã con gái mình như món hàng mà không nghĩ vô tình làm tổn thương chúng.

Thụy về nhà kể chuyện cho mẹ nghe và nói:

- Bà ham cưới vợ giàu cho con bà là chuyện của bà, chưa biết con là ai, là gì mà đem chuyện nhà nói trước mặt con! Thật bất lịch sự! Kể từ nay con dứt khoát không nói chuyện với Công nữa.

Mẹ Thụy nói:

- Họ nói gì kệ họ, con cứ đối xử với Công bình thường, nó đâu có lỗi, chớ làm nó buồn tội nghiệp.

Biết mẹ rất cảm tình với Công. Thụy búng bĩnh nói:

- Con không để người ta coi thường con. Con sẽ nhất định không nói chuyện với anh ấy nữa.

Không phải Thụy không có cảm tình với Công, ngay từ lần đầu gặp Công Thụy rất vui vẻ, đã vậy Công khi nói chuyện hay muốn Thụy phải thế này phải thế kia... nên Thụy nhận ra có tính độc tài trong người Công thêm vào khi gặp mẹ Công, Thụy quyết tâm dùng lại những tình cảm dành cho Công.

Đến lần họp bạn lần sau, Thụy tránh mặt Công, một lần sau nữa dù trong bữa ăn Công được xếp ngồi đối diện Thụy, Thụy làm như không thấy khiến Công vô cùng khó chịu. Đã vậy Thụy còn giới thiệu hai người bạn mới là Sĩ Hân và Sĩ

Ngạn mà không nói Hân và Ngạn là anh ruột của Ngọc (bạn Thụy). Họp bạn đó là buổi họp cuối vì anh Tường Vân trưởng nhóm bạn đi xa.

Sau đó Thụy đi học lại. Thụy xuống SG ở nhà người cậu và Thụy đang học lớp đệ nhị trường HĐ. Một hôm Công đến đón Thụy tại trường, khi gặp mặt, Thụy có vẻ xa lạ. Công hỏi câu nào Thụy trả lời câu đó một cách gọn lỏn. Thụy hỏi Công:

- Rảnh lắm Sao, đón Thụy có việc gì?

Công kiểm soát:

- Hôm nay anh thi Sư Phạm ra sớm nên ghé thăm Thụy.

- Anh thi SP? Định làm thầy giáo để khỏi đi lính?

- Nhà anh chỉ 2 anh em, anh Nhiều đã vô trường VBĐL, nên anh được...

Công chưa nói hết câu Thụy chặn liên:

- Anh trai anh là trai thời loạn đi đánh giặc, còn anh trai thời gì?

Thấy Thụy hướng chuyện sang tranh cãi, Công lãng sang chuyện khác. Đến gần nhà Thụy đợi Thụy quẹo vào hẻm, Công quay về.

Đến ngày hẹn xem phim, trời mưa tầm tã mà dù có bão, Công giữ lời hứa, ăn mặc diện đờm hơn mọi khi. Gọi xe taxi gần đến rạp hát, trời vừa bớt mưa, Công nói tài xế đậu xe xa rạp VH; Công vừa mở cửa bỗng từ xa có một người chạy đến, đưa Công tờ giấy rồi vội bỏ đi không nói một lời; Công nhận ra đó là cô giúp việc nhà Thụy. Công thừa biết việc gì xảy ra. Nhét vội tờ giấy vào túi, đi thẳng ngang qua rạp Ciné. Công biết những người đang đứng trước rạp hát nhìn Công như đang xem đoạn phim ngắn: “cảnh anh chàng lịch sự, bảnh bao đang bị yêu cho leo cây; anh chàng một mình lùi thúi đi về !!!” Công giận run người nhưng cố xem như không gì, dù biết Thụy không đến nhưng Công vẫn muốn xem Thụy viết gì. Vào quán nước Công mở giấy xem, vỏ vẹn mấy chữ:

- Xin lỗi, Thụy không đến được vì mẹ không cho phép!!!

Thụy không đến như đã hẹn, Khiến Công quē mặt quá, nôn nóng gặp Thụy để hỏi nàng cho ra lẽ. Lần này Công đến trước cổng trường đón Thụy. Bao nhiêu tức giận chờ gặp Thụy để trút. Vừa gặp Thụy, Công hỏi:

- Sao cho anh leo cây ?
- Thụy giải thích rồi !
- Không đi được sao không nói trước...
- Có gặp anh đâu mà nói.
- Nhấn anh Khôi.
- Cũng đâu gặp anh Khôi.

Công bí lời nên nói:

- Lười không xương nói sao cũng được .

Thụy nghe Công nặng lời nên nổi nóng.

- Ủ, thì lười không xương đó!

Rồi cả hai không nói gì nữa.

Công biết trách gì chuyện cũng đã rồi, đành lặng lẽ quay về .

Đến nhà Công tự trách mình nói chi lời ấy để Thụy giận ngược lại mình. Đạp xe từ nhà đến trường chả nói được gì lại làm Thụy giận thêm.

Hôm sau, Công lại đạp xe đến đợi Thụy, hy vọng giảng huề, vừa thấy Công Thụy hỏi:

- Lại có chuyện gì?

Công rút trong túi ra mấy tấm ảnh vừa đưa Thụy vừa nói:

- Anh đi lấy hình, tiệm gần đây sẵn ghé gặp Thụy xin lỗi hôm qua anh nói lỡ lời Thụy đừng giận anh. Xem đây ảnh này tiệm chụp đẹp không? Thụy cầm ảnh xem và nói gọn lỏn:

- Đẹp.

Rồi đưa trả lại Công.

- Thụy giữ lại một tấm, Anh tặng Thụy.

- Thụy giữ làm gì, anh cất để mà nộp đơn ...

Thấy Thụy vui vẻ Công hỏi gì Thụy trả lời nhẹ, giọng không gắt gỏng bức mình như trước Công rất vui, mừng thầm, tin Thụy không còn giận mình.

Giữa trưa nắng đạp xe mười mấy cây số mà không mệt, tuy nhiên những gì muốn nói với Thụy Công chưa bày tỏ được.

Thế là hôm nay Công đến đón Thụy để nói hết. Công đi sớm hơn mọi khi, Công có mặt tại cột đèn thường lệ gốc Bùn Viện Công Quỳnh. Công có cảm tưởng hôm nay trường quen bám chuông tan hay sao mà chờ lâu quá. Công không rời mắt khỏi cửa trường, học sinh lũ lượt ra về, chờ mãi vẫn chưa thấy bóng dáng Thụy. Công bắt đầu sốt ruột. Đến lúc trường không còn một ai, Công lo lắng, nghĩ: “hôm nay Thụy không đi học”, thế là trong đầu nghĩ ra đủ câu hỏi: “Thụy bệnh? Thụy xảy ra chuyện gì? hay...không lẽ vì lo ra mà không thấy Thụy, hay Thụy mình thấy mà lẩn tránh”....

Công đi vội đến nhà Thụy, vẫn không thấy Thụy; Công quay ngược lại trường thì nửa đường thấy Thụy cúi gằm nón đi như chạy. Công chặn trước mặt thì Thụy mới ngẩng đầu lên, mặt lộ vẻ ngạc nhiên; Công hỏi “sao về trễ vậy?” Thụy không trả lời mà lách người rồi đi tiếp. Công cản trước mặt Thụy nói:

- Tránh đường cho Thụy về kẻo... Công nói :

- Kẻo về trễ hết cơm hả?

Thụy lui đi vừa nói :

- Tại làm bài không kịp!
- Thật hả ?
- Anh muốn Thụy nói thật hả? ... Thì tại anh đó!

Lẽ ra Thụy định nói: Tại mẹ anh nhưng kịp trở đi.

Nghe Thụy nói, Công bỗng khựng lại và nghe đau nhói trong lòng. Người thấy hiền lành, đơn sơ, giản dị, sao lại kiêu căng đến thế?

Nhưng mấy hôm sau gặp Khôi, Công biết khi tan trường, lớp Thụy từ lâu ba nhìn xuống cột đèn ngã 3 Cổng Quỳnh và Bùi Viện, thấy Công đứng đợi, Thụy nán trong lớp chờ Công đi rồi Thụy mới ra về.

Tự ái thằng con trai bị tổn thương quá nặng, Công thề không gặp Thụy. Công cố gắng không nghĩ đến Thụy. Suốt một thời gian không đến trường Thụy, nhưng Công không thể không nghĩ về người con gái kiêu ngạo. “Nhất quá Tam” Công tự nói mình nhẫn nại đến lần thứ tư rồi! Tự cao tự đại để đâu, để cô bé sĩ nhục? Nay vì một cô bé tầm thường mà khiến mình quên chính mình.

Bấy giờ Công mới lo đến việc chọn trường cho bản thân. Công nghĩ mình không hợp ngành nào mà chỉ muốn theo bước chân người anh. Ngắm anh Nhiều trong lễ phục VB thật hào hùng, mặc bộ quân phục Thủy quân Lục Chiến lại càng oai phong... Công bỏ ý vào đại học mà chọn đời lính. Công dặn lòng không gặp lại Thụy. Vài ngày trước khi đi trình diện, Công lại đổi suy nghĩ, phải đến gặp Thụy để cho Thụy biết mình không phải đứa hèn trốn lính mặc dù gia đình chỉ có 2 anh em, anh Nhiều vào trường VB QG, Công muốn nổi bước theo anh, dù cha mẹ ngăn cản.

Sau cùng Công quyết định đến gặp Thụy lần cuối. Đến nhà Thụy gặp Kim (anh ruột Thụy), ngồi nói chuyện với Kim mãi mà Thụy chưa ra; Kim vào trong thấy Thụy đang giặt quần áo, dù Thụy biết Công đến. Kim nói:

- Mày ra coi nó nói gì chứ để nó ngồi hoài chẳng chịu về.

Lúc Thụy ra, chưa chào, Thụy hỏi :

- Có chuyện gì không?

- Tôi đến từ già Thụy, vài hôm nữa đi trình diện nhập ngũ...

Thấy Thụy không nói gì Công nói tiếp:

- Hai hôm nữa tôi đi trình diện nhập trường VBĐL.

Thụy không chú ý đến cách đối xung hô của Công. Thụy nói:

- Anh vào trường VBĐL?

Rồi Thụy tiếp:

- Nếu tôi là con trai, cao như anh tôi sẽ đi không quân, tôi thích lái máy bay. Tiếc mình là con gái!!!

Công ngồi một lúc cũng không biết nói gì, sau vài câu thăm hỏi bằng quơ, Công từ già ra về. Lòng thì còn âm ức! Sao Thụy không chịu hiểu mình? Nhưng Công đâu biết người không hiểu Thụy chính là Công. Thụy đối thái độ một cách đột ngột chỉ vì mẹ Công! Công giận Thụy nhiều đến thế nhưng Công có nghĩ chính mẹ Công là bức tường ngăn cản họ? Ngay cả chọn tên cho 2 người con (Nhiều và C...) bà đã nói lên quan niệm lập trường của bà! Gặp bà chỉ một lần mà Thụy hén lòng không có lần thứ hai!

Qua 1 đêm suy nghĩ Công thay ý đối quyết định. Công nộp đơn qua Không Quân; không phải vì Thụy mà Công muốn cho Thụy không khinh thường mình và cho Thụy biết Công có thể làm được dầu điều gì khó khăn.

Công lặng lẽ vào KQ không nói Thụy mà đến cả Khôi; cho đến khi ra trường và được gởi huấn luyện chuyên nghiệp ở Mỹ, Công chẳng cho Thụy biết. Công chờ ngày về dành cho Thụy một ngạc nhiên: “Đừng coi thường tôi”.

Lúc cùng tu nghiệp ở Mỹ, Công có người bạn tên Nguyễn Du, một hôm sang phòng Du, Công thấy tấm ảnh, (hình 4,5 cô) nữ sinh mặc áo dài trắng, cô nào cô nấy đều xinh đẹp có một cô cao lớn, tò mò Công nhìn kỹ thấy gương mặt rất quen thì ra Thụy, vẫn khuôn mặt nầy nụ cười với 2 đồng tiền duyên ... Công liền hỏi Du :

- Bạn quen ai trong các cô này?

Du không nói mà chỉ người đáng cao nhất. Công hỏi:

- Là Thụy hả?

- Bạn quen à?

Không chờ Du tra lời, Công hỏi:

- Bô hay bạn vậy?

- Không phải Bô, không hẳn bạn, nhưng khá thân, cũng không hẳn họ hàng, vì cậu của Thụy là chồng dì ruột của mình.

Công và Du cùng học chung khóa nhưng khác loại phi cơ Du A37 Công C130 cả hai mặc đồ bay thì cả khối cô gái mê mết, và cả hai người đối ngược tính; Du thì nổi tiếng nhiều “bò bịt” còn Công ngược lại.

Du kể thêm tình bạn giữa Thụy và Du: “Lần đầu tới thăm dì mình, gặp Thụy, bà đầu nói chuyện với mình, bà đang ngồi dưới nhà thấy mình đến là bỏ lên gác có vẽ ghét mình ra mặt, chả biết lý do? Đến khi mình vào lính, đến chơi thì thỉnh thoảng hỏi vài câu. Một hôm mình đến nhà có anh bà, thằng em trai và mấy đứa bạn nữa... Mình có cây

súng colt đang khoe họ, mình lấy hết 6 viên đạn ra, để trên bàn cả bọn đếm đủ số 6 v, rồi mình bóp cò thử. Không hiểu sao nổ đùng một tiếng thùng trần nhà, cả bọn mới đếm lại mấy viên thấy chỉ 5 viên, hết cả hòn, Thụy từ trên gác chạy xuống, cả bọn hốt hoảng tưởng trúng Thụy, Thụy hỏi: có chuyện gì? Hú hồn!!! Biết Thụy không sao mình xin lỗi lia lịa, kể từ đó tụi mình nói chuyện thường hơn và ngày càng thân mật”.

Rồi Du kể lý do có tấm ảnh Thụy chụp với mấy cô bạn. “Trước ngày đi mình nói Thụy giới thiệu bạn cho mình để trao đổi thư khi đang ở Mỹ đỡ nhớ SG; Bạn biết đời lính sống được bao lâu? Có nhiều bạn, lỡ khi chết có nhiều người thương tiếc! “

Du nhờ Thụy giới thiệu bạn để xa nhà có người tâm sự. Khi đi vội quá Thụy đưa Du tấm ảnh, nói thích ai viết thư cho người đó, Thụy sẽ chuyển dùm cho. Du kể:

- Bạn biết tính mình mà, xem ảnh cô nào cũng đẹp, biết chọn ai nên mình viết cho 2 người một lúc, tham mà lười, viết xong, sao thêm 1 thư gửi cả 2 cô cùng một lượt, hậu quả Thụy gửi thư sang nói 2 nàng nhận thư, đổi nhau xem rồi chửi cho một trận, Thụy bảo đáng đời “bắt cá hai tay” nên vuột hết!

Rồi Du quay hỏi ngược lại Công:

- Bạn quen Thụy?
- Ừ, thì có quen, nhưng bạn đừng nói cho Thụy biết gặp mình ở Mỹ.

Đến mần khóa, bọn họ sắp về nước, Công lại nhờ Du hẹn dùm sẽ đến thăm Thụy, Du nói:

- Bạn cũng lạ khi dặn mình đừng nói, Khi lại nhờ hẹn dùm ???

Công biết Du thắc mắc có lý, Công không phân trần vì chính Công muốn dành cho Thụy một ngạc nhiên, nhưng về thăm bất ngờ, ngại Thụy có ...???

Còn hai ngày nữa mới đến buổi hẹn mà Du đến tìm Công cho biết:

- Thụy nói bạn học thi nên không rảnh.

Vừa nghe Du nói, tự ái làm Công giận đỏ mặt, lẩm bẩm: “cô bé làm cao quá đáng “

Du ái ngại nói :

- Chắc là gần ngày thi...

Tự ái bị tổn thương dồn dập, Công dặn lòng không bao giờ nghĩ đến người con gái quá kiêu ngạo ấy nữa. Công muốn gặp Thụy để chính mình nói cho Thụy biết chuyện gì mình cũng có thể làm được và cũng nói Thụy biết Công đã gặp được người con gái yêu anh thật lòng!

Hai hôm sau Công tìm đến cô bạn mà Công thường thư từ qua lại những lúc nhớ nhà. Công đến gặp P Loan tâm sự cho vui bức tức, Loan nói:

- Không ngờ người “ta đây, tự cao tự đại ” như anh lại gặp người con gái “ tự cao, tự đại “ hơn mình. Công lặng thinh không đáp.

Công rủ P Loan đi ăn tối, Công chở Loan vào Chợ Lớn, tiệm Mì vịt tiềm từng thích, đã lâu lắm chưa ăn. Món ăn mà Công định bụng đưa Thụy nhưng chưa có dịp. Vào tiệm Công và PL ngồi đối diện nhau, PL ngồi hướng ra cửa , khi có một người bước vào, Loan kêu lên:Ồ Thụy. Công giơt mình nhìn lên. Công nhận ra ngay chính là Thụy! Thụy mặc chiếc áo dài xanh màu Blue Marine và cột chiếc mù xoa trắng ở cổ tay trái. Công vẫn nhớ Thụy kể Thụy rất thích mặc áo màu xanh biển đậm nhưng vì đi học phải mặc áo dài trắng. Trước mặt Công đứng là Thụy dù qua nhiều năm không gặp, Công cố quên hình ảnh người con gái từng tổn thương mình, nhưng giờ Thụy lại hiện trước mặt trong hoàn cảnh không muốn chút nào!

Thụy chào đáp lại P Loan; dĩ nhiên Thụy cũng nhận ra Công. Vừa lúc đó một thanh niên đi sau Thụy kéo ghế cùng Thụy ngồi bàn đối diện. Công nhìn anh ta; thấy người cao lớn mặt mày sáng sủa và tóc hớt cao như lính. Công nói với

Loan: Bạn em hả? Rồi đứng lên bước sang bàn Thụy. Công lịch sự đưa tay bắt tay xã giao để xin phép nói chuyện với Thụy. Khi Công bắt tay anh ta và chạm vào chiếc nhẫn trên tay, Công nghe như một luồng điện giật: Đúng là nhẫn ra trường của mấy anh tốt nghiệp VBĐL giống anh của Công (anh Nhiều), người mà Công từng ngưỡng mộ. Công cũng từng thắc mắc với anh mình tại sao nhẫn không đeo ở tay trái mà lại đeo tay mặt, anh Nhiều cười nói:

- Tay trái để dành đeo nhẫn "có vợ".

Chào hỏi vài câu trở về bàn đầu óc Công cứ nghĩ về chiếc nhẫn trên tay người bạn trai Thụy... Có thể như thế sao? Câu hỏi cứ lảng vảng trong đầu Công. Năm xưa Công từng nói mơ ước của mình với Thụy: "sẽ tình nguyện vào quân đội và chọn VBĐL như anh trai mình" "Thụy nói thích làm Pilot hôm nay người bạn trai Thụy đeo nhẫn VB???

Công trở về bàn, Loan hỏi:

- Gặp bạn hay gặp cố nhân?

Công không trả lời.

Sau hôm đó Loan dò hỏi và tìm đến nhà thăm Thụy. Có mấy lần P Loan tìm gặp Thụy có vẻ dò xét Thụy. Thụy đoán chắc Loan đã có tình cảm với Công. Một lần Loan nói:

- Anh Công tâm sự với Minh, anh ấy tự cao tự đại lắm mà gặp một người con gái tự cao hơn anh. Anh rất hận người con gái đó!

Thụy nghĩ chắc Loan nghi người con gái đó là mình nên nói cho Loan yên lòng

- Loan có hỏi tên?

- Anh không nói tên, chỉ nói cô ở BH.

- Vậy Loan yên tâm đi, mình ở TĐ.

Loan đã biết người mà Công hận ở TĐ, cố ý để Thụy nói lên sự thật. Thụy cũng biết Loan nghi ngờ nên nói tiếp:

- Mình đã có người yêu, tội này cũng định làm đám cưới.

- Đám cưới nhớ mời bọn mình?

- Được thôi.

Tuy nói trối đi nhưng Thụy cũng hiểu người Công hận là ai? Thụy thầm nghĩ:

- Anh ta có hận mình thì chỉ hận vì tự ái, chứ không phải hận vì yêu; giữa hai đứa có thể thốt gì đâu? Anh cũng chưa hề tỏ tình và mình cũng đâu hứa hẹn gì!

Một năm trôi qua mỗi hận Thụy cũng phôi phai thì Công nghe Khôi báo tin:

- Thụy bỏ dở Đại Học, đi lấy chồng. Chú rể là một trung úy nhảy dù xuất thân từ trường VBĐL.

Vài tuần sau ngày cưới Thụy, Loan bảo Công chở đến thăm Thụy, vừa dừng xe cho Loan xuống, Công vội đi, ngay lúc Thụy vừa bước ra, Loan gọi Công lại. Công buộc lòng nghe theo. Vô nhà gặp lúc mẹ Thụy đang xem hình cưới, Loan trách Thụy sao không mời. Thụy nói:

- Muốn mời mà Bò đâu cho mình địa chỉ?

- Ồ, Bữa đó quên!

Lúc xem hình Loan khen cô dâu chú rể đẹp đôi. Công xem hình không nói năng gì. Khi loan và Công về rồi, mẹ Thụy nói:

- Cái thằng vô duyên, xem hình cưới người ta mà cứ thờ ra và nói thấy đám cưới mà mệt.

Thụy đỡ lời:

- Ảnh nói mệt là vì lo tổ chức đám cưới tốn kém, chứ không có ý gì đâu. Nhưng mẹ Thụy thì nghĩ khác!

Hơn 2 năm trời cô không gặp Thụy, dành ngày về cho Thụy một “ngạc nhiên bất ngờ”... Ngờ đâu chính Thụy dành cho Công một “Ngạc Nhiên Bẻ Bàng”

Ao Thu

Lời người viết:

Chuyện kể theo một sự thật, tên người trong chuyện đều thật ngoại trừ hai nhân vật chính, đổi tên vì tôn trọng người quá cố.

Người viết định chấm dứt câu chuyện với tựa "Ngạc Nhiên Bẻ Bàng" tại đây. Nhưng chắc bạn đọc, đọc đến đây cũng muốn biết về sau sẽ ra sao nên người viết kể tiếp:

- Lần cuối Công gặp Thụy sau đám cưới Thụy, cả hai không còn liên lạc gì nhau.

Năm 1970, Thụy ẵm hai con ra Huế thăm Chồng, lúc này “Nhảy dù” đang hành quân tại Huế. Thụy hết sức ngạc nhiên khi pilot lái chuyến bay này là Công. Khi Thụy chào anh, Công không nói lời nào, lặng lẽ vào máy bay (C130) mở ghế duy nhất, đưa 3 mẹ con đến ngồi. Trong khi mọi người từ lính tới quan đều ngồi ở sàn máy bay. Rồi Công lên phòng lái. Thụy cảm ơn, anh chẳng trả lời. Thụy thấy áy náy trong lòng, Thụy tự hỏi Anh hận mình đến thế sao? Nhân khi thấy người phi công phụ, Thụy viết vội mấy chữ nhờ đưa Công:

- Anh Công, chuyện qua lâu rồi anh đừng hận Thụy nữa nha! Chị có phải là P. Loan?

Công cũng chẳng trả lời hay xác nhận. Khi máy bay đáp, Công đến âm phụ Thụy một đứa con, từ phi đạo vô đến nhà ga, chỉ hỏi vồn vện một câu: Có ai đón Thụy không? Thụy đáp có.

Thường khi máy bay đổ người xong là quay về lại SG, nhưng Thụy thấy Công lẫn quần đầu đó, Thụy nghĩ chắc Công ghét mình lắm nên có ý làm hòa, định gặp Công hỏi về Phương Loan, nhưng Công vừa thấy Thụy, Công nói:

- Thụy về đi để xe đợi.

Rồi họ chia tay trong lặng lẽ ...

Năm 1988, lúc này chồng Thụy đã vượt biên, cùng 2 con đến Mỹ 1986. Thụy nóng lòng, sau lần đi vượt biên hụt, Thụy được bạn bè cho biết P. Loan có trong tổ chức nên Thụy tìm đến nhà Loan. Thụy không ngờ nhà Loan trong cư xá Bắc Hải mà nhà Thụy gần BVVD, cách không quá nửa cây số? Vậy mà hơn 10 năm chưa lần gặp!

Khi Thụy đợi Loan trong phòng khách, Thụy nghe giọng Loan nói:

- Anh ra tiếp đi, bạn Anh mà.

Thụy không nghe tiếng Công đáp. Vài phút sau Loan bước ra. Bàn xong công việc Thụy ra về.

Vài tháng sau, khi Thụy đi làm về, mẹ chồng nói: Có người đàn ông đến tìm con, bà nói thêm: người này chắc không phải bạn chồng con, họ hỏi tên con chứ không hỏi tên chồng con.

Thụy cũng chưa nghĩ ra ai, nhưng lời bà nói làm Thụy suy nghĩ nhiều : Ai??? Sao mẹ lại nhận xét kỹ thế? Hôm sau đi làm về, thì người khách đến. Thụy nhìn một lúc mới nhận ra Công!

Anh khác xưa nhiều. Công kể: Sau 10 năm tù cải tạo về, anh đi vượt biên, bị bắt, ở tù 2 năm, ra tù anh quyết bằng mọi giá phải ra đi.

Thụy nhớ lại chuyện Kim kể lúc ở trại tù Vĩnh Phú có gặp Công và Công tiết lộ một bí mật: Công là người lái chuyến bay C140 thả trái bom cuối cùng ở Xuân Lộc. Có phải vì thế mà Công ở tù quá lâu?

Nhưng Thụy không hỏi Công chỉ kể chuyện anh Nhiều, trên đường chuyển tù ra Bắc Anh ấy nhảy xuống biển và mất tích.

Lần này anh đi với đứa con gái lớn, cháu sắp sĩ con Thụy còn Loan ở lại lo mọi việc, sẽ đi sau. Chuyến này gia đình tổ chức nên không sợ bị gạt”. Rồi Công hỏi Thụy còn ý định đi không, Thụy cho biết ông xã gởi thư về dặn răn đợi bảo lãnh. Vượt biên nguy hiểm lắm. Công nói:

- Tùy Thụy quyết định. Anh Không dám có ý kiến.

Sau vài câu thăm hỏi, Công ra về. Khi anh về, Thụy hỏi tiếc quên chúc anh đi may mắn. Thụy cũng thường theo dõi tin tức về tình hình vượt biển, nhiều tàu không may mắn được cứu vớt, có nhiều trường hợp rất thảm thương!!!

Gia đình Thụy may mắn lần lượt đi 6 chuyến khác nhau, đều an toàn đến nơi. Một hôm nghe TV nói có chuyến tàu đi cả tháng không được tàu nào vớt, ngay đến gặp được tàu Mỹ họ cũng không giúp. Ông thuyền trưởng bị chính phủ Mỹ đưa ra tòa án? Thuyền nhân sống sót vài người, họ kể lại: “người còn sống phải ăn thịt người sắp chết”. Khi nghe tin này Thụy bỗng lo sợ cho Công. Thụy tìm hỏi thì biết Công đi trên chuyến đó; trong số người sống sót không có cha con Công. Thụy cũng không liên lạc được Loan để hỏi cho rõ ràng.

Năm 1990, Thụy đến Mỹ, sau đó ít lâu nghe tin P. Loan cũng đến Mỹ; Thụy có ý đăng báo tìm Loan nhưng chồng Thụy can: Đừng gọi lại nỗi đau của người khác!

#####

Một mối tình không ngờ lời. Không hứa hẹn, họ biết nhau trên 20 năm, gặp nhau khoảng 10 lần, một lần nói không quá 10 phút, chuyện nói không quá 5 câu.

Nhưng người ra đi để cho người ở lại dù không yêu nhưng thương sót thì nhiều.

Người kể: Ao Thu

=====

Người viết chuyện có một câu đố với các anh cựu SVSQ/VB: Đố các anh biết người Trung úy ND xuất thân VLĐL là khóa mấy? Nếu anh nào đoán trúng thì chắc chắn biết anh ấy tên gì!

=====

Xuân Về: Nhớ Em, Nhớ "Pông Sô" Và "Cơm Sấy"

Trần Văn Thư K13

*"Pông Sô" liệm xác, Anh về đất
Cờ Vàng Tổ Quốc ... mãi tri ân*

Em yêu dấu!!!

Yên ảm, Tự Do... của người dân Hậu Phương...

Có bao giờ em nghe... những nỗi đoạn trường

Của nước mình: gần ba mươi năm chinh chiến (1946 – 1975)???

Vì Cộng thù: gieo rắc tang tóc... triền miên...

Đời Chiến sĩ: súng, đạn như hình với bóng

Thêm pông sô chống lạnh, cơm sấy no lòng

Những tháng, năm phải dùng pông sô thay võng

Pông sô ướt sũng... chống những trận mưa rừng...

Có khi pông sô dùng làm phao qua suối

Che chở chân thân tránh muỗi, vắt quanh mình

Pông sô cùng chiến binh hành quân rong ruổi

Bảo vệ Miền Nam... mong sớm có Hoà Bình

Có thể em đã nghe... nhưng em chưa thấy
Đời Lính gian truân... sinh, tử... đếm từng ngày...
Chiếc bông sô và cả những bao cơm sậy
Được phát như nhau: tình Huynh Đệ là đây.....

Không như cộng quân: tiểu, trung hay đại táo
Lính đồng minh có lương khô (C-ration) bọc trong bao
Còn Chiến sĩ mình, thực phẩm thiếu làm sao !!!
Nhưng vẫn hành quân... để bảo vệ đồng bào...

Chia xẻ gian nguy bao chiến trường bất định...
Có bông sô thay nệm ấm, gối chăn xưa....
Trong chiến hào sâu, sống giữa còi tử, sinh
Hòa châu soi sáng ... trong nhạt nhòa gió, mưa

Rồi có khi bông sô bọc thây... Về Đất
Được phủ Cờ Vàng: Ba Dòng Máu Anh Linh
Ba dòng máu của Bắc, Trung, Nam bất khuất
Tổ Quốc Tri Ân: Chiến Sĩ đã hy sinh

Xuân về: Yêu em... nhớ bông sô, cơm sậy
Hết thời binh lửa... lại lâm cảnh chia phôi
Trong ký ức như vẫn hiển hiện đâu đây:
Goá phụ, Thê Bài... mãi đau sót khôn nguôi...

Nhớ chiếc bông sô, nhớ mùi thơm cơm sậy
Thương chiến hữu mình... nhớ lại chiến trường xưa
Hồn thôn thức, bụi ngủi... nửa tỉnh, nửa say...
Nhớ lại đời Lính... biết nói sao cho vừa...

Xuân về! Nhớ núi rừng thâm u, sương trắng...
Mùi bùn quen vùng Đồng Tháp nặng nước phèn
Bây giờ đứt đoạn, tận đáy lòng cay đắng
Nghe vắng âm thanh của Truy Diệu.... tiếng kèn.

Thùy Châu / Thành Tuy Hạ

Sức Khỏe Tuổi Già

Cam Vũ Lê Thành K26

Theo định luật tuần hoàn của tạo hoá, ngoài những nguyên nhân bất thường... thì sinh lão bệnh tử là cảnh diễn ra rất tự nhiên của cuộc đời con người.

Khi tuổi già thì tất cả mọi bộ phận trong cơ thể đều suy giảm dần chức năng nên sẽ phát sinh ra nhiều chứng, nhiều bệnh mà thời trai trẻ không có. Sau đây là một số trường hợp hay gặp nhất:

TÁO BÓN

Táo là khô, bón là vón hòn là kết cứng lại, như tên của nó táo bón là từ nghĩa đen để chỉ các trường hợp đại tiện phân bị khô cứng phải ngồi lâu, phải rặn mãi mới ra đôi khi cần phải hỗ trợ bằng cách bơm glycerin hay uống các loại có tính cách làm cho phân đi ra được.

Nguyên nhân

Có rất nhiều nguyên nhân, chỉ xin nêu một số cụ thể như sau:

- Khi tuổi già thì các cử động co bóp của nhu động ruột cũng giảm dần cho nên sức đẩy phân ra ngoài cũng giảm đi, khi các chất thải của mọi thức ăn xuống đến ruột già không được đẩy nhanh ra ngoài nên phần nước sẽ theo màng ruột thấm ngược lại cơ thể, chất thải sẽ khô vón lại khi xuống đến trực tràng nên được gọi là táo bón.
- Các thuốc có chất codein, hydrocodone, và một số thuốc trị bệnh cũng làm táo bón.
- Ít uống nước hay nói cách khác là uống không đủ nước.
- Ăn những những thức ăn khô, như bánh mì, cơm nấu khô cứng.
- Ăn không đủ rau, không đủ chất xơ.

- Cuối cùng là lo nghĩ buồn sầu mất ngủ cũng làm táo bón.

Táo bón có nguy hiểm gì không?

- Như cơ chế của nó, khi mọi thứ thức ăn đã qua bao tử xuống ruột non rồi đến ruột già để phải được đào thải ra ngoài mà ta gọi là phân.
- Nếu các chất cặn bã cứ nằm trong ruột già, với nhiệt độ thích hợp của cơ thể thì nó sẽ lên men, đồng thời các vi khuẩn là mầm sinh ra rất nhiều thứ bệnh sẽ phát triển, cái mà người ra hay gặp và thấy cụ thể nhất là các polip (tạm gọi là bướu lành) xa hơn là ung thư ruột già.
- Có nhiều khi một người hay bị nhức đầu mà chỉ cần cho xổ phân và điều chỉnh ăn uống, khi hết táo bón cũng là lúc khỏi nhức đầu.

Vậy làm sao để giữ cho khỏi táo bón?

- Có nhiều cách: Phải uống đầy đủ nước, ăn các thức ăn có tính cách nhuận tràng như rau đay, rau mồng tơi, rau muống, rau cải xanh mà người Bắc gọi là rau cải cay, trái đu đủ (cà gòn), bông cải trắng.
- Các trái cây đặc biệt là mận và kinh nghiệm là ăn cam nguyên múi sau mỗi bữa ăn chính.
- Tập thể dục nhẹ để kích thích sự vận động của các nhu động ruột.
- Cách thở của **THIỀN** là một hình thức thể dục cho nội tạng, việc hít vào thật sâu phình bụng và thở ra thật dài hóp bụng làm cho hoành cách mô lên xuống nhịp nhàng làm tăng các hoạt động của nội tạng.
- Rõ ràng là các thiền sư rất hiếm khi bị các bệnh lật vật.

Người hay bị táo bón có cần uống men tiêu hoá không?

Có hai loại men tiêu hoá mà ta hay nhầm lẫn:

Một là Enzym, tức là men tiêu hoá giúp phân huỷ các thức ăn, ta gọi cách bình dân là tiêu hoá nhanh, sau mỗi bữa ăn nặng như nhiều thịt hoặc đại tiệc uống thêm Enzym sẽ tránh được đầy bụng khó tiêu.

Enzym cũng góp phần làm giảm táo bón và giảm trào ngược acid reflux.

Quý vị nào dạ dày yếu thì sau mỗi bữa tối uống 1 viên, nửa đêm sẽ không bị ợ chua. Trên thị trường có rất nhiều hãng hiệu chỉ cần có chữ Enzym là được. Rẻ và tốt thì của hãng Now Enzym, công thức có thêm mật bò giúp thêm tiêu hoá thức ăn cho những người yếu mật hay đã bị cắt bỏ mật.

Hai là Probiotic, Probiotic gọi là men vi sinh. Probiotic là tổng hợp men để làm ra các vi khuẩn tốt cho đường ruột, gia tăng sự hấp thụ các chất dinh dưỡng trong ruột non, các vi sinh này tuổi thọ không lâu, chỉ từ vài ngày đến một tuần là tự hủy.

Khi uống các loại antibiotic để trị nhiễm trùng thì kháng trụ sinh này cũng hủy diệt các men vi sinh. Men vi sinh thường có trong sữa chua và cơm rượu.

Các người sức khoẻ kém nên uống bổ sung Probiotic vào mỗi tối sau khi ăn. Uống buổi tối thì vi sinh sẽ phát triển toàn diện và tốt hơn.

Trên đây là những dòng chia sẻ kinh nghiệm thiết thực trong đời sống, nghĩ đến đâu viết đến đó, không có tính cách hàn lâm, nếu có thiếu sót kính mong quý niên trưởng và bằng hữu chư quân tử lượng thứ cho.

Khuôn khổ tập san cũng có hạn nên còn nhiều đề tài sẽ hầu chuyện quý vị vào những số tới.

Cam Vũ - Lê Thành F26

CHIẾN TRẬN ĐẦM MÁU Ở XUÂN LỘC

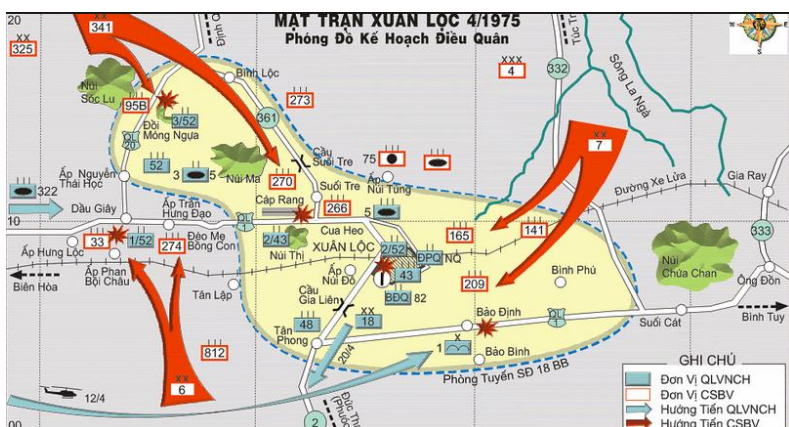
Pierre Darcourt --- Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa

(Trích từ "Việt Nam, Qu'as tu fait de tes fils" - Chương 9)

Ngày Thứ Sáu, 11 tháng Tư

Lần này thì sắt thép đụng nhau rồi! Đụng rất nặng ở Xuân Lộc.

Câu chuyện bắt đầu từ đêm thứ tư đến ngày thứ năm 10/4 bằng một cuộc pháo kích dọn đường rất dữ dội: 2000 quả đạn pháo và hỏa tiễn đã được rót xuống thành phố. Vào lúc hừng sáng, 2000 đặc công cộng sản có chiến xa T54 yểm trợ đã mở cuộc xung phong vào Xuân Lộc. Đến 8 giờ, coi như họ đã chiếm được ba phần tư thị trấn, trong khi có 2 trung đoàn đang đánh bọc vào 2 bên sườn.

Suốt cả ngày hôm qua, chiến trận đã hoành hành khốc liệt. Nhưng chúng tôi chỉ được biết vào hồi 7 giờ sáng sau giờ chấm dứt thiết quân luật. Vừa biết được hai bên đã đụng nhau ác liệt, tôi đi ngay lên Biên Hòa, đến Bộ Tư Lệnh Quân

Đoàn III, Quân Đoàn lo cả phòng thủ cho Sai Gòn. Tại đây tôi đã gặp Trung tướng Toàn, một người lớn con vạm vỡ từng theo học ở trường Thiết Giáp Kỵ Binh Saumur ở Pháp. Ông có tính nóng nảy nhưng là một người thích ra trận, nhất là tấn công. Vào năm 1972, chính ông đã bẻ gãy tất cả các trận tấn công của cộng sản Bắc Việt vào Cao Nguyên. Ông vừa mới từ mặt trận trở về bằng trực thăng. Các sĩ quan tham mưu vây quanh ông để nhận lệnh. Ông nói với họ vài ba câu xong ra hiệu cho tôi và nói :

"Rất vui mừng được gặp lại anh ở đây, anh Pierre. Nhưng chắc tôi không có thì giờ để lo cho anh đâu. Nếu anh muốn đi xem thì anh hãy lên Ngã ba Biên Hòa rồi từ đó nhảy lên một chiếc cam nhông nào đó để lên thẳng Trảng Bom. Nhưng hãy cẩn thận nghe. Nặng lắm rồi đó."

Tôi biết rất rõ vùng Xuân Lộc. Từ năm 1947 đến 1948 tôi đã đi hành quân trong tiểu khu này ròng rã cả năm với toán đặc công của tôi. Vào thời kỳ đó, Xuân Lộc chỉ là một thị trấn nhỏ với khoảng vài dãy phố chừng 50 căn nhà gạch liền vách nhau hai bên chợ có nóc, và trên trăm nhà lá. Ga xe lửa là trạm dừng chân của đoàn "tàu thiết giáp", một đơn vị "an ninh thiết lộ" của lê dương xâm mình, được trang bị loại đại bác Bofor và liên thanh nổi, nổi liền Sai Gòn với miền Nam Trung Phần. Dinh ông quận trưởng hành chánh người Pháp được tô điểm bằng một đàn hoa leo, nằm đối diện với trại "lính kỷ luật", một đơn vị tập trung các binh sĩ nhiều lần bị kỷ luật, mà chỉ có một cơ may trở về đội ngũ của mình bằng một huy chương tưởng thưởng trong tác chiến. Xa xa về phía trước là một bộ phận của Hiến Binh lưu động, và đơn vị thân binh người Thượng, tất cả đều trú đóng trong một thành có tường đá bao quanh. Lúc bấy giờ tiểu khu này cũng không yên lắm đâu. Đã có nhiều trận phục kích, tấn công đoàn tàu hỏa hay đoàn xe trên quốc lộ vì hai bên đường đều có rừng hay đồn điền cao su của hãng SIPH (đã trồng 20.000 mẫu và đang khai thác 12.000 mẫu), và cao nguyên Bình Lộc với cỏ voi lá bén như dao cạo, với tre to và rừng cây già.

Từ đó thị trấn này đã lớn dần ra. Hàng ngàn dân tỵ nạn rách như bươm, người thiên chúa giáo từ Miền Bắc đến định cư ở đây vào năm 1954. Chủ đồn điền ở đây đã cho các cha xứ 120 mẫu đất không lấy tiền để cất một ngôi thánh đường, một ngôi trường đạo và một nhà ở cho Linh mục do Sài Gòn bổ nhiệm. Quận cũ được cải biến thành quận lỵ của tỉnh, với một bệnh viện tối tân, và một dinh thự cho vị tỉnh trưởng, một nhà bưu điện, một trung tâm học vụ và một sân vận động. Dân tỵ nạn từ Miền Bắc vào đã xây nhiều ngôi nhà xinh xắn bằng gạch, nhiều căn nhà có dàn cho hoa leo, họ cũng đã mở ra hàng trăm tiệm buôn bán và xưởng mỹ nghệ. Một sư đoàn lính Mỹ đã đóng quân ở đây ba năm, đã xây cất một phi trường và nhiều doanh trại với đầy đủ tiện nghi. Xã đã biến thành thị trấn, và một thành phố trù phú đang sinh hoạt với 60.000 dân, nơi đây hằng ngày đều có hàng loạt "xe be" chở cây lóng và các xe rau cải đi về Sài Gòn.

Bây giờ thì chiến tranh làm vỡ tan hết tất cả dưới một cơn bão thép. Tôi đã đến đây không biết bao nhiêu lần rồi. Tôi đã thuộc hết hình ảnh của Xuân Lộc này, và những tiếng ồn ào ở đây, tiếng gầm của các khẩu pháo binh đang tác xạ làm rung chuyển mặt đất, tiếng rít khô khan và sắc bén của những viên đạn bắn đi với những chùm lửa, chùm sắt thép làm nát hết thân người và ném các mảnh xương thịt đó đây vung vãi....trên mặt đất.

Bây giờ là 9 giờ sáng rồi, trời cũng đã quá nóng, mặc dù có đồn điền cao su thường giữ được độ mát nhờ có bóng râm. Trước khi vào Trảng Bom, cảnh sát dã chiến có dựng lên một hàng rào chữ chi để kiểm soát mọi sự lưu thông, tiếng súng bắn chỉ thiên thay cho tiếng tu hít., tôi xuống xe, kiểm soát xong tôi tiếp tục tản bộ đi về phía trước khoảng 100 thước.

Thị trấn rất yên tĩnh và căn cứ siêng năng này được thu hẹp chung quanh những cơ sở lớn sơn màu vàng được lợp ngói đỏ, thuộc công ty đồn điền SIPH, (nhà máy, văn phòng, trung tâm truyền thanh, nhà của giám đốc v.v..). Các anh thợ

rèn và thợ mộc, cỡi trần trùng trục đang tiếp tục làm việc trong mấy căn chái dựa hai bên đường. Tôi cố gắng tìm một đồn cũ của người Pháp hồi trước, nằm về bên phải của ngôi chợ. Vào năm 1948, đồn này được một đại đội binh sĩ dưới quyền của trung úy Suako, một lực sĩ người đảo Antilles, với bộ mặt cứng rắn đến hung dữ, một tay thiện chiến, đã từng làm chủ mảnh đất này trong vòng 30 cây số chung quanh, thiện chiến đến độ Việt Cộng phải sợ và đặt cho anh ta cái tên là "beo đen". Dĩ nhiên cái đồn này không còn nữa. trung úy Suako đã chết và trong 25 năm nay, cuộc chiến đã thay đổi hẳn bộ mặt của nó, nhưng nó vẫn còn ở đây. Dữ dội hơn và gây chết chóc nhiều hơn! Một pháo đội 105 ly đặt sau hàng cây đã bắn đi một tràng. Một chiếc xe Jeep vừa hụ còi vừa đi qua. Một sĩ quan đứng bên cạnh tài xế khoát tay. Đoàn xe tiếp tục lăn bánh, tôi lại lên xe và tiếp tục đi.

Quốc lộ đi qua nhiều làng mạc, có rào đóng kín và bên trong có nhà thờ. Hầu hết dân làng đều là dân "di cư", tỵ nạn từ Miền Bắc. Các cụ già thân nhiên im lặng ngồi nhìn binh sĩ đi ngang qua trước nhà. Các trẻ em thì cứ nô đùa, các bà thì đang đập lúa. Cả một dãy nhà gỗ là của người "Nùng", những người rậm nắng di cư vào đây từ miền Thượng Du Bắc Việt, giáp giới với Trung Quốc. Họ là những người nhai thuốc lá và cũng thích "sơi" thịt cầy, có truyền thống làm giặc hay cướp biển, không sợ Trời, không sợ quỷ thần, không sợ Việt Cộng, và cũng không sợ sen đầm nổi!

Tuyến phòng ngự thứ nhất nằm ở phía trước Trảng Bom chừng 10 cây số. Từ đó trở đi, tình hình không khí thay đổi hẳn. Hai bên đường vốn được khai quang sạch sẽ khoảng 100 thước bề sâu cốt để tránh bị phục kích, có nhiều chiến xa hạng nặng và thiết vận xa đang tuần tiểu dọc theo các bờ chuối trong bìa rừng. Chung quanh một công sự đồ nát, trên một chục khẩu pháo binh 105 ly đang tác xạ, làm tung bụi lên mù mịt. Giữa một khoảng trống có đánh dấu bằng khói màu, các trục thẳng không lồ "chinook" đang thả xuống nhiều toán binh sĩ mặc quân phục Biệt động quân, đội mũ nâu, mang đầy mình đạn dược và lựu đạn.. Một đoàn chiến

xa M41 với cờ đuôi nheo cột trên ăng ten, đang di chuyển về hướng mặt trận.

Rồi lại đến lượt các binh sĩ thuộc binh chủng Nhảy Dù với quân phục xanh lá cây, mũ đỏ, súng tự động M.16 cầm tay. Chúng tôi gặp hai xe cam nhông chở thương binh, chỉ được băng bó sơ khởi, như những bóng ma, máu me bê bết, nằm la liệt chồng chất lẫn lộn lên nhau.

Chúng tôi đi được thêm 5 cây số nữa thì phải ngừng lại. Tiếng súng nghe như gần bên rồi. Những tiếng nổ ròn của đại liên nghe rất rõ cùng với tiếng tác xạ âm âm của pháo binh. Chiến xa dẫn đầu, sau đó là các xe Jeep và xe 4/4 chở Biệt động quân. Tôi nhảy xuống xe và quyết định đi tới trước với toán binh sĩ này. Biệt động quân là các đơn vị tiếp viện, hành quân từng tiểu đoàn 600 người gồm phần đông là binh sĩ lớn tuổi, già kinh nghiệm chiến trận và không biết hốt hoảng. Tôi lên một xe 4/4, ngồi cạnh đại úy Niệm. Trong khi di chuyển ông kể cho tôi nghe một vài câu chuyện. Đại đội của ông từ Chơn Thành về, ở đó ông và đại đội đã chiến đấu suốt 16 ngày liền và chỉ về nghỉ xả hơi được có 48 tiếng đồng hồ là phải ra trận nữa đây.

Lực lượng cộng sản được tung vào mặt trận Xuân Lộc rất là quan trọng: 3 sư đoàn Bắc Việt được tăng cường 1 trung đoàn chiến xa T54 và được khoảng 30 khẩu pháo 130 ly và 152 ly viện trợ từ Liên Xô.

Đối diện với lực lượng tấn công của cộng sản, phía Chánh Phủ chỉ có sư đoàn 18 bộ binh của tướng Lê minh Đảo, 1 lữ đoàn Dù, 5 Liên đội Biệt động quân và lữ đoàn 3 Thiết giáp của tướng Trần quang Khôi.

- "Chúng tôi được lệnh phải đến Xuân Lộc bằng mọi giá", đại úy Niệm kết luận với tôi như thế. Và chắc không dễ dàng lắm đâu. Trước mặt chúng ta là sư đoàn 6 Bắc Việt. Chính sư đoàn này, cách đây 3 ngày, đã tấn công vào ngã ba Suzannah, các xã chung quanh đó, nhà máy và trung tâm đồn điền này. Hai tiểu đoàn Dù đã phản công đêm nay và đã chiếm lại ngã ba này. Cộng sản Bắc Việt đã có chiến xa yểm

trợ và tổn thất nghe đâu cũng nặng lắm. Nhưng lực lượng Dù vẫn bám đất. Chúng tôi chắc phải xuống xe và phải đi bộ chừng 10 cây số, vòng qua ngã ba Suzannah mới tới Xuân Lộc được."

Đoàn xe chúng tôi đến gần Suzannah. Và chúng tôi lọt vô luôn giữa chiến trận. Những tràng đạn pháo binh, bách kích, hỏa tiễn chém nát mấy ngọn cây và mảnh đạn ghim xuống đường. Anh em Biệt động quân bỏ hết xe và tiến lên theo hướng thị trấn. Họ chia ra làm 3 toán, họ tiến lên từng đoạn ngắn, súng cầm tay. Bên trái và bên phải chúng tôi những

hàng cây cao su đều đặn và thẳng tắp tạo nên những hàng lang tranh tối tranh sáng. Suzannah là một đồn điền xưa nhất trong vùng, có khoảng 3.500 mẫu và 300.000 cây cao su. Đồn điền được chia ra thành từng lô 100 mẫu có đánh số.... Dừng dưng với chiến sự và mặc cho sự ồn ào của đạn súng, lén lén và yên lặng các phu đồn điền vẫn tiếp tục công việc cạo mủ của họ, dao đục mang ở lưng và thùng đựng mủ xách tay, họ không buồn nhìn lên khi chúng tôi đi ngang qua họ.

Chúng tôi tiến lên trong một khung trời mờ ảo, đi dưới một vòm lá xanh um rợp bóng nửa tối nửa sáng có nơi biến màu đất đỏ dưới chân thành màu xám tro. Chúng tôi đi sâu thêm một đoạn nữa dưới những tầng cây. Không khí thấy đã ẩm ướt làm tôi khó chịu. Tôi tự hỏi không biết lúc nào bọn Việt Cộng nằm đâu đó trong vườn cao su rộng mênh mông này sẽ khai hỏa đây? Nhưng vẫn chưa có gì xảy ra. Và chúng tôi tiếp tục tiến tới, hơn nửa giờ nữa. Và thành linh tiếng đại bác nghe như gần bên tai, đại liên thi nhau nhả đạn. Biệt động quân bắt đầu chạy tới, trăm thước, rồi hai trăm thước, một con đường mòn, một khoảng đất trống và đến con đường.

Chiến xa, xe vận tải .. cả một đoàn binh sĩ đang ở tư thế tác chiến. Họ thuộc sư đoàn 18 bộ binh của Miền Nam Việt Nam. Anh em Biệt động quân giải thích cho họ biết là chúng tôi từ đâu tới. Đoàn quân đi lại con đường đó nhưng lần này họ đi ngược lại, vì con đường đã trống trơn. Họ đang tìm cách bọc sau lưng bọn cộng sản Bắc Việt để liên lạc với đơn vị Dù.

Thành phố Xuân Lộc đầy khói và đầy những tiếng nổ. Tháp chuông nhà thờ bị nhiều quả đạn bắn bay hết một góc, nhà ga đang cháy. Các cột điện sập ngã đầy đường, giằng điện bị đứt. Gần bên hông trường Nhà Dòng, hai khẩu pháo 105 ly đang bắn về hướng quốc lộ đi Phan Thiết. Khỏi chợ chừng 200 thước, súng liên thanh nổ từng tràng ngắn, xen lẫn vào lại có những tiếng nổ chát chúa của lựu đạn cầm tay. Thật khó mà có một ý niệm về tình hình. Hai chiến xa M48 có ống kính hồng ngoại tuyến bên hông pháo tháp đang tiến về phía chợ.

Các binh sĩ Biệt động quân thì đang bố trí các ổ súng máy phía sau những đồng gạch vụn của gần chục ngôi nhà đã sụp đổ bên phải của bui điện. Họ cũng có một số súng phóng lựu M.79, một loại vũ khí tấn công nòng ngắn rất hữu hiệu trong thể cận chiến. Tôi ngồi phía sau một vách tường đã sụp đổ, và tôi sẽ ở đây suốt buổi trưa và tối nay.

Vào lúc 6 giờ chiều, một loạt hỏa tiễn rơi vào chợ. Năm, mười hay mười hai quả gì đó, nổ điếc cả tai.... và sau đó có tiếng la hét. Nhiều chị đàn bà và trẻ con rách rưới mình đầy máu vừa la vừa băng qua đường, chạy ụa về phía nhà dòng.

Ở về hướng Đông Bắc, chung quanh sân bay không còn nghi ngờ gì nữa, nghe có tiếng súng liên thanh nặng bắn liên hồi. Và dùng một cái pháo binh Bắc Việt nã ngay vào thành phố. Chúng tôi bị kẹp cứng trong vòng lửa đạn. Không thể đếm được là bao nhiêu quả. Cá nhân tôi chưa từng bị pháo kích nặng như vậy bao giờ. Các quả đạn pháo binh cày rất có hệ thống từng căn nhà một, căn này sập đến căn khác. Thành phố bị một cái bừa thép cày lên sỏi lại.. liên tục trong vòng 2 giờ đồng hồ. Không có một bóng người nhúc nhích. Đêm đã bắt đầu xuống, trời nóng bức. Tôi không có gì để ăn, không có gì để uống, lại không có mũ sắt nữa! Thật là không ổn tý nào!

Vào lúc 10 giờ, hai trái bom sáng nổ trên không trung và vô số ngôi sao sáng rơi xuống màn đêm như một cơn mưa ánh sáng... Tiếp theo đó là đạn pháo binh lại tiếp tục rơi xuống thành phố. Lần này là pháo 130 ly. Tôi nghe tiếng đạn đi trên đầu chúng tôi âm âm như tiếng tàu hỏa đang mở hết tốc độ, và ngay sau đó là những tiếng bùng nổ tiếng này tiếp tiếng kia liên tục.. Đất cát, rồi đá sỏi, rồi lửa rồi miếng đạn bắn đi tung tóe khắp nơi.. Và nỗi lo sợ làm bụng quặn đau....

Đến khoảng nửa đêm thì ngưng pháo kích. Người tôi ướt đầm mồ hôi. Có một sự yên lặng hoàn toàn trong vài giây... và thỉnh thoảng tiếng đế nổi lên gáy đều đều một cách kỳ lạ và bất lịch sự, vì chúng là những con đế mền nhỏ bé đầu cần

biết đến chiến tranh hay giặc giã là gì, cứ gáy cứ hát lên một cách bền bỉ và ngạo nghễ để mà sống... Con người tìm cách giết lẫn nhau, để mèn có gì đâu mà phải lo sợ !

Vào khoảng 3 giờ sáng, bóng đêm lại bắt thần sáng rực lên. Bách kích pháo, súng liên thanh, súng tự động thi nhau nổ. Từng đợt một, bộ đội Bắc Việt mở những cuộc xung phong. Tiếng hô "Tiến lên" nghe vang dội. Bảy giờ binh sĩ Biệt động quân mới xử dụng vũ khí của họ. Súng liên thanh thi nhau quét những làn sóng xung phong của địch, hàng ngàn tia lửa như điện chớp xé nát màn đêm... các khẩu đại bác pháo binh bắn trực xạ, bẻ gãy các đợt xung kích, làm im tiếng xung phong của địch. Chung quanh ngôi chợ, các chiến xa T.54 đang dùng đại bác bắn sập từng ngôi nhà. Chiến xa M.48 của Miền Nam chạm súng với họ trong một cự ly thật ngắn. Cảnh tượng trông thật là khủng khiếp. Với thân hình nặng nề màu xám và các đại bác nòng dài cứ lóe sáng lên mỗi lần tác xạ, gọi lên một trận chiến quái dị giữa những con voi khổng lồ. Thật hoàn toàn là một trận đụng độ với nhau. Một trận mưa trái sáng soi tất cả chu vi phòng ngự bằng một ánh sáng mờ nhạt. Hai phi cơ vũ trang C.119, được trang bị liên thanh điện tử (6000 viên phút) nhảy vào vòng chiến, tác xạ nhanh đến độ tai mình không còn phân biệt được từng tiếng đạn đi, người ta cứ tưởng đó là tiếng của một miếng tôn thiếc bị xé toét ra...

Vào tảng sáng, các phóng pháo cơ A37 lại đến dội bom và bắn hỏa tiễn vào phía sau ngôi chợ và cả về hướng phi trường. Binh sĩ Biệt động quân ra khỏi hầm trú ẩn của họ, vừa tiến lên từng đoạn ngắn vừa ném lựu đạn. Tôi thấy có 3 người ngã xuống, và người thứ tư thì bị một loạt đạn vào đầu.

Đến 10 giờ sáng, tôi vẫn ở đằng sau bức tường của tôi. Tôi thấy hàng trăm binh sĩ Miền Nam đầu đội mũ sắt đang tiến tới. Một trung úy lúc đi ngang qua bức tường của tôi đã cho lệnh: *" Có hơn trăm tên bộ đội chết bầm đang trốn trong bệnh viện, Mình phải đuổi bọn chúng ra ngoài."*

Vẫn còn đạn pháo và vẫn có một số binh sĩ bị tung lên trời. Một chiến xa T.54 bị một phát đạn 105 bắn trực xạ giữa xích, đang cháy khói lên nghi ngút.

Có nhiều chiến xa M.48 đang yểm trợ cho bộ binh trước bệnh viện. Thời gian trôi qua... có nhiều tiếng hò reo và nổ ì ầm nhưng cũng có đôi lúc có sự yên lặng tuy ngắn ngủi. Và viện binh đã đến, Binh sĩ Miền Nam bắt đầu lục soát những căn nhà đổ nát bằng lựu đạn...

Đến 3 giờ chiều, lúc đã im hết tiếng súng trong thành phố thì tôi rời chỗ nấp của tôi. Thành phố coi như vẫn còn trong vòng kiểm soát của Miền Nam Việt Nam. Người ta bắt đầu kiểm điểm xác chết của quân Bắc Việt. Họ mặc quân phục xanh ô liu và đi giày "tơ nút" hiệu Bata bằng cao su. Tôi đếm được rải rác chừng 30 bị chôn nửa thân mình dưới những đồng gạch vụn. Một toán nhỏ Biệt động quân đang đẩy trước mặt họ 3 tù binh, đội nón cối bằng mớp được bọc vải màu xanh, trên nón có gắn một ngôi sao bằng đồng. Nom họ còn rất trẻ, cao lắm là 16 hay 17 tuổi. Một trong ba người đó bị thương ở vai. Xa hơn một chút, có một T.54 bị hạ, nằm phơi xác dưới một góc mái hiên đổ sụp. Cách đó vài thước, trước một hiệu thuốc tây vỡ kính, có một chiến xa của Miền Nam pháo tháp mở rộng, đầu chiến xa bị một viên đạn bộc phá

B.40, đứt hết xích, giống như một con quái vật nằm bất động. Tất cả những tiệm buôn chung quanh chợ đều bị đạn pháo binh quạt sập đổ xuống hết. Kim Long, một quán ăn lâu đời nhất của thành phố (nơi mà cách đây 30 năm binh sĩ của trung đoàn 22 bộ binh của người Pháp (22ème R.I.C.) thường đến đây để ăn hủ tiếu) đã sập chỉ còn là một đống gạch vụn bị cháy đen.

Bệnh viện chỉ còn là một cái vỏ nám đen vì khói. Rải rác trong sân là giường chiếu, dụng cụ y khoa, bô, bốc lẫn lộn khắp nơi với một số tử thi của bộ đội Bắc Việt mất tay mất chân mảnh vụn vung vãi ra cùng khắp.

Cạnh bên chợ về phía rừng, một xe ủi đất đang đào một đường dài độ một thước. Và anh em Biệt động quân đang xếp tất cả những tử thi và những gì còn rơi vãi trên chiến trường vừa qua. Một tuyên úy đi dài theo đó lẩm nhẩm đọc kinh cầu nguyện lần cuối cùng cho họ, sau đó xe ủi đất đẩy họ xuống hố và lấp đất lại. Tôi quay trở lại. Gần nhà thờ, dưới hai cây to mà cành lá đã gãy nát, có khoảng 30 binh sĩ bị thương nặng được cho nằm trên băng ca. Những chai

huyết thanh được treo trên băng súng cầm thẳng đứng xuống đất bằng lưỡi lê, và từ đó các ống cao su truyền máu thẳng đến kim tiêm vào cho thương binh. Các y tá đang săn sóc cho họ và vừa đuổi ruồi cho họ vừa trò chuyện nho nhỏ với họ.

Tôi gặp tướng Đào trước cửa Nhà Dòng. Người ông nom ốm gầy, có vẻ mệt nhọc.

- "Chúng tôi đã đẩy lui được họ, ông nói. Đây là một thành quả tốt nhằm nâng cao tinh thần cho anh em binh sĩ và cho cả hậu phương. Họ bỏ lại 400 xác trên trận địa và chúng tôi đã hạ được 9 chiến xa T.54, bắt được 20 tù binh trong đó có 1 sĩ quan. Nặng nhất là chiến trận ở gần phi trường, và phía sau nhà ga. Bây giờ thì trận tuyến đã phát triển ở hướng Bắc và hướng Tây, trên cao nguyên Bình Lộc và chung quanh Gia Kiệm. Anh em phi công báo cho biết là lực lượng cộng sản Bắc Việt đang tập trung mạnh lắm ở Gia Rai. Anh em Dù đã giải tỏa được ngã ba Suzannah rồi. Tất cả người Pháp ở đồn điền S.I.P.H. đều an toàn. Các đồn điền cũng không bị thiệt hại gì sau các cuộc đụng độ ở đó."

Gia Kiệm với 40.000 dân, là một thị trấn rất phồn thịnh được mọc lên hai bên đường đi Dalat, cách Xuân Lộc khoảng 15 cây số. Ở đây nhà cửa tiệm tùng sung túc nằm san sát bên nhau, có rào dậu, có lũy tre. Dân chúng toàn là người công giáo di cư từ Miền Bắc, một lòng với nhau. Không một người lạ mặt nào lên vào được ở đây. Nếu cộng sản Bắc Việt tấn công vào đây thì nhất định sẽ bị thiệt hại lớn.

Vùng Gia Rai, nơi các đơn vị Bắc Việt tập trung nhiều nhất, nhờ dựa lưng vào vùng rừng bụi của núi Chứa Chang, một ngọn núi đất cao khoảng 900 thước, trên đó có gần 3000 giống thảo mộc nhiệt đới mà Viện Khoa Học Sai Gòn đã ra công gìn giữ. Ngọn núi này là một đài quan sát rất lý tưởng, và dựa vào khu rừng của ngọn núi này, cộng sản có thể sẽ tung ra một cuộc tấn công mới từ phía Đông vào Xuân Lộc.

Vào lúc 5 giờ chiều có một chiếc xe vận tải nhẹ đi liên lạc với Trảng Bom. Tôi nhảy lên xe đó. Ngã ba Suzannah được đơn vị Dù trấn giữ, nằm kín trong hố cá nhân, và một số chiến xa thuộc lữ đoàn 3 Thiết Giáp. Có nhiều xe đã đi phía trước chúng tôi. Đi được khoảng 3 cây số, cách chúng tôi độ hơn 100 thước, một chiếc xe chở dân chúng bị trúng một quả đạn pháo. Tiếp theo tiếng nổ chói tai là bụi, lửa bắn lên tung tóe. Cả chiếc xe và những người hành khách trên xe đều không còn gì cả! Chỉ còn trên đường một chấm đen lớn,

và vung vãi thịt xương tóc tai của người chết và mấy mảnh kim khí của hộp sọ. Và như vậy là chỉ trong có một giây đồng hồ, mà trên 20 người dân vô tội đã bị xóa hẳn tên trong danh sách người Việt.

Ở Việt Nam chuyện đó xảy ra không biết bao nhiêu lần hằng ngày. Làm sao mà dân tộc này, một dân tộc đã bị quá nhiều đau khổ, chết chóc, đã từng bị xua đuổi khỏi thành phố của họ với đất đai làng mạc mồ mả bị tàn phá, mà người ta vẫn còn chém giết nhau mãi như vậy dai dẳng năm này qua năm khác một cách bền bỉ và dã man như vậy được?

Ai sẽ là người chấm dứt được chuyện này vĩnh viễn một ngày nào đó, chấm dứt được cơn ác mộng đầm máu và đáng ghê tởm này cho người dân vô tội?

Dân Xuân Lộc bồng bế nhau bỏ của chạy lấy người

Chết Già Không Chết Đẹp

Phạm Kim Khôi K19

**Đã có nhiều phen toan chết đẹp
Nhưng chưa tới số lại qua cầu
Những chuyển cầm quân truy kích địch
Chữ kỷ nhân hồi ai biết đâu**

**Đơn vị thi hành lệnh tấn công
Nhất tề đứng dậy hô xung phong
Địch quân cố thủ nằm khai hỏa
Mấy chú em xui gục xuống đồng**

**Còn lại bao nhiêu chơi bấy nhiêu
Hơn thua ở chỗ dám chơi liều
Quân ta ghìm súng nhào xông tới
Lấy máu xương mình chiếm mục tiêu**

**Hết trận này liên tiếp trận sau
Ngon cơm đơn vị được đi đầu
Bao nhiêu lần xem mà chưa chết
Lãnh chiến thương đều vẫn sống lâu**

**Không tháo không lui mà thất trận
Cuối mùa mất nước ai bày đây
Quốc tế xoay cờ ta chuốc hận
Chết già không chết đẹp buồn thay.**

Tiểu Luận:

MƯỜI TUẦN TÂN KHOÁ SINH, MÓN QUÀ THẬT VÔ GIÁ

Nguyễn tấn Hiệp K25

Trong không khí hân hoan chúc mừng tất cả Cựu SVSQ Võ Bị khắp nơi đã về tụ họp cùng nhau, xiết chặt tay đoàn kết trong tình anh em một nhà, chúng ta hãy dành vài giây phút thiêng liêng hướng về Trường Mẹ, nơi một thời đã rèn luyện chúng ta nên người hữu dụng cho quốc gia dân tộc trong công cuộc bảo vệ miền Nam chống lại cuộc xâm lăng tàn bạo của Cộng Sản Bắc Việt. Một trong những phương pháp huấn luyện mà Trường Mẹ đã áp dụng cho chúng ta ngay thuở đầu đời bước chân vào quân trường là bắt buộc chúng ta phải trải qua 10 tuần lễ Tân Khoá Sinh, đơn giản hơn, có người gọi đó là thời gian mười tuần “huấn nhục”. Đã qua rồi mấy mươi năm, đến nay tuổi đời chồng chất, bình tâm nghiệm lại, người viết cảm thấy thời gian mười tuần Tân Khoá Sinh này chính là **Món Quà Vô Giá** mà Mẹ Võ Bị đã dành tặng cho những đứa con yêu đã biết xếp bút nghiên theo tiếng gọi thiêng liêng của Tổ Quốc, lên đường bước vào cuộc chiến bảo vệ quê hương.

Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam được thế giới Tự Do công nhận là trường huấn luyện sĩ quan bậc nhất Việt Nam Cộng Hoà, cũng là bậc nhất Đông Nam Á trong thời gian chiến tranh VN, vì trường đã đào tạo được rất nhiều sĩ quan chỉ huy hiệu quả và dũng cảm trên mọi chiến trường. Góp phần không nhỏ để có được kết quả này, chính là chương trình huấn luyện đầu đời Võ Bị rất độc đáo: Chương trình huấn luyện Tân Khoá Sinh.

Mười tuần Tân Khoá Sinh là giai đoạn mà tất cả Cựu SVSQ Võ Bị không ai có thể quên. Mười tuần chan chứa những buồn vui, vinh quang cũng có, nhọc nhằn cũng nhiều. Có

những yêu cầu rèn luyện thể chất rất cam go đối với những chàng học sinh sinh viên vừa rời khỏi ghế nhà trường; đã biến những thể xác mềm yếu, gần như lập tức có được những bắp thịt rắn chắc, kiên cường, hoàn toàn có thể chịu đựng mọi điều kiện khắc nghiệt của chiến trường sau này; đã biến những tâm hồn yếu thể bạc nhược thành những khối óc minh mẫn can trường, biết xả thân vì lý tưởng bảo vệ quốc gia, mạnh mẽ chống lại các tư tưởng hèn nhát, cơ hội, hầu thực hiện trách nhiệm của người trai trong thời gian chiến tranh còn đang rất khốc liệt. Mười tuần ấy thật sự đã “lột xác” những chàng trai từ ghế nhà trường trở thành những sĩ quan chỉ huy gan dạ, hào hùng trong cuộc chiến chống giặc cộng xâm lăng. Cho nên nếu gọi đó là món quà vô giá của mẹ Võ Bị Việt Nam trao tặng những đứa con yêu của mẹ, thật không có gì là quá đáng.

CỔNG NAM QUAN VÀ LỄ “HÀNH XÁC NHẬP TRƯỜNG”

Khi nhắc đến ngày đầu bước chân vào Cổng Nam Quan, người CSVSQ Võ Bị nào cũng đều nghĩ ngay đến giây phút kỷ niệm độc đáo, mà suốt cuộc đời binh nghiệp không thể nào quên, đó là giây phút người Ứng Viên Tân Khoá Sinh bước qua Cổng Nam Quan, để bắt đầu cho lễ “Hành Xác Nhập Trường”.

Lễ “Hành Xác Nhập Trường” không những chỉ là “thủ tục”, mà còn là “truyền thống” nhập trường của những người Tân Khoá Sinh từ khoá 14 trở về sau.

Đến giờ tiếp nhận Tân Khoá Sinh, hàng ngũ SVSQ Cán Bộ quân phục thẳng nếp chỉnh tề, giày loáng bóng, trong đội hình chào đón các ứng viên Tân Khoá Sinh với tiếng nhạc quân hành hào hùng của ban quân nhạc nhà trường. Sau Nghi Thức chào đón, tất cả Tân Khoá Sinh sẽ được hướng dẫn bước qua cổng Nam Quan. Thời khắc bước qua cổng Nam Quan là thời khắc lịch sử, vì sau thời khắc đó, người

Tân Khoá Sinh phải trải qua vài giờ bị hành xác, được mô tả là rất dữ dội và kinh hoàng.

TKS bị hành xác vào khởi đầu ngày nhập trường

Để độc giả có thể hiểu rõ hơn, người viết xin phép trích một đoạn viết về “hành xác nhập trường” Tân Khoá Sinh, trích trong quyển TVBQGVN/ Theo Dòng Lịch Sử, được xuất bản năm 2017, như sau:

“Khi tất cả đã bước qua khỏi cổng, tiếng nhạc chấm dứt và họ được lệnh đàn anh bắt đầu chạy. Mọi người tay vẫn xách hành trang, chạy theo tiếng đếm của SVSQ Cán Bộ chạy trước.

Bất chợt, những người SVSQ Cán Bộ lịch duyệt, nhả nhận đã trở thành những “hung thần”, với giọng nạt nộ:

- Chạy nhanh lên anh.

- Chạy thật nhanh theo tôi, anh!

Người ứng viên ngỡ ngàng, không có thì giờ suy nghĩ, thắc mắc, với bản năng tự nhiên, anh chỉ biết tuân lệnh, và mang hành trang chạy theo lệnh của người SVSQ Cán Bộ. Anh có

hết sức chạy nhanh hơn nhưng vẫn không theo kịp những SVSQ Cán Bộ. Anh đành phải vất hành trang sang bên đường, và cầm đầu chạy. Sức anh có hạn, anh đã gần kiệt sức nhưng vẫn không theo kịp những SVSQ đàn anh. Họ, SVSQ Cán Bộ, bây giờ đông lắm, không biết từ đâu đã túa ra đầy sân cỏ. Họ la hét vang trời, bắt người này nhảy xồm, người kia hít đất, người nọ bò. Có người phải lăn ngược lên dốc đường nhựa, lăn xuống dốc cỏ vào đường mương sũng nước ... Anh không biết mình đã hít đất bao nhiêu lần, “nhảy xồm” bao nhiêu cái, “đi vẹt” bao nhiêu mét, và chạy bao nhiêu cây số ... Anh thấy xây xẩm, trời đất quay cuồng, những khuôn mặt quát tháo của SVSQ Cán Bộ mờ dần, và anh đã ngất xỉu lúc nào không hay.

Khi tỉnh dậy, anh thấy từng toán 4, 5 người quần áo lôi thôi lếch thếch, mặt mũi lấm lem, đang khiêng hay lôi những người xỉu như anh gom lại một chỗ theo lệnh của SVSQ Cán Bộ. Tiếng hò hét của SVSQ Cán Bộ vẫn vang động sân cỏ và dội lại những toà nhà gạch ở hai bên. Toàn thể sân cỏ bây giờ như một bãi chiến trường sau mấy giờ quần thảo.” (Hết trích)

TKS bị hành xác vào ngày nhập trường

TÁM TUẦN HAY MUỖI TUẦN TÂN KHOÁ SINH?

Với câu hỏi này, người viết không tìm được tài liệu tham khảo, phần lớn dựa chỉ vào ký ức mà thôi (người viết là CSVSQ Khoá 25), đa số chỉ tiết căn cứ vào thời gian huấn luyện của Khoá 25, và khoá 28 được K25 huấn luyện. Do đó, nếu những chi tiết này có gì không chính xác đối với các khoá khác, mong được quý vị lượng thứ.

Đầu tiên, xin trở lại câu hỏi, tại sao nhiều người chỉ nói đến tám tuần Tân Khoá Sinh?

Xin thưa, thật ra tám tuần Tân Khoá Sinh chỉ là giai đoạn đầu. Thời gian Tân Khoá Sinh chính thức phải chia làm hai giai đoạn. Giai đoạn một gồm có tám tuần sơ khởi. Giai đoạn hai gồm có hai tuần bổ túc. Tổng cộng là mười tuần.

Giai đoạn thứ nhất bắt đầu ngay sau ngày hành xác nhập trường, kéo dài đến tám tuần sau đó. Người Tân Khoá Sinh giai đoạn này vừa được học tập về tác phong quân kỷ vừa được huấn luyện các kiến thức quân sự cá nhân chiến đấu, chiến thuật cấp tiểu đội trung đội, tác xạ và vũ khí Song song với việc huấn luyện, người Tân Khoá Sinh phải liên tục thi hành các lệnh phạt của các SVSQ Cán Bộ và SVSQ Huấn Luyện Viên thuộc khoá đàn anh đặt ra, các lệnh phạt này thật ra chỉ nhằm mục đích rèn luyện thân thể ngày càng rắn chắc và mạnh mẽ hơn, đồng thời rèn luyện thói quen thi hành tuyệt đối mệnh lệnh của cấp trên.

Giai đoạn này là giai đoạn thử thách ý chí kiên cường can đảm và sức chịu đựng bền bỉ của Tân Khoá Sinh. Các Tân Khoá Sinh không chịu đựng nổi, hoặc do bị bệnh tật không thể tiếp tục, nhà trường có kế hoạch đưa trả về đời sống dân sự hoặc trả về các quân trường gốc khi tuyển sinh. Các Tân Khoá Sinh đủ điều kiện về thể chất và tinh thần, sau tám tuần của giai đoạn một, sẽ chuẩn bị tham dự cuộc thao dượt truyền thống chinh phục đỉnh núi Lâm Viên, buổi chiều tối ngày hôm đó là buổi lễ gắn Alpha thật trang trọng được tổ

chức tại Vũ Đình Trường, để tân khoá sinh chính thức được công nhận là người SVSQ Năm Thứ Nhất của TVBQGVN.

Sau khi được gắn Alpha, người Tân SVSQ sẽ được tạm nghỉ trong ngày chủ nhật liền sau ngày lễ gắn Alpha, được cho phép dạo phố Đà Lạt với trang phục Blouson, đây là ngày dạo phố đầu tiên với một tư cách hoàn toàn mới, tư cách người SVSQ/TVBQGVN, với màu Alpha đỏ chói trên vai.

Vì mới qua tám tuần, cho nên cái alpha trên cầu vai là chỉ gắn tạm thời. Sáng sớm ngày thứ hai (sau ngày chủ nhật đầu tiên dạo phố), toàn bộ Tân SVSQ phải tập hợp ở sân cỏ Trung Đoàn SVSQ, nhận thông báo lại sẽ tiếp tục thêm 2 tuần Tân Khoá Sinh giai đoạn 2, gọi là giai đoạn “bồ túc”, mà nhiều người CSVSQ gọi là 2 tuần “trả nợ”. Giai đoạn 2 này cam go gấp bội, các hình phạt tại doanh trại cũng như ngoài bãi tập nghiêm khắc và dữ dội hơn nhiều, bởi lẽ Tân Khoá Sinh đã trưởng thành hơn so với những ngày đầu làm lính mới “tò te”. Giai đoạn hai tuần “trả nợ” rồi cũng qua nhanh. Người Tân Khoá Sinh sau khi hoàn thành 10 tuần “huấn nhục”, đã chính thức được đứng trong hàng ngũ SVSQ của TVBQGVN kể từ ngày khai giảng Mùa Văn Hoá năm thứ nhất.

SAU MÙA HUẤN LUYỆN TÂN KHOÁ SINH, TÌNH CẢM CỦA SVSQ ĐÀN ANH VÀ ĐÀN EM CÓ BỊ SÚT MỀ KHÔNG?

Sau 10 tuần huấn luyện Tân Khoá Sinh, người Tân SVSQ ai cũng hiểu ra rằng, các hình phạt áp dụng trong thời Tân Khoá Sinh, chỉ là do SVSQ đàn anh muốn giúp cho đàn em trở nên mạnh mẽ và kiên cường hơn trước mọi tình huống khó khăn, kể cả các hình phạt không có lý do, để sau khi tốt nghiệp, dễ thích nghi trong mọi tình huống, tạo được nhiều thành công sau này trong đời binh nghiệp. Người TKS cực khổ thì người đàn anh cũng cực khổ nhiều lần hơn. Người TKS chạy 5 cây số thì người đàn anh cũng phải chạy 5 cây

số trước người TKS, họ luôn phải thức dậy trước và đi ngủ sau TKS, đó là chưa kể họ thường xuyên nhường phần ăn, đắp chăn ấm cho người Tân Khoá Sinh khi ngủ, mà vì quá mệt mỏi, người TKS quên đắp chăn khi trời rất lạnh v.v... Chính vì vậy, các Tân Khoá Sinh được huấn luyện không hề thù ghét đàn anh, mà trái lại còn thương yêu quý mến nhiều hơn sau khi đã trở thành SVSQ. Những tình cảm gắn bó đùm bọc giữa các khoá Võ Bị với nhau ngày càng được thấy rõ trên khắp các chiến trường, và tại hải ngoại sau ngày mất nước. Truyền thống tương thân tương ái giữa các sĩ quan đàn anh và đàn em Võ Bị đã được các tổ chức quân đội bạn luôn khen ngợi và kính trọng.

Ngoài ra, chính nhờ những kỷ niệm đồng cam cộng khổ trong mùa Tân Khoá Sinh, sau ngày ra trường, Cựu SVSQ trong cùng một khoá, rất đoàn kết thương yêu như anh em một nhà, xả thân giúp nhau tận tình nếu có thể, trên chiến trường. Tại hải ngoại, các CSVSQ đồng khoá luôn tìm cách đến gần, giúp đỡ nhau, tình thân gắn bó, không có một thứ tình bạn nào trên đời có thể sánh bằng. Hiện nay, dù tuổi về chiều, các bạn CSVSQ đồng khoá, khi gặp nhau thì rất mừng vui, huyền thuyên mây tào mi tớ, kỷ niệm buồn vui tân Khoá Sinh cũng như những năm tháng tại trường Võ Bị, kể hoài không hết. Có những cuộc họp Võ Bị hải ngoại, của Tổng Hội CSVSQ, của hội Võ Bị địa phương, nhưng được trân quý và vui vẻ nhất chính là các cuộc họp khoá.

YẾU TỐ NÀO ĐÃ GIÚP TÂN KHOÁ SINH CÓ THỂ VƯỢT QUA CAM GO THỬ THÁCH ĐỂ HOÀN THÀNH 10 TUẦN HUẤN NHỤC?

Nếu chỉ nhìn qua hình ảnh các Tân Khoá Sinh nằm la liệt trên sân cỏ, ngụp lặn trong các bãi bùn, chui qua các ống cống quá khủng khiếp ai cũng nghĩ là các Tân Khoá sinh khó vượt qua giai đoạn này, nhưng vấn đề căn bản là trong các hình phạt của SVSQ Cán Bộ đàn anh luôn có sự bao dung, tình thương yêu đối với đàn em mới bước chân vào trường.

Khi thi hành các lệnh phạt, người Tân Khoá Sinh mơ hồ cảm nhận có được sự che chở, nhẹ tay, cho nên cho dù có bị ngắt xiu, khi tỉnh dậy, nếu còn sức vẫn hiên ngang tiếp tục thi hành các lệnh phạt.

Trong suốt mười tuần huấn nhục, hình thức của các “lệnh phạt” áp dụng cho Tân Khoá Sinh bao gồm các lệnh “hành xác” thường dùng trong các quân trường khác như “nhảy xồm” “hít đất” v.v..., nhưng tại trường Võ Bị, người SVSQ Cán Bộ được quyền “chế tạo” nhiều hình thức “hành xác” khác, mục đích muốn rèn luyện thân thể TKS ở mức độ cao hơn, khó khăn hơn như “đi vệt”, lăn, bò, chạy việt dã từ 5 đến 10 vòng sân trường, hay các hình thức chạy tấn công các ngọn đồi, hay tấn công các batiment doanh trại. Trong tất cả các lệnh phạt này, người Tân Khoá Sinh ai cũng nhìn thấy đó là các hình thức rèn luyện cơ thể hiệu quả tức thời. Sức chịu đựng của TKS mỗi ngày mỗi tăng, đến mức sau một hai tuần, người TKS thi hành lệnh phạt dễ dàng hơn, không còn cảm thấy mệt mỏi như những ngày đầu bị hành xác.

Ngoài ra, Người Tân Khoá Sinh trong giai đoạn này cũng cảm thấy mình đang trải qua giai đoạn kỷ niệm đặc biệt đáng nhớ trong đời.

Trong ký ức TKS của mỗi CSVSQ, Những lý do mà SVSQ Cán Bộ thường nêu ra để phạt TKS có khi rõ ràng, cũng có khi rất mơ hồ, thí dụ như sàn nhà lau chưa sạch, giày chưa bóng, giường xếp chưa vuông góc... Đôi khi Cán Bộ thấy có một người ngủ trong hàng, hay đi chưa đều bước v.v... thì đã đủ cho Tân Khoá Sinh bị phạt cả đại đội. Người viết còn nhớ có lần sau giờ huấn luyện, cả đại đội Tân Khoá Sinh không ai bị Huấn Luyện Viên phàn nàn gì cả, nhưng Cán Bộ Đại Đội, khi đã đưa chúng tôi về doanh trại, trước hàng quân, lại tuyên bố “các anh học hành bê bối, bị huấn luyện viên than phiền”, các hình phạt không hợp lý cũng lập tức được ban ra, các Tân Khoá Sinh chúng tôi chỉ còn biết thi hành mà không hề thắc mắc.

Xin được ghi lại đây vài dòng về một kỷ niệm mà hầu hết Tân Khoá Sinh các khoá đều trải qua, Trong phạm xá (nhà ăn), SVSQ Cán Bộ cầm một trái ớt hỏi một TKS: “Trái gì đây anh?”, người TKS sau khi xưng danh, thật thà trả lời: “Thưa Đại Đội Trưởng, đó là trái ớt”. Thế là đã có một hình phạt: “Đây là trái chuối đó anh, đứng dậy làm 5 cái nhảy xôm đi anh”. Người TKS thi hành lệnh phạt và mà không biết mình bị lỗi lầm gì. Sau khi thi hành xong lệnh phạt, người Tân Khoá Sinh đó bị bắt buộc phải ăn “trái chuối Võ Bị” này cay đến xé môi.

Tất cả những lần thi hành lệnh phạt trong thời gian Tân Khoá Sinh đều là những kỷ niệm đẹp, đáng nhớ của mỗi CSVSQ xuất thân từ TVBQGVN.

TÂM TÌNH THỢ GIẶT

Người viết còn nhớ rất rõ, một sự việc xảy ra ở khoá 25, và dường như khoá nào cũng có.

Một tuyên bố của Cán Bộ Trung Đội Trưởng đồng dạt trước hàng quân Tân Khoá Sinh:

-Ngày hôm qua, khi giao quần áo giặt ủi, các anh, có người (hai tiếng “có người” hét thật lớn) đã nhân cơ hội tâm tình với thợ giặt (năm tiếng “tâm tình với thợ giặt” nhấn mạnh và hét thật lớn).

Một cán bộ khác phụ hoạ:

-Anh nào (hét lớn), anh nào tự giác bước ra khỏi hàng.

Vì sự thật không có ai làm chuyện này, nên không TKS nào bước ra cả, thế là cả đại đội phải chịu thi hành lệnh phạt tập thể. Từ đó, sau này, thành ngữ “Tâm Tình Thợ Giặt” được hầu hết các Cựu SVSQ dùng để chuyện trò vui vẻ với nhau trong những khi trà dư tửu hậu.

“NIỀM VUI” TÂN KHOÁ SINH

Tân Khoá Sinh có niềm vui không? Xin thưa là có.

Dù là mười tuần “Huấn Nhục”, người TKS cũng được giáo dục để hiểu rõ hơn về quân phong, quân kỷ của Quân Lực VNCH, họ ý thức được rằng, họ phải “tuyệt đối tuân lệnh thượng cấp, thi hành trước khiêu nại sau”. Câu châm ngôn trên thật sự là cần thiết đối với một người quân nhân. Chính vì vậy, người TKS lúc nào cũng cố gắng thi hành hoàn tất các lệnh phạt, cho dù lệnh phạt ấy bao gồm cả sự nghịch lý, hoặc mang tính chất tiêu lâm v.v...

Hơn thế nữa, cảm giác các lệnh phạt vô lý hoặc tiêu lâm này có chất chứa nhiều tình thương của khoá đàn anh, cho nên thay vì uất ức họ lại thấy cảm phục, khi thi hành, cũng thấy có chút vui vui, thậm chí lại còn rất dễ thương. Khi mà các niềm vui nho nhỏ đã nhen nhúm trong lòng, nó cũng phần nào làm bớt đi nhọc mệt.

Để làm rõ hơn ý này, tôi xin mạn phép trích dẫn một đoạn văn ít nhiều mang màu sắc hài hước, trong bài viết của CSVSQ Trần tuần Ngọc, Khoá 28, có nhắc đến CSVSQ Cán Bộ Huỳnh Thương Khoá 25, trong thời gian huấn luyện Tân Khoá Sinh Khoá 28. Đoạn văn này đã nói lên, dấu trong môi trường kỷ luật sắt, vẫn không thiếu niềm vui và cả những nụ cười:

...“Cũng đêm đầu tiên đó, ở khu hớt tóc, Đinh Hoàng Tiến E28, chàng dám xưng danh rồi nói hung thần Huỳnh Thương

– Tui không muốn làm sinh viên Võ Bị nữa. Xin thưa trả lại súng!

Thế là trời sập đất thẳm.

– Chỗ này đâu phải là cái thùng rác, cái khu chợ gia bình, ai muốn ra, muốn vô là được đâu. Muốn ra là phải thân tàn phế, mới ra được.

Gặp Huỳnh Thương, người hung thần số 1, thì còn gì nữa mà khóc với cười, thế cứ như là xử tử Đinh Hoàng Tiến làm gương, để ai nấy từ đó vào lễ, vào phép. Cái dốc nhựa lên khu hớt tóc, khu bệnh xá sao mà kinh hoàng thế không biết. Kể từ đêm đó, ai cũng hiểu ra là một người làm có thể gây ra vô số những tác động cho cả tập thể, tùy theo tốt hay xấu.

Sau tôi có gặp NT Huỳnh Thương tại Nha Trang. Tôi thấy ngoài khả năng găm thét từ khi kèn đồng thổi lên dậy chạy sáng đến trời tối, ông còn biết ... khề khề, hì hì và biết kể chuyện nữa!

Thực ra, liên đội EF, khoá 28 còn thấy ông cười trước đó một lần.

Cái lần mà Tân Khoá Sinh Nguyễn Thế Lương đang chạy trong hàng, xưng danh to sang sảng và xin được đi cầu.

– Giờ này mà đi cầu gì anh. Tự thắng nghe không!

– Xin nói tự thắng

Một vài phút sau, về đến doanh trại. Huỳnh Thương gọi Nguyễn Thế Lương ra khỏi hàng và cho phép lên lầu làm vệ sinh thì Nguyễn Thế Lương cũng vẫn thái độ hùng dũng, ưỡn ngực, xưng danh như thường lệ và nói:

– Thưa khỏi cần !

Huỳnh Thương ghé sát mặt vào, gần như nhảy xổ luôn vào người Nguyễn Thế Lương mà quát:

– Khỏi cần cái gì anh? anh nói khỏi cần cái gì?

– Xin nói khỏi cần, vì nó ra rồi.

Đó là lần đầu tiên trong cuộc đời chúng tôi thấy Huỳnh Thương nhảy dạt ra, tít cả hai mắt quay sang chỗ khác mỉm cười. Một kỷ niệm tuyệt vời mà cả liên đội EF không bao giờ quên.” (hết trích)

LỜI KẾT:

Bài học đầu đời Tân Khoa Sinh luôn là ký ức thật đẹp mà người CSVSQ sẽ mang theo suốt cả cuộc đời mình. Trong những buổi trà dư tửu hậu, khi nhớ về Đà Lạt, nhớ về Trường Mẹ, với những ước mơ quê hương thanh bình cùng với các hình ảnh chiến đấu hào hùng của một thời được hãnh diện là sĩ quan xuất thân từ TVBQGVN, những kỷ niệm đáng nhớ của những ngày vất vả Tân Khoa Sinh, đó chính là những hình ảnh thật đẹp, và cũng là niềm vui an ủi tuổi già.

CSVSQ Nguyễn tấn Hiệp K25

Chinh phục Đỉnh Lâm Viên, ngày cuối cùng của 8 tuần TKS

Đời Lính Tráng

Lê Phùng Xuân
Nguyễn Khắc Tung K20

Vài lời trước:

Tôi là lính xa nhà trong thời gian ở quân ngũ. Tôi sống cùng lính và gia đình họ trong đơn vị. Họ là từng lớp thấp trong xã hội, chịu nhiều mất mát và đau thương nhất.

Hàng ngày, tôi quan sát, nhận xét và ghi lại trong nhật ký hành quân. Và, sau đây, là một mặt khác, đôi khi là những thói hư tật xấu - ngoài chuyện đánh đấm gan lì - trong cuộc sống của họ. Có những chữ “không thích hợp” xin quý vị bỏ qua cho. Cảm ơn.

Lê Phùng Xuân.

Đại đội đi ven theo rừng chuối. Rồi dừng lại trong khu rừng cây rậm rạp. Gió mơn man những ngọn lúa vàng uốn ông ẹo vút tận bờ sông. Gié lúa rung rinh, lúc lắc vên về hạt lúa. Những đàn chim lừng lờ bay lượn về cuối rặng núi xa.

Buổi ăn trưa đầu năm của lính cũng hông có gì hơn thường ngày. Xuân nhìn đồ ăn đồng đội và nhìn lại của chàng. Hôm nay cũng cá khô nướng và cơm gui-gô. Chỉ toàn là món ăn rẻ tiền và dễ làm. Đã có hai người lính Thượng gốc ở Lộc Ninh chết vì khô cá nóc. Hông ai biết đây là loại cá có mật rất độc. Họ ăn vô rồi nằm ngủ ly bì cho đến xế chiều. Trung sĩ Can gọi họ thức dậy, nhưng đã trễ. Hai binh sĩ nghèo nàn, hông vợ con, chết trên đường tới nhà thương. Mừng cũng đã nhiều lần khoe khi còn ở Phước Lợi: cá nóc tươi xào ăn rất ngon. Hông hiểu chàng có ăn chưa và Mừng cũng hông bao giờ nói. Đổng quân ở những nơi như thế này, lính tráng tìm cái ăn cái uống dễ hơn. Đôi khi, chàng thấy họ bắt được những con cá chép lớn, con cá lóc có râu dài...

Còn ở Xuân Lộc hông được. Dân chúng nghèo nàn lắm, toàn là dân làm rẫy. Mọi thứ đều phải ra chợ. Riêng chàng, chàng lại muốn trở về. Mỗi buổi sáng đến quán Ba Tiều hay ra chợ ngồi nhâm nhi ly cà phê đen, hút vài điếu, thả khói mơ màng nhìn người qua lại; và nếu có may, gặp được người bạn cùng khóa để biết được thắng nào còn sống hay chết. Hoặc đến thăm chị Kim Sa, vợ của Liêm.

Mua báo đọc để biết tin tức Sè Gòn giờ ra sao? Sè Gòn giờ ra sao? Chỉ cách nhau có 90km mà sống ở đây chàng hông biết bây giờ nó thay đổi như thế nào. Dân chúng ở tỉnh lẻ sống bình thản quá. Hình như đời sống ở thủ đô hông ảnh hưởng tới họ? Ngày qua ngày, tiếng đại bác ầm ỉ, tiếng máy bay lên xuống rền vang, tiếng súng ỉ xèo, tiếng xe nhà binh chạy rầm rầm trong bột cát đỏ mù mịt như là nhịp thở của cư dân Xuân Lộc...

Đội trực thăng rời khỏi phi trường đầy bụi đỏ vùn vủ, chập chờn như đàn chim, đảo qua đảo lại, lượn lên lượn xuống trên những đôn điền cao su bát ngát: Suối Tre, Dầu Giây, Cẩm Mỹ, Cẩm Đường... Những ngôi nhà ngói đỏ hiện ra chen lẫn với hồ bơi nước trong xanh, sân tennis và sân bay nhỏ. Mỗi đôn điền là một vương quốc khép kín. Các chủ nhơn liên lạc cả hai bên để sống yên lành. Tây đã về từ lâu nhưng Tây vẫn có sâm banh, sữa bò, phô mai Roquefort,

Camembert..., Cognac, Whisky, Rhum... ăn uống phê phờn đều đều giữa đám phu cạo mũ nghèo nàn. Và hơn nữa, họ còn sản sinh ra những đứa con lai đẹp đẽ. Nổi tiếng nhất là những cô gái ở đồn điền Suối Tre.

Phùng Xuân ngồi bên hông trống trải, nhìn xuống những đám rẫy chung quanh Xuân Lộc. Từng cụm khói đen, trắng lan tỏa lên, là đà trên những đám chồi xanh. Trục thẳng dần bổng lên cao, chen trong mây trắng, trắng tơi bông bành. Rồi những con chim sát thành linh uốn vòng hướng thẳng về Bình Tuy. Mịt mù nước biển trong xanh xa tít, tít mù mù. Chỉ còn tiếng ù ù của hai cánh quạt. Có phải mình bay lên cõi tiên rồi hôn, bình bông trong mây nước vời vọi?... Rồi sau đó, phi đội quay ngắt trở lại, lần lần xuống thấp, bay gần sát là là đầu ngọn cây rừng. Trắng trổng vụt hiện ra. Đàn chim chom chớp ầm ì trên những đám cỏ tranh, sát cánh rừng của Mật khu Mây Tào. Binh sĩ ào tuôn ra, chạy nhanh vô trong những chùm cây rậm...

Trở về Xuân Lộc, Tiểu Đoàn ứng trực hành quân trực thăng vận. Thằng 1, 2, 3 thay phiên nhau nhảy một ngày thì nghỉ hai ngày. Mục tiêu thường là chung quanh thị xã, trong tầm đạn yểm trợ của pháo binh 105, 155. Đôi khi lục soát được vài cái máy may, đôi khi vài chục bao gạo, thuốc tây... Đó là kết quả của đám gian thương tuần hàng cho VC. Đến

gần xế chiều, cha con lục tục kéo ra quốc lộ, lên GMC trở về...

Xuân cầm quyển sách bỏ túi: Le Don paisible (Sông Don êm đềm) của Mikhail Cholokov lật tới lật lui. Chàng đọc hông biết bao nhiêu lần trong những ngày ứng trực nhân nhả. Thanh đã vù cái ù cho đúng 24 giờ phép. Nghĩa, bà xã và hai người khác tối ngày lo điều binh khiến tướng dưới bụi chuối. Còn Chúc cứ ngày nào trên cái bàn ọp ẹp của nó cũng có bình trà với một vài cái ly cũ đóng đầy màu vàng khè, nhâm nhi trọn buổi. Gần xế chiều, thể nào cũng có một chút đế hay rượu nếp than của Bà Tư Thiệt. Hông nhiều, chỉ một hai chung nhỏ.

Lương sĩ quan có năm, sáu ngàn một tháng, đừng nói chi đến lính, hông đủ để mua Black & White, Jim Bean, Johnnie Walker nhân đỏ, nhân đen... hay Martell, Courvoisier đâu. *(So ra Martell \$600 hay \$700 thì cũng hông mắc lắm. Mà mấy ông thân nầy uống thứ rượu ngon uống tiền. Khi mà mềm môi rồi thì đâu có phân biệt được rượu ngon hay dở. Tới nước đó, ba cái đế nước nhì nước ba lạt nhách lạt nhờ mà tụi nó cũng uống nghe tron trót. Đệ tử lưu linh thì một hai chai Martell thấm tháp gì).*

Lương lính đâu phải xài có một mình. Thằng nào độc thân hoặc gia đình khá giả, rủng rinh “địa” còn đỡ. Thằng nào có vợ con, một cảnh hai quê thì mỗi tháng phải “chai hia”. Có nhiều thằng còn khổ hơn, lớp nuôi vợ, nuôi con, còn phải nuôi cha mẹ. Nên “đi lính” thì đâu phải lo cho lính. Phân đông vợ ở nhà phải lo kiếm ăn thêm. Thành thử, nhiều khi đại đội như là một gánh hát nho nhỏ. Vợ con lính leo tèo đeo theo để có thể sống đủ với đồng lương ít ỏi mấy ngàn một tháng.

Thằng Dầu, ô đô của Chúc, là dân miền Tây, nên làm mỗi giỏi lắm. Một hai trái cóc, vài miếng khô cá sặc trộn với mấy cọng bạc hà là cũng đủ đưa cay với một hai chiêu. Hai thầy trò khê khà rất lâu rồi mới tới cơm nước. Khi nào có mỗi ngon thì Xuân cũng tới, ngồi vào cái ghế thấp, cà sịt cà sọt đóng bằng gỗ thông. Chúc, giờ đây coi bụi đời hơn Xuân

hiều. Nó ở gần thẳng Dầu riết rồi giọng Bắc kỳ của nó cũng có nhiều chữ r. Đôi khi rượu vào, chàng cũng nghe một vài tiếng địt mẹ và Chúc văng tục đủ thứ chuyện trời mây đất nước. Thời hai đứa là học trò, sinh viên và thầy giáo đạo mạo đã qua rồi. Cuộc sống nhà binh biến đổi Xuân và Chúc. Khi đụng trận, hai đứa cũng đụ mẹ, địt mẹ, đeo bà ôm tòi với đám lính đờ dèm cùi bắp mới tò te. Nếu hông, tụi nó nằm ỉ ra đó thì chết cả đám. Xong rồi, thầy trò vui về cả làng.

Ngôn ngữ nhà binh là vậy. Có thằng nào lại hông chửi thề. Thằng nào hiền lắm như cục bột, rồi nhiều lúc ra trận cũng trở thành thằng ba gai, ba trợn, chửi thề tùm lum. Mà đâu phải ở lính mình đâu. Lâu lâu Xuân nghe mấy thằng Mèo tụi nó cũng “Damn, shit, f..k” như thường. Có phải hờ đi lính là như vậy hôn?

Thời làm trung đội trưởng, Xuân cảm thấy mình gần gũi với đám binh sĩ thân thuộc hơn. Bây giờ lên làm đại đội trưởng, chàng thấy có vẻ gì hơi xa cách, và thân tình cũng mất đi một chút. Đồng con cái quá chàng hông ngó ngang hết được.

Trung Úy Trần Công Diễm, khóa 19, đại đội trưởng đại đội 3, mướn một căn nhà gần nơi đóng quân. Thỉnh thoảng anh Diễm và chị Liên mời Xuân ăn cơm. Bữa cơm có tô canh củ cải trắng và tép chín đỏ ngọt ngào do chị nấu bao giờ cũng ấm cúng tình thân gia đình. Chị Liên làm cho cơ quan Mỹ ở Xuân Lộc. Người chị nhỏ, lanh lợi, giọng nói nhỏ nhẹ. Ngôi nhà gọn gàng, ngăn nắp, sạch sẽ. Những đôi giày MAP da đen bóng lưỡng do ô tô đánh bằng Kiwi nằm ngay ngắn bên góc tường. Thật là một mái ấm gia đình lý tưởng cho người lính xa nhà. Anh Diễm ít nói, ít cười, đạo mạo, có vẻ như kiểm soát ông thượng sĩ thường vụ đại đội chặt chẽ. Còn Xuân, mỗi tháng chàng cũng biết số gạo dư ra của lính đào ngũ. (Thượng sĩ thường vụ Dương Thông nghĩ Xuân hông biết?). Nhưng mà làm gì với số dư đó? Chàng thích ngủ bờ ngủ bụi, lây lất cùng những binh sĩ thân yêu hơn là, để hông được nhìn ánh trăng xuyên qua lá sầu riêng, lá cà phê hay tiếng mưa rơi lộp độp trên poncho, để hông có được

tiếng chào mời thân yêu khi đi ngang qua độ nhậu đang xôm tụ: Lý lam (*Nói lái: Làm ly*) thăm quyền! Đó có phải là một sự thiệt thòi hôn?.....

Lính ở đại đội Xuân có ba thành phần. Đồng nhứt là những nông dân chất phác, hiền lành, ít học. Đến tuổi quân dịch, họ bỏ ruộng vườn, trình diện vào quân ngũ. Và họ siêng năng, chăm chỉ, ít quậy phá, ráng cố gắng thi hành nhiệm vụ cho hết hạn rồi trở về lại với miếng vườn của họ giống như binh nhì Ở, binh nhứt Mừng...

Thứ hai là những người lao động nghèo ở thành thị, có trình độ học vấn kém. Họ biết xoay trở và lanh lợi, thích quậy phá, thường hay đào ngũ. Có những chàng là dân Cầu Ông Lãnh hoặc là dân chơi cầu Ba Cẳng như Ni và Lang. Còn nếu họ học khá, thường chạy chọt vào những nơi văn phòng - nơi ít va chạm với súng đạn. Nếu họ có ra đến đơn vị tác chiến thì trước sau gì họ cũng đào ngũ.

Còn lại là thỉnh thoảng có một ít lao công đào binh. Họ chiến đấu giỏi, gan dạ, lì lợm, cũng thích quậy phá sau những cuộc hành quân. Và nếu chán ngấy với đời sống ở đơn vị này, họ sẵn sàng đào ngũ đi qua đơn vị khác.

Còn một thành phần hơi ngoại lệ. Những người lính quân dịch gốc Hoa. Họ siêng năng, chăm chỉ, hay đút lót, chạy chọt để về những chỗ an nhàn. Họ ít khi trụ được lâu như Lưu Anh.

Đám trốn quân dịch rồi bị bắt đi lính thì mấy khi ở lâu nơi tác chiến. Trước sau gì, họ cũng trốn. Chiến cuộc càng ngày càng khốc liệt thì có nhiều cách luồn lách để trốn quân dịch: lính ma, lính kiếng... Có những chàng thanh niên cố huỷ hoại một phần thân thể để mong khỏi đi lính, nhưng vì nhu cầu chiến trường, họ cũng bị bắt đi.

Hạ sĩ quan phần đông là học sinh thành thị. Có loại hông thích đi sĩ quan, có loại học kém nên phải vào lính. Cũng có hạ sĩ quan ba gai giống như một vài sĩ quan mới ra trường, thường gan lì, có vẻ như ta đây, coi trời bằng vun. Nhưng nói chung, ba gai cách mấy cũng hông bằng những chàng lính ở

những đơn vị ” vào sinh ra tử ” dám chơi trò Russian roulette...

Tiếng súng trung liên nổ dồn tan trong đêm khuya ở khu Hoàng Diệu. Khu này có nhiều quán bar. Lính thường hay nhậu nhẹt say sưa và đánh lộn sau mỗi lần hành quân về. May là ở Xuân Lộc chỉ có lính của Sư Đoàn nên ít khi đổ máu. Mấy chàng GI thường hay né trong những dịp này. Hơn nữa Xuân hồng hề thấy có sự đụng chạm nào xảy ra. Nói đúng ra, đó là khu quán bar yên lành.

- Trung Úy ơi! Trung úy xuống đó lôi đầu tụi thằng Ni, thằng Lang về. Mau đi, chớ để Quân Cảnh hốt là sáng mai mình mắc công đi lãnh tội nó. Rồi còn bị ký củ nữa.

- Mấy thằng quí này. Lần nào cũng vậy. Hành quân lâu ngày về là có phá làng phá xóm. Kỳ này, lôi tội nó về là tui cắt cu mấy thằng quí sử này cho tui bầy hết quậy nữa.

Nói vậy chớ chàng cũng thấy thương và tội nghiệp cho lính của mình. Họ lội trong rừng sâu, chịu đói, chịu khát, muỗi, mòng cắn chích, vắt búng, trăn mình giữa lằn tên mũi đạn, sống chết hông biết lúc nào, quanh năm suốt tháng hông biết thế nào là bữa cơm ngon. Nhiều khi ăn được tô hủ tiếu nước lèo lạt nhách, uống được ly lade, ly xá xí... bên quán xập xệ ven đường, sau cuộc hành quân dài ngày trong rừng sâu là niềm sung sướng vô biên. Từ trong rừng chui ra gặp được quán lèng xèng, uống được ly lade con cộp có đá, hút điếu nút chuồn, Thiếu Úy Thanh nhiều khi phán bạt mạng xanh dờn: ”Trời ơi, con đĩ mẹ nó, người nó tăng tăng rần rần, sương sương và đa đã còn hơn thầy lỗi!”

Nhiều thằng lính hông có tiền, cầm ly đá lạnh, lắc leng keng, thỉnh thoảng nhấp một chút cho đã thèm. Đôi khi, bọn họ ngậm cục đá lạnh trong miệng cho khoái rồi nhai rôm rốp. Ni và Lang coi vậy chớ cũng dân bị gây lăm. Khi mậu lúi, tội nó đi qua đi lại. Thấy tội nghiệp, Xuân kêu lại, cho hai thằng một chai lớn, kêu tội nó chai hia. Làm gì Xuân có đủ địa, chỉ cho mỗi thằng lính của mình một chai con cộp!

Lính xa nhà thiếu thốn đủ thứ. Đơn vị hông có cái gì để giải trí. Radio cũng hông. Báo chí cũng hông. Tì Vi cũng hông tuốt. Chỉ có báo Tiên Tuyến nhưng hông có thằng lính nào ngồi đọc. Tụi nó xài cho việc khác. Sức của thanh niên biết xài đâu cho hết, thành thử tụi nó quậy là phải. Ăn thua là mấy ông sĩ quan trung đội trưởng còn trẻ dặn dò tụi nó. Thịnh thoảng cũng chịu chơi với tụi nó. Đùng để tụi nó chơi chịu, mất mặt bầu cua rồi dân chúng hông ưa.

- Sao mình hông có văn nghệ văn gừng gì vậy hết, Trung Úy?

- Tụi bây ở gần Sài Gòn, ráng lết về dưới mà coi. Biệt đoàn Văn Nghệ ưu tiên cho lính tiền đồn.

- Nói thiệt, hông có, còn khoẻ gà. Chớ có, nhiều khi, sau khi xem trình diễn, tụi em còn nằng cựa... thêm.

- Giỡn mặt mầy Nì. Sao vậy tụi bây?

- Hồi tụi em có đưa ở Biệt Động Quân, “năm khi mười quạ” mới có văn nghệ. Tới hồi cuối, có mấy cô trẻ bân bần xú cheng, xì líp, nhảy sexy cà hẩy cà hẩy. Coi đã con mắt. Nhạc cà rậm cà rứt. Chơn tay cà giựt cà giựt. Vú mớm cà tung cà tung. Phao câu cà xàng cà xịt. Đèn chớp lung tung loạn xà ngầu. Trống đánh rậm rật điếc con ráy. Một lúc, bắt

thình lình, bốn năm đĩa đồng loạt tháo xú cheng một cái rụp. Chưa kịp thấy vú lớn vú nhỏ gì hết, có ngon lành hôn, đèn phụt tắt. Xú cheng bay ù xuống. Tụi nó tranh nhau giành giật, khoái chí la om sòm. Tụi tui càng nóng máu thêm. Tụi nó la hét thiếu điều muốn bẻ hội trường. Bis!... Bis!... Bis đâu nữa mà bis. Chỉ có mấy cái xú cheng mà thôi mà cũng la cho rảng hòng. Có thằng đứng ị ra đó, bần thần.

- Nè. Tụi bây cẩn thận hen. Tụi bây hút sái hông à nhen. Thằng nào có gì lên Trợ Y Tiểu Đoàn xin thuốc liền nhen. Đề đi xà bát xà bát khó coi lắm đó.

- Thảm quyền khỏi lo vụ đó. Tụi nó rành sáu câu.

- Tao nhớ mình hông có văn nghệ gì hết mà tụi bây cũng xin 24 giờ phép lia chia.

- Mấy thằng đó có vợ đó, thảm quyền. Thảm quyền mà cho nó đi phép nhiều là dân số tăng đều đều.

Nhiều khi có đưa kèo nài xin 48 giờ phép. Hai mươi bốn giờ hông đủ. Sao hông đủ? Bài hát của Trúc Phương vừa đủ đó! Con vợ em nó đi buôn nhiều khi về hông kịp. Đủ thứ chuyện. Nhà ở tuốt trong làng xa, quê em trong đồng sâu...

- Cho tụi bây đi lâu quá. Trở ra đơn vị hết xí quách rồi còn đâu nữa mà đi hành quân.

Mà cơ khổ. Nói nào ngay, thầy trò ở đây đâu có xa xôi gì đâu, mà nhiều khi như mây thăng mán, mọi cà răng căng tai. Họ chẳng biết ở Sài Gòn thay đổi như thế nào, văn nghệ văn gừng bây giờ ra sao, phòng trà, vũ trường... ai hát hay, ai hay hát, ca sĩ nào ăn khách. Mai ông này lên, một ông nọ xuống. Cả một nồi canh hẹ. Tranh ăn nhau từng ly từng tí. Họ mù tịt tất cả.

Giải trí của lính là gì? Cờ bạc là chính: Cát tê, bài cào, tứ sắc, sập xám chương, xì dách, đô mi nô... Ít khi có gió Đông, gió Tây. Vì cái món đó lâu ăn thua, hông hồi hộp, hông xôm tụ, vì chỉ có bốn trụ ăn thua đủ thôi, rồi phải có bàn ghế đầu ra đó thì xoa mới đã. Chỉ có các ông nhàn rồi mới thích ừ.

Còn dân lính ngủ bờ ngủ bụi, hông à ghen! Đánh phé mới đã! Phé là xôm tụ nhưt: cháy túi mau và đứng tim, toát mồ hôi hột. Chỉ cần banh poncho là gầy sòng được. Thông thường thì bốn, năm tụ chính đặt tiền. Quanh đó là một mớ tiền của nhiều tay con ăn ké cũng có máu đỏ đen, cò com bạc gạo, hông có gan làm giàu. Nặng phé là khoái chí tử nhưt. Mỗi lần bắt lên một con bài, tay chủ nặng lên chậm chậm như rặn đẻ. Các tay ăn ké ghé mắt nhìn con bài lộ ra từng tí. Xong cha con bỏ xuống. Thấy bài tốt thì tốt. Hông tốt thì im re. Nhà cái biết, nhiều khi cũng thấu cây, xét bài trước. Cò con thì tổ ké, nhí nhí. Nhiều tay chủ tụ bạo gan, chơi mạnh, cầm nguyên xấp tiền vừa mới lãnh lương, hông cần đếm, đặt cái cụp ra trước mặt. Mấy thằng đó ngon, dám ta pi. *(Mà hông hiểu sao lần nào lãnh lương cũng toàn là tiền mới gặt chỉ. Nhà nước in tiền lậu chắc!)* Nhà cái chưa vội coi bài, liếc sơ qua các tụ. Xong nhà cái nặng từng lá, rồi đánh xẹt bài ra xuống poncho, trình làng. Nhiều tiếng chửi thề xì ra. Đụ mẹ, bị thấu cây rồi. Nó có cù lủ sắt mà ăn bứt. Ba Tây mà hông dám kéo nữa! Nhà nào ăn tiền mới, nhà cái cứ chung nguyên xấp tiền mới đo đo cho bằng, hông cần đếm. Còn lại, a lê hấp, vừa coi vừa vùa. Vậy mới đã. Coi vậy chớ đến vận xui, nhà cái cũng bứt rả hòng. Thế là xong một canh phé trong khói thuốc mù mịt: Ruby, Cotab, Capstan, Basto, Nút chuôn, Salem, Malborow, Camel... Đám châu rià được dịp bàn tán um sùm. Canh bài nhiều khi thâm đêm suốt sáng mỗi kỳ đầu lương. Có thằng cháy túi, đổ mồ hôi hột, mắt trắng thảng lương, ăn cơm kho quẹt. Hông biết tiền đâu gởi về cho vợ. Nói láo là thượng sách. Nhiều bà vợ biết mảnh. Tới kỳ lương, chặn nơi chỗ phát... Có nhiều ông trụ biết làm ăn, tổ chức một đêm đánh bài có cháo gà, cháo vịt, thêm đồ nhắm rồi lấy xâu. Đêm đêm cũng kiếm bộn bạc..

Sau đó là toán thích nhậu nhẹt, quây phá. Buồn lòng, nhớ em út thì đi làm một quả. Mà ở Xuân Lộc đâu có nhiều chỗ, chỉ có hai nơi: khu Hoàng Diệu ở dọc đường rầy và khu sau chợ. Có vậy thôi. Lính dễ thôi. Hành quân đến chỗ nào có nhậu nhẹt, dĩ điểm là lính biết liền. Hình như lính đánh hơi được “ cái mùi đó ”. Giống như ong rui vậy. Hay thiệt.

Ôi thôi! Mình hư quá rồi! Tụi nó dạy mình toàn những câu rượu dạy hông hè! “*Cầm tay em như ăn bì nem gói cuốn. Dựa lưng nàng như uống chén rượu ngon. Gái một con trông mòn con mắt. Gái hai chồng nả... nỏ con người!*” ...

Thằng học sinh, thằng sinh viên, thằng giáo sư rồi giờ là thằng lính bụi đời, hoang đường đi điểm trong thời chiến tranh, ăn tục nói tếu, bạt mạng. Mà mình hư đồn cho đến bao giờ, hả Chúc? Cho đến khi chiến tranh chấm dứt? Chiến tranh này biết bao giờ mới hết? Miền Bắc điên cuồng cứ đánh cho thỏa mãn tham vọng, cứ nường quân theo lệnh xúi quẩy của Tàu Cộng mưu mẹo. Miền Nam gồng mình chống đỡ. Súng ống, bom đạn thời đệ nhị thế chiến trong kho tuôn cho hết thì cuộc chiến tàn? Mình còn sống sót nổi hông?

Lê Phùng Xuân
(trích trong *Trăng Sông*)

Một vọng gác - Xuân Lộc

Khóc trai thời loạn

(Gởi tặng các anh CSVSQ/VBQGVN)

Ao Thu K20/1

Buông súng, bỏ chiến y ...đành thua cuộc
Đọa đài ...khô nhục ...thân phận tù binh!
Thoát kiếp tù, quyền công dân cũng mất ?
Rời nước mình đành mất cả quê hương ...
Bao đau thương phủ đầu trai thời loạn.
Hy sinh cả tuổi trẻ, được gì đâu ?
Độc lập tự do (cho dân) ...ôi xa vời quá !!!
Xót thân mình một, thương dân ngàn lần!

Đoản khúc

Người cùng chẵn chiếu xa rời
Để mình ở lại một trời buồn thiu
Mong người sớm được tiêu diêu
Riêng mình ở lại hắc hiu là buồn
Cố dẫn cho lệ đừng tuôn
Mà sao như thể suối nguồn khó ngăn...

Đêm thường thao thức trở trăn
Người đi để lại khó khăn trăm bề
Cỏi lòng tan nát tái tê
Sớm chiều đi ,đứng, tới, về ...mình yên

Thời gian rồi sẽ dần quên
Vui cười ngoài mặt buồn tênh trong lòng
Tuổi già cô quạnh trống không
Ngày dài, đêm vắng. Xuân, hạ, thu, đông...
Phòng không vẫn mãi phòng không
Mở dòng thơ cũ tự an ủi lòng.

Đêm buồn nghe nhạc

Đêm buồn nghe lại nhạc xưa
Những bài nhạc Huế đã đưa em vào ...
Một thời mình có bên nhau;
Nhớ người trai Huế chồng em ngày nào
Lòng em ôm mãi niềm đau
Cuối đời cô lẽ đi vào đi ra
Giờ này mình đã cách xa
Mỗi lần nghe những bài ca Huế buồn
Nhớ bài anh hát lệ tuôn
Vẳng đâu đây giọng Huế buồn của Anh.

Nỗi niềm cô phụ

(Gởi các chị em cùng tâm trạng)

Rằng đâu có mộng làm thơ
Chỉ đem tâm sự trút cho nhẹ lòng
Đêm mang gió lạnh vào đông.
Mưa khuya đem rét vào lòng giá băng.
Phương trời người có thấu chăng?
Khiếp làm cô phụ khó khăn trăm bề
Người đi quên cả lời thề
Hẹn cùng suốt kiếp đi về có nhau
Đành rằng kẻ trước người sau
Thân là quả phụ nỗi đau ngút trời
Là cô phụ tuổi cuối đời
Mất không nhìn rõ chân thời ngã nghiêng
Mong sớm về cội bình yên
Gặp nhau chốn ấy nối duyên lỡ làng.

AoThu 20/1

CUỘC DIỄN HÀNH VĂN HOÁ QUỐC TẾ 2024 CỦA NGƯỜI VIỆT QUỐC GIA, NGÀY 8 THÁNG 6 TẠI NEW YORK, HOA KỲ

GS NGUYỄN ĐỨC CUNG

Ngày thứ bảy 08/6/2024 quả là một ngày đẹp trời ở vùng đông bắc Hoa Kỳ, nhất là tại Thành phố New York thủ đô thương mại và cũng là thủ đô văn hoá, khi thời tiết thiên nhiên đã tỏ ra quá ưu đãi đối với người Việt Nam tị nạn Cộng Sản có mặt tại một điểm hẹn lý tưởng hằng năm để tổ chức và tham gia cuộc diễn hành văn hoá quốc tế, có nhiều sắc dân khác tham dự. Chiếc xe Van 15 chỗ ngồi do bà La Cẩm Tú, Chủ tịch Cộng Đồng Việt Mỹ Quốc Gia Thành phố Philadelphia lãnh đạo cùng số đông người tham dự đa số là thành viên Hội Cao Niên và thân hữu đã khởi hành đúng 7 sáng tại địa điểm tập trung theo Xa lộ 95 Bắc trực chỉ New York để tham dự cuộc diễn hành thường niên lần thứ 39, với chủ đề “Bắc-Trung-Nam”. Trong khi chúng tôi khởi hành trong một chiếc xe chung thì bạn bè, thân hữu và nhiều giới chức khác bằng phương tiện di chuyển riêng cũng đã khởi hành từ nhiều con đường khác sẽ hội tụ về trên đó, phần khởi, tươi vui. Thật là một việc làm cuối tuần đầy ý nghĩa cao đẹp thiêng liêng.

1.- Văn hoá, vùng đất đứng của người Việt Quốc gia chân chính.

Cách đây hơn hai nghìn năm, Lão Tử, một nhà hiền triết Đông Phương tương truyền có nói rằng “Làm thầy thuốc mà làm thì giết một người, làm chính trị mà làm thì giết một nước, làm văn hóa mà làm thì giết muôn đời.” Câu này đã nói lên được tất cả sự quan trọng của công tác văn hóa bởi vì văn hóa là cái gốc của tư tưởng mà tư tưởng luôn luôn điều khiển hành động của con người.

Trước khi đề cập khái quát về nền văn hóa dân tộc và những nỗ lực của các thế hệ đi trước trong việc xây đắp tô bồi gia sản văn hóa thiêng liêng của giống nòi, cùng những hoài bão đăm chiêu của thế hệ trẻ ngày nay, nhất là ở hải ngoại, thiết tưởng thế hệ chúng ta đang sống cũng cần nắm vững một vài khái niệm về hai chữ văn hóa.

11.- Một số khái niệm tổng quan về Văn Hóa.

Văn hóa dịch từ tiếng La-tinh Cultus có nghĩa là “trồng trọt”. Văn hóa là một phạm trù hết sức rộng lớn và bao quát vì đã từng có trên 300 định nghĩa nói về văn hóa, bởi thế ở đây chúng tôi chỉ đưa ra một số định nghĩa khái quát làm thí dụ điển hình mà thôi.

Trong bài *Bàn phẩm về văn hóa Đông Tây*, đăng trên báo Nam-Phong số 84, tháng 6 năm 1924, Phạm Quỳnh, một nhà văn hóa lớn của Việt Nam đầu thế kỷ XX, đã đưa ra một định nghĩa về văn hóa như sau: “*Văn-hóa là cách đào-luyện tinh-thần người ta thế nào cho được thập phần tốt đẹp, để nảy-nở ra những công-trình to-tát, sự-nghiệp lớn-lao mà đem tư-cách một quốc-dân đến tuyệt-phẩm. Ví người ta như cái cây, thời văn-hóa là cách trồng cây, bón cây, tưới cây, cho cây nở ngành xanh ngọn, kết-quả sinh-hoa, để tô-điểm cho cái vườn hoa của thế-giới.*”

Ở một đoạn khác, Phạm Quỳnh viết tiếp rằng: “*Văn-hóa là dịch tiếng Tây culture, nghĩa đen là cách cây trồng. Người ta ví như cái cây thì văn-hóa là cách vun trồng cho nảy nở được hết cái tinh-hoa. Cây có trồng cây mới tốt, người có hóa người mới hay. Văn-minh với dã-man khác nhau là một bên có văn-hóa, một bên không. Như vậy thời văn-hóa là một sự cần, một dân một nước không thể khuyết được.*” (Trích trong tác phẩm *Kỷ niệm 100 năm ngày sinh Phạm Quỳnh (1892-1992) Tuyển tập & Di cảo*, An Tiêm xuất bản, Paris, 1992, trang 211). Định nghĩa của Phạm Quỳnh gần tám mươi năm về trước vẫn còn có ý nghĩa rất cụ thể và thực dụng đối với thế hệ chúng ta ngày nay.

Trong Việt Nam Văn Hóa Sử Cương, học giả Đào Duy Anh viết rằng: “*Người ta thường cho rằng văn hóa là chỉ những học thuật tư tưởng của loài người, nhân thế mà xem văn hóa vốn có tính chất cao thượng đặc biệt. Thực ra không phải như vậy. Học thuật tư tưởng cố nhiên là ở trong phạm vi của văn hóa nhưng phạm sự sinh hoạt về kinh tế, về chính trị, về xã hội cùng hết thảy các phong tục tập quán tâm thường lại không phải là ở trong phạm vi văn hóa hay sao? Hai tiếng văn hóa chẳng qua là chỉ chung tất cả các phương diện sinh hoạt của loài người cho nên ta có thể nói rằng: Văn hóa tức là sinh hoạt.*” (Đào Duy Anh, *Sách đã dẫn*, Nhà xuất bản Xuân Thu, Houston, bản in ở hải ngoại dựa theo bản in cũ năm 1938, trang 13).

Quan niệm về văn hóa của Đào Duy Anh mang tính hiện thực, bao quát trong nhiều phương diện và phần lớn dựa trên giới thuyết của Félix Sartiaux khi ông này cho rằng “*văn hóa về phương diện động, là cuộc phát triển tiến bộ mà không ngừng của những tác dụng xã hội về kỹ thuật, kinh tế, tư tưởng, nghệ thuật, xã hội tổ chức, những tác dụng ấy tuy liên lạc mà vẫn riêng nhau. Về phương diện tĩnh thì văn hóa là trạng thái tiến bộ của những tác dụng ấy ở một thời gian nhất định, và tất cả các tính chất mà những tác dụng ấy bày ra ở các xã hội loài người*” (Đào Duy Anh, Sách đã dẫn, trang VIII).

Trong tác phẩm Tìm Về Bản Sắc Văn Hóa Việt Nam, Trần Ngọc Thêm đã đưa ra định nghĩa như sau: “*Văn Hóa là một hệ thống hữu cơ các giá trị vật chất và tinh thần do con người sáng tạo và tích lũy qua quá trình hoạt động thực tiễn, trong sự tương tác giữa con người với môi trường tự nhiên và xã hội của mình.*” (Trần Ngọc Thêm, Tìm về bản sắc văn hoá Việt Nam, Nhà xb Tổng hợp TP HCM, 2004 trang 25).

Với định nghĩa mang tính chất kinh điển này văn hóa không chỉ là những vật thể cụ thể hiện diện trước mắt con người như đền đài, miếu vũ, lăng tẩm, thành quách, các tác phẩm nghệ thuật, ngôn ngữ v.v... hàm chứa giá trị vật chất mà còn có cả những giá trị tinh thần vượt thời gian và không gian. Con người hoạt động trong môi trường tự nhiên và xã hội với trí thông minh và đầu óc sáng tạo, đối cảnh sinh tình cho nên đã tạo ra được các công trình văn hóa như văn học, nghệ thuật, các hình thái cuộc sống, lối ứng xử cũng như đạo đức luân lý của con người.

Trong cuốn Văn hóa, tôn giáo, tín ngưỡng Việt Nam dưới nhãn quan học giả L. Cadière, Giáo sư Đỗ Trinh Huệ cho biết văn hóa là một khái niệm rất mờ lung khó lòng mà có thể đưa ra một khái niệm rõ ràng như là một định nghĩa toàn bích và trọn vẹn. Cũng không thể dùng lối chiết tự như có người đã từng làm, dù dựa trên cơ sở ngôn ngữ nào, dù dựa trên khái niệm phương Đông hay phương Tây, La Mã hay Hy Lạp, Trung Hoa hay Ấn Độ... Có điều ai cũng cảm nhận được văn hóa của dân tộc mình, của cộng đồng mình đang chung sống và ... của mình. Giáo sư Đỗ Trinh Huệ trích dẫn một định nghĩa được nhiều người quan tâm, bởi thấy nó quen thuộc, cho dù đọc nó lần đầu, tự nó như là một dạng thức cảm nhận: Văn hóa như là “*một toàn bộ phức tạp: nghệ thuật,*

luân lý, lẽ luật, phong tục và tất cả các khuynh hướng cũng như tập quán mà con người xét như là một thành phần xã hội đã tiếp nhận được” (E.Tylor, 1871). Ý chúng tôi muốn thêm là còn dự phóng cho tương lai. Bởi lẽ, văn hóa không tĩnh mà luôn động, giao thoa và chuyển biến.” (Nhà xb. Thuận Hóa, 2006, trang 78).

Có người như Mạc Định Hoàng Văn Chí trong cuốn sách mang tên Duy Văn Sử Quan dẫn giải quan điểm của nhiều học giả (trong đó có Đào Duy Anh) khi cho rằng “*Văn hóa là nếp sống, là lẽ lối sinh hoạt.*” Theo ông Hoàng Văn Chí thì nhận định đó rất gọn nhưng có lẽ vì gọn quá nên thành ra thiếu sót, vì có người có thể nêu lên câu hỏi: Mỗi sinh vật đều có lẽ lối sinh hoạt riêng biệt, vậy thì chiếu theo định nghĩa ấy chúng cũng có văn hóa hay sao? Thí dụ như loài ong là một xã hội hoàn hảo có phân công, phân phối, có giai cấp, nào ong chúa, ong thợ, v.v... có tổ chức hành chính, có đội quân tình nguyện ‘thần phong’. Và ông đưa ra một định nghĩa khác với dụng ý bổ túc: “*Văn hóa phải là lẽ lối sinh hoạt và suy nghĩ.*” (Tủ sách Cảnh Nam, 1990, trang 27). Thật ra nếu đọc kỹ sách của Đào Duy Anh, chúng ta thấy rằng học giả họ Đào đã nghiên cứu khá tỉ mỉ hệ thống tư tưởng Việt Nam tức là lối suy nghĩ khi viết về phần *Trí thức Sinh hoạt* trong cuốn sách giá trị của ông.

Trước đây hơn nửa thế kỷ, trong một bài báo có tên Vấn-đề đào-tạo trí-thức tại Việt-Nam, Giáo sư Đặng Vũ Biền cho biết “*tìm được một định nghĩa cho thật đúng cho chữ văn hóa quả là một việc khó khăn và vì thế, dĩ nhiên, việc xét giá trị văn hóa của người lại càng khó khăn hơn nữa.*” Sau đó, Giáo sư Đặng Vũ Biền đưa ra một định nghĩa mang tính thực dụng:

“*Định nghĩa tôi đưa ra dưới đây không phải là một định nghĩa có giá trị tuyệt đối, mà chỉ là một định nghĩa tôi xét thấy thích hợp nhất đối với vấn đề.*”

Theo ý tôi, cái văn hóa mà ta cần phải huấn luyện cho các học sinh ở Trung học là sự tổng hợp của:

1) Những hiểu biết thực dụng trong đời sống như ngôn ngữ, sinh ngữ, khoa học thường thức.

2) Những tư tưởng hay đẹp, những sự khôn ngoan của các văn gia, các triết gia.

3) Những hiểu biết về văn nghệ, về nghệ thuật.

4) Và nhất là óc suy luận, biết nhận thấy cái hay cái đẹp, cái phải cái trái.

(Tạp chí Đại Học, số 11, Tháng 9 năm 1959, trang 152, Viện Đại Học Huế xuất bản).

Những liệt kê các hiểu biết này của Giáo sư Đặng Vũ Biền thực ra không phải là một định nghĩa về văn hóa nhưng là những thành tố cấu tạo nên văn hóa và quan điểm này cũng không có gì khác biệt với một số khái niệm đã trình bày ở trên.

Tất cả những định nghĩa nêu trên – qua nhiều thể hệ cầm bút - quả thực đã cho chúng ta một vài khái niệm về hai chữ văn hóa, dĩ nhiên trong hoàn cảnh của một cộng đồng người Việt cư trú ở hải ngoại cũng cần thiết phải rút ra những áp dụng cụ thể mang lại ích lợi cho bản thân mình nhất là cho các thế hệ trẻ đang lớn lên chung quanh.

12.- Văn hóa Việt Nam nhìn qua những nguyên tắc ứng dụng và những mô hình khắc họa đan thanh.

Hoạt động trong môi trường văn hóa dưới hình thức một tổ chức văn học hay nghệ thuật thậm chí trong cơ cấu của một tổ chức chính trị, người đứng đầu tổ chức phải có viễn kiến (vision) đề ra một số nguyên tắc làm chuẩn mực cho các hoạt động của mình để rồi từ đó những nguyên tắc chuẩn mực cho các sáng tác phẩm được thai nghén, sáng tạo và phổ biến.

Năm 1933, khi sáng lập tổ chức Tự Lực Văn Đoàn, Nguyễn Tường Tam đã chủ trương lập một nhóm nòng cốt (formation d'un noyau) lấy tên Tự Lực "là có ý họ tự sức mình gây lấy một cơ sở chứ không cậy nhờ bàn tay chính phủ hoặc một thế lực tài chính nào, do đó có tư cách độc lập, không tuân theo một chỉ thị nào, ngoài đường lối tự họ vạch ra." (Phạm Thế Ngũ, Việt Nam Văn học sử Hiện đại Tân biên, tập 3, trang 433).

Trong lời tuyên bố của Tự Lực Văn Đoàn đăng trên báo *Phong Hóa* số 87, ngày 2-3-1933, những người thành lập văn đoàn này đã nói rõ cái tôn chỉ và mục đích của họ như sau:

“Tự lực Văn đoàn hợp những người đồng chí trong văn giới: người trong đoàn đối với nhau cốt có liên lạc về tinh thần, cùng nhau theo đuổi một tôn chỉ, hết sức giúp nhau để đạt được mục đích chung, hết sức che chở nhau trong những công cuộc có tính cách văn chương. Tôn chỉ gồm 10 điều nguyên văn như sau:

1- *Tự sức mình làm ra những sách có giá trị về văn chương chứ không phiên dịch sách nước ngoài nếu những sách này chỉ có tính cách văn chương thôi: mục đích là để làm giàu thêm văn chương trong nước.*

2- *Soạn hay dịch những cuốn sách có tư tưởng xã hội. Chú ý làm cho người và cho xã hội ngày một hơn lên.*

3- *Theo chủ nghĩa bình dân, soạn những cuốn sách có tính cách bình dân và cổ động cho người khác yêu chủ nghĩa bình dân*

4- *Dùng một lối văn giản dị dễ hiểu, ít chữ nho, một lối văn thật có tính cách An Nam.*

5- *Lúc nào cũng mới, trẻ, yêu đời, có trí phấn đấu và tin ở sự tiến bộ.*

6- *Ca tụng những nét hay về đẹp của đất nước mà có tính cách bình dân, khiến cho người khác đem lòng yêu nước một cách bình dân. Không có tính cách trường giả quý phái.*

7- *Trọng tự do cá nhân.*

8- *Làm cho người ta biết rằng đạo Khổng không hợp thời nữa.*

9- *Dem phương pháp khoa học thái tây ứng dụng vào văn chương Việt Nam.*

10- *Theo một trong 10 điều này cũng được, miễn là đừng trái ngược với những điều khác.*

(Nhiều tác giả, Nhất Linh, Người Nghệ Sĩ, Người Chiến Sĩ, Nhà xuất bản Thế Kỷ, 2004, trang 143).

Năm 1943, nghĩa là mười năm sau, Trường Chinh tức Đặng Xuân Khu, người được coi là lý thuyết gia của Đảng Cộng Sản Việt Nam đã đưa ra bản *Đề Cương Văn Hóa Việt Nam* trong đó có nói đến chính sách văn hóa của Đảng Cộng Sản Đông Dương với ba nguyên tắc như sau: “*Dân tộc hóa, Đại chúng hóa, Khoa học hóa*”.

Rất nhiều cây bút Cộng Sản nhiệt liệt ca ngợi bản đề cương văn hóa này, thí dụ Trần Hoàn, Bộ Trưởng Văn Hóa Thông tin (1987-

1996) đã viết: “50 năm qua, hiệu quả của “Đề cương Văn hóa Việt Nam” thật là rộng lớn. Đã có biết bao biến đổi trên các hoạt động tư tưởng, văn hóa, giáo dục và xã hội. Đã có biết bao tác phẩm nghiên cứu, văn học, nghệ thuật, báo chí, xuất bản cách mạng, giàu bản sắc dân tộc được đưa vào cuộc sống, làm nên những sức mạnh vật chất cực kỳ to lớn, góp phần xứng đáng vào thắng lợi chung của dân tộc, xây dựng nên một diện mạo mới của nền văn hóa Việt Nam đáng phấn khởi và tự hào.” (Trần Hoàn, *Tuyển Tập Văn Hóa & Âm Nhạc*, Tạp chí Văn Hóa Nghệ Thuật, Nhà xuất bản Văn Hóa – Hà Nội 1997, trang 129). Tuy nhiên phải công bình mà nói, ba nguyên tắc *Dân tộc hóa*, *Đại chúng hóa*, *Khoa học hóa* của bản *Đề Cương Văn Hóa Việt Nam 1943* do Trường Chinh soạn thảo (có người cho rằng Trường Chinh “cóp” của Mao Trạch Đông, nhưng luận chứng này xét ra không vững. NĐC), đã vay mượn từ tư tưởng hay viễn kiến của Tự Lực Văn Đoàn qua bản tuyên bố năm 1933. *Dân tộc hóa* rất gần với tôn chỉ số 2 và 4. *Đại chúng hóa* nằm trong nội dung tôn chỉ số 3, số 6. *Khoa học hóa* là phản ánh tôn chỉ số 9. Đây là một sự cóp nhặt công trình tim óc của người đi trước nhưng không có can đảm và lương thiện nói ra.

Ở Miền Nam Tự Do, từ ngày mùng 7 đến ngày 16 tháng giêng năm 1957, Đại Hội Văn Hóa Toàn Quốc với sự tham dự của rất nhiều tầng lớp trí thức, văn nghệ sĩ, chính khách, nhà báo, nhà văn được triệu tập dưới thời của Tổng Thống Ngô Đình Diệm, và người ta cũng đưa ra ba nguyên tắc ứng dụng trong lãnh vực văn hóa đó là *Dân tộc*, *Nhân bản* và *Khai phóng*. Tuy được khai sinh dưới thời Đệ I Cộng Hòa nhưng ba nguyên tắc này vẫn được mặc nhiên công nhận dưới thời Đệ II Cộng Hòa nghĩa là tiếp tục làm khuôn phép cho các hoạt động văn học nghệ thuật và những bộ môn sáng tác khác. Trong đại hội đó, “một dân biểu Miền Nam, ông Nguyễn Phương Thiệp trình bày về tự do tư tưởng trong hiến pháp VNCH và cho rằng sự “chỉ huy văn hóa” của cộng sản đã tiêu diệt sáng tác văn hóa vì nó phủ nhận bản sắc cá nhân của mọi người nghệ sĩ, nguồn gốc của sự sáng tác.” (Trần Anh, *Chủ nghĩa quốc gia của chánh quyền Đệ Nhứt Cộng hòa, 1954-1963*, Tạp chí Talawas số mùa Thu 2009, Chuyên đề “Bao nhiêu chủ nghĩa dân tộc là đủ?”)

Xét chung mỗi miền của đất nước có một lẽ lỗi ứng xử trong văn hóa nhưng cả hai đều lấy phải *Dân Tộc* làm đối tượng đề cao tiên

khởi. Con người được đề cao vì con người có tự do đó là ý nghĩa của hai chữ *nhân bản* và *khai phóng*. Văn hóa như ở Miền Bắc tuy nói rằng hướng về *đại chúng* và xây dựng trên tinh thần *khoa học* nhưng quần chúng miền Bắc trước năm 1975 vẫn đa số mù chữ và sống trong cảnh ngu dốt, mê tín và mông muội thì thật là hoàn toàn trái ngược với đường hướng *đại chúng* và *khoa học*.

Đề nhận diện rõ nét vóc dáng văn hóa Việt Nam, thiết tưởng nên có một cái nhìn khái quát về phạm vi các nền văn hóa thế giới và như thế có thể dễ dàng đối chiếu khi nhận định về văn hóa của ta. Đây cũng là cơ hội để lớp người trẻ tăng triển kiến thức của mình.

Trong tác phẩm *Chính Đề Việt Nam*, tác giả Tùng Phong (bút hiệu của ông Ngô Đình Nhu) đã chia khu vực văn hóa trên thế giới làm 5 khối với những luận giải như sau: “*Bây giờ nếu chúng ta đứng vào lĩnh vực văn hóa thì nhận thấy thế giới lại chia ra làm nhiều khối hơn. Trước tiên là khối Âu Mỹ gồm các nước ở Âu Châu, kể cả Nga Sô và các nước Đông Âu thuộc Nga. Các nước ở Bắc và Nam Mỹ và những quốc gia do người Âu lập ra ở Úc Châu, Tân Tây Lan và Nam Phi. Khối này gồm các nước thuộc vào xã hội Tây Phương, thừa hưởng văn hóa Hy Lạp và La Mã khi xưa và văn hóa Gia Tô sau này.*

Khối thứ hai gồm các quốc gia Ả Rập ở từ vùng cận Đông đến Hồi Quốc, Thổ Nhĩ Kỳ, Soudan, Ai Cập và các quốc gia Bắc Phi Châu. Khối này thành lập xã hội Hồi Giáo thừa hưởng văn hóa Hồi Giáo.

Khối thứ ba gồm các quốc gia ở phía Đông Đại lục Âu Á: Nhật Bản, Đại Hàn, Trung Hoa và Việt Nam, lập thành xã hội Đông Á thừa hưởng văn hóa xưa của Trung Hoa.

Khối thứ tư gồm Ấn Độ và, ngoài các nước nhỏ phụ cận Ấn Độ phía Bắc, Miến Điện, Thái Lan, Lào, Cam Bốt, Mã Lai và Nam Dương. Lập thành xã hội Ấn Độ thừa hưởng văn hóa Ấn Độ.

Và sau hết khối Hắc Phi gồm các quốc gia mới xuất hiện ở Phi Châu lập thành xã hội Hắc Phi có một văn hóa phôi thai.” (Tùng Phong, *Chính Đề Việt Nam*, Nhà xuất bản Hùng Vương, Los Angeles, 1988, trang 17).

Việt Nam thuộc nền văn hóa xưa của Trung Hoa, thừa hưởng nhiều di sản nhưng lại có tinh thần sáng tạo và nhờ tinh thần đó Việt Nam thoát được sự đồng hóa của Bắc phương.

Ở Việt Nam, nếu xét theo bình diện địa lý, người ta thường dùng tên các con sông để định vị cho một phạm vi văn hóa, thí dụ *Văn hóa Sông Hồng ở Bắc*, *Văn hóa Sông Hương ở Miền Trung* hay *Văn Hóa Sông Cửu Long thuộc Miền Nam*. Tại sao vậy? Bởi vì các con sông nhất là những con sông lớn trên thế giới thường là nơi phát tích và quần cư của cả một dân tộc thí dụ như sông Hoàng Hà, Dương Tử ở Trung Quốc là nơi hình thành nền văn minh của Hán Tộc. Các sông Tigre và Euphrate là nơi hình thành nền văn minh Lưỡng Hà Địa vùng cư trú của các giống dân Trung Đông. Sông Nil làm nên nền văn minh Ai Cập. Các sông Seine, Loire, Garonne làm thành nền văn minh Pháp và nói chung Âu châu. Ở Hoa Kỳ, các con sông lớn Mississippi, Missouri đóng góp nhiều công sức vào việc hình thành nền văn minh Hoa Kỳ. Người ta cũng nhắc đến các nền văn hóa Tây Bắc (Thái, Mường), Việt Bắc (Tày, Nùng), văn hóa Đông Sơn thời thượng cổ, văn hóa Đại Việt thời trung cổ, văn hóa Tây Nguyên với trung tâm là bốn tỉnh Gia Lai, Kontum, Đắk Lắk, Lâm Đồng thuộc trên 20 tộc người sử dụng các ngôn ngữ Môn-Khmer và Nam Đảo, và văn hóa Nam Bộ gồm các cư dân Việt, Chăm, Hoa là những sắc dân đi khai phá đất hoang và các cư dân bản địa như Khmer, Mạ, Xtiêng, Choro, Mnông. (Trần Ngọc Thêm, Sđd, trang 62).

Về phương diện khảo cổ học, ở nước người ta thường hay nhắc đến tên các địa danh văn hóa như Bắc Sơn, Hòa Bình, Đông Sơn (công trình của các nhà khảo cổ học Pháp như Henri Mansuy, Madeleine Colani...) Phùng Nguyên, Gò Mun, Đồng Đậu, v.v... ở Miền Bắc. Các nền văn hóa Bàu Tró (Lm Cadière, Lm Pirey...) ở Quảng Bình, văn hóa Cù Bai ở Quảng Trị, di chỉ Gò Quảng ở Quảng Nam, Gò Rừng Cây ở Quảng Ngãi v.v... ở Miền Trung. Các nền văn hóa Ốc Eo, Phù Nam ở Miền Nam và thêm vào đó là các di chỉ khảo cổ học ở Long Khánh, Xuân Lộc, Bà Rịa v.v... (Công trình của Trường Viễn Đông Bác Cổ Pháp).

Về nghệ thuật, chúng ta có nền văn hóa thuộc âm nhạc như quan họ Bắc Ninh, hát ví hát dặm Nghệ Tĩnh, văn hóa bài chòi ở Bình Định. Văn hóa chèo, tuồng, hát bội, ca trù, rối nước, hội hè đình đám, thi đua, đánh vật, đánh đu kể cả các hình thức tín ngưỡng

dân gian như lên đồng, cầu cơ, xin xăm, xù quẻ v.v.. cũng được kể như những hình thái văn hóa. Ở Miền Nam, nhất là vùng Lục Tỉnh Nam Bộ, nghệ thuật trình diễn cải lương được xem là một bộ môn văn hóa rất được quần chúng ưa thích.

Về phương diện ngôn ngữ, văn hóa Việt Nam trước đây được biểu thị trong hơn mười mấy thế kỷ bằng chữ Hán rồi từ thế kỷ 13, với sự xuất hiện của chữ Nôm và thế kỷ XVII với chữ Quốc Ngữ là hai thứ ngôn tự đã giúp cho nền văn hóa chúng ta trở thành phong phú, đa dạng hơn.

Văn hóa Việt Nam vô cùng biến hóa trong lãnh vực ngôn từ, văn chương từ khả năng trao đổi đàm thoại hàng ngày cho đến thứ ngôn ngữ thù tạc đối đáp trong phạm vi ngoại giao, ứng xử, thậm chí cả đến những lúc chửi bới rửa sả nhau cũng có một thứ văn hóa gọi là “*văn hóa chửi*”, dĩ nhiên cũng phải có bài bản, mạch lạc, văn chương.

Về ăn uống, chúng ta cũng có loại hình gọi là *văn hóa ẩm thực* mà mỗi miền có một hay nhiều món ăn điển hình cho địa phương thí dụ : nói đến Bắc là nói đến phở, nói đến Huế là nói đến bún bò, nói đến Nam là nói hủ tiếu v.v... Văn hóa ẩm thực là một phạm trù rất bao quát, đa diện, phong phú về nghệ thuật và lối trình bày dưới nhiều chủ đề lại tỏ ra có khả năng hấp dẫn đối với bên ngoài.

Trong một cuộc phỏng vấn dành cho ký giả Alain Ruscio khoảng năm 1995, khi được hỏi rằng: “*Tôi tin rằng ông cũng có một thuyết lý về vai trò đặc thù của người phụ nữ trong sự phòng giữ bản diện, bản sắc Việt Nam?*”, Giáo sư Hoàng Xuân Hãn (1908-1996), một học giả nổi tiếng đã cống hiến gần trọn cuộc đời cho nền văn hóa Việt Nam, đã trả lời:

“Đó là sự thể thường xuyên trong suốt lịch sử của đất nước chúng tôi. So với đàn ông, đàn bà khó chấp nhận hơn những tập tục của kẻ chiếm đóng. Đúng là như vậy về trang phục. Đúng là như vậy về những lễ thói gia đình. Rõ rệt nổi bật ở lĩnh vực ngôn ngữ. Ai giữ gìn tiếng nói nếu không phải là phụ nữ? Ai dạy cho trẻ thơ biết nói? So với đàn ông, đàn bà ít có dịp tiếp xúc hơn với các nhà chức trách người Trung Hoa. Tôi nghĩ rằng phần lớn công việc phòng giữ văn hóa Việt Nam là do các bà mẹ, các bà vợ.” (La Sơn

Yên Hồ HOÀNG XUÂN HẪN, Tập I *Con Người và Trước Tác*, Phần I, Nhà xuất bản Giáo Dục, 1998, trang 1130).

Câu trả lời của Hoàng Xuân Hãn xác định một thực tế về vai trò của người phụ nữ trong việc giữ gìn bản sắc của nền văn hóa dân tộc.

2.- Chủ đề cuộc diễn hành văn hoá quốc tế lần thứ 39 của Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia: Bắc-Trung-Nam.

Chiếc xe Van của Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia- Philadelphia do bà La Cẩm Tú làm Chủ Tịch Cộng Đồng Việt Mỹ Quốc Gia đã tới điểm tập trung trên đường 57 th St, NY vào lúc 9 giờ 30 sáng Thứ Bảy (08/6/2024). Bước xuống xe chúng tôi đã thấy hai chiếc xe hoa của Hội Thánh Cao Đài trang trí rực rỡ, hoa mỹ đã đậu sẵn dọc theo đường số 43rd từ bao giờ. Tờ truyền đơn giới thiệu về chủ đề cuộc diễn hành văn hoá lần thứ 39 năm 2024 với hình ảnh ba cô gái Bắc-Trung-Nam duyên dáng, dịu dàng, dễ thương đã được phát đi trên mạng và gửi đến đồng bào VN từ trước đó ba tháng. Ban tổ chức đứng đầu là LS Nguyễn Thanh Phong, LS Lê Minh Huy, và Đồng trưởng ban TC gồm các ông Lê Thanh Liêm, ông Huỳnh Công Ánh. Dần dần, chung quanh chúng tôi, các đoàn người tham dự cuộc diễn hành văn hoá từ nhiều con đường đổ về tập trung tại điểm khai mạc, vui tươi hớn hờ trong đủ mọi thứ quần áo thân thương, quen thuộc của những tà áo dài màu vàng rực rỡ nổi bật ba sọc đỏ thắm tươi, mỗi người một vẻ.

Đúng 11 giờ, cuộc lễ chính thức đi vào phần khai mạc, do một vị cao niên trong quân phục Quân Lực VNCH, ông Nguyễn Tường Thước, nhân sĩ Công Giáo điều hành nghi thức cử hành quốc ca VNCH và Hoa Kỳ cùng phần tưởng niệm, do sự khởi động của MC Trương Minh Tính. Các vị trong BCH Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia New York đã được mời lên phát biểu ý kiến. Sau đó là đại diện các tôn giáo và các cộng đồng thuộc các tiểu bang khác. Một số các vị được gọi tên nhưng không có mặt, hoặc vì lý do nào đó không dám đứng lên phát biểu ý kiến. Đến lượt bà La Cẩm Tú, Chủ Tịch Cộng Đồng Việt Mỹ Quốc Gia Thành Phố Philadelphia và Phụ Cận, được mời lên phát biểu ý kiến, với tinh thần năng động, bà phát biểu ý kiến như sau:

“Kính thưa quý vị,

Với chủ đề của cuộc diễn hành văn hoá năm nay, 2024, được biểu trưng trong ba chữ ngắn gọn Bắc-Trung-Nam nhưng thật sự chứa đựng ý nghĩa thuộc nhiều lãnh vực trong đó có cả chính trị, văn hoá, xã hội kể cả kinh tế nữa.

Người Pháp trước đây trong lãnh vực chính trị, đã chủ tâm chia rẽ dân tộc ta với sự phân chia ba miền Nam-Trung-Bắc nhưng người dân Việt Nam đã chống lại mạnh tâm chia rẽ đó và đã biến chính trị chia rẽ của thực dân thành chính trị đoàn kết và thắng lợi.

Về phương diện văn hoá, ba miền của đất nước chúng ta được liên kết bằng cùng một thứ ngôn ngữ, chữ viết, bằng kho tàng tục ngữ ca dao, có chung một lịch sử đấu tranh cả mấy nghìn năm, đủ mọi thứ nhục vinh, làm sáng tỏ một nền văn hoá nhân bản, dân tộc và khai phóng.

Trong phạm trù xã hội cũng như kinh tế, cả ba miền Bắc-Trung-Nam luôn hỗ trợ lẫn nhau để xây dựng một nước Việt Nam dân chủ và phú cường.

Xin các thể hệ tương lai luôn nêu cao tinh thần đoàn kết để dẫn đưa đất nước tiến lên.

Xin cảm ơn quý vị đã lắng nghe".

Đúng 12 giờ đoàn diễn hành bắt đầu tiến ra Đại lộ 6th Avenue để cùng cất bước. Chúng tôi ghi nhận có các biểu ngữ và các phái đoàn chính thức tháp tùng sau đây:

Biểu ngữ đại diện toàn thể Cộng Đồng Việt Nam

Biểu ngữ tượng trưng y phục Ba Miền: Áo Tứ Thân, Áo Dài, Áo Bà Ba

*United Vietnamese American Community of Pennsylvania/
Cộng Đồng Việt Mỹ Quốc Gia TB Pennsylvania*

Số người tham dự cũng trên nghìn người thuộc các cộng đồng nói trên.

Đặc biệt trong nhóm quan khách tham dự có Hoà Thượng Thích Chơn Trí Chùa Pháp Vân, đến từ California, Ca sĩ tài danh Phương Hồng Quế, ca sĩ Việt Khang, nhạc sĩ Hoàng Tường, tác giả bài hát “Lá Cờ Thiêng” và phái đoàn từ Cali, và một phái đoàn nhiều vị chức sắc của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ tại USA.

Ca sĩ Việt Khang (đứng giữa)

Chủ đề cuộc diễu hành văn hoá lần thứ 39 này có tên “Bắc-Trung-Nam” thoát nghe có vẻ đơn giản cũng khó để cho các diễn giả trình bày những ý kiến cá biệt nếu không chuẩn bị trước. Chủ đề này có thể được đưa ra dưới quan điểm chính trị, kinh tế, văn hoá, xã hội hoặc qua một vài khía cạnh khác. Tờ flyer của BTC có in hình trang phục của các cô gái VN ở ba miền cũng chỉ là để nói lên một nét điển hình trong sự đa dạng, phong phú về y phục của người phụ nữ VN.

Đối với chính quyền thực dân Pháp trước đây, qua chủ trương **chia để trị (divide ut regnes)** vốn là một chính sách nằm trong câu cách ngôn thi ca của Machiavel (1469-1527), một nhà văn và triết gia Ý từng được nhiều chính khách độc tài sử dụng, nhất là người Pháp tại Đông Dương trước đây khi họ chiếm được toàn bộ đất nước ta; họ đã biến Miền Nam thành thuộc địa và Miền Bắc và Miền Trung thành xứ bảo hộ (mặc dù có Nam Triều). Ai muốn lưu thông giữa ba miền Nam, Bắc, Trung đều phải có giấy thông hành. Mỗi miền của Việt Nam đều bị Pháp áp dụng một thể chế chính trị riêng lẻ để khiến cho người Việt nhìn nhau bằng cặp mắt nghi ngờ, thù hận, chia rẽ. Nhưng người Việt Nam không lầm mưu của thực dân mà vẫn xem nhau như anh chị em một nhà. Lối ăn mặc của người dân Việt tuy theo khí hậu ba miền mà được cải cách cho thích hợp với phong thổ, địa lý nơi mình ở.

Trong cuốn sách Phong tục Việt Nam, nhà văn Phan Kế Bính (1875-1921) cho biết: *“Cách phục sức của ta phần nhiều là theo lối nước Tàu, từ đời Hán Đường cho đến bây giờ. Vua quan có phẩm phục, binh lính có nhung phục, thường dân có lễ phục. Phẩm phục mặc những khi triều hạ lễ bái, nhung phục mặc những khi chiến trận thao luyện, lễ phục mặc những khi tế tự. Ngoại giả là những thường phục, mặc các ngày thường... Lễ phục của thường dân thì mũ ô sa, áo giao lĩnh, hia ủng vải, mà thứ gì thì cũng toàn sắc thâm... Lối thường phục hiện bây giờ, trừ ra ít người ăn mặc theo kiểu Tây, còn kiểu mẫu riêng của nước ta thì suốt nước già trẻ, đàn ông, đàn bà toàn theo một cách, chỉ khác nhau dài hay vắn, rộng hay hẹp và khác nhau bằng tơ lụa hay bằng vải, màu thâm hay màu trắng mà thôi.”* (Nhà xb. Văn Học, 2014, trang 435).

Trong tác phẩm Việt Nam Thời Bành Trướng: Trịnh Nguyễn, linh mục sử gia Nguyễn Phương (1921-1993) trong tiết mục viết về *“Đời sống của dân Nam Hà”* đã viết: *“Nhiều tài liệu cho thấy sự đồ kỵ Nam Bắc đã khiến Đảng Trong thay đổi một số tục lệ thừa hưởng từ các thời trước. Ngay từ thời Chúa Sãi, Đào Duy Từ đã nhấn mạnh rằng nên bắt dân theo những tập tục mới cho khác với Miền Bắc, ví dụ bắt bỏ nón vành lớn mà đội nón chóp lá, bỏ màu đen mà dùng màu nâu, bỏ áo bốn thân và yếm mà dùng áo năm thân, bỏ áo dài mà dùng áo ngắn, bỏ mặc váy mà mặc quần. Sự kiện y phục miền nam khác với của miền bắc, không đâu thấy rõ cho bằng trong lời hiểu dụ của Hoàng Ngũ Phúc, kêu gọi dân Thuận Quảng quay trở lại với y trang của Bắc hà. Ông nói, khi vừa thu phục lại Thuận hoá rằng: “Y phục bản quốc vốn có chế độ, địa phương này từ trước cũng tuân theo quốc tục, nay kính vâng thượng đức, dẹp yên biên phương, trong ngoài như nhau, chính trị và phong tục phải được tề nhất. Nếu còn có người mặc quần áo kiểu người khách thì nên đổi theo thể chế của nước nhà. Đổi thay y phục thì theo tục nước mà thông dụng vải lụa, duy có quan chức mới cho dùng xen the là trều đoạn, còn gấm vóc và các thứ hoa rồng phượng thì đều không được theo thói cũ tiềm dùng.”* (Nguyễn Phương,

Di cảo, trang 388).

Năm 1744, chúa Võ Vương Nguyễn Phúc Khoát vì tin vào một câu sấm lưu hành ở Nghệ An (Đàng Ngoài) nội dung “*Bát thế hoàn Trung đô*” (Tám đời thì trở lại Trung đô tức Hà Nội) nên đã làm một cuộc đổi thay toàn diện về chính trị, xã hội, văn hoá tại Đàng Trong trong đó có cả đổi thay y phục, vì tính từ thời chúa Nguyễn Hoàng đến ông là tám đời. Vị chúa này sợ Đàng Trong sẽ bị Đàng Ngoài thôn tính nên cương quyết làm một cuộc cách mạng. Câu văn nói trên của Hoàng Ngũ Phúc cho thấy cảnh tượng Miền Nam sau ngày 30/4/1975 khiến người phụ nữ Miền Nam bị cướp mất chiếc áo dài tha thướt, kiều diễm. Nhưng cũng may khoảng thời gian này cũng không dài.

Dưới thời vua Minh Mạng (1820-1840) cũng có sắc lệnh thay đổi y phục, cho nên trong dân gian có câu thơ phản kháng như:

*Tháng tám có lệnh vua ra,
Cấm quần không đáy người ta hải hùng.
Không đi thì chợ không đông,
Đi thì phải mượn quần chồng sao đang?
Có quần ra quán bán hàng,
Không quần ra đứng đầu làng trông quan! (Ca dao).*

Truyền thống lâu đời nhất trong y phục Việt Nam phải nói là cái váy:

*Vừa bằng cái thùng mà lưng hai đầu
Bên ta thì có, bên Tàu thì không (Câu đố: Cái váy).*

“Bên ta thì có, bên Tàu thì không vì từ buổi quốc sơ khi phái nam còn mặc khố thì phái nữ đã mặc váy rồi. Chiếc váy Đại Cồ Việt khăng khít với người phụ nữ cho đến khi nước ta nội thuộc nhà Minh. Muốn đồng hoá dân bị trị, người Tàu bắt con trai con gái không được cắt tóc, riêng phụ nữ phải mặc áo ngắn (áo khách), quần dài như người Tàu. Cái quần dài

tướng Hoàng Ngũ Phúc bắt buộc đàn bà con gái An Nam phải mặc, thật ra cũng chẳng phải là một *phát minh* của người Tàu. Đúng hơn, đây là món quà giao lưu văn hoá tiếp nhận được vào thế kỷ thứ 2, từ các dân tộc gọi là Indo Européen như người Gô-Loa (Gaulois), người Ba Tư cổ đại (Perse), người Thổ Nhĩ Kỳ (Turco-Tartars) di dân hỗn hợp vào miền Bắc Trung Hoa.” (Đặc san *Tiếng Sông Hương*, do Phương Anh Trang chủ biên, Dallas, 1998, trang 11).

Cách ăn mặc giữa Đảng Trong và Đảng Ngoài thời Trịnh Nguyễn rồi đến thời vua chúa nhà Nguyễn, sang thời chiến tranh Quốc-Cộng, và Sài Gòn trở thành Hòn Ngọc Viễn Đông, chiếc áo dài Le Mur cách tân chiếm lĩnh trận địa, đổi mới ra mode rồi démoder lại ra mốt... cho đến bây giờ. Thật là một cuộc cách mạng kéo dài liên li không dứt.

Còn chiếc áo Bà Ba, lai lịch như thế nào? Xin đọc nhà văn Sơn Nam thì biết rõ: *“Chúng ta không quên ông Trương Vĩnh Ký, một tín đồ Công Giáo hiền lành, thông minh, quê ở Cái Mơn (lúc bấy giờ Cái Mơn thuộc tỉnh Vĩnh Long), được các cố đạo chú ý cho du học ở Poulo Penang (Mã Lai). Sự liên lạc giữa Cái Mơn và Mã Lai đem cho Miệt Vườn nhiều loại cây mới: măng cụt, bòn bon, chôm chôm. Poulo Penang, nơi ông Trương Vĩnh Ký du học là nơi có nhóm người Bà Ba lập rẫy mía. Bà Ba là người Mã Lai lai Trung Hoa (chiếc áo bà ba mà người miền Nam ưa thích, vạt ngắn không bầu chính là kiểu áo của người Bà Ba).”* (Sơn Nam, *Văn Minh Miệt Vườn*, Nhà xb. Hồng Lĩnh, 1992, trang 43).

Nói về tinh thần quốc gia của ba miền Bắc-Trung-Nam, qua lăng kính *“Văn tức là người”* (Style, c’est l’homme), xin trích dẫn đoạn văn sau đây của nhà văn Phạm Quỳnh, nguyên Thượng Thư Bộ Học, người đã bị Việt Minh thủ tiêu và chôn xác tại quận Hiền Sĩ, tỉnh Thừa Thiên, sau cách mạng tháng Tám, 1945. Với tư cách là một học giả, chủ bút Nam-Phong, nhận xét về tình hình văn hoá nước nhà, ông viết: *“Tôi vốn là một nhà văn, nhà học vấn. Cái chủ nghĩa tôi thờ phụng bấy lâu nay, kể trên dưới mười lăm năm trời, thật*

là dóc một lòng, chung một dạ, chính là chủ nghĩa quốc-gia, nhưng chỉ phụng sự về phương diện văn hoá, chưa hề chuyển-di sang phương diện chính-trị.

Tôi thiết nghĩ rằng muốn cho nước nhà được tiến bộ thì phải gây lấy khí cụ để tuyên-truyền giáo-dục. Cái khí cụ để tuyên-truyền giáo-dục là ngữ-ngôn văn-tự trong nước. Bởi thế nên trong mười lăm năm nay tôi không làm một việc gì khác cả; chỉ cúc-cung tận-tụy về một việc, là cổ-động cho quốc-văn, tài bồi cho quốc-văn, gây dựng cho quốc-văn thành một nền văn chương đích đáng, có thể dùng làm lợi khí để truyền bá văn chương trong nước.” (Phạm Thị Ngoạn, Tìm hiểu Tạp-Chí Nam-Phong 1917-1934, bản dịch Phạm Trọng Nhân, Ý Việt, Pháp, 1993, trang 145). Lời văn của một học giả miền Bắc bộc lộ phong thái chững chạc, đứng đắn.

Các bạn trẻ đang muốn dần thân tranh đấu cho chính nghĩa quốc-gia, hãy nên đọc kỹ những dòng chữ tâm huyết này. Việc trau dồi tiếng Việt cho thông thạo như tiếng Anh là điều rất cần thiết, nhất là những lớp người trẻ đang muốn làm việc trong các cộng đồng.

Nhà văn Hồ Biểu Chánh (1884-1958), một văn gia nổi tiếng của Miền Nam, trong cuốn tiểu thuyết lịch sử “*Đỗ Nương Nương báo oán*” đã cho nhân vật đối đáp, bộc lộ bản tính người Miền Nam:

“- *Mấy ông nhớ cái gì mà un đúc được tinh thần quốc gia, biết thương nước, thương dân? Không phải nhờ vua chúa hay sao?*

- *Không. Không phải vậy... Chúng tôi sanh trưởng trong đất Gia Định là vùng ông cha của chúng tôi liều xương máu mà chiếm cứ, rồi rưới mồ hôi nước mắt mà khai thác. Chúng tôi nhờ hy sinh với công lao của tổ tiên mà nung đúc tinh thần quốc gia, thương đất nước, thương giống nòi, chớ có nhờ cái gì khác đâu. (...)*

“- *Bây giờ ông hiểu tâm hồn người Gia Định hay chưa?*

“- *Hiểu rồi.*

“- Ủ, ở đây mọi người đều như vậy hết thấy. Có cái gì trong bụng thì trút hết ra, không thêm giấu giếm vì ghét cái thói phách lối, láo xược, giả dối, bợ đỡ.”

Nên nhớ rằng ông Hồ Biểu Chánh sáng tác quyển tiểu thuyết này lúc về già, vào khoảng cuối năm 1954. (Sơn Nam, sách đã dẫn, trang 11-12).

Nhà văn Dương Nghiễm Mậu đã viết về Hồ Biểu Chánh, trong tạp chí Văn, số 80, ngày 15-4-67, (và cũng trích dẫn đoạn văn trên).

“- Vào năm 1954, tôi đã có nhiều cơ hội đi từ Trung đến Nam, những chuyến đi ấy khiến tôi nhận ra giữa một nếp sống miền Bắc khác nếp sống miền Nam hay Trung ra sao. Có một điều chắc chắn, những thôn ấp miền Nam quyền rũ tôi không ít, không phải chỉ riêng sông rạch, ruộng vườn đáng yêu, nhưng con người miền Nam cũng đáng yêu, đáng yêu ở nơi chất phác, hào sảng, đơn giản, thẳng thắn, hiếu khách, không hình thức lễ nghi ràng buộc một cách khắt khe. Cái tinh thần bao dung rộng rãi đó hiện ra từ những lối đi, những bờ rào sơ sài, những ngôi nhà kiến trúc đơn giản như mở ra, những vườn cây trái không sắp xếp cho đến cách ăn mặc, câu nói, đãi khách xung hô... trong đó tự nó có một trật tự hồn nhiên. Với một tấm lòng, đến bất cứ nơi đâu trong vùng sông Cửu Long chúng ta cũng gặp được những tri âm hào sảng một cách dễ dàng (...)

“Qua tiểu thuyết Hồ Biểu Chánh, chúng ta còn tìm thấy đặc tính của người miền Nam. Cái đặc tính của một vùng đất mới mẻ ở mãi phía cực Nam khiến cho ảnh hưởng của Nho giáo không nặng nề như tại miền Bắc hay Trung, Phật giáo cũng có một vị trí trong ngay những người có Nho học...”

Ông Thanh Lăng, trong bài về Hồ Biểu Chánh (cùng tài liệu dẫn thượng) đã viết:

“- Lần đầu tiên, trong tiểu thuyết Việt Nam, người ta thấy giữa bạn bè, giữa vợ với chồng những cách xưng hô bình dân “mày, tao”. Hơn thế, Hồ Biểu Chánh còn là văn sĩ của miền Nam, dùng tiếng địa phương. Văn của ông là văn cùng chung truyền thống với Huỳnh Tịnh Của, Trương Vĩnh Ký tức là

nói và viết “tiếng An Nam ròn”, là viết tiếng Việt “trơn tuột như lời nói” Cái chủ trương của Trương Vĩnh Ký cũng là chủ trương của các văn gia miền Nam: chống lối văn đài các miền Bắc”. Chúng tôi thấy không cần trích dẫn nơi đây những nhận xét của các nhà nghiên cứu Tây phương xác nhận rằng Việt Nam là quốc gia thuần nhứt từ Bắc vào Nam về ngôn ngữ, phong tục, so với Pháp, Trung Hoa.” (Sơn Nam, Sđd, trang 13-14).

Sau cùng xin mời độc giả tiếp xúc với một nhà cách mạng tiền bối thuộc miền Trung, cụ Sào Nam Phan Bội Châu (1867-1940) để thấy được lối văn nghiêm cẩn, mực thước của cụ. Trong tác phẩm Khổng Học Đăng, qua lời giới thiệu cuốn sách quý báu này với độc giả, cụ Phan viết: “*Vậy nên tác-giả xin thề trước với ba hạng người:*

- a/ Hạng người chỉ tranh ngôi thứ xôi thịt trong đình làng;*
- b/ Hạng người muốn loè loẹt khoe-khoang, lấy om còm túi bạc làm môi hạnh phúc;*
- c/ Hạng người xu-quyển phụ-thế, lấy đồng-bào chủng-tộc làm môi vinh-thân.*

Ba hạng người ấy, tác-giả xin chớ đọc đến quyển sách này; mà tác-giả cũng chắc trước họ nhất định không thêm đọc. Bởi vì họ nhận định một cái giá-trị rất cao, là muông chim, là lục-súc, là ma quỷ, yêu tinh, thời bản sách này nói nhân-đạo họ đọc làm gì?

Hễ ai đọc bản sách này, trước phải lập định một cái chí-khí tự-nhiên rằng:

‘Ta là Khổng-Tử, ta là Mạnh-Tử, ta là Bá-Lạp-Đồ (Platon), ta là Khang-Đức (Emmanuel Kant), chẳng qua đời tuy có xưa nay, đất tuy có đông tây, mà tâm lý in như nhau, thánh hiền tức là ta, ta tức là thánh hiền; ta chỉ là người hậu-tiến của cổ-nhân mà thôi.’ Có chí-khí ấy thời đọc quyển sách này mới thích. Nếu ai chưa đọc quyển sách này mà trước đã có một ý-kiến sẵn: định làm nô-lệ cho người đời xưa, hay định làm nô-lệ cho người đời nay thời xin chớ đọc.”

*Huế, mùa xuân Kỷ-Tỵ (1929)
Sào-Nam PHAN-BỘI-CHÂU*

Cách đây hơn hai thập kỷ, một nhà hoạt động chính trị ở Âu châu cũng cho rằng: “*Văn hóa của một dân tộc là toàn bộ những giá trị đã được chấp nhận và tạo ra cách suy nghĩ, hành động và ứng xử của dân tộc đó... Văn hóa quyết định tổ chức xã hội và tổ chức xã hội quyết định chỗ đứng và sự hơn kém của các dân tộc.*” (Nguyễn Gia Kiểng, *Tổ Quốc Ăn Năn*, 2000, trang 368).

Lịch sử đất nước trong những thập niên gần đây đã cho chúng ta nhiều kinh nghiệm đau thương về cái gọi là văn hóa vô sản, qua một cụm từ nghe rất kêu “văn hóa hiện thực xã hội chủ nghĩa”, lồng dưới tấm áo chủ nghĩa Mác Lê xâm nhập đất nước Việt Nam do sự chỉ đạo của Hồ Chí Minh và phe nhóm, từ mùa thu năm 1945 và tiếp tục ngự trị quê hương xứ sở chúng ta cho tới bây giờ.

Ngày nay những giá trị tinh thần cốt lõi tinh túy của nền văn hóa truyền thống Việt Nam dù ở trong nước hay ở hải ngoại đều là những cái cần được bảo tồn, phát huy để làm nổi bật bản sắc của chúng ta. Chúng ta chủ trương duy trì và phát triển một nền văn hóa dân tộc dựa trên ba tiêu ngữ mang tính chiến lược mà cũng rất văn gọn đó là Chân, Thiện, Mỹ nghĩa là một nền văn hóa tôn trọng sự thật, hướng về cái tốt của con người và xiển dương cái đẹp của thể phách cùng tâm linh trong vũ trụ. Cơ chế chính trị của Hoa Kỳ cũng như nhiều quốc gia khác chấp nhận hình thức đa văn hóa cho nên nhiệm vụ của cộng đồng Việt Nam là làm sao gìn giữ và phát huy nền văn hóa độc đáo của Việt Nam, tiếp tục truyền thụ lại cho các thế hệ mai sau. Mong sao con đường văn hóa đó sẽ được nhiều giới tiếp sức yểm trợ, nhất là các bà mẹ, bà vợ, các thanh niên thiếu nữ ba miền Bắc-Trung-Nam chẳng những trong hiện tại mà còn cả trong tương lai nữa.

Nguyễn Đức Cung
Philadelphia, 12-6-2024

PHÓNG SỰ HÌNH ẢNH ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÕ BỊ TOÀN CẦU 2024

Nguyễn Gia Thiều K30

“Thực hiện thành công các quyết nghị của hai Đại Hội vừa qua của cả hai Tổng Hội VBQG liên quan đến việc tiến hành kết hợp, dựa trên nguyên tắc sinh hoạt dân chủ, ngỗ hầu nhanh chóng mang lại sự thống nhất tổ chức Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN theo nguyện vọng chung của Đại Gia Đình Võ Bị.” (Trích thư chúc tết hồi năm 2020 của nhị vị cựu Chỉ Huy Trưởng Trường Võ Bị—cố Trung Tướng Lâm Quang Thi và cố Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận.)

Đáp ứng nguyện vọng của tuyệt đại đa số CSVSQ TVBQGVN, Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu đã được các CSVSQ/TVBQGVN tổ chức từ ngày 28/6/2024 đến ngày 30/6/2024 tại thành phố Westminster, California, Hoa Kỳ.

Buổi Hội Thảo Tiên Đại Hội

Vào lúc 1 giờ trưa ngày 28 tháng 6 năm 2024, Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 với chủ đề “*Dựng Lại Niềm Tin*” đã được mở đầu bằng một buổi họp ngắn, được gọi là tiên Đại Hội tại Westminster Community Civic Center, thuộc Thành Phố Westminster, California.

Buổi hội thảo ngắn giờ nhằm mục đích soạn thảo chương trình nghị sự chính thức cho các phiên họp của Đại Hội Đồng CSVSQ sẽ diễn ra trong những ngày tiếp theo. Thành phần tham dự viên buổi hội thảo gồm có các đơn vị trưởng, các vị đại diện các đơn vị như: Hội Trưởng, Liên Hội Trưởng, Đại Diện Khóa, Đoàn Trưởng, Ban Chấp Hành TH, Ban Tổ Chức ĐH, v.v. Tổng số tham dự viên tại bàn ghi danh gồm 53 nam và 16 nữ đến từ nhiều tiểu bang tại Hoa Kỳ, từ Úc Châu và từ Canada.

***Quang cảnh gặp gỡ trước giờ khai mạc phiên hội thảo
tiền Đại Hội (photo by nnm)***

Từ già đến trẻ, gặp gỡ, xưng danh, tay bắt mặt mừng trong tình anh em là truyền thống bất di bất dịch của các sinh viên Trường Võ Bị.

Quang cảnh tại bàn ghi danh (photo by nnm)

Các CSVSQ Đoàn Mai (Khóa 10), Nguyễn Ngọc Hót (Khóa 12), Nguyễn Cao Đàm (Khoá 14), Nguyễn Quang Vinh (Khóa 14) được các tham dự viên đồng loạt tín nhiệm trong trách vụ chủ tọa phiên họp. CSVSQ Nguyễn Cao Đàm được đề cử làm Chủ Tịch Chủ Tọa Đoàn.

Chủ Tọa Đoàn của phiên họp Tiền Đại Hội (photo by nnm)

Chào cờ khai mạc phiên họp Tiền Đại Hội (photo by nnm)

Phiên họp Tiền Đại Hội tại phòng họp Westminster CC Center

Phiên họp Tiền Đại Hội tại phòng họp Westminster CC Center

Trong không khí thân thiện, chan hòa tình anh em, phiên họp Tiền Đại Hội đã lần lượt bàn thảo về những đề nghị cần được đề cập, được thảo luận và được biểu quyết trong chương trình nghị sự của Đại Hội Đồng CSVSQ/TVBQGVN vào ngày hôm sau gồm các đề mục:

1. Bản dự thảo Nội Quy-2024
2. Dự án hậu Đại Hội do CSVSQ Nguyễn Cao Đàm K14 trình bày:
 - Di sản Quốc Kỳ VNCH và Quân Kỳ TVBQGVN tại West Point Museum
 - Thăm viếng, uỷ lạo các CSVSQ đơn độc, đau yếu khắp nơi
3. Danh xưng chính thức của Đại Hội kế tiếp
4. Vấn đề phát hành đặc san Đa Hiệu ấn bản trên giấy và online
5. Địa điểm tổ chức Đại Hội 2026
6. Danh xưng của TĐ/TTNDH
7. Ngân quỹ của sách TVBQGVN Theo Dòng Lịch Sử
8. Ngân quỹ Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN
9. Những vấn đề khác được Đại Hội Đồng nêu ra, nếu có.

Lễ Truy Diệu Truyền Thống

6 giờ chiều cùng ngày, Lễ Truy Diệu Truyền Thống của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN được long trọng tổ chức

trước khuôn viên lễ đài của Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ (Sid Goldstein Freedom Park, Westminster) với sự tham dự đông đảo của các CSVSQ, các chị PNLV, các anh chị em TTNDH—Hậu Duệ Võ Bị, và đồng hương, đồng bào cư ngụ quanh vùng.

CSVSQ Nguyễn Huệ (Khóa 25) cùng với CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình (Khóa 26)—đồng Trưởng Ban Tổ Chức—đồng Tổng Hội Trưởng đón tiếp cựu Đại Tá Thiết Giáp Lương Chi, một CSVSQ Khóa 10 thân hành đến chủ tọa Lễ Truy Diệu.

Mở đầu cho buổi lễ truy diệu là nghi thức chào Quốc Kỳ VNCH, chào Quốc Kỳ Hoa Kỳ và Phút Mặc Niệm.

Đội hình toàn Quốc Quân Kỳ gồm 10 CSVSQ trong quân phục đại lễ mùa đông (photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)

MC Ban Tổ Chức, CSVSQ Hồ Văn Quỳnh (Khóa 23) và CSVSQ Nguyễn Sanh (Khóa 28) trình bày tóm lược về truyền thống và ý nghĩa Lễ Truy Diệu. Một nghi lễ trọng thể, thiêng liêng mà khi xưa các sinh viên Trường Võ Bị luôn cử hành trong đêm trước ngày mãn khóa; trước ngày các tân

Thiếu Úy Võ Bị chính thức xa rời Trường Mẹ, lên đường chinh chiến.

Khí hậu tại California vào cuối tháng 6 khá nóng và khô. Ngày dài hơn đêm. Vào lúc 9 giờ tối, màn đêm vẫn chưa kịp buông xuống. Điều lệ của thành phố Westminster đòi hỏi mọi sinh hoạt tại các công viên phải được chấm dứt trước khi mặt trời lặn. Các gò bó về thời gian và không gian đã phần nào khiến cho không khí uy nghi, trọng thể năm xưa của Đêm Truy Diệu bị làm cho giảm thiểu khá nhiều. Tuy vậy, bài văn tế bi tráng hòa theo tiếng sáo chiêu hồn, cùng điệu nhạc Hồn Tử Sĩ vẫn đánh động tâm can, khiến biết bao người tham dự không nén được niềm xúc động. Bài văn tế đặc biệt gây chấn động đối với các CSVSQ đã có một thời được thụ huấn tại Trường Võ Bị.

Sau khi toán Quốc Quân Kỳ chuyển đội hình, CSVSQ Chủ Tọa và hai CSVSQ đồng Tổng Hội Trưởng tiến lên lễ đài đặt vòng hoa tưởng niệm các bậc tiền nhân, các anh hùng dân tộc đã có công dựng nước và mở mang bờ cõi, tưởng niệm các chiến sĩ VNCH và đồng minh đã hy sinh vì lý tưởng tự do, tưởng niệm các đồng bào đã bỏ mình trong lao tù cộng sản, hoặc bỏ mình trên bước đường mưu cầu tự do.

*Quang cảnh trước giờ hành lễ tại Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ
(photo by nnm)*

*Quang cảnh trước giờ hành lễ tại Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ
(photo by nnm)*

Tiếp theo sau, các CSVSQ đại diện cho 31 Khóa chính thức và các Khóa đã thụ huấn tại Trường Võ Bị xếp thành hai hàng bên phải và bên trái đồng loạt tiến lên hai bên lễ đài. Trịnh trọng bằng cả hai tay, mỗi CSVSQ mang một vòng hoa. Từng người một, lần lượt kính cẩn nghiêng mình đặt hoa trước chân Đài Tử Sĩ. Mỗi vòng hoa là một biểu lộ cho lòng tôn kính, nỗi tiếc thương của mỗi Khóa đối với các đàn anh, đàn em và bạn bè đồng Khóa mà nay đã ra người thiên cổ.

*Chào cờ Việt Mỹ và lễ Truy Diệu Truyền Thống
(Photo by H N Hiệp)*

“Tui nghe bài thơ truy điệu của mấy anh mà xúc động muốn ứa nước mắt,” chị Nguyễn Hà Loan—phu nhân CSVSQ Hà Văn Thành (Khóa 24) phát biểu cảm tưởng của mình khi tham dự Lễ Truy Điệu. Là chủ nhân thương nghiệp tại San Jose, CA, chị đã tạm nghỉ 5 ngày, đi xe đồ cùng chồng về nam Cali tham dự Đại Hội Võ Bị. “*Chẳng phải vì chồng tôi ở trong đội hình Quốc Quân Kỳ mà tui muốn đi theo đâu. Thời gian của mấy anh đâu có còn bao nhiêu nữa. Anh em một nhà, sống hài hòa trong tình Võ Bị là nhứt rồi. Mấy anh tổ chức nữa đi! Đại Hội kế tiếp làm ở đâu, tui tui cũng tham dự,*” bằng giọng quả quyết, chị Loan nhìn chồng, mỉm cười nói thêm.

Khi được hỏi về cảm xúc của mình trong Lễ Truy Điệu, CSVSQ Nguyễn Văn An (Khóa 21) diễn tả: “*Chỉ có mấy phút thôi mà tôi thấy dường như mỗi kỷ ức, mỗi kỷ niệm đều đang trở về. Hình ảnh của Đà Lạt đã trở về, rồi đàn anh, đàn em, quân trường, chiến trường... Hình ảnh đồng đội, đồng môn, đồng khóa, những người vì Tổ Quốc đã hy sinh thân mình, bỗng trở lại như một cuốn phim sống động. Họ đang trở về, đang chứng giám... Cảm động lắm!*” Được biết, ông từng là Huân Luyện Viên tại Trường Võ Bị. Ông đã cùng phu nhân đến từ Dallas, TX. “*Tôi muốn gặp lại bạn bè, gặp lại anh em trong tình đoàn kết,*” ông cười hiền hòa nói thêm.

Cựu Đại Tá Lương Chi—CSCSQ Khóa 10, vị Chủ Tọa buổi lễ cũng tiếp nhận Quân Kỳ TVBQGVN từ đội hình Quốc Quân Kỳ và cùng 2 CSVSQ đồng Tổng Hội Trưởng, Nguyễn Huệ (Khóa 25), Nguyễn Phước Ái Đình (Khóa 26) thực hiện nghi thức giá Quân Kỳ rữ trước lễ đài.

Theo truyền thống, Lễ Truy Điệu của Trường Võ Bị được tổ chức tại Vũ Đình Trường Lê Lợi rộng lớn, khi màn đêm đã hoàn toàn bao trùm vạn vật. Đài Tử Sĩ bằng bạc ẩn hiện trong bóng đêm dày đặc. Tiếng gió se sát quện vào lá thông, reo vi vu giữa bầu trời tĩnh mịch. Khí lạnh, sương khuya và màn đêm núi đồi cao nguyên che phủ toàn cảnh Vũ

Đình Trường. Bên ánh đuốc bập bùng, lập loè khi tỏ khi mờ, các sinh viên sĩ quan trong quân phục đại lễ mùa đông đứng lặng yên trong tư thế nghiêm, kính cẩn trước Đài Tử Sĩ như những pho tượng đá. Không gian như lắng đọng. Thời gian như ngừng lại. Hồn Thiêng Sông Núi, Anh Linh các Bậc Tiên Nhân như đang trở về chứng giám và dắt dìu các đàn em hậu thế.

Vị Chủ Tọa đặt vòng hoa tưởng niệm trước Đài Tử Sĩ (by nmm)

Bài văn tế Chiến Sĩ Trận Vong của sinh viên Trường Võ Bị có câu:

*“Lúc bấy giờ,
trên cánh đồng chiêm Bắc Việt,
bên con rạch nhỏ Đồng Nai,
trong đám rừng sâu Trung Việt;
phút chốc Liệt Vị đã trở nên người thiên cổ.
Sự nghiệp đang công đeo đuổi,
thôi đành gián đoạn nửa đường.
Chí tang bồng hăng mong thực hiện,
thôi cũng đành ôm hận nghìn thu.
Mô đất lạ chôn vùi thân bách chiến,
Đám sương mù tàn tạ mảnh chinh y.”*

Lễ Truy Diệu trước ngày Đại Hội khai mạc cũng để tưởng niệm, đồng thời thăm trình đến nhị vị cựu Chỉ Huy

Trưởng Trường Võ Bị, cố Đại Tá Đỗ Ngọc Nhận (Khóa 3), cố Trung Tướng Lâm Quang Thi (Khóa 3) và toàn thể CSVSQ các Khóa mà nay đã trở nên người thiên cổ—về sự kiện Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 đang được thực hiện. Trình báo đến những vị CSVSQ mà lúc sinh thời vẫn ngày đêm mong mỏi được nhìn thấy một Tổng Hội Võ Bị duy nhất, đoàn kết, hài hòa trong tình anh em.

Nghi thức giã Quân Kỳ rũ trước Đài Tử Sĩ (photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)

Các CSVSQ đại diện Khóa đặt các vòng hoa tưởng niệm và chào kính trước Đài Tử Sĩ (photo by nnm)

CSVSQ Huỳnh Thiện Lộc (Khóa 24)—tức nhà thơ, nhà văn Chu Thụy Nguyên cùng phu nhân đến từ Massachusetts, nhớ lại những cảm khái mãnh liệt của chính mình trong đêm truy điệu hồi cuối năm 1971 tại Vũ Đình Trường: “*Anh biết rõ rồi đó. Mình là lính Đà Lạt, đâu có xa lạ gì với những Đêm Truy Điệu. Nhưng đêm hôm đó, trước ngày mãn khóa, tôi thực sự xúc động khi nghe bài văn tế Chiến Sĩ Trận Vong. Có lẽ các bạn tôi cũng đều có cảm xúc như vậy. Ba hồi chiêng trống uy nghi, rồi ánh lửa bập bùng kỳ ảo. Tiếng sáo, tiếng nhạc và giọng ngâm văn tế bi hùng khiến tôi liên tưởng về những người đàn anh đã ra trường trước tôi, đang xông pha trận mạc khắp 4 vùng chiến thuật, trong số đó nhiều người đã hy sinh vì Tổ Quốc. Họ thực sự là những anh hùng không tên tuổi.*” Đôi mắt buồn như đang hướng về nơi xa xăm, ông nói tiếp: “*Tôi đã chọn phục vụ trong binh chủng Nhảy Dù. Võ Bị mình là vậy. Hào khí tuổi thanh xuân dâng cao ngất ngưởng. Hôm nay, tham dự ‘Đêm Truy Điệu’ nơi xứ lạ quê người, không khỏi không bùi ngùi nhớ nhiều về Quê Hương, về Trường Mẹ mà nay đã mất vào tay cộng sản.*”

**Quang cảnh Lễ Truy Điệu Truyền Thống trước Đài Tử Sĩ
(photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)**

Chị Nguyễn Tuý—phu nhân CSVSQ Trần Duy Biên (Khóa 21), trong tà áo dài Phụ Nữ Lâm Viên màu thiên

thanh nhận xét về Lễ Truy Diệu: “*Thật là ngoài dự đoán của Ban Tổ Chức, buổi chiều mùa hè nóng nực mà buổi lễ thật trang nghiêm và có đông người tham dự như vậy. Nhạc quân hành hòa tiếng kèn vang hùng tráng. Nhạc Hồn Tử Sĩ với tiếng sáo, giọng ngâm truyền cảm. Chị em chúng tôi thực sự xúc động.*”

Được biết, chị Tuý là cư dân địa phương tại Garden Grove. Chị cũng là một thành viên trong BCH/PNLV tại miền nam California. Chị rất bận rộn, tất bật và vất vả trong các công tác về khánh tiết, ghi danh, văn nghệ, ẩm thực, v.v. Cùng với phu quân, chị Tuý ra sức phụ giúp Ban Tổ Chức Đại Hội. “*Khối Quốc Quân Kỳ của các anh trông rất oai hùng và đẹp mắt, làm cho chúng tôi thêm phần hãnh diện về các phu quân của chúng tôi,*” chị nhận xét thêm.

Phiên Họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại

Ngày 29 tháng 6 năm 2024, từ 8 giờ sáng, nhận lời mời và thông báo của Ban Tổ Chức Đại Hội, đã có khá đông CSVSQ, PNLV, TTNDH và HDVB tề tựu tại khu vực nhà ăn ngoài trời của trường trung học để hàn huyên, gặp gỡ, dùng điểm tâm và chụp hình lưu niệm. Không khí tươi mát, trong lành của một buổi sáng Thứ Bảy hòa lẫn với niềm vui hội ngộ khiến mỗi người dường như vui vẻ hơn, trẻ trung hơn.

Các chị PNLV miền nam Cali—đơn vị tổ chức Đại Hội đã hẹn nhau đến từ rất sớm. Có lẽ các chị đã đến từ 7 giờ sáng. Áo dài xanh thướt tha, đôi tay thoăn thoắt, các chị vui vẻ chuẩn bị món ăn điểm tâm, nước nóng, nước trà và cà phê, v.v. cho những người sẽ đến tham dự Đại Hội.

Tay bắt, mặt mừng, tiếng cười rộn rã khắp nơi. Mọi nguyện vọng và nỗ lực để tổ chức ngày xum họp đoàn kết đã có hiệu quả. Ước vọng của đại đa số CSVSQ đang trở thành sự thật.

Trước giờ khai mạc phiên họp Đại Hội Đồng, PNLV chiêu đãi điểm tâm cho các tham dự viên (photo by nnm)

“Một trong những truyền thống lâu đời của anh em mình là cái tình Võ Bị. Riết rồi cái tình đó trở thành thiêng liêng, gắn bó từ lúc nào cũng chẳng ai hay.” Chỉ vào đám đông CSVSQ đang trò chuyện tại khu vực dùng điểm tâm, CSVSQ Nguyễn Ngọc Vinh (Khóa 28) nói tiếp: *“Anh thấy đó, có khi không biết nhau, cũng chưa gặp nhau bao giờ, nhưng đi tới đâu mà có người xưng danh là Võ Bị, là mình sẽ tới chào hỏi và nhận ‘bà con’, phải không? Nếu còn đôi chút hoài nghi thì dò hỏi thêm về khóa nào, đại đội nào. Có biết ông bạn này, có nhớ ông niên trưởng kia hay không, v.v. là thiệt giả, vàng thau sẽ biết liền.”* CSVSQ Nguyễn Ngọc Vinh cho biết, ông đến từ Redlands, một thành phố thuộc Cali, cách Westminster chỉ vào khoảng 1 giờ 30 phút lái xe.

Lúc 9 giờ sáng, Lễ Chào Cờ chính thức khai mạc Đại Hội Đồng Khoáng Đại của Đại Hội Võ Bị Đoàn Kết Toàn Cầu 2024 đã được khai diễn trọng thể tại sân cỏ khuôn viên Trường Trung Học Warner, Westminster.

Gọi là “self service” nhưng các chị PNLV vẫn chuẩn bị sẵn trà, cà phê vào ly (photo by nnm)

Quang cảnh tề tựu chuyện trò và dùng điểm tâm trước lúc chào cờ (photo by nnm)

Cựu Thượng Nghị Sĩ Quốc Hội VNCH—CSVSQ Đoàn Mại (Khóa 10) chủ tọa buổi lễ. Chiều hôm trước, theo truyền thống Lễ Truy Diệu, toàn Quốc Quân Kỳ phải mặc quân phục đại lễ mùa đông olive xậm màu. Hôm nay được thay thế bằng quân phục đại lễ mùa hè màu trắng.

***Các chị PNLV, kể cả Ban Âm Thực chuẩn bị tham dự
Lễ Chào Cờ (photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)***

***Đội hình toán Quốc Quân Kỳ trong quân phục đại lễ mùa hè
(photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)***

*Quang cảnh Lễ Chào Cờ tại sân trường Warner, Westminster
(photo by nnm)*

*Quang cảnh Lễ Chào Cờ tại sân trường Warner, Westminster
(photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)*

Quang cảnh Lễ Chào Cờ (photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)

Cựu Thượng Nghị Sĩ Đoàn Mai—CSVSQ K10 đọc diễn văn chào mừng (photo by nnm)

Trong bài diễn văn khai mạc, CSVSQ Chủ Tọa nhấn mạnh đến những truyền thống cao đẹp của các CSVSQ/TVBQGVN. “Một trong những truyền thống nổi bật là tinh thần đoàn kết, yêu thương, anh em một nhà. Tình cảm thiêng liêng giữa những người con cùng xuất thân dưới một mái trường. Tình tự Võ Bị đã được chứng thực và bồi đắp từ những ngày còn đắm mồi hơi nơi quân trường, những ngày vào sinh ra tử nơi chiến trường và những ngày nghiệt ngã sống còn trong lao tù cộng sản.” CSVSQ Chủ Tọa xem 7 năm phân hóa, cách biệt là một kiếp nạn đối với Trường Mẹ.

Thay mặt cho toàn thể các CSVSQ, PNLV, TTNDH-HDVB, ông ngỏ lời cảm ơn 2 CSVSQ đồng Tổng Hội Trưởng và Ban Tổ Chức về mọi nỗ lực để mở ra một trang sử mới cho Tập Thể Võ Bị. Ông hân hoan chào mừng và kính chúc Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 thành công rực rỡ.

Quang cảnh chụp hình lưu niệm sau Lễ Chào Cờ (photo by nnm)

Quang cảnh chụp hình lưu niệm sau Lễ Chào Cờ (photo by nnm)

Xúc tiến từ kết quả Trung Cầu Ý Kiến hợp nhất Tổng Hội, gồm 934 người tham gia với 927 người đồng ý, 2 người không đồng ý và 5 người không có ý kiến; Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu-2024 là tâm tư, nguyện vọng, nỗ lực và thành quả của đại đa số CSVSQ/TVBQGVN.

Quang cảnh chụp hình lưu niệm sau Lễ Chào Cờ (photo by nmm)

Sau Lễ Chào Cờ và vài phút chụp hình lưu niệm, mọi người được mời vào hội trường tham dự phiên hội thảo đầu tiên của Đại Hội Đồng Khoáng Đại. Tại bàn tiếp tân, mỗi tham dự viên được các chị PNLV phân phối 1 bảng tên, 1 tập tài liệu kèm giấy trắng và bút viết. Không kể những người phải vắng mặt vì các công tác về ẩm thực, văn nghệ, khánh tiết, dạ tiệc, v.v. tổng số tham dự viên dựa trên danh sách ghi danh tại bàn tiếp tân là 421 người, bao gồm cả nam lẫn nữ.

Sau khi các tham dự viên tề tựu và đã an tọa, lúc 10 giờ 30, CSVSQ Nguyễn Huệ Khóa 25 và CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình Khóa 26—đồng Trưởng Ban Tổ Chức tuyên bố khai mạc phiên họp Đại Hội Đồng.

Quang cảnh lúc bắt đầu phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)

Trong phần tường trình công tác, hai CSVSQ đồng Trưởng Ban Tổ Chức lần lượt trình bày những thành quả và trở ngại trong công tác tổ chức Đại Hội. Hai vị cũng xác định việc tổ chức ĐHĐKVBTC-2024 là tuân theo nguyện vọng của khối đa số tuyệt đối trong Đại Gia Đình Võ Bị. Vì vậy, tất cả những Đại Hội không tuân theo nguyện vọng của tập thể đều là sai trái. Hai CSVSQ Đồng Trưởng Ban Tổ Chức cũng gửi lời cảm tạ và tri ân đến toàn thể CSVSQ, PNLV và TTNDH-HDVB đã góp công của, góp tâm huyết, góp thời giờ cho ĐHĐKVBTC-2024.

Đại Hội Đồng bầu chọn được Chủ Tọa Đoàn gồm 5 thành viên và 2 thư ký:

- CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên (Khóa 23) được tín nhiệm trong trách vụ Chủ Tịch,
- CSVSQ Vũ Xuân Đức (Khóa 24,)
- CSVSQ Lưu Đức Tờ (Khóa 25,)
- CSVSQ Trần Cao Vy (Khóa 25,)
- CSVSQ Hồ Thanh Sơn (Khóa 28,)
- CSVSQ Nguyễn Đức Quyền (Khóa 28) được tín nhiệm trong trách vụ Thư Ký,
- CSVSQ Lê Đình Thọ (Khóa 28) được tín nhiệm trong trách vụ Thư Ký.

Chủ Tọa Đoàn trình diện trước Đại Hội Đồng, nhận nhiệm vụ trong ngày thứ nhất (photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)

Chủ Tọa Đoàn tại phiên họp Đại Hội Đồng trong ngày thứ nhì (photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)

Khi được hỏi cảm tưởng của mình về Đại Hội Đoàn Kết, CSVSQ Nguyễn Tài Ánh (Khóa 20) đến từ Houston, TX bằng giọng ôn tồn cho biết: “*Theo tôi, vào lúc này nhu cầu đoàn kết thống nhất của tập thể Võ Bị phải được xem là quan trọng hàng đầu. Mấy năm nay, anh em mình chia rẽ, phân hóa đã đưa đến nhiều hệ lụy không nhỏ. Khóa chia rẽ theo Khóa, Hội chia rẽ theo Hội, gây ảnh hưởng cả đến gia đình. PNLV chia rẽ, TTNDH chia rẽ. Bắt tay nhau thì e dè, nhìn nhau thì nghi ngại. Niềm tin nơi nhau càng lúc càng thu hẹp lại. Thật là đáng hổ thẹn! Bây giờ là lúc phải cùng nhau ‘Dựng Lại Niềm Tin’ cùng cố và bồi đắp tình tự Võ Bị cho bằng được. Thời gian chẳng chờ đợi ai. Còn chần chờ đến bao giờ nữa.*”

Phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (by Hồ Ngọc Hiệp K25)

Phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (by Hồ Ngọc Hiệp K25)

Phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (photo by nnm)

Phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (photo by nnm)

“Hôm qua, tham dự Lễ Truy Diệu tại Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ, tôi rất xúc động. Hôm nay, tham dự buổi họp Đại Hội khoáng đại này, tôi rất vui.” Chị Hoa Lan Võ Màng

Thị—phu nhân CSVSQ Hoàng Mão (Khóa 20) vui vẻ cho biết cảm tưởng. “*Anh em một nhà, phải hòa thuận, đoàn kết với nhau chứ. Theo tôi, Đại Hội Đoàn Kết hôm nay rất cần thiết để xóa bỏ mọi chuyện cũ, đồng tâm xây dựng lại tình huynh đệ đã từng bị sứt mẻ.*” Khi được hỏi, cần có thái độ nào đối với những người vẫn không thích và vẫn lên tiếng đả kích Đại Hội Đoàn Kết, bằng vẻ mặt thoáng buồn, chị Hoa Lan đáp: “*Ở đâu thì cũng vậy. Hiếm khi có sự đồng lòng 100%. Dù sao, nhóm này cũng chỉ là thiểu số, nhưng vẫn là anh em Võ Bị của các anh. Mình nên đối đãi với họ bằng tình anh em. Dần dần rồi thời gian sẽ làm cho họ hiểu rõ những sai trái thôi.*”

Phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (photo Hồ Ngọc Hiệp K25)

Tại hành lang trước cửa hội trường, CSVSQ Võ Văn Phước (Khóa 30) tươi cười nói về cảm tưởng của mình: “*Thiệt buồn ngủi và cảm động khi vợ chồng tôi được tham dự một Lễ Truy Diệu ngoài trời. Đối với tôi, nó không được hoàn hảo như hồi mình còn ở trong trường. Trời chưa tới lại không có gió, mùa hè nóng nực chứ không phải mùa đông lạnh lẽo, và tiếng xe cộ ồn ào chứ không phải tiếng rừng thông reo vi vu. Tất cả những thứ đó đã làm cho buổi lễ thiêng liêng bớt trang nghiêm đến hơn một nửa. Nhưng dù sao, được như vậy cũng là đủ quá rồi.*” CSVSQ Võ Văn Phước cùng phu nhân đã đến từ Cabramatta, Úc Châu. Tham

dự Đại Hội, ông mong muốn biểu lộ tấm lòng của mình đối với nguyện vọng đoàn kết chung của Đại Gia Đình Võ Bị. Ông cũng nhân dịp này thăm lại bạn bè, đàn anh, đàn em đã lâu không gặp. Bằng giọng lạc quan CSVSQ Võ Văn Phước nói thêm: *“Tập thể nào cũng phải có những bất đồng, rồi nảy sinh những hành động quá khích. Đôi khi mình cũng nên xem đó như vai trò của một phe phái đối lập, như một thứ vaccine giúp người ta phòng ngừa và đối phó với dịch bệnh covid. Tuy là vậy, đối lập cần phải ôn hòa, thuyết phục và có chừng mực mới là xây dựng. Vaccine chủng ngừa cũng phải đúng lượng, đúng liều kéo không khéo sẽ gây nên tai nạn chết người.”*

Qua 2 ngày, với 4 buổi hội thảo liên tiếp, trong tinh thần đoàn kết, Đại Hội Đồng cùng nhau thảo luận và biểu quyết về tất cả những đề nghị đã được đệ trình và đã được thông qua từ phiên họp Tiền Đại Hội.

Phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (photo Hồ Ngọc Hiệp K25)

Lúc ăn trưa hoặc nghỉ giải lao giữa phiên họp (photo by nnm)

Phiên họp Đại Hội Đồng Khoáng Đại (photo Hồ Ngọc Hiệp K25)

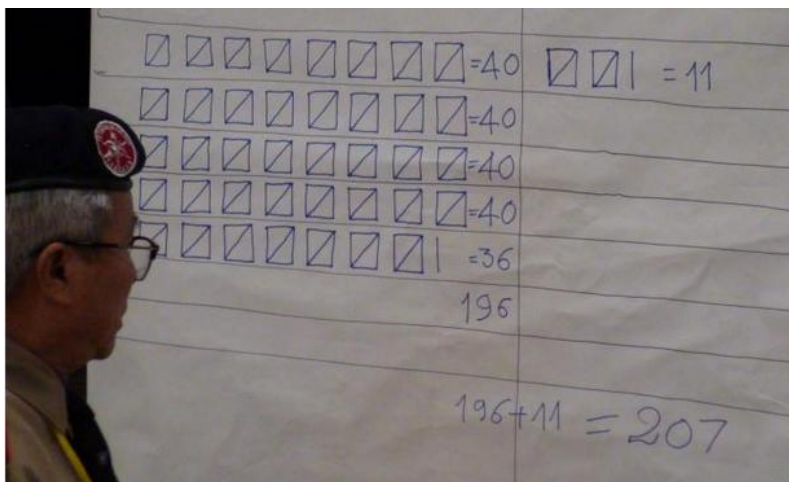
Lúc ăn trưa hoặc nghỉ giải lao giữa phiên họp (photo by nnm)

CSVSQ Phạm Khâm Khâm (Khóa 20) đến từ San Diego, CA có nụ cười thật tươi và thân thiện. Ông cho biết từ nhà ông đến trường Warner, Westminster chỉ mất khoảng 1 giờ 30 phút freeways, và như vậy ông vẫn có thể sáng đi chiều về. “*Nhưng gặp lại bè bạn thì mình không thể biết trước được lúc nào sẽ về. Bao nhiêu năm nay, tôi vẫn nhủ lòng, cố gắng giữ gìn tình bạn thân thiết với các bạn đồng khóa của tôi, với các anh em Võ Bị cũng như giữ gìn lý tưởng quốc gia dân tộc. Tôi có mặt ở đây để nói lên tiếng nói của mình, tất cả vì Trường Mẹ. Có đi họp mới thấy, mọi người tham dự đều đồng một lòng xây dựng lại tình đoàn kết. Hai Tổng Hội nay đang kết hợp thành một. Đó là điều anh em mình mong ước bấy lâu nay. Đối với chuyện ‘lọt chọt’ của ‘nhóm thứ 3’ mình vẫn cố giữ hòa khí và cảm hóa họ bằng tình anh em, vì họ cũng là Võ Bị mà.*”

Các CSVSQ Đại Diện các Khóa hiện diện trong phiên họp đã bầu chọn CSVSQ Hoàng Mão (Đại Diện Khóa 20) trong trách vụ Chủ Tịch Hội Đồng Đại Diện Các Khóa và CSVSQ Huỳnh Kim Chung (Đại Diện Khóa 22) trong trách vụ Phó Chủ Tịch Hội Đồng Đại Diện Các Khóa. Hội Đồng Đại Diện Các Khóa sẽ thành lập Ban Điều Hành với 5 thành viên thường trực.

Vào buổi chiều của ngày họp thứ nhì, chị em PNLV và anh chị em TTNDH-HDVB đã cùng nhau rời khỏi hội trường, nghỉ giải lao, tập văn nghệ hoặc chuẩn bị dạ tiệc, v.v. khi Chủ Tọa Đoàn thông báo những nguyên tắc và quy định trong việc bầu cử trách vụ Tổng Hội Trưởng.

Hai CSVSQ đã chấp thuận đề cử, cùng tranh cử trách vụ Tổng Hội Trưởng là CSVSQ Nguyễn Huệ (Khóa 25) và CSVSQ Lê Đình Thọ (Khóa 28.) Tổng số phiếu cử tri được phát ra căn cứ trên tổng số CSVSQ hiện diện là 208. Với kết quả, 196 phiếu bầu cho CSVSQ Nguyễn Huệ, 11 phiếu bầu cho CSVSQ Lê Đình Thọ, và 1 phiếu bất hợp lệ, CSVSQ Chủ Tịch Chủ Tọa Đoàn tuyên bố CSVSQ Nguyễn Huệ thắng cử trách vụ Tổng Hội Trưởng.

Quang cảnh kiểm phiếu và đếm phiếu bầu cử Tổng Hội Trưởng (photo by Nguyễn Gia Thiều K30)

Được biết, trước đó, cả hai CSVSQ Nguyễn Huệ (Khóa 25) và CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình (Khóa 26)—đồng Tổng Hội Trưởng đều khước từ những lời đề cử ra tranh cử, nhưng sau một lúc xúc động trước nhiều lời kêu gọi thiết tha, CSVSQ Nguyễn Huệ đã quyết định chấp nhận đề cử, ra tranh cử và đã thắng cử. Tiếp theo ngay sau đó, cựu và tân Tổng Hội Trưởng đã bàn giao trách vụ trước sự chứng kiến của Đại Hội Đồng.

Cựu Tổng Hội Trưởng ngỏ lời chúc mừng tân Tổng Hội Trưởng (photo by Nguyễn Gia Thiều K30)

***Bàn giao giữa cựu và tân Tổng Hội Trưởng
(photo by Hồ Ngọc Hiệp K25)***

Trước khi phiên họp Đại Hội Đồng bế mạc, CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên (Khóa 23)—Chủ Tịch Chủ Tọa Đoàn tóm lược những biểu quyết đã được Đại Hội Đồng thông qua và chấp thuận, tuyên đọc Tuyên Cáo của Đại Hội, đồng thời thông báo về dạ tiệc tại QD Venue bắt đầu vào lúc 5 giờ 30 buổi chiều cùng ngày.

Đại Hội kế tiếp của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN sẽ được tổ chức tại Houston, Texas.

“Lễ Truy Diệu Truyền Thống của sĩ quan Đà Lạt gây nhiều xúc động cho mọi người, không những cho các CSVSQ mà còn cho cả người ngoài. Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam đã đi vào lịch sử nhưng nghi thức Đêm Truy Diệu, văn tế Chiến Sĩ Trận Vong, điệu sáo Hồn Tử Sĩ của Trường vẫn còn đó cho đến khi không còn người CSVSQ nào tồn tại.” CSVSQ Nguyễn Cao Đàm (Khóa 14) đến từ Minnesota, nói về Lễ Truy Diệu vừa được cử hành tại Tượng Đài Chiến Sĩ Việt Mỹ. Được biết, ông đậu Thủ Khoa và tốt nghiệp Trường Võ Bị hồi năm 1960.

Bằng giọng tự tin và thuyết phục, CSVSQ Nguyễn Cao Đàm cho biết: *“Trường Võ Bị West Point có Viện Bảo Tàng*

West Point (West Point Museum) để thu thập, giữ gìn, trưng bày, giải thích các dữ liệu có ý nghĩa lịch sử liên quan đến mái trường của họ. Trước đây, Trường Võ Bị West Point đã bảo trợ và có những liên đới mật thiết với Trường Võ Bị Đà Lạt. Nhìn vào tương lai, phải nhận thức rằng, anh em chúng ta không thể tồn tại mãi. Đã đến lúc phải nghĩ đến và cần dùng đến mối giao hảo tốt đẹp sẵn có xưa kia để đem các di sản của Trường Mẹ đặt vào trong Viện Bảo Tàng West Point, trước khi chúng trở nên mờ nhạt và bị mai một.”

Ông cũng tỏ ra một mực chân thành, với nhiều ước mong khi đề cập đến những CSVSQ mà tuổi đã về chiều, đang sống đơn độc, hiu quạnh cần được thăm viếng, uỷ lạo và giúp đỡ. “*Nếu chúng ta không tự quan tâm đến chúng ta thì ai sẽ phải nhận làm việc đó?*” Ông đặt câu hỏi.

Viện Bảo Tàng West Point (photo by Vi Nguyen K30/2)

Đa Tiệc Bế Mạc Đại Hội

Đa tiệc bế mạc Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 đã được tổ chức tại QD Venue trên đường Garden Grove, Westminster từ 5 giờ 30 chiều đến 11 giờ đêm cùng ngày.

QD Venue có một đại sảnh rộng lớn hàng đầu trong các studio tại Westminster, thế nhưng vẫn không đủ sức đón tiếp hết số CSVSQ, gia đình và quan khách mong muốn tham dự dạ tiệc. Khối lượng người tham dự đông đảo chưa từng thấy nói lên sự đồng tâm, toàn ý trong nhu cầu kết hợp, xây dựng đoàn kết của tập thể Võ Bị. Đây là một điểm son cho Ban Tổ Chức. Có lẽ, sau này sẽ khó mà có một Đại Hội nào thu hút được lượng người tham dự đông đảo đến như vậy.

Từ 4 giờ chiều, người ta đã thấy xe của các thành viên Ban Tổ Chức đậu trước studio. Có lẽ, vì cần chuẩn bị vô số công tác, nhiều người đã còn phải đến sớm hơn như thế nữa. CSVSQ Ngô Duy Lượng (Khóa 23)—Trưởng Ban Văn Nghệ và phu nhân—bà Ngô Võ Ngọc Phước không rõ đã có mặt từ bao giờ. Ông bà đang xem chừng lại chỗ này, kiểm soát sang chỗ kia. Ông nhanh tay niêm yết thêm vài bảng giấy có ghi giòng chữ *“Ladies only, please—Dành riêng cho Phụ Nữ”* lên cửa một căn phòng có cửa ăn thông vào đại sảnh. Hỏi ra mới biết, đó là căn phòng mà Ban Tổ Chức muốn dành riêng để các chị PNLV tiện thay đổi y phục khi trình diễn văn nghệ.

CSVSQ Trần Trí Quốc (Khóa 27)—một thành viên tích cực của Ban Tổ Chức loay hoay hướng dẫn chỗ ngồi cho khách tham dự, thế nhưng chính bản thân ông lại không có chỗ ngồi. *“Theo luật lệ thành phố, dạ tiệc này không được vượt quá giới hạn 86 bàn, 860 ghế ngồi. Mình hy sinh một chút để quan khách có chỗ ngồi là được rồi. Chắc chắn phải còn chỗ trống vào giờ chót, vì sẽ có người không thể đến được.”* Ông cười xòa, phân trần. *“Kẹt quá thì tôi chạy về ngồi với K27, K30 chẳng lẽ tại nó đuổi tôi hay sao?”* Ông đã đoán đúng. Có 2 người của Khóa 30 không thể tham dự. CSVSQ Trần Trí Quốc và CSVSQ Trần Quang Thành (Khóa 27) rốt cuộc vẫn có chỗ ngồi với Khóa 30.

Quang cảnh buổi dạ tiệc trước giờ khai mạc (photo by nnm)

Quang cảnh buổi dạ tiệc trước giờ khai mạc (photo by nnm)

Quang cảnh lúc chào cờ và phút mặc niệm (photo by nnm)

Dạ tiệc bế mạc Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 đã đánh dấu một thành công lớn trong việc hàn gắn vết thương, tìm lại tình đoàn kết yêu thương cho bằng được của toàn thể CSVSQ. Đây là kết quả của sự liên kết và hỗ trợ chặt chẽ giữa CSVSQ Nguyễn Huệ (Khóa 25) và CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình (Khóa 26)—hai vị đồng Tổng Hội Trưởng & đồng Trưởng Ban Tổ Chức. Đó cũng chính là kết quả của niềm ước vọng, luôn thúc đẩy sự kiên trì của tất cả CSVSQ và gia đình trong nỗ lực hợp nhất Tổng Hội Võ Bị trong tình đoàn kết.

“Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 là quyết tâm giữa hai Tổng Hội Võ Bị mà nay đã trở thành một Tổng Hội duy nhất. CSVSQ Võ Bị là một tập thể thống nhất; do đó, tình trạng chia đôi thành hai Tổng Hội là một sự kiện rất đau lòng. Sau 7 năm chia cắt chúng tôi đã tự giác tìm lại với nhau...” CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình (Khóa 26)—đồng Trưởng Ban Tổ Chức nhắc lại sự kiện trong niềm hân hoan. Ông cho biết, trước khi hai Tổng Hội bàn luận đến việc thống nhất làm một, trong cương vị Tổng Hội Trưởng Võ Bị Nam California, chính ông là người đã viết lá thư tâm tình đầu tiên gửi đến CSVSQ Nguyễn Huệ (Khóa 25)—Tổng Hội Trưởng Võ Bị Bắc California. Lá thư đó đã được CSVSQ Nguyễn Huệ đáp ứng bằng tình cảm Võ Bị, anh em một nhà. Tuy nhiên, trở ngại đã xảy ra khi vẫn còn một số ít CSVSQ không chịu hợp tác. *“Khi anh em CSVSQ Nam và Bắc California đồng thuận là sẽ bắt tay với nhau để được trở thành một Tổng Hội CSVSQ Trưởng Võ Bị duy nhất, tôi cũng có lời yêu cầu những người không chịu hợp tác là muốn có ý kiến, muốn phản đối sự việc gì thì phải đến dự buổi họp. Nhưng họ không chịu đến. Cuối cùng, Ban Chấp Hành Tổng Hội CSVSQ Võ Bị Quốc Gia Việt Nam, Nam và Bắc California cũng như một số quý niên trưởng đã đồng ý ngồi lại với anh em chúng tôi, và đồng thuận xóa bỏ những bất đồng chính kiến trước đây để cùng trở về với nhau, nhằm tạo lại danh dự của Trưởng Võ Bị. Kết quả tốt đẹp này là một tiền đề để chúng tôi đứng ra nhận trách nhiệm cùng tổ*

chức Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 tại Nam California.”

CSVSQ Nguyễn Huệ K25, CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình K26—đồng Trưởng Ban Tổ Chức Đại Hội (photo by nnm)

Hai CSVSQ đồng Trưởng Ban Tổ Chức ngỏ lời chào mừng và cảm ơn quan khách (photo by nnm)

Phân giới thiệu và chào mừng CSVSQ các Khóa Võ Bị (by nnm)

Phân giới thiệu và chào mừng CSVSQ các Khóa Võ Bị (by nnm)

***CSVSQ tân Tổng Hội Trưởng tặng hoa các chị quả phụ Võ Bị
(photo by nnm)***

***Phu Nữ Lâm Viên hợp ca nhạc phẩm ‘Có Những Người Anh’
(photo by nnm)***

***Phụ Nữ Lâm Viên hợp ca nhạc phẩm ‘Về Dưới Mái Nhà’
(photo by nnm)***

Bằng giọng nói trầm tĩnh và cương quyết CSVSQ Nguyễn Huệ (Khóa 25)—tân Tổng Hội Trưởng Tổng Hội Võ Bị cho biết: “Tôi sẽ cố gắng hết sức để hoàn thành trách nhiệm mà Đại Hội đã tin tưởng trao phó, tạo sự đoàn kết

vững mạnh để xây dựng lại niềm tin trong những ngày tháng tới.”

Cùng với CSVSQ Nguyễn Phước Ái Đình (Khóa 26), ông cũng thay mặt Ban Tổ Chức ngỏ lời chào mừng, cảm ơn các quan khách, các chiến hữu và các thân hữu, các hội đoàn và các cơ quan truyền thông, các CSVSQ, PNLV và TTNDH-HDVB đã tận tình giúp đỡ để Đại Hội được thành công tốt đẹp.

Trong dạ tiệc, CSVSQ Hà Trinh Tiết (Khóa 29)—Tổng Hội Phó Truyền Thông đã tuyên đọc Tuyên Cáo của Đại Hội Đoàn Kết Võ Bị Toàn Cầu 2024 trước công chúng và giới truyền thông báo chí, trước CSVSQ, PNLV và TTNDH-HDVB như sau:

Nhân Định:

- Lý tưởng Quốc Gia Dân Tộc và phương châm Tổ Quốc - Danh Dự - Trách Nhiệm là nền tảng cho mọi hoạt động của người CSVSQ/TVBQGVN.

- Danh Dự của TVBQGVN và Danh Dự của toàn thể CSVSQ/TVBQGVN cần phải được tôn trọng và bảo vệ.

- CSVSQ/TVBQGVN luôn hằng tâm niệm Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN phải là một tổ chức thuần nhất, sinh hoạt trong Tinh Tự Võ Bị theo đúng Truyền Thống của Trường Mẹ.

- Nguyên vọng chung của Tập Thể Võ Bị là thống nhất Tổng Hội mang lại sự đoàn kết truyền thống của TVBQGVN. Nguyên vọng này đã hiện rõ qua cuộc Trưng Cầu Ý Kiến từ ngày 24/8/2023 đến ngày 4/9/2023, với một đa số gần như tuyệt đối: 927 phiếu thuận - 2 phiếu chống - 5 phiếu trắng.

Tuyên Cáo:

- Điều 1. Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN giữ vững lập trường Quốc Gia chân chính, chống cộng sản, chống ý thức

hệ cộng sản; nêu cao cờ vàng ba sọc đỏ, biểu tượng cho Tự Do Dân Chủ của Việt Nam Cộng Hòa.

- Điều 2. Đại Hội Đoàn Kết Võ Bì Toàn Cầu 2024 vừa đáp ứng nguyện vọng chính đáng của Tập Thể Võ Bì, vừa ghi dấu một sự kiện lịch sử về tinh đoàn kết truyền thống của Trường Võ Bì Quốc Gia Việt Nam.

- Điều 3. Sự tham dự đông đảo của CSVSQ các Khóa, các Hội và Liên Hội ở mức độ kỷ lục là bằng chứng hùng hồn về sự đoàn kết của Tập Thể Võ Bì.

Nam California, ngày 30 tháng 6 năm 2024

Đại Hội Đồng Đại Hội Đoàn Kết Võ Bì Toàn Cầu 2024

Tiết mục văn nghệ của Hội Võ Bì Dallas (photo by nnm)

Tiết mục văn nghệ của Hội Võ Bị Seattle (photo by nnm)

Tiết mục văn nghệ của TTNDH-Hậu Duệ Võ Bị (photo by nnm)

Tiết mục văn nghệ của Hội Võ Bị Bắc Cali (photo by nnm)

*CSVSQ và PNLV trong nhạc cảnh 'Đền Lật có Hoa Alpha'
(photo by nnm)*

CSVSQ đồng ca Võ Bị Hành Khúc (photo by nnm)

Tu Chính Nội Quy

BĐD/ĐDCK

TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SI QUAN TRƯỞNG VÔ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

Ban Điều Hành Hội Đồng Đại Diện Các Khóa

THÔNG BÁO

Số 003/HĐ/ĐDCK

Trích yếu: V/v Ban Hành Nội Quy 2024 của TH/CSVSQ/TVBQGVN.

Tham chiếu: Biên Bản Tổng Kết Hội Thảo của Đại Hội Đồng Khoảng Đại - ĐHĐKVBTC-2024, và Thông Báo số 002 của BĐH/HĐ/ĐDCK.

Kính Thưa Toàn Thể CSVSQ/TVBQGVN và Gia Đình,

Bản Nội Quy 2024, văn kiện cơ bản của TH/CSVSQ/TVBQGVN đã được chấp nhận bởi tất cả thành viên Ủy Ban Tu Chính Nội Quy, ngày 28 tháng 7 năm 2024.

Ủy Ban Tu chính Nội Quy đã hoàn thành nhiệm vụ được giao phó từ Đại Hội Đồng Đại Hội Khoảng Đại Đoàn Kết 2024 sau hai tuần tích cực hoạt động. Ủy Ban Tu Chính Nội Quy cũng kết thúc nhiệm vụ sau khi bản Nội Quy 2024 được ban hành.

Bản Nội Quy 2024 là văn kiện với tên: NQ-2024-TH-CSVSQ-TVBQGVN trong dạng pdf và Postscript, tác giả: Ban TCNQ 2024, gồm 7 Chương, 20 Điều, 19 trang.

Ủy Ban Tu Chính Nội Quy:

CSVSQ Hoàng Mão K20, Đại Diện K20
CSVSQ Huỳnh Kim Chung, Đại Diện K22
CSVSQ Lê Ngọc Thạch, Đại Diện K24
CSVSQ Lưu Đức Tờ, Đại Diện K25
CSVSQ Hồ Thanh Sơn, Đại Diện K28
CSVSQ Đỗ Trọng Đạt, Đại Diện K29
CSVSQ Lê Như Tuấn, Đại Diện K30

Thay mặt Ban Điều Hành Hội Đồng Đại Diện Các Khóa,
CSVSQ Hoàng Mão K20, Chủ Tịch

Kính chuyên,
CSVSQ Lê Như Tuấn K30, Thư Ký - California, 07/28/2024

**TỔNG HỘI
CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỞNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM**

Nội Quy 2024

MỤC LỤC

	Trang
Chương I - Đại cương	3
Tôn chỉ - Lập trường - Mục đích - Toán QOK - Hội viên	3
Chương II - Tổ chức và điều hành	5
Sơ đồ tổ chức Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN	6
Chương III - Nhiệm vụ - Quyền hạn - Nhiệm kỳ	7
Đại Hội Đồng - Đại Hội Khoáng Đại/Đại Hội Bất Thường	7
Hội Đồng Đại Diện Các Khóa/Ban Điều Hành	9
Tổng Hội Trưởng và Ban Chấp Hành (BCH) Tổng Hội	10
Ban Đại Diện Khóa	12
BCH Liên Hội/Hội	12
Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu (TTNDH)	12
Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên - Đoàn TTNDH và Hậu Duệ Võ Bị	12
Chương IV - Bầu cử	13
Bầu Ban Điều Hành Hội Đồng Đại Diện Các Khóa	13
Bầu Tổng Hội Trưởng	14
Chương V - Tài chánh & Tài sản	16
Chương VI - Tu chính	16
Chương VII - Thi hành	17

* * * * *

CHƯƠNG I

ĐẠI CƯƠNG

Điều 1: Danh Xưng & Trụ Sở

Tổ chức của toàn thể Cựu Sinh Viên Sĩ Quan Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam (CSVSQ/TVBQGVN) tại hải ngoại có danh xưng:

- 1.1 Việt ngữ: TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN TRƯỜNG VÕ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM (TH/CSVSQ/TVBQGVN).
- 1.2 Anh ngữ: VIETNAMESE NATIONAL MILITARY ACADEMY ALUMNI ASSOCIATION (VNMAAA).
- 1.3 Pháp ngữ: ASSOCIATION GÉNÉRALE DES ANCIENS ELÈVES-OFFICIERS DE L'ACADEMIE MILITAIRE NATIONALE DU VIETNAM.
- 1.4 Trụ sở chính của TH/CSVSQ/TVBQGVN được đặt tại địa điểm do Tổng Hội Trưởng chọn.

Điều 2: Tôn Chỉ

TH/CSVSQ/TVBQGVN là một tổ chức bất vụ lợi, lấy Lý Tưởng Quốc Gia Dân Tộc, Truyền Thống Võ Bị và phương châm Tổ Quốc - Danh Dự - Trách Nhiệm của Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà (QLVNCH) làm kim chỉ nam cho mọi hoạt động.

Điều 3: Lập Trường

Chống cộng sản, chống ý thức hệ cộng sản, và chống các chế độ độc tài.

Điều 4: Mục Đích

- 4.1 Phối hợp và thống nhất các hoạt động của toàn thể CSVSQ/TVBQGVN.
- 4.2 Tham gia và hỗ trợ công cuộc đấu tranh nhằm giải trừ chế độ cộng sản tại Việt Nam.
- 4.3 Phát huy và duy trì truyền thống của TVBQGVN.

Điều 5: Toán Quốc Quân Kỳ TH/CSVSQ/TVBQGVN

Toán Quốc Quân Kỳ TH/CSVSQ/TVBQGVN gồm có:

- 5.1 Quốc Kỳ VNCH.
- 5.2 Quốc Kỳ của quốc gia sở tại (nếu cần).
- 5.3 Quân Kỳ TVBQGVN.
- 5.4 Tối thiểu hai (2) hẩu tá.

Điều 6: Hội viên

Gồm toàn thể Cựu Sinh Viên Sĩ Quan thuộc 31 Khóa chính thức và hai (2) Khóa Đặc Biệt (Khóa Cấp Tốc Trung Đội Trưởng và Khóa Vương Xuân Sỹ).

CHƯƠNG II

TỔ CHỨC VÀ ĐIỀU HÀNH

Điều 7: Tổ chức

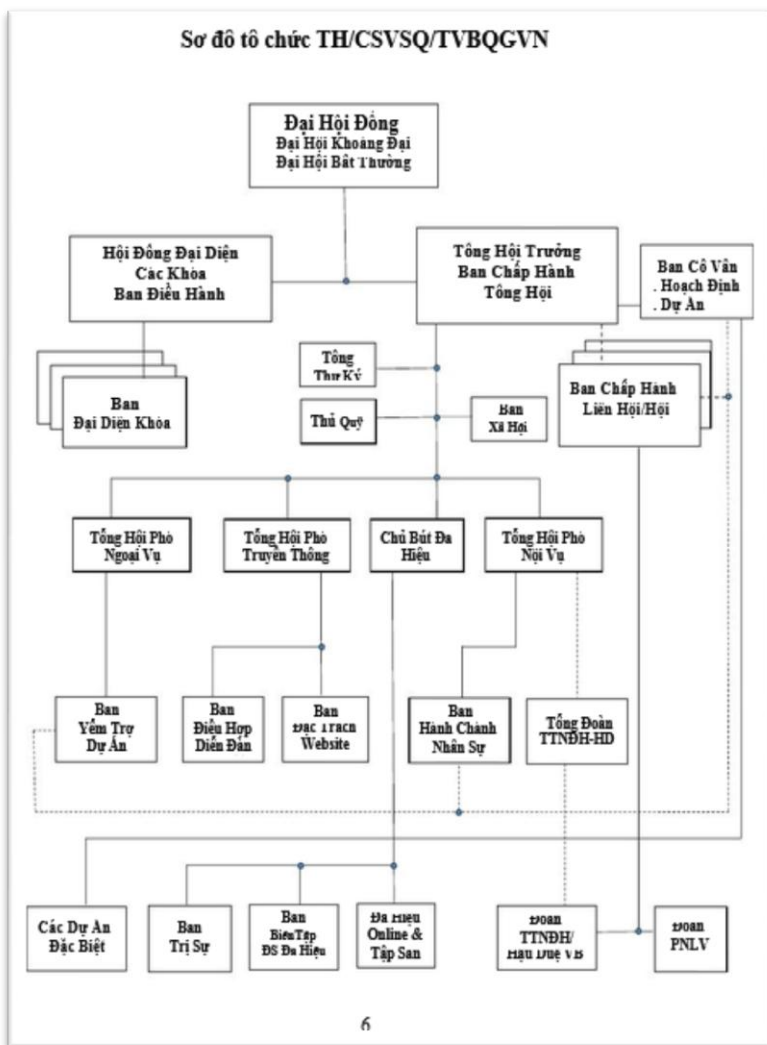
7.1 Sơ đồ tổ chức TH/CSVSQ/TVBQGVN (đính kèm ở cuối Chương II)

7.2 Cơ cấu tổ chức của TH/CSVSQ/TVBQGVN gồm có:

- 7.2.1 Đại Hội Đồng - Đại Hội Khoáng Đại và Đại Hội Bất Thường.
- 7.2.2 Hội Đồng Đại Diện Các Khoa và Ban Điều Hành.
- 7.2.3 Tổng Hội Trưởng.
- 7.2.4 Tổng Hội Phó (THP) Nội Vụ, THP Ngoại Vụ, và THP Truyền Thông.
- 7.2.5 Tổng Thư Ký, Ban Xã Hội, và Thủ Quỹ.
- 7.2.6 Chủ Bút Đa Hiệu: Ban Biên Tập, Đa Hiệu Online, Ban Trị Sự.
- 7.2.7 Ban Cô Vần: Hoạch Định và Dự Án - Các Dự Án Đặc Biệt.
- 7.2.8 Ban Đại Diện Khóa.
- 7.2.9 Ban Chấp Hành Liên Hội/Hội.
- 7.2.10 Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu.
- 7.2.11 Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu, Hậu Duệ Võ Bị và Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên (PNLV).

Điều 8: Nguyên tắc điều hành TH/CSVSQ/TVBQGVN

- 8.1 Theo nguyên tắc sinh hoạt dân chủ, "thiểu số phục tùng đa số", kỷ luật tự giác, và dựa trên Truyền Thông Võ Bị.
- 8.2 Lấy Khóa làm nền tảng vì Khóa là thành phần nòng cốt cơ hữu của Tổng Hội. Mỗi Khóa là một thực thể độc lập, không một Khóa nào bị thông thuộc, hoặc trực thuộc, lệ thuộc, phụ thuộc, và bị ràng buộc vào Khóa khác.

CHƯƠNG III

NHIỆM VỤ - QUYỀN HẠN - NHIỆM KỲ

Điều 9: Đại Hội Đồng (Đại Hội Khoáng Đại/Đại Hội Bất Thường)

- Là cơ quan tối cao của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN.
- Được thành lập qua một Đại Hội Khoáng Đại (ĐHKĐ) hay Đại Hội Bất Thường (ĐHBT) bao gồm các CSVSQ/TVBQGVN hiện diện trong ngày Đại Hội.

9.1 Đại Hội Khoáng Đại (ĐHKĐ): Tổng Hội Trưởng được ủy quyền tổ chức một ĐHKĐ vào cuối nhiệm kỳ (2 năm) với mục đích:

- Tạo cơ hội cho các CSVSQ và gia đình có dịp gặp nhau.
- Đề Hội Đồng Đại Diện Các Khóa (HĐ/ĐĐCK) bầu Ban Điều Hành Hội Đồng Đại Diện Các Khóa (BDH/HĐ/ĐĐCK) nhiệm kỳ hai (2) năm.
- Đề bầu Tổng Hội Trưởng (THT) nhiệm kỳ hai (2) năm.
- Đề giải quyết chung thẩm các vấn đề khi BDH/HĐ/ĐĐCK hay THT yêu cầu.

9.1.1 Bầu Chủ Tọa Đoàn (CTĐ): Điều Hợp Viên do Ban Tổ Chức Đại Hội chỉ định với sự chấp nhận của Đại Hội Đồng sẽ phụ trách việc bầu CTĐ cho Đại Hội. Nhiệm vụ của Điều Hợp Viên chấm dứt sau khi CTĐ được thành lập.

9.1.2 CTĐ gồm năm (5) thành viên và hai (2) thư ký (Thư Ký Đoàn).

9.1.3 Thành Viên trong CTĐ và Thư Ký có thể tình nguyện hoặc do đề cử, nhưng phải được sự chấp thuận bởi đa số CSVSQ tham dự Đại Hội.

9.1.4 Nhiệm vụ CTĐ sẽ chấm dứt khi Đại Hội tuyên bố bế mạc, biên bản Đại Hội sẽ được công bố sau đó do Thư Ký Đoàn.

9.2 Đại Hội Bất Thường (ĐHBT): được chấp nhận để triệu tập:

- Khi được yêu cầu bởi THT và Chủ tịch BÐH/HÐ/ĐDCK về sự kiện nghiêm trọng ảnh hưởng tiêu cực đến sinh hoạt Tổng Hội CSVSQ TVBQGVN.
- Hoặc có yêu cầu của THT và trên 2/3 số thành viên BCH/TH đồng thuận khi không có sự thống nhất giữa THT và BÐH/HÐ/ĐDCK.
- Hoặc có yêu cầu của BÐH/HÐ/ĐDCK với sự đồng ý của trên 2/3 số thành viên HÐ/ĐDCK khi không có sự thống nhất giữa BÐH/HÐ/ĐDCK và THT.

9.2.1 Sau khi được chấp nhận để triệu tập như điều 9.2, tất cả CSVSQ sẽ được thăm dò và thu góp ý kiến. Nếu trên 50% ý kiến CSVSQ đồng thuận, thì Đại Hội Bất Thường sẽ được tổ chức và sẽ được tiến hành như Đại Hội Khảo Đại.

Điều 10: Hội Đồng Đại Diện Các Khóa và Ban Điều Hành

- Hội Đồng Đại Diện Các Khóa (HĐ/ĐDCK) là một cơ quan của Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN với thành viên là Đại Diện Khóa, từ Khóa 1 đến Khóa 31 và hai khóa đặc biệt.
 - Phát biểu của Đại Diện Khóa là tiếng nói của Khóa trong các phiên họp chính thức của TH.
 - HĐ/ĐDCK được điều hành bởi Ban Điều Hành/Hội Đồng Đại Diện Các Khóa (BĐH/HĐ/ĐDCK).
 - Nhiệm kỳ của BĐH/HĐ/ĐDCK là hai (2) năm.
- 10.1 Thành phần của BĐH/HĐ/ĐDCK gồm có năm (5) thành viên: một Chủ Tịch, một Phó Chủ Tịch, một Thư Ký, và hai Hội Viên Thường Trực do HĐ/ĐDCK bầu chọn.
- 10.2 BĐH/HĐ/ĐDCK có nhiệm vụ:
- 10.2.1 Hỗ trợ và vận động các Khóa cho các kế hoạch và chương trình do BCH/TH đề xướng.
 - 10.2.2 Tư vấn cho Tổng Hội Trưởng nhưng không can dự vào các quyết định điều hành của Ban Chấp Hành Tổng Hội.
 - 10.2.3 Mọi quyết định của BĐH/HĐ/ĐDCK phải được thông qua với tỷ số trên 2/3 số thành viên tham dự, và tối thiểu là bốn thành viên tham dự. Nếu không có sự hiện diện của Chủ Tịch BĐH/HĐ/ĐDCK, mọi quyết định phải có sự đồng thuận của tất cả bốn thành viên tham dự.
 - 10.2.4 BĐH/HĐ/ĐDCK sẽ tham khảo với Hội Đồng Đại Diện Các Khóa về các vấn đề hệ trọng.
 - 10.2.5 BĐH/HĐ/ĐDCK có thể yêu cầu tổ chức Đại Hội Bất Thường như trong điều 9.2 và 9.2.1.
 - 10.2.6 Sau khi CTĐ công bố kết quả bầu cử THT, và giới thiệu CSVSQ đắc cử chức vụ THT trước ĐHĐ cùng với sự tuyên bố chấp nhận chức vụ của Tân THT, BĐH/HĐ/ĐDCK sẽ thông báo và giới thiệu Tân THT cho toàn thể CSVSQ.

Điều 11: Tổng Hội Trưởng (THT) và Ban Chấp Hành Tổng Hội

Nhiệm kỳ của Tổng Hội Trưởng là hai (2) năm; không quá hai (2) nhiệm kỳ liên tiếp. Tổng Hội Trưởng sau khi đắc cử phải thành lập xong Ban Chấp Hành Tổng Hội (BCH/TH) trong vòng 60 ngày và thông báo đến các cơ quan liên hệ. Thành viên BCH/TH phải là CSVSQ.

11.1 Tổng Hội Trưởng (THT)

- Đại diện chính thức của Tổng Hội trong công tác giao tiếp với các hội đoàn bên ngoài.
- Chủ tọa các phiên họp của Ban Chấp Hành Tổng Hội (BCH/TH).
- Điều hợp Liên Hội/Hội hoặc Khóa trong các công tác chung.
- Chủ Nhiệm của Đặc San Đa Hiệu.
- Tổ chức Đại Hội Khoáng Đại vào cuối nhiệm kỳ của THT.
- Tổ chức Đại Hội Bất Thường theo các điều kiện được đề cập trong phần 9.2 và 9.2.1
- Chịu trách nhiệm trước Đại Hội Đồng.

11.2 Tổng Hội Phó (THP) Nội Vụ

- Phụ tá Tổng Hội Trưởng điều hành các hoạt động Hành chánh Nhân sự, hướng dẫn và yểm trợ các tổ chức và hoạt động của Hậu Duệ Võ Bị. Thay thế Tổng Hội Trưởng khi vị này vắng mặt hoặc không thể tiếp tục nhiệm vụ.
- Được bổ nhiệm và chịu trách nhiệm trước Tổng Hội Trưởng.

11.3 THP Ngoại Vụ

- Phụ tá Tổng Hội Trưởng về các công tác ngoại vụ, phối hợp với Khối Truyền Thông và Chủ Bút Đặc san Đa Hiệu trong các công tác ngoại vận nhằm nâng cao Danh Dự và Truyền thống của Tập Thể Võ Bị tại hải ngoại.
- Đại diện Tổng Hội Trưởng trong các công tác Ngoại giao.
- Được bổ nhiệm và chịu trách nhiệm trước Tổng Hội Trưởng.

11.4 THP Truyền Thông

- Điều hành diễn đàn Võ Bị, bảo trì Website Tổng Hội, yểm trợ Đa Hiệu online.
- Nêu cao danh dự và truyền thống của TVEQGVN.
- Liên lạc các cơ quan truyền thông báo chí lành mạnh trong cộng đồng để quảng bá lý tưởng quốc gia dân tộc, chống cộng sản độc tài.
- Được bổ nhiệm và chịu trách nhiệm trước Tổng Hội Trưởng.

11.5 Tổng Thư Ký

- Soạn thảo, lưu giữ các văn kiện, hồ sơ, lập biên bản các buổi họp.
- Được bổ nhiệm và chịu trách nhiệm trước Tổng Hội Trưởng.

11.6 Ủy Viên (UV) Thủ Quỹ

- Thiết lập trương mục Ngân quỹ của Tổng Hội, lưu giữ sổ sách thu chi, kế toán tài chánh cho Quỹ Sinh hoạt và Xã hội của Tổng hội.
- Quản thủ tài sản của Tổng Hội, báo cáo tài chánh trước Ban Điều Hành / Hội Đồng Đại Diện Các Khóa mỗi Tam Cá Nguyệt.
- Được bổ nhiệm và chịu trách nhiệm trước Tổng Hội Trưởng.

11.7 Ủy Viên Xã Hội

- Tổ chức, sắp xếp công việc thăm viếng ủy lạo, cứu trợ đồng môn.
- Chia buồn cùng Tang gia, chúc mừng cho các tin vui
- Tổ chức gây quỹ Cây Mùa Xuân hàng năm, để ủy lạo các đồng môn kém may mắn, được vui hưởng mùa Xuân tại quê nhà.
- Được bổ nhiệm và chịu trách nhiệm trước Tổng Hội Trưởng.

11.8 Chủ Bút Đa Hiệu

- Thành lập Ban Biên Tập, Ban Trị Sự, Ban Ấn Loát cho Đặc San Đa Hiệu (ĐSDH) và Cập nhật Đa Hiệu Online.
- Kiểm soát, đôn đốc, duyệt bài, ấn loát và phát hành ĐSDH.
- Được bổ nhiệm và chịu trách nhiệm trước Tổng Hội Trưởng.

11.9 Ban Cố Vấn Hoạch Định & Điều Hành Dự Án

- Tư vấn chuyên môn, điều hành trường hợp đặc biệt và các Dự án.
- Được THT mời tham gia Ban Cố vấn. Chịu trách nhiệm trước THT.

Điều 12: Ban Đại Diện Khoa

- Khoa là nền tảng của Tổng Hội CSVSQ/TVEQGVN. Mỗi Khoa có đặc tính sinh hoạt riêng.
- Phát biểu của Đại Diện Khoa là tiếng nói của Khoa trong các phiên họp chính thức của Tổng Hội.
- Đại Diện Khoa là thành viên của Hội Đồng Đại Diện Các Khoa.
- Đại Diện Khoa có nhiệm vụ hỗ trợ các dự án của THT và BCH/TH.

Điều 13: Ban Chấp Hành Liên Hội/Hội

- Được công nhận là Hội khi tổ chức đó có Ban Chấp Hành, có hội viên và có sinh hoạt.
- Liên Hội/Hội tự thành lập và tự điều hành tùy theo nhu cầu địa phương dựa theo Tôn chỉ - Lập trường - Mục đích đã được quy định trong Nội Quy.
- Ban Chấp Hành Liên Hội/Hội địa phương có nhiệm vụ liên lạc và phối hợp với Ban Chấp Hành Tổng Hội để hoàn thành những công việc chung của Tổng Hội.
- Các Liên Hội Trưởng và Hội Trưởng là đại diện của Liên Hội/Hội trong BCH/TH.

Điều 14: Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu

- Cơ cấu tổ chức Tổng Đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu do Ban Chấp Hành Tổng Đoàn tự thiết lập và tự quyết định với đường hướng sinh hoạt dựa theo tôn chỉ, lập trường, và mục đích của Tổng Hội.
- Ban Chấp Hành Tổng Đoàn liên lạc và phối hợp với Ban Chấp Hành Tổng Hội để hỗ trợ yểm trợ.

Điều 15: Đoàn Phụ Nữ Lâm Viên, Đoàn TTNDH và Hậu Duệ Võ Bị

Do Hội địa phương thành lập và trực thuộc Hội địa phương.

CHƯƠNG IV

BẦU CỬ

Điều 16: Bầu BÐH/HĐ/ĐDCK

- 16.1 BÐH/HĐ/ĐDCK đương nhiệm có trách nhiệm điều hành Hội Đồng Đại Diện Các Khoa để bầu cử Tân BÐH/HĐ/ĐDCK cho nhiệm kỳ kế tiếp, trước hay trong buổi sáng của ngày khai mạc Đại Hội Khoáng Đại.
- 16.2 Thành phần tham dự gồm năm vị trong BÐH/HĐ/ĐDCK đương nhiệm và tất cả Đại Diện Khoa hiện diện. Đại Diện Khoa có thể cử người thay thế.
- 16.3 Ứng cử viên hay CSVSQ được đề cử vào chức vị Thành Viên của BÐH/HĐ/ĐDCK phải là đương nhiệm Đại Diện chính thức của Khoa.
- 16.4 Thể thức bầu cử Thành Viên của BÐH/HĐ/ĐDCK sẽ được Hội Đồng Đại Diện Các Khoa quyết định.
- 16.5 Tân BÐH/HĐ/ĐDCK phải được Đại Hội Khoáng Đại chính thức phê chuẩn.
- 16.6 Nếu một trong năm Thành Viên của BÐH/HĐ/ĐDCK không thể tiếp tục công việc trong nhiệm kỳ thì Hội Đồng Đại Diện Các Khoa sẽ bầu chọn người thay thế từ các Đại Diện Khoa đương nhiệm. Thủ tục thay thế phải được hoàn tất trong vòng 30 ngày.
- 16.7 Sau khi được HĐ/ĐDCK bầu chọn vào chức vụ của BÐH/HĐ/ĐDCK, CSVSQ sẽ đảm nhiệm chức vụ đó cho đến hết nhiệm kỳ ấn định cho BÐH/HĐ/ĐDCK bởi Đại Hội, dù không còn là Đại Diện Khoa sau đó.

Điều 17: Bầu Tổng Hội Trưởng

17.1 Bầu cử chức vụ Tổng Hội Trưởng sẽ theo thể thức đơn danh, trực tiếp và kín. CSVSQ nào được số phiếu bầu cao nhất sẽ đắc cử.

17.2 Tổng Hội Trưởng (THT) phải hội đủ điều kiện sau:

17.2.1 Là CSVSQ Hội Viên chính thức đang tham gia sinh hoạt Tổng Hội CSVSQ/TVBQGVN tối thiểu là một năm.

17.2.2 Không vi phạm danh dự CSVSQ/TVBQGVN, không can án hình sự. Có Lập Trường Quốc Gia Dân Tộc vững chắc, không giao thương với cộng sản, hiện không giữ chức vụ trong Ban Chấp Hành của các tổ chức chính trị và cộng đồng Việt Nam tị nạn cộng sản.

17.2.3 Không hợp tác với cộng sản và giữ được tư cách trong thời gian ở tù cộng sản.

17.2.4 Sau khi đắc cử, Tân Tổng Hội Trưởng phải cam kết chấp hành Nội Quy của Tổng Hội.

17.3 Ghi danh ứng cử và đề cử:

17.3.1 Trường hợp ghi danh tình nguyện ứng cử:

- CSVSQ cần nộp đơn trước ngày Đại Hội ít nhất 30 ngày

- Đơn (có thể bằng điện thư) phải được gửi đến BDH/HĐ/ĐDCK và Ban Tổ Chức Đại Hội để cứu xét và thông báo đến mọi thành viên trong Tổng Hội.

- CSVSQ ứng cử cho chức vụ THT cần có mặt trong ngày bầu cử THT.

17.3.2 Ngày bầu cử Tổng Hội Trưởng, Chủ Tọa Đoàn chỉ chấp nhận đề cử, không chấp nhận ứng cử. Các CSVSQ được đề cử phải có mặt trong ngày Đại Hội bầu cử THT.

17.3.3 CSVSQ có mặt trong ngày Đại Hội tổ chức bầu cử có quyền đề cử ứng viên cho chức vụ THT, và trình bày trước Đại Hội lý do đề cử. Số lượng người được đề cử sẽ do CTĐ ấn định.

Ứng viên được đề cử có quyền rút lui trước khi bầu cử.

17.3.4 Trường hợp chỉ có một Ứng Cử Viên hay chỉ một Ứng Viên được đề cử hợp lệ thì Đại Hội sẽ biểu quyết tín nhiệm.

Được kê la đặc cử chức vụ Tổng Hội Trưởng nếu vị đó nhận được sự tín nhiệm của trên 2/3 tổng số phiếu bầu.

17.3.5 Trường hợp không có ai ra ứng cử, không ai được đề cử, hoặc đơn cử không nhận được trên 2/3 tổng số phiếu tín nhiệm, Đại Hội sẽ quyết định chọn THT theo thứ tự, một trong bốn giải pháp sau đây:

1. Lưu nhiệm Cựu Tổng Hội Trưởng.
2. Tân BÐH/HÐ/ĐDCK chỉ định một Khóa/Hội đề cử Ứng Viên Tổng Hội Trưởng để Đại Hội biểu quyết tín nhiệm.
3. Tân BÐH/HÐ/ĐDCK đề cử một trong số các vị Hội Trưởng là Ứng Viên Tổng Hội Trưởng để Đại Hội biểu quyết tín nhiệm.
4. Giải pháp cuối cùng: Tân Chủ Tịch BÐH/HÐ/ĐDCK sẽ đảm nhiệm chức vụ Tổng Hội Trưởng. Trong trường hợp này, Tân Phó Chủ Tịch BÐH/HÐ/ĐDCK sẽ đảm nhiệm chức vụ Chủ Tịch BÐH/HÐ/ĐDCK.

17.4 Trường hợp Tổng Hội Trưởng không thể tiếp tục nhiệm vụ thì Tổng Hội Phó Nội Vụ sẽ thay thế.

17.5 Cử tri.

17.5.1 Cử tri phải là Cựu SVSQ từ Khóa 1 đến Khóa 31 và hai khóa đặc biệt.

17.5.2 Cử tri phải ghi danh và có tên trong danh sách tham dự Đại Hội trước ngày bầu cử ít nhất một ngày.

17.5.3 Chủ Tọa Đoàn có trách nhiệm điểm danh, xác nhận những cử tri nào hợp lệ theo điều 17.5.1 và 17.5.2 trước khi trao lá phiếu.

CHƯƠNG V

TÀI CHÍNH & TÀI SẢN

Điều 18: Tài Chính & Tài Sản & Bàn giao

- 18.1 Chỉ nhận đóng góp từ Cựu SVSQ thành viên và gia đình kể cả hậu duệ Võ Bị.
- 18.2 Những đóng góp cho Tổng Hội từ bất cứ cá nhân hay cơ quan nào bên ngoài Tổng Hội phải có sự giới thiệu của Hội địa phương hoặc Khóa.
- 18.3 Tiền quỹ của Tổng Hội chỉ được dùng cho sinh hoạt của Tổng Hội, không được dùng để đầu tư.
- 18.4 Gây quỹ:
- Khi gây quỹ thì chỉ sử dụng cho mục đích đã đề ra.
 - Mọi kêu gọi đóng góp khác cần có sự đồng thuận của BQH/HD/ĐDCK hoặc THT.
 - Các Khóa tự lo cho thành viên của mình, trường hợp quá khả năng thì yêu cầu Ban Xã Hội của Tổng Hội trợ giúp.
- 18.5 Ban Chấp Hành Tổng Hội miễn nhiệm phải bàn giao tất cả hiện vật, hiện kim, và mọi sở hữu khác của Tổng Hội lại cho Tân Ban Chấp Hành Tổng Hội.

CHƯƠNG VI

TU CHÍNH

Điều 19: Tu Chính

- 19.1 Các Khóa, Hội, Liên Hội, Ban Chấp Hành Tổng Hội và BÐH/HÐ/ĐDCK đều có quyền đề nghị tu chính Nội Quy.
- 19.2 Mọi đề nghị tu chính phải đệ trình cho BÐH/HÐ/ĐDCK để được cứu xét và tiến hành việc phê chuẩn.
- 19.3 Tu chính Nội Quy sẽ được tiến hành:
 - Do quyết định của Đại Hội Khoáng Đại hay Đại Hội Bất Thường với sự biểu quyết đồng ý của trên 2/3 số CSVSQ hiện diện trong Đại Hội.

CHƯƠNG VII

THI HÀNH

Điều 20: Thi hành

Bản Nội Quy này đã được Đại Hội Khoáng Đại Cự SVSQ/TVBQGVN họp tại Westminster, CA, USA, ngày 30 tháng 6 năm 2024 biểu quyết chấp thuận với yêu cầu tu chỉnh do BDH/HĐ/ĐDCK đảm trách.

Sau khi sự tu chỉnh hoàn tất, Bản Nội Quy này thay thế Nội Quy ban hành ngày 4 tháng 7 năm 1998, và sẽ có hiệu lực sau khi được chấp thuận của toàn thể thành viên Ban Tu Chính Nội Quy của HĐ/ĐDCK, và được công bố ban hành bởi BDH/HĐ/ĐDCK.

Chấp nhận tại Westminster, CA, USA Ngày 30 Tháng 6 Năm 2024.

Chủ Tọa Đoàn:

CSVSQ Nguyễn Ngọc Tiên, Khóa 23

CSVSQ Vũ Xuân Đức, Khóa 24

CSVSQ Lưu Đức Tờ, Khóa 25

CSVSQ Trần Cao Vy, Khóa 25

CSVSQ Hồ Thanh Sơn, Khóa 28

Thư Ký Đoàn:

CSVSQ Nguyễn Đức Quyền, Khóa 28

CSQSQ Lê Đình Thọ, Khóa 28

Tu Chính tại California, USA, ngày 28 Tháng 7 Năm 2024 do Ban Tu Chính Nội Quy của Hội Đồng Đại Diện Các Khóa:

CSVSQ Hoàng Mão, Đại Diện K20

CSVSQ Huỳnh Kim Chung, Đại Diện K22

CSVSQ Lê Ngọc Thạch, Đại Diện K24

CSVSQ Lưu Đức Tờ, Đại Diện K25

CSVSQ Hồ Thanh Sơn, Đại Diện K28

CSVSQ Đỗ Trọng Đạt, Đại Diện K29

CSVSQ Lê Như Tuấn, Đại Diện K30

Công Bố và Ban Hành tại California, USA, Ngày 28 Tháng 7 Năm 2024

CSVSQ Hoàng Mão, Chủ Tịch BDH/HĐ/ĐDCK

CSVSQ Lê Như Tuấn, Thư Ký BDH/HĐ/ĐDCK

* * * * *

DANH SÁCH ỦNG HỘ TẬP SAN ĐA HIỆU

<u>Title</u>	<u>Họ & Tên</u>			<u>Khóa/TH</u>	<u>Số Tiền</u>	
CSVSQ	Nguyễn	Đình	Hoà	K04	\$	50.00
CSVSQ	Đieu	Ngọc	Chánh	K08	\$	50.00
CSVSQ	Lợi	Nguyên	Tấn	K08	\$	50.00
CSVSQ	Lương	Văn	Dan	K08	\$	40.00
CSVSQ	Vu	Ngoc	Ly	K08	\$	50.00
CSVSQ	Hoàng	A	Sam	K09	\$	100.00
CSVSQ	Dương	Cao	Sơn	K10	\$	50.00
CSVSQ	Lê	Bá	Đô	K10	\$	30.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Lạc	K10	\$	50.00
Mrs.	Vĩnh		Thành	K10/1	\$	100.00
CSVSQ	Hoa	Hải	Thọ	K11	\$	30.00
CSVSQ	Phan	Bá	Các	K11	\$	20.00
CSVSQ	Trần	Thượng	Khải	K12	\$	30.00
Mrs.	Lâm	Duy	Tiên	K12/1	\$	50.00
Mrs.	Nguyễn	Thị	Hoa	K12/1	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Hoài	An	K13	\$	50.00
CSVSQ	Trần	Văn	Thư	K13	\$	45.00
Mrs.	Nguyễn	Tấn	Định	K13/1	\$	30.00
CSVSQ	Lê	Văn	Trước	K15	\$	50.00
CSVSQ	Trần	Văn	Một	K15	\$	20.00
CSVSQ	Trương	Đình	Quý	K15	\$	30.00
CSVSQ	Võ	Trung	Thứ	K15	\$	100.00
CSVSQ	Nguyễn	Ngọc	Ánh	K16	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Tấn	Danh	K16	\$	50.00
Mrs	Nguyễn	Như	Phú	K16/1	\$	20.00
Mrs	Trương	Thành	Tâm	K16/1	\$	50.00
CSVSQ	Đình	Văn	Măng	K17	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Xuân	Toàn	K18	\$	30.00
CSVSQ	Nguyễn	Ngọc	Khoan	K18	\$	100.00

Đa Hiệu 129 - Kịch Toàn Tập Thể Võ Bị

CSVSQ	Phan	Văn	Bàng	K18	\$	50.00
CSVSQ	Kâng	Tum	Sơn	K19	\$	100.00
CSVSQ	Nguyễn	Phước	Tây	K19	\$	40.00
CSVSQ	Phan		Nghe	K19	\$	50.00
CSVSQ	Trần		Vệ	K19	\$	60.00
Mrs	Đặng	Hữu	Lộc	K19/1	\$	50.00
CSVSQ	Đặng	Quốc	Trụ	K20	\$	30.00
CSVSQ	Đỗ	Hữu	Tài	K20	\$	20.00
CSVSQ	Hoàng	Văn	Ngọc	K20	\$	30.00
CSVSQ	Huỳnh	Thiện	Lộc	K20	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Trọng	Nhi	K20	\$	25.00
CSVSQ	Nguyễn	Khắc	Tung	K20	\$	40.00
CSVSQ	Nguyễn	Thanh	Đức	K20	\$	50.00
CSVSQ	Phạm		Cang	K20	\$	300.00
CSVSQ	Thái	Minh	Hoàng	K20	\$	20.00
CSVSQ	Trần	Hữu	Bảo	K20	\$	50.00
CSVSQ	Châu	Văn	Kỳ	K21	\$	30.00
CSVSQ	Lê	Hồng	Điều	K21	\$	50.00
CSVSQ	Lê		Thắng	K21	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Thanh	Đoàn	K21	\$	30.00
CSVSQ	Nguyễn	Quang	Đan	K21	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Tung	K21	\$	50.00
CSVSQ	Dương	Hien	Tong	K22	\$	50.00
CSVSQ	Huỳnh	Vinh	Quang	K22	\$	30.00
CSVSQ	Huỳnh	Văn	Đức	K22	\$	59.40
CSVSQ	Kiều	Công	Cự	K22	\$	100.00
CSVSQ	Lạc	Minh	Châu	K22	\$	50.00
CSVSQ	Lê	Viết	Đắc	K22	\$	50.00
CSVSQ	Mai	Vĩnh	Phú	K22	\$	100.00
CSVSQ	Nguyễn	Tấn	Hùng	K22	\$	30.00
CSVSQ	Phạm	Quang	Thành	K22	\$	30.00
CSVSQ	Phạm	Văn	Hải	K22	\$	50.00
CSVSQ	Trần	Thanh	Chương	K22	\$	50.00

Đa Hiệu 129 - Kiện Toàn Tập Thể Võ Bị

CSVSQ	Trương	Văn	Phổ	K22	\$	30.00
CSVSQ	Trương	Văn	Tăng	K22	\$	50.00
CSVSQ	Lê	Văn	Bá	K23	\$	30.00
CSVSQ	Ngô	Duy	Lượng	K23	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Hữu	Chí	K23	\$	40.00
CSVSQ	Phạm	Ngọc	Hiền	K23	\$	50.00
CSVSQ	Trần	Văn	Tâm	K23	\$	40.00
CSVSQ	Trần	Quang	Minh	K23	\$	50.00
CSVSQ	Vương		Chước	K23	\$	50.00
CSVSQ	Đặng	Ngọc	Quí	K24	\$	50.00
CSVSQ	Hà	Văn	Thành	K24	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Quang	Toản	K24	\$	50.00
CSVSQ	Võ	Kỳ	Phong	K24	\$	600.00
CSVSQ	Vũ	Xuân	Đức	K24	\$	50.00
CSVSQ	Bùi	Đạt	Trung	K25	\$	20.00
CSVSQ	Đặng	Văn	Túc	K25	\$	50.00
CSVSQ	Đỗ	Ngọc	Châu	K25	\$	100.00
CSVSQ	Huỳnh	Ngọc	Vang	K25	\$	50.00
CSVSQ	Lâm	Ngọc	Thường	K25	\$	50.00
CSVSQ	Lâm	Minh	Vân	K25	\$	50.00
CSVSQ	Lăng	Thành	Chung	K25	\$	30.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Bảo	K25	\$	40.00
CSVSQ	Ông	Thoại	Đình	K25	\$	50.00
CSVSQ	Tạ	Thúc	Thái	K25	\$	30.00
CSVSQ	Trương	Kien	Xuong	K25	\$	50.00
CSVSQ	Vũ	Hữu	Nghị	K25	\$	50.00
CSVSQ	Châu	Văn	Hai	K26	\$	30.00
CSVSQ	Đặng	Văn	Kế	K26	\$	40.00
CSVSQ	Ngô	Văn	Nơi	K26	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Tạo	K26	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Phước Ái	Đình	K26	\$	100.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Lượng	K26	\$	100.00
CSVSQ	Phan	Anh	Tuấn	K26	\$	50.00

Đa Hiệu 129 - Kiện Toàn Tập Thể Võ Bị

CSVSQ	Vũ	Thế	Thù	K26	\$	30.00
CSVSQ	Cao	Hoàng	Khanh	K27	\$	70.00
CSVSQ	Châu		Lân	K27	\$	40.00
CSVSQ	Huỳnh	Văn	Hải	K27	\$	30.00
CSVSQ	Lưu	Đình	Cương	K27	\$	50.00
CSVSQ	Trần	Thế	Hưng	K27	\$	100.00
CSVSQ	Trần	Văn	Niêu	K27	\$	1,000.00
CSVSQ	Trương	Văn	Hơn	K27	\$	40.00
Mrs.	Hoàng	Thị	Sâm	K27/1	\$	30.00
CSVSQ	Hoàng	Đức	Lộc	K28	\$	50.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Nghĩa	K28	\$	60.00
CSVSQ	Nguyễn	Trung	Long	K28	\$	100.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Nghị	K28	\$	100.00
CSVSQ	Trần		Hiệp	K28	\$	50.00
CSVSQ	Đỗ	Trọng	Kiên	K29	\$	50.00
CSVSQ	Đỗ	Trọng	Đạt	K29	\$	100.00
CSVSQ	Hà	Trình	Tiết	K29	\$	50.00
CSVSQ	Nghiêm	Đoàn	Hiển	K29	\$	50.00
CSVSQ	Phạm	Tấn	Lộc	K29	\$	40.00
CSVSQ	Phan	Văn	Ý	K29	\$	50.00
CSVSQ	Phòng	Tít	Cháng	K29	\$	50.00
CSVSQ	Trần	Du	Hi	K29	\$	40.00
CSVSQ	Trần	Hữu	Đức	K29	\$	100.00
CSVSQ	Từ		Thanh	K29	\$	50.00
CSVSQ	Võ	Văn	Thắng	K29	\$	50.00
CSVSQ	Nguyen	Van	Nam	K30	\$	100.00
CSVSQ	Nguyễn	Văn	Nghiem	K31	\$	50.00
CSVSQ	Phạm	Dinh	Trac	K31	\$	100.00
CSVSQ	1 CSVSQ	Ẩn	Danh	K-	\$	1,000.00
Ms.	Bùi	Thị	Báu	TH	\$	30.00
Mr.	Cao	Minh	Tri	TH	\$	10.00
Mr.	Châu	Bắc	Sáng	TH	\$	20.00
Mr	Dam	Viet	Trung	TH	\$	50.00

Đa Hiệu 129 - Kiện Toàn Tập Thể Võ Bị

Mr.	Đỗ	Kim	Bảng	TH	\$	20.00
Mr.	Đỗ	Hữu	Lễ	TH	\$	30.00
Mr	Lai		Nam	TH	\$	30.00
Mr.	Lê	Đăng	Khoa	TH	\$	30.00
Mr.	Lưu	Đức	Tín	TH	\$	50.00
Mr.	Ngô		Nhi	TH	\$	30.00
Mr.	Nguyễn		John	TH	\$	100.00
Mr.	Phạm		Điền	TH	\$	20.00
Mr.	Phạm	Đức	Thụy	TH	\$	50.00
Mr.	Thai		Cuong	TH	\$	50.00
Mr.	Trần	Hong	Minh	TH	\$	20.00
Mr.	Trần		Nham	TH	\$	20.00
Mr	Trần	Trọng	Bình	TH	\$	40.00
Mr	Triệu	Thiên	Tường	TH	\$	40.00
Mr.	Trương	Kim	Tòng	TH	\$	50.00
Mr.	Vo		Jamesnico	TH	\$	40.00
Mr	Lê	Trọng	Lập	VHV	\$	30.00
Mr.	Nguyễn	Văn	Đài	VHV	\$	50.00
Mrs.	Huỳnh	Thị	Lang	VHV/ 1	\$	30.00

BTC/ĐHĐK/VB/TC 2024 \$ 200.00

Thu Tại : ĐHVBTC 2024 \$ 356.00

Tổng Cộng: \$10,455.40

Tổng Kết Chi Thu tính tới ngày: 20/7/2024

Chi Phí cho Đa Hiệu 128

Ấn Loát ĐH128	\$ 5,300.00
Bru Phí trong Hoa Kỳ	\$ 1,633.96
Bru Phí ngoài Hoa Kỳ	\$ 1,004.18
Chuyên Chở	\$ 350.00
Chi \$ mua giấy, bì thư, bao nylon	\$ 147.67
Phát Hành, Âm Thực & Linh tinh	\$ 535.00
Bru Phí Phụ Trội+Dịch Vụ TS, VP Phẩm	\$ 411.39

Tổng Số Chi cho ĐH128 **\$ 9,382.20**

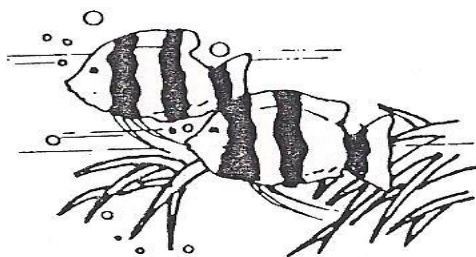
Thu

Quỹ còn lại sau khi chi cho ĐH127	\$ 6,168.90
Quỹ Tổng Hội Nhiệm Kỳ 2022-2024	\$ 3,350.00

Tổng Cộng Thu: **\$ 9,518.90**

Quỹ còn lại sau khi chi cho ĐH128:	
\$9,518.90 - \$9,382.20	\$ 136.71
Tổng Số Thu Sau khi Phát Hành ĐH128	\$10,455.40

Tồn Quỹ Tính Đến Ngày 20 / 7 / 2024 **\$10,592.11**

TỔNG HỘI CSVSQ/TVBQGVN
THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

CSVSQ NGUYỄN VĂN BÉP K10
Từ trần ngày 26 tháng 02 năm 2024
Tại: Canoga Park, California, Hoa Kỳ
Hưởng đại thọ 90 tuổi

CSVSQ NGUYỄN VĂN QUÝ K19
Từ trần ngày 20 tháng 3 năm 2024
Tại: Elgin, Illinois, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 81 tuổi

CSVSQ TRẦN TRUNG HIỂU K23
Từ trần ngày 27 tháng 3 năm 2024
Tại: Orange County, California, Hoa Kỳ
Hưởng Thọ 78 Tuổi

CSVSQ NGUYỄN NHƯ CHUƠNG K21

Từ trần ngày 01 tháng 4 năm 2024

Tại: Houston, Texas, Hoa Kỳ

Hưởng thượng thọ 86 tuổi

CSVSQ PHẠM TUẤN K20

Từ trần ngày 03 tháng 4 năm 2024

Tại: San Jose, California, Hoa Kỳ

Hưởng thượng thọ 84 tuổi

CSVSQ LƯƠNG VĂN HỒI K8

Từ trần ngày 17 tháng 4 năm 2024

Tại: Duluth, Georgia, Hoa Kỳ

Hưởng đại thọ 95 tuổi

CSVSQ DƯ NGỌC THANH K14

Từ trần ngày 27 tháng 4 năm 2024

Tại: Arlington, Virginia, Hoa Kỳ

Hưởng đại thọ 89 tuổi

CSVSQ NGUYỄN VĂN TRANH K23

Từ trần ngày 03 tháng 5 năm 2024

Tại: New Jersey, Hoa Kỳ

Hưởng thượng thọ 81 tuổi

CSVSQ TRẦN ĐĂNG PHONG K17
Từ trần ngày 05 tháng 5 năm 2024
Tại: Oklahoma City, Oklahoma, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 86 tuổi

Phu Nhân CSVSQ NGUYỄN VĂN MINH K25
Bà Nguyễn Thị Kim Nhung
Từ trần ngày ngày 9 tháng 5 năm 2024
Tại: San Diego, California, Hoa Kỳ
Hưởng thọ 74 tuổi

CSVSQ Lã Huy Anh K14
Từ trần ngày 15 tháng 05 năm 2024
Tại: Houston, Texas, Hoa Kỳ
Hưởng đại thọ 90 tuổi

CSVSQ ĐẶNG NGỌC THÊM K25
Từ trần ngày 15 tháng 5 năm 2024
Tại: THỤY SĨ
Hưởng Thọ 76 Tuổi

CSVSQ CHẾ VĂN THỨC K19
Từ trần ngày 19 tháng 5 năm 2024
Tại: Lakewood, California, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 87 tuổi.

CSVSQ BÙI QUAN MÃN K6
Từ trần ngày 21 tháng 5 năm 2024
Tại: Virginia, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 94 tuổi

CSVSQ QUÁCH ĐỨC CHUNG K10,
Từ trần ngày 21 tháng 05 năm 2024
Tại: Houston, Texas, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 92 tuổi

CSVSQ HUỖNH BÁ AN K20
Từ trần ngày 31 tháng 5 năm 2024
Tại: Worcester, Massachusetts, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 80 tuổi.

CSVSQ ĐẶNG MỘNG HUYỀN K29
Từ trần ngày 31 tháng 5 năm 2024
Tại: Plano, Texas, Hoa Kỳ
Hưởng Thọ 72 Tuổi

Nhạc Mẫu CSVSQ ĐẶNG BÁ HÙNG K31
Cụ Bà Maria Nguyễn Thị Hồng
Từ trần ngày 2 tháng 6 năm 2024
Tại: Fort Worth, Texas, Hoa Kỳ
Hưởng đại thọ 94 tuổi

Nhạc Mẫu CSVSQ NGUYỄN BỜN K28
Cụ bà Nguyễn Thị Muội
Từ trần ngày 04 tháng 06 năm 2024
Tại: Stockton, California, Hoa Kỳ
Hưởng đại thọ 97 tuổi

Bào Đệ CSVSQ NGUYỄN GIA THIẾU K30
Anh GIUSE NGUYỄN GIA THIÊN
Từ trần ngày 05 tháng 6 năm 2024
Tại: Stanford, California, Hoa Kỳ
Hưởng thọ 58 tuổi

Phu Nhân CSVSQ TỔNG ĐÌNH MAI K12
Bà VŨ THỊ NGUYỆT LỆ
Từ trần ngày 10 tháng 6 năm 2024
Tại: Houston, Texas, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 88 tuổi

CSVSQ VÕ CÔNG KHÁNH K19
Từ trần ngày 11 tháng 6 năm 2024
Tại: Dallas, Texas, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 84 tuổi

**Phu Nhân Cố CSVSQ HỒ VĂN ĐẠI K20
Bà LÊ NGÀ**

**Từ trần ngày 25 tháng 6 năm 2024
Tại: TP San Jose, California, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 87 tuổi**

**CSVSQ TRẦN KHÁNH DƯ K13
Từ trần ngày 25 tháng 06 năm 2024
Tại: Michigan, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 85 tuổi**

**CSVSQ NGUYỄN HOÀI ÂN K22
Từ trần ngày 02 tháng 07 năm 2024
Tại: Tiền Giang, Mỹ Tho, Việt Nam
Hưởng thọ 79 tuổi**

**Phu Nhân Cố CSVSQ ĐÌNH XUÂN LÂM K17
Bà BÙI MINH LỆ**

**Từ trần ngày 02 tháng 7 năm 2024
Tại: TP San Jose, California, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 83 tuổi**

**CSVSQ PHAN THANH MIÊN K20
Từ trần ngày 09 tháng 07 năm 2024
Tại: Santa Ana, California, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 81 tuổi**

CSVSQ ĐẶNG DÂN AN K25
Từ trần ngày 14 tháng 07 năm 2024
Tại: Hayward, California, Hoa Kỳ
Hưởng thọ 76 tuổi

CSVSQ TRẦN QUỲNH K20
Từ trần tại Delaware, Ohio, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 85 tuổi

CSVSQ NGUYỄN THÀNH CHỨC K22
Từ trần ngày 25 tháng 7 năm 2024
Tại: San Jose, California, Hoa Kỳ
Hưởng thượng thọ 80 tuổi

Phu Nhân CSVSQ ĐẶNG THÀNH LONG K28
Chị DƯƠNG THỊ NHUNG
Từ trần ngày 25 tháng 7 năm 2024
Tại: TP BIÊN HÒA, ĐỒNG NAI, VIỆT NAM
Hưởng 62 tuổi

*Chúng tôi xin chia buồn cùng tang quyến. Sự ra đi
vĩnh viễn của các vị nêu trên là những tổn thất lớn lao
cho đại gia đình Võ Bị và cho Gia đình mỗi người.*

*Nguyện cầu cho linh hồn những vị đã
khuất sớm được về cõi Vĩnh Hằng.*

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Ngày 01 tháng 08 năm 2024

KHOI QUAN QUOC KY DO CAC CUU SINH VIEN SI QUAN
ĐAM TRACH TRONG ĐẠI HỘI ĐOÀN KẾT VÔ BỊ TOÀN CẦU
ĐƯỢC TỔ CHỨC TRONG 3 NGÀY JUN. 28-30, 2024
TẠI VÙNG THỦ ĐÔ NGƯỜI VIỆT TỶ NẠN ORANGE COUNTY.